

Ι. ΠΟΠΟΦ

R 369
211

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

ΔΙΔΑΧΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΓΙΑ ΤΙΝ 5-ι ΚΕ 6-ι ΤΑΞΙ
ΤΥ ΜΙ ΠΛΕΡΙΓ ΜΕΣΕΥ
ΚΕ ΜΕΣΕΥ ΣΧΟΛΙΥ

Εγκρίθηκε απ' το ΔΕΠ τις ΡΕΘΣΑ

Μετάφρασι: Δ. Κ. ΚΑΖΑΝΤΖΙ

Ι μετάφρασι εγκρίθηκε απ' το διεφθιντι
το Αζοφο-Μαδρον. ΚραιΟΝΟ

ΒΚΑΘΣΙ ΤΡΙΤΥ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ“
ΚΡΙΜΣΚΑΓΙΑ
1937

Ι. ΓΡΑΦΙ ΚΕ ΑΠΑΝΚΕΛΙΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ.

§ 1. Ισαγογι.

Ι αριθμητικι ίνε επιστίμι, πυ καταγίνετε με τος αριθμους, τις ιδιότητές-τους κε τις πράξεις πυ κάνουμε μ' αφτους.

Ι αρχι τις αριθμητικis μπίχε τότε, πυ ι άνθρωπι έμαθαν να μετράνε, πυ άρχισαν να καταλαβένυν τι μονάδα σαν ιδιέτερο αντικείμενο τις μέτρισις. Σπυδάζοντας τα διάφορα μνιμία, πυ μας έμιναν απ' τος ανθρώπος, ι οπί έζισαν στα παλια χρόνια κε σινάμα τις επιγραφες τον μνιμίον αφτον, μπορούμε να πόμε, πός μετρόςαν ι άνθρωπι πριν· δεν μπορούμε όμως να υποδίκσουμε, πιός απ' τος γνωστους σ' εμας λαους έβαλε τις αρχες τις αριθμητικis.

§ 2. Φιςικι σιρα τον αριθμον.

Ι λέξεις «ένα», «μονάδα» χρисиμοπιούνταν για παράστασι ενος οπιωδίποτε αντικιμένου. Όταν θέλουμε να παραστήσουμε με αριθμος το σίνολο τον αντικιμένον, τότε πρέπι να μετρίσουμε.

Για να μετρίσουμε τα αντικίμενα, πρέπι πρώτα να πάρουμε ένα αντικείμενο, έπιτα κοντά-τυ να βάλουμε ακόμα ένα, στο σίνολο αφτον τον αντικιμένον προσθέτουμε ακόμα ένα κε υ.κ., βαθμιδον σχηματίζυντε: 1) ένα αντικείμενο, 2) ένα κε ένα αντικείμενο, 3) ένα κε ένα κε ένα αντικείμενο κε υ.κ. Στι θέσι τις λέξεις ένα κε ένα μεταχιρίζυντε τι λέξι δί ο, αντισ να πόμε ένα, ένα κε ένα — λέμε τι λέξι τρία κε υ.κ. Σχηματίζετε διαδοχιки σира αριθμον: ένα, δύο, τρία, τέσερα, ... Ο μικρότερος αριθμος στι σира αφτι ίνε ι μονάδα. Τι σира αφτι μπορούμε ανάλογα με τις ανάνκες-μας να τιν σινεχίσουμε όσο θέλουμε, χορις τέλος. Ι σира αφτι δεν έχι τελεφετέο, μέγιστο αριθμο, επιδι κε στον τελεφετέο αριθμο τις σираς αφτις μπορούμε να προσθέσουμε μια μονάδα κε τότε θάχουμε νέο αριθμο, ακόμα μεγαλύτερο.

Ι μέτρισί μας χρειάζεστε τότε, όταν έχουμε είνολα αντικείμενον, πολλα αντικείμενα μαζί. Ο αριθμός σχηματίζεται σαν αποτέλεσμα τις μέτρισις. Ο αχέρους αριθμός εκφράζει το είνολο κάμποςον μονάδων, ίτε μιας μονάδας.

Με τι μέτρισι αναπτίχθηκε στον άνθρωπο ι δυνατότητα να καταλάβει τις ένιες ίσος, μεγαλύτερος μικρότερος κε οδήγησε στο σχηματισμό τις φυσικίς σειράς τον αριθμόν.

Ι φυσικί σειρά τον αριθμόν:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12...

Στους πρώτους δέκα αριθμός δόσανε τις ονομασίες ένα, δύο, τρία, ..., δέκα. Με τι βοήθεια αφτον τον δέκα ονομασιών κε ακόμα κάμποςον όλον σχηματίζοντε ι ονομασίες όλον τον αριθμόν.

Πρότι φορά κάθε ιδιέτερο αντικείμενο παραστήνονταν με τελία ίτε με γραμμόλα. Αφτο όμως ίτανε ακατάλιτο σε κίνες τις περιπτώσις, πν ο αριθμός τον μετρούμενον αντικείμενον ίτανε μεγάλος. Για το είνολο πολον μονάδων εφεβρέθηκαν ιδιέτερα ειμία. Με τον κερο άλαξαν κε τα αριθμητικά ειμία τι μορφί-τους. Τα ειμία, πν μεταχιριζόμαστε εμς, ονομάζοντε αραβικα

πειφία, επιδι υποθέτων, πος αφτα τα πειφία τα δανίστικαν ι εβρο- πεί απο τυς άραβες.

Βαθμίδον ι άνθρωπι έμαθαν να εποφελόντε λίγα ειμία για να γρά- πουν όλυς τυς αριθμός.

§ 3. Προφο- ρικί μέτρισί κε δεκαδι- κο είστιμα αριθμίσις.

Θα σχηματίσουμε πάνω στον αριθμητίρα αριθ- μός με φυσικί σειρά. Ας αρχίσουμε απο το είνολο εχίνο, πν πάνω εστιν πρότι ικόνα ίνε ειμομένο ος πρότο (1). Μετρούντας κε κσεχορίζοντας τα σφερίδια, τα φέρουμε απο ένα-ένα στα αριστερα: ένα, δύο, τρία, τέσερα, πέντε, έξι, επτα, οχτο, ενέα, δέκα.

Πήραμε δέκα μονάδες πρότις τά- χςις, ίτε όπος τις ονομάζον αλιότικα, δέκα απλές μονάδες. Αφτες ι δέκα απλές μονάδες αποτελυν μια δεκάδα απλον μονάδων. Αφτι θα τιν ονομάσουμε δεκάδα, ίτε μονάδα δέφετερις

τάχςις. Τώρα φέρουμε πίο τα δέκα σφερίδια τυ πρώτου είνματος τυ αριθμητίρα κε τ' αντικαταστήνουμε με ένα σφερίδιο τυ δέφετερου είνματος. Το σφερίδιο αφτο παραστήνι τι μονάδα τις δέφετερις τά- χςις. Προσθέτοντας κσανα απο μια μονάδα, σχηματίζουμε τυς αριθ- μός: ένδεκα, δόδεκα κ.τ.λ. ός τα ίκοςι. Αντικαταστήνοντας τι δε- κάδα μ' ένα ακόμα σφερίδιο τυ δέφετερου είνματος, σχηματίζουμε διο μονάδες τις δέφετερις τάχςις.

Εκσακολυθόντας να μετράμε τα σφερίδια με τον ίδιο τρόπο θα φτάσουμε στον αριθμό εκατο, στον οποίο θα αντιστιχυν δέκα σφε- ρίδια τυ δέφετερου είνματος. Ετσι σχηματίσαμε εκατοντάδα — δελ. μονάδα τις τρίτις τάχςις. Δέκα σφερίδια τυ δέφε- ρυ είνματος θα αντικαταστηθύνε πάνω στον αριθμητίρα μ' ένα σφερί- δο τυ τρίτου είνματος. Εκσακολυθόντας κε πάλι τι μέτρισί θα φτά- σουμε στις δέκα εκατοντάδες, ός τα χιλία.

Εμς μετρίσαμε όλες τις μονάδες τυ πρώτου τμείματος. Βλέπουμε, πος δέκα μονάδες τις πρώτις τάχςις αποτελυν μια μονά- δα τις δέφετερις τάχςις, δέκα μονάδες τις δέφετερις τάχςις αποτε- λυν μια μονάδα τις τρίτις τάχςις. Δέκα μονάδες τις τρίτις τάχςις αποτελυν μια μονάδα τις τέταρτις τάχςις. Καθεμια μονάδα τις ακόλυθις τάχςις περιέχι δέκα μονάδες τις προηγύμενις κατότερις τάχςις. Γ' αφτο κε το είστιμά-μας ονομάζετε δεκαδικο είστι- μα αριθμίσις.

Ι τρις πρώτες τάχςις αποτελυν το πρώτο τμήμα — το τμήμα τον μονάδων. Το τμήμα τον μονάδων αποτελίτε απο τρις τάχςις: τον μονάδων, τον δεκάδων κε τον εκατοντάδων.

Μετρούντας παρακάτο, περνάμε στις μονάδες τυ δέφετερου τμείματος: θα μετρίσουμε κατα χιλιάδες, δεκάδες χιλιάδων κε εκατοντάδες χιλιάδων. Ι χιλιάδες, ι δεκάδες τον χιλιάδων κε ι εκατοντάδες τον χιλιάδων σχηματίζυν το δέφετερο τμήμα — το τμήμα τον χιλιάδων.

Τι χιλιάδα τον χιλιάδων, ίτε το εκατομύριο το πέρνυν ος μο- νάδα τυ τρίτου τμείματος, το οποίο επίσης περιέχι τρις τάχςις: τα εκατομύρια (τις μονάδες τον εκατομύριον), τις δεκάδες τον εκα- τομύριον, τις εκατοντάδες τον εκατομύριον.

Κατόπιν ακόλυθι το τμήμα τον δισεκατομύριον — το τέταρτο τμήμα, το τμήμα τον τρισεκατομι- ρίον — το πέμτο τμήμα.

Ετσι στο δεκαδικό σύστημα τις αριθμίζεις:

1) Δέκα μονάδες κάθε τάξης αποτελούν την μονάδα της ακόλουθης ανώτερης τάξης.

2) Η τάξη σιγενόνοντε σε τμήματα· κάθε τμήμα αποτελείται από μονάδες τριών τάξεων.

Η σειρά τις μέτρεις τον αριθμόν αντιστοιχί με τη σειρά του ακόλουθου πίνακα:

5-ο τμήμα	4-ο τμήμα	3-ο τμήμα — εκατομύρια			2-ο τμήμα — χιλιάδες			1-ο τμήμα — μονάδες		
Τριεκατομύρια	Διεκατομύρια	9-1 τάξι — εκατοντάδες τον εκατομύριον	8-1 τάξι — δεκάδες τον εκατομύριον	7-1 τάξι — μονάδες τον εκατομύριον	6-1 τάξι — εκατοντάδες τον χιλιάδον	5-1 τάξι — δεκάδες τον χιλιάδον	4-1 τάξι — μονάδες τον χιλιάδον	3-1 τάξι — εκατοντάδες	2-1 τάξι — δεκάδες	1-1 τάξι — μονάδες

§ 4. Αριθμίζεις.

Όλοι οι αριθμοί γράφοντε με τη βοήθεια λίγων σημείων. Τα σημεία αυτά ονομάζοντε ψηφία. Όλα τα ψηφία ήνε δέκα — ενέα σημαντικά ψηφία, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, και ένα ψηφίο 0 — το μηδενικό.

Για να παραστήσουμε έναν αριθμό με τα ψηφία, γράφουμε τους αριθμούς τις κάθε τάξης τον έναν ίστερα απ' τον άλλο, αρχίζοντας απ' την ανώτερι τάξη έτσι, ώστε η μονάδες τον ανώτερον τάξεον να στέκοντε αριστερότερα απ' τις μονάδες τον κατώτερον τάξεον. Αν κάποια τάξη ή τμήμα δεν έχι μονάδες, τότε στί θέσι αυτής τις τάξεις πρέπει να βάζουμε

μηδενικό, στί θέσι του τμήματος—τρία μηδενικά.

1. Γράψαμε τον αριθμό: 3085. Ο αριθμός αυτός αποτελείται από (5) μονάδες, (8) δεκάδες και (3) χιλιάδες. Εκατοντάδες δεν έχι. Στί θέσι τις τρίτης τάξης—τον εκατοντάδον—στέκετε μηδενικό. Αν δε βάζαμε το μηδενικό, τότε θα σχηματίζαμε τον αριθμό 385, που απανχέλετε ως εκςις: τριακόσια ογδόντα πέντε.

2. Γράψαμε τον αριθμό: 4 000 236. Στον αριθμό αυτό δεν υπάρχουν όλες η τρεις τάξεις του τμήματος τον χιλιάδον, μ' άλλα λόγια—λίπη το τμήμα τον χιλιάδον.

Για να μπορέσουμε έφκολα να απανχίλουμε τους πολιψίφους αριθμούς, τους γράφουμε χωρίζοντας το ένα τμήμα από το άλλο με μικρά διαστήματα.

Στον αριθμό 15 900 χμ το τμήμα τον χιλιάδον ήνε χωρισμένο από το τμήμα τον μονάδον.

3. Από την αλλαγή τις θέσεις τον ψηφίων αλλάζει και η σημασία του αριθμού. Ετσι η αριθμοί: 15 900· 15 090· 19 500· 51 009—ήνε διαφορετικοί: το ψηφίο 9 στον πρώτο αριθμό σιμένι 9 εκατοντάδες· στο δεύτερο—9 δεκάδες· στον τρίτο—9 χιλιάδες· στον τέταρτο—9 μονάδες.

Η γραφή τον αριθμόν σιτιρίζετε πάνω σε δύο κανόνες:

1) Η σημασία τον μονάδον, που σιμιόσαμε με ψηφίο, εκσαρτάτε από την θέσι, στιν οποία βρίσκετε το ψηφίο αυτό.

Το ψηφίο, που βρίσκετε στιν πρώτι θέσι από τα δεξιά στί αριστερά, δέχνη τις μονάδες, στί δεύτερι θέσι—τις δεκάδες, στιν τρίτι—τις εκατοντάδες του πρώτου τμήματος έπιτα αρχίζουν η μονάδες, η δεκάδες και η εκατοντάδες του δεύτερου τμήματος. Το ίδιο γίνετε και για το τρίτο τέταρτο και άλλα τμήματα.

2) Αν στο τμήμα δεν υπάρχουν μονάδες κάποιας τάξης, τότε στί θέσι-τους βάζουμε μηδενικό¹.

Ο αριθμός, που παραστένετε με ένα ψηφίο, ονομάζεται μονοψήφιος, ο αριθμός, που παραστένετε με δύο ψηφία, ονομάζεται διψήφιος κ.τ.λ. Η διψήφιοι, τριψήφιοι κ.τ.λ. αριθμοί ονομάζοντε πολιψήφιοι.

¹ Το μηδενικό αραβικά λέγεται σι φρ

Π.χ: 9 — ο μεγαλύτερος μονοψήφιος αριθμός.
 302 — τριψήφιος αριθμός.
 5400 — τετραψήφιος αριθμός.
 100 — ο μικρότερος τριψήφιος αριθμός.
 999 — ο μεγαλύτερος τριψήφιος αριθμός.

Κατά την απανκελία τον γραφτον αριθμον, απανκélουμε ξε-
 χοριστα τις μονάδες κάθε τμήματος, προσθέτοντας την ονομασία του
 τμήματος, π. χ: 917 χιλιάδες, 459 εκατομύρια.

Στις μονάδες του πρώτου τμήματος την ονομασία του τμήματος
 αφτου δεν την λένε αλλα την ενοούνε. Στι θέσι-τις απανκélουν την ονο-
 μασία είχαν τον αντικειμένον που μετρούνε. Έτσι, π. χ. απανκélουν:
 345 ατμομικχανες, αντισ να πύνε 345 μονάδες ατμο-
 μιχανον. Ο αριθμός 40 239 μ απανκélετε έτσι: σαράντα χι-
 λιάδες διακόσια τριάντα ενέα μέτρα.

§ 5. Λατινι- κα ψιφία.

Ι ρομέι για να παραστήσουν αριθμός ός τα
 χίλια μεταχίρζονταν τα ακόλυθα βασικα ψιφία:

$I - 1 \cdot X - 10 \cdot C - 100 \cdot M - 1000.$

Εχτος απ'αφτα ίχαν κε άλλα ενδιάμεσα ψιφία:

$V - 5 \cdot L - 50 \cdot D - 500.$

Αν έγγραφαν διο ίτε τρία όμια βασικα ψιφία το ένα κοντα στο
 άλλο, τότε ο αριθμός που σχηματίζονταν ισοδιναμύσε με το άθριζμα
 τον μονάδον αφτον, π. χ.

$II - 2 \cdot XXX - 30 \cdot MM - 2000.$

Όταν έγγραφαν τι μονάδα τις κατότερις τάξεις στα δεξια τον
 μονάδον τις ανότερις τάξεις, αφτο ζίμενε αριθμο ίσο με το άθριζμα
 τον ζιμοιμένον αριθμον, π. χ.

$VI - 6 \cdot XXI - 21 \cdot MD - 1500.$

Αν όμος έγγραφαν τι μονάδα τις κατότερις τάξεις μπροστα,
 διλ. στ'αριστερα τον μονάδον τις ανότερις τάξεις, αφτο ζίμενε αριθ-
 μο ίσον με τι διαφορά τον παραστενόμενον αριθμον, π. χ.

$IV - 4 \cdot IX - 9 \cdot XC - 90 \cdot CD - 400 \cdot CM - 900.$

Ι παράστασι τριψήφιον κε τετραψήφιον αριθμον μ'αφτον τον
 τρόπο τις γραφει ίτανε πολύπλοκος. Γι'αφτο τόρα χρисиμοπιύνε σπά-
 νια τα λατινικα ψιφία: στι ζιμόσι τον κεφαλέον τον βιβλίον, τον
 τόμον τον εινγραφάτον, στι χρονολογία τις κατασκευεις κάπιου μνι-
 μίου κ. τ. λ.

II. ΜΕΤΡΑ, ΜΕΤΡΙΚΟ ΣΙΣΤΙΜΑ.

Κατά τους μαθηματικους υπολογιζμους έχουμε
 να κάνουμε με τα μεγέθι.

§ 1. Μεγέθι κε καταμέ- τρεισί-τους.

Οριζμός. Μέγεθος στα μαθη-
 ματικα ονομάζετε κάθε τι, που μπο-
 ρύμε να ζινηκρίνουμε κε να καταμε-
 τρίζουμε.

Το μήκος, το βάρος, ο όγκος, ο χρόνος ίνε μεγέθι.

Για την καταμέτρει τον μεγεθον πρέπει να έχουμε μετρικι μο-
 νάδα.

Δογυχάρι το μέτρο, το σαντίμετρο ίνε μονάδες για την κατα-
 μέτρει το μήκος: το χιλιόγραμμα, το γραμμάριο ίνε μονάδες του βάρους·
 οόρα, το δεφτερόλεφτο ίνε μονάδες του χρόνου.

Οριζμι. I. Μετρικι μονάδα ονομάζετε εκίνιο το
 μέγεθος με το οπίο κατά την καταμέτρει ζινηκρί-
 νουν όλα τα μεγέθι, που ίνε ομοιδι μ'αφτι τι μονάδα.

II. Να καταμετρίζουμε το μέγεθος, ζιμένι να ζι-
 νκρίνουμε αφτο με άλλο μέγεθος ομοιδες, που παραδε-
 χτίκαμε για μονάδα. Διλαδι να μάθυμε απο πύζες
 μονάδες, ίτε μερίδια αφτις τις μονάδες, αποτελίτε
 το δομένο μέγεθος.

Ι βασικες μετρικες μονάδες ίνε: το μάκρος — το σαντίμετρο,
 το βάρος — το γραμμάριο, του χρόνου — το δεφτερόλεφτο.

Ός αποτελέσμα τις καταμέτρεις θα προκίπει αριθμός, π. χ.
 το βάρος του αντικειμένου, που ισοροπίτε με τρία χιλιόγραμμα. Το πα-
 ραστένουμε με τον αριθμο 3.

§ 2. Μετρι- κο ζίστιμα

Το ζίνολο τον μονάδον, που χρисиμοπιόμε
 για την καταμέτρει όλον τον μεγεθον, ονομά-
 ζετε μετρικο ζίστιμα.

Με την ανάπτυξη τις τεχνικές παρουσιάζετε περισσότερη ανάγκη να καταμετρίσουμε με μεγαλύτερη ακρίβεια και με σταθεροποιημένες μονάδες καταμέτρησης.

Σ' όλες τις εποχές τίθονταν το ζήτημα για τη δυνατότητα τις έβρεσις σταθερόν μονάδων καταμέτρησης απ' τη γήρο-μας φύσι. Ετσι σχηματίστικαν ι μονάδες του χρόνου: έτος, ημερονίχτιο. Αφτες ι μονάδες αντιστιχουν σε οριζμένες και παντοτινα επαναλαμβανόμενες στη φύσι ετίσεις και ημερονίχτιες κινήσεις τις γης. Ι μονάδα του μήκους που γένικε δεχτι στην επιστήμη, το μέτρο, σχετίζετε με τις διαστάσεις τις γης.

Στη Γαλλία, στον κερο τις Γαλικής αστικής επανάστασης στα 1795, ως μονάδα μήκους έχουν παραδεχτι το μήκος του ενός δεκάκις εκατομυριοστου του τέταρτου του μεσιμβρινου τον Παρισίον.

Επιμάστηκε υπόδειγμα — το μέτρο — το οποίο και τότε φιλάγετε στο διεθνές επιμελιτήριο τον μέτρον και βαρον στο Παρίσι.

Ιστερα απο ακρίβεις εκσελένσεις φάνικε, πως το μήκος του μέτρου ίνε λίγο μικρότερο απο το πραγματικό. Οστόσο, το υπόδειγμα αφτο του μέτρου σε διεθνή συμφωνία έγινε δεχτο ως μονάδα του μήκους. Διο αντίτιπα το μέτρο αφτο φιλάγοντε σε μας: στην Ακαδημία τον επιστημον και στο Ανώτερο επιμελιτήριο τον μέτρον και βαρον του Δε-νιγραντ.

Στα 1918 στις 14 Σεπτέβρι, σύμφωνα με απόφαση τον Σοβιετ τον Λαικον Επιτρόπον, έχει ισαχθι ι υποχρεωτική χρσιμοπίσι το μετρικον σύστημα στην ΕΣΣΔ. Το μετρικον σύστημα βασίστικε πάνω στο γαλικον σύστημα αριθμυσις. Ετσι λ. χ. το μέτρο περιέχει: 10 ντε-τσίμετρα, 100 σαντίμετρα, 1000 μιλίμετρα.

Στο μετρικον σύστημα, που κάθε μονάδα ανώτερις τάξεις περιέχει 10, 100, 1000 κ. λ. π. φορές, ίνε πολι κατάλληλο στους μαθημα-τικους υπολογιζμους.

§ 3. Παρά- στασι τον μονάδων.

Με την απόφαση τις Ιδικής επιτροπής τον μέ-τρον έχουν ισαχθι είντομες παραστάσεις τον με-τρικον μονάδων.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΝ ΜΕΤΡΟΝ.

I. Μέτρα του μήκους.

$$\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ χιλιόμετρο (χμ)} = 1000 \text{ μέτρα (μ)} \\ 1 \text{ μ} = 10 \text{ ντμ} = 100 \text{ ซม} = 1000 \text{ μμ} \\ \quad \quad \quad 1 \text{ ντμ} = 10 \text{ ซม} = 100 \text{ μμ} \\ \quad \quad \quad \quad \quad 1 \text{ ซม} = 10 \text{ μμ} \end{array} \right.$$

II. Μέτρα επιφάνειας.

$$\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ τετρ. χμ} = 1000000 \text{ τετρ. μ} = 100 \text{ εχτάρια (εχτ)} \\ \quad \quad \quad 1 \text{ εχτ} = 100 \text{ αρ (α)} = 10000 \text{ τετρ. μ} \\ \quad \quad \quad \quad \quad 1 \text{ α} = 100 \text{ τετρ. μ} \\ 1 \text{ τετρ. μ} = 100 \text{ τετρ. ντμ} = 10000 \text{ τετρ. ซม} \\ \quad \quad \quad 1 \text{ τετρ. ντμ} = 100 \text{ τετρ. ซม} \\ \quad \quad \quad 1 \text{ τετρ. ซม} = 100 \text{ τετρ. μμ} \end{array} \right.$$

III. Μέτρα όγκου.

$$\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ κιβ. μ} = 1000 \text{ κιβ. ντμ} = 1000000 \text{ κιβ. ซม} \\ 1 \text{ κιβ. ντμ} = 1000 \text{ κιβ. ซม} = 1000000 \text{ κιβ. μμ} \\ \quad \quad \quad 1 \text{ κιβ. ซม} = 1000 \text{ κιβ. μμ} \end{array} \right.$$

IV. Μέτρα βάρους.

$$\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ τόνος (τ)} = 10 \text{ τσέντενα (τς)} = 1000 \\ \text{χιλιόγραμμα (χγ)}, 1 \text{ τς} = 100 \text{ χγ} \\ \quad \quad \quad 1 \text{ χγ} = 1000 \text{ γραμάρια (γ)} \end{array} \right.$$

V. Μέτρα χοριτι- κότητας χιτον και ιγρον ζομάτων.

$$\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ λίτρα (λ)} \text{ ίνε χοριτικότητα } 1 \text{ κιβικου ντμ} \\ 1 \text{ εκατόλιτρο (εκλ.)} = 100 \text{ λ.} \end{array} \right.$$

VI. Σχέση μετακσι τον μέτρον του όγκου και του βάρους.

$$\left\{ \begin{array}{l} \text{Το βάρος } 1 \text{ κιβ. μέτρου νερου σε } 4^\circ \text{K} = 1 \text{ τ.} \\ \text{" " } 1 \text{ κιβ. ντετςμ. " " " } = 1 \text{ χγ} \\ \text{" " } 1 \text{ " σαντιμ. " " " } = 1 \text{ γ} \end{array} \right.$$

III. ΠΡΟΣΘΕΣΙ ΚΕ ΑΦΕΡΕΣΙ ΑΚΕΡΕΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ.

§ 1. Πρόσθεσι.

Μετρώντας μπορούμε να προσθέσουμε τους αριθμούς.

1. Ένα πεδί πήρε απ' το σχολείο 8 τετράδια. I αδερφί-του πήρε 7 τετράδια. Πόσα

τετράδια πήραν μαζί;

Για να λύσουμε το πρόβλημα, πρέπει να μετρίσουμε όλα τα τετράδια που πήραν: το όλο—15 τετράδια.

Γραφί τις λίσσις: $8 + 7 = 15$ τετράδια.

Στο παράδειγμα αφο από τους δύο δομένους αριθμούς έπρεπε να σχηματίσουμε νέο αριθμό, που να δείχνει, πόσο το όλο μονάδες έχουν αφο i αριθμοί. Τέτια πράξι ονομάζετε πρόσθεσις.

2. Μπορούμε να προσθέσουμε κε κάμπος αριθμούς:

$$28 + 38 + 17 + 40 = 123.$$

Ο αριθμός 123 ονομάζετε άθριζμα τον τεσάρων αριθμών: 28, 38, 17 κε 40.

Οριζμός. Τους αριθμούς, που προσθέτουμε, τους ονομάζουμε προσθετέους. Ο αριθμός, που προκίπτει από την πρόσθεσι, ονομάζετε άθριζμα.

Στο πρώτο πρόβλημα με τους δομένους προσθετέους (8 κε 7) σχημάτιστικε το άθριζμα (15).

Στιν περίπτωσι αφο τον δύο προσθετέων ($8 + 7 = 15$) έχαμε:

Πρώτο προσθετέο + δεύτερο προσθετέο = άθριζμα.

Την πράξι αφο μπορούμε να την γράψουμε πιο σύντομα με τα γράμματα του αλφάβητου $a + b = c$, όπου ο πρώτος προσθετέος παραστένετε με το γράμμα a , ο δεύτερος προσθετέος με το γράμμα b , το άθριζμα με το γράμμα c .

Άθριζμα μπορούμε να ονομάσουμε όπως το c έτσι κε το $a + b$.

1. Ένα κολχόζι έχε τα ακόλουθα έσοδα:

Απο την πόλιν τον ζιτιρον στο κράτος 65 703 ρ.

Απο την πόλιν προϊόντων τυλαχανόκιπου 99 682 ρ.

Απο την πόλιν προϊόντων χινοτροφίας 3 319 ρ.

Απο άλλος κλάδους τυ νικοιριω . . . 42 416 ρ.

Το όλο έχε έσοδα το κολχόζι . . . 211 120 ρ.

§ 2. Προβλήματα, που λύνοντε με πρόσθεσι.

Στο πρόβλημα αφο i ιδιέτερι αριθμοί ένε i προσθετέι κε το γενικό σύνολο ένε το άθριζμα αφο τον προσθετέων. Λύνοντας το πρόβλημα βρίσκουμε το άθριζμα κάμποςον προσθετέων, βρίσκουμε αριθμό, ο οποίος περιέχει τόσες μονάδες, όσες περιέχουν όλοι i δομένοι αριθμοί, μαζί παρμένοι.

2. Ένας κολχόζνικος τον πρώτο χρόνο, που μπήκε στο κολχόζι πήρε έναντι τον εργατομερόν-του 23 τς ζιτάρι. Μετα 1 χρόνο πήρε κατὰ 15 τς περισσότερο. Πόσα τσέντνερα πήρε το δεύτερο χρόνο;

$$\text{Λίσι. } 23 + 15 = 38 \text{ τς.}$$

Έδο έχουμε διαφορετικό πρόβλημα, που λύνετε με πρόσθεσι. Έδο πρέπει να αφκίσουμε τον αριθμό κατὰ κάμπος μονάδες (15).

Κε σ' αφο την περίπτωσι i αριθμοί (23 κε 15), που πήραμε για να προσθέσουμε, ονομάζοντε προσθετέι, το εκσαγόμενο τις πρόσθεσις διλ. το 38 ονομάζετε άθριζμα.

Με την πρόσθεσι λύνοντε εκίνα τα προβλήματα, στα οποία πρέπει:

1.) Να βρεθι αριθμός, ίσος με όλους τους δομένους αριθμούς μαζί.

2.) Να αφκισθι ο δομένος αριθμός κατὰ κάμπος μονάδες.

Σημείωσι. Κε τα δύο προβλήματα ένε πάντα δυνατά, γι' αφο μπορούμε να πόμε, πως i πρόσθεσι ένε πράξι, που πάντα μπορεί να εκτελεσθι.

§ 3. Νόμι τις πρόσθεσις.

1. Απο το σπίτι-μας ός τι μια άκρι τυ δρόμου πρέπει να κάνι κανένας 36 μ, ός την άλι άκρι 52 μ. Να βρεθι το μάκρος τυ δρόμου.

$$\text{Λίσι. Το γενικό μάκρος θα ένε: } 36 + 52 = 88 \mu.$$

Το ίδιο μάκρος θα προκίπτει κε αν ακόμα πάρουμε τους αριθμούς με άλι σιρα: $52 + 36 = 88 \mu$. Βλέπουμε, πως το άθριζμα δεν εκσαρτάτε απο την αλαγι τις θέσις τον προσθετέων.

Αντιμεταθετικός νόμος τις πρόσθεσις. Απο τι μετάθεσι τον προσθετέων το άθριζμα δεν μεταβάλλετε.

Παραστένοντας τας προσθετάς με τα γράμματα a κε b , μπορούμε να γράψουμε το νόμο αφο ως εκς: $a + b = b + a$.

Ο νόμος αφο αλιθέβι κι αν ακόμα έχουμε άθριζμα τριον i κε περισότερον προσθετέον.

2. Να βρεθι το άθριζμα:

$$43 + 65 + 28 = 28 + 65 + 43 = 65 + 43 + 28 = 136.$$

Ι μεταθέσεις τον προσθετέον τυ παραδείγματος αφο τυ δεν αλλάζον το άθριζμα.

Γραφι με τα γράμματα:

$$a + b + c = b + a + c = c + a + b = a + c + b.$$

3. Εχτος απο τον αντιμεταθετικο νόμο, κατα τι λίσι προβλιμάτων πρόσθεσις ειχνα χρσιμοποιυν κε άλλον ακόμα νόμο — τον σινδιαστικο.

Σινδιαστικος νομος. Για να βρούμε το άθριζμα κάμποςον προσθετέον, μπορούμε να τας χωρίσουμε σε ομάδες κε να πάρουμε χωριστα το άθριζμα κάθε ομάδας προσθετέον. Στο τέλος προσθέτουμε όλα τα αθρίζματα.

Ο τρόπος αφο απλοπι τιν έβρεσι τυ αθρίζματος πολον προσθετέον.

4. να προστεθον: $15 + 35 + 22 + 8 + 46 + 9$.

Λίσι. Χορίζουμε τας προσθετάς σε ομάδες, ι οπίες δίνυν άθριζμα στρονκίλως αριθμους:

$$15 + 35 + 22 + 8 + 46 + 9 = (15 + 35) + (22 + 8) + (46 + 9) = 50 + 30 + 55 = 135.$$

Παρατίρισι. Ι παρενθέσεις δίχουν, πως τιν πρόσθεσι μέσα στις παρενθέσεις πρέπει να τιν κάνουμε νορίτερα. Τα εκςαγόμενα τα προσθέτουμε ίστερα.

Κατα τας αριθμητικους λογαριαζμους ειχνα εποφελόντε τόσο τον αντιμεταθετικο όσο κε τον σινδιαστικο νόμο.

5. Να βρεθι το άθριζμα $43 + 79 + 68$ · το άθριζμα, τυ προκίπτι ίνε 190. Μπορούμε όμως να διεφκολίνουμε το λογαριαζμό-μας. Επιδι το άθριζμα $(60 + 7 + 1)$ αντικαθιστα τον αριθμο 68, φένετε κσεκάθαρα, πως αλιθέβι κε το αντίθετο· τον αριθμο 68 ίνε δινατο να τον αντικαταστήσουμε με το άθριζμα $60 + 7 + 1$.

Ας χωρίζουμε τον αριθμο 68 ε' αφο τας τας προσθετάς κε ας τας βάλουμε στι δομένη παράστασι:

$$43 + 79 + 68 = 43 + 79 + 60 + 1 + 7.$$

Τώρα ας χωρίζουμε σε ομάδες όλως τας προσθετάς, τυ πέραμε:

$$43 + 79 + 60 + 1 + 7 = (43 + 7) + (79 + 1) + 60 = 50 + 80 + 60 = 190$$

Καθένα προσθετέο μπορούμε να τον αντικαταστήσουμε με άλλως κάμποςους προσθετέους, τυ να δόσυνε το ίδιο άθριζμα μ' αφο.

Ι νόμι τις πρόσθεσις μας επιτρέπουν να προσθέσουμε άθριζμα διο προσθετέον, προσθέτοντας τας προσθετάς, αντι τυ αθρίζματος

1. Ενα κολχόζι παράδοσε ζιτάρι στο ελεβάτορ με παρτίδες. Τιν πρότι φορα παράδοσε 845 **τς** ζιτάρι, έπιτα έδοσε 30 **τς** κε 75 **τς**. Πόσο ζιτάρι παράδοσε το όλο το κολχόζι;

Λίσι. Το πρόβλημα αφο μπορούμε να το

λίσουμε κατα διο τρόπο.

1) Προσθέτουμε όλως τας αριθμους:

$$845 + 30 + 75 = 950 \text{ τς.}$$

Στιν περίπτωσηι αφο βρίσκουμε το άθριζμα, προσθέτοντας κσεχωριστα τας προσθετάς.

2) Μπορούμε όμως να βρούμε το βάρος τυ ζιταρι, τυ φέρανε τελεφετέα κε να το προσθέσουμε με το βάρος τις πρότικ παρτίδας:

$$30 + 75 = 105 \text{ τς, } 845 + 105 = 950 \text{ τς.}$$

Εχι προκίπτι το ίδιο άθριζμα. Ας γράψουμε τώρα τιν ισότιτα αφο τον αθριζμάτων με παρενθέσεις:

$$845 + (30 + 75) = 845 + 30 + 75 = 950.$$

Για να προσθέσουμε ε' ένα οποδιόποτε αριθμο άθριζμα αριθμον, μπορούμε να προσθέσουμε στον αριθμο αφο τον καθένα προσθετέο χωριστα.

Ας γράψουμε τον κανόνα αφο με τα γράμματα:

$$a + (b + c) = a + b + c.$$

§ 4. Πός προσθέτουμε άθριζμα σε έναν αριθμο.

Ο κανόνας τις πρόσθεσις του αθρίζματος κλιθέβι κε για το άθριζμα οσονδίποτε προσθετέον.

2. Να βρεθι το άθριζμα: $38 + (42 + 65 + 27 + 83)$.

Λίσι:

$$38 + (42 + 65 + 27 + 83) = 38 + 42 + 65 + 27 + 83 = 255.$$

§ 5. Πρόσθεσι ακέρεον αριθμον.

Κξέροντας τις ιδιότητες του αθρίζματος, μπορύμε να εκσιγίςουμε όλυς εκίνυς τυς τρόπυς, τυς οπίνυς μεταχιριζόμαςτε κατá τιν πρόσθεσι τον άκέρειον αριθμόν.

1. Ι πρόσθεσι μονοπσίφιον αριθμόν, το άθριζμα τον οπίν δεν υπερβένι τα δέκα, γίνετε ος εκσις:

$$3 + 5 = 8.$$

2. Ι πρόσθεσι μονοπσίφιον αριθμόν, το άθριζμα τον οπίν υπερβένι τον αριθμό 10 γίνετε έτσι:

$$8 + 7 = 8 + (2 + 5) = 8 + 2 + 5 = (8 + 2) + 5 = 10 + 5 = 15.$$

Εδο αντικαταστίσαμε το δέφτερο προσθετέο με ίδιο προσθετέυς κε προσθέσαμε το άθριζμά-τυς, εποφελόμενι το σινδιαστικο νόμο.

Ο ένας προσθετέος πρέπι να σιμπλιρόσι τον πρότο προσθετέο ός τα 10.

3. Κατá τιν πρόσθεσι πολιπσίφιον αριθμόν εποφελόμαςτε κε τον αντιμεταθετικο κε το σινδιαστικο νόμο.

$$\begin{aligned} 4385 + 2297 &= 4000 + 300 + 80 + 5 + 2000 + 200 + 90 + 7 = \\ &= (4000 + 2000) + (300 + 200) + (80 + 90) + (5 + 7) = 6000 + \\ &+ 500 + 170 + 12 = 6000 + 500 + 100 + 70 + 10 + 2 = 6000 + \\ &+ (500 + 100) + (70 + 10) + 2 = 6000 + 600 + 80 + 2 = 6682. \end{aligned}$$

Απο το παράδιγμα αφτο φένετε, πος για να βρούμε το άθριζμα, προσθέτουμε χωριστα τις μονάδες κάθε τάξις.

Τι γραφτι διατίποςι μπορύμε να τιν σιντομέψουμε:

$$\begin{array}{r} 4385 \\ + 2297 \\ \hline 6682 \end{array}$$

Αν το άθριζμα τον μονάδον, πυ προκίπτι απο τιν πρόσθεσι, υπερβένι τον αριθ. 10, τότε το μετατρέπουμε σε μονάδες τις ακόλυθις ανότερις τάξις κε τις γράφουμε σ' αφτι τιν τάξι, ίτε τις σιμίνουμε κε τις προσθέτουμε στο άθριζμα τον μονάδον τις ακόλυθις ανότερις τάξις.

Για να προσθέσουμε κάμπους αριθμυς, γράφουμε τον ένα κάτω απο τον άλλο, έτσι ώστε ι μονάδες καθεμιας τάξις να βρεθυν σε μια στίλι. Προσθέτουμε τις μονάδες, πυ αποτελυν τι δεκσια στίλι κε κάτω απ' αφτι γράφουμε το εκσαγόμενο, αν ίνε μικρότερο τυ 10. Αν όμως ίνε μεγαλύτερο ίτε ίσο με το 10, τότε γράφουμε μονάχα το πσιφίο τον μονάδον-τυ κε τις δεκάδες τις προσθέτουμε στι στίλι τον δεκάδον, έπιτα προσθέτομε τις δεκάδες κε εκτελόμε το ίδιο ακριβος, ότι κε με τι στίλι τον μονάδον-έτσι εκσακολυθόμε τιν πράκσι, οσότυ να τελιόσυν όλες ι στίλες. Κάτω απο τιν τελεφτέα στίλι γράφουμε όλο το εκσαγόμενο, αδιάφορο αν ίνε μεγαλύτερο ίτε μικρότερο απο το δέκα. Ο αριθμός, πυ προκίπτι στο τέλος, ίνε το ζιτόμένο άθριζμα.

§ 6. Αφέρεσι.

1. Ενας μηχανο-τραχτορικος σταθμός έχι 36 τράχτορα. Εςτιλε απο αφτα για τι μεταφορα φορτίον 17 τράχτορα. Πόσα τράχτορα έμιναν για τις άλλες δουλιες;

$$\text{Λίσι. } 36 - 17 = 19.$$

Ι πράκσι αφτι ονομάζεται αφέρεσι. Αν προσθέσουμε το 19 κε το 17, θα έχουμε άθριζμα 36:

$$19 + 17 = 36.$$

Το 36 ίνε άθριζμα' το 19 κε 17 ίνε προσθετέι. Κξέροντας το άθριζμα (36) κε ένα προσθετέο (17), βρίσκουμε με τιν αφέρεσι το δεφτερο προσθετέο, (19).

Οριζμός. Αφέρεσι λέγετε ι πράκσι εκίνι μέσον τις οπίας απο το άθριζμα κε ένα γνωστο προσθετέο βρίσκουμε τον άγνωστο προσθετέο.

Οταν κάνουμε τιν αφέρεσι, δεν ονομάζουμε τυς αριθμυς άθριζμα ίτε προσθετέυς, αλα τυς δίνουμε διαφορετικες ονομασίες:

2 Ποποφ. Αριθμητικι, 5-ις κε 6-ις τάξις.

I. Ο αριθμός, απο τον οποί αφερύμε τον άλλο, ονομάζεται μιοτέος.

II. Ο αριθμός, τον οποί αφερύμε, ονομάζεται αφερετέος.

III. Ο αριθμός, πυ προκίπτι ος εκξαγόμενο τις αφέρεςις, ονόμαζεται υπόλοιπο ήτε διαφορα.

Στο πρότο πρόβλημα βρήκαμε $36 - 17 = 19$. Το 36 ήνε μιοτέος. Το 17 ήνε αφερετέος. Το 19 ήνε υπόλοιπο, ήτε διαφορα.

Μιοτέος — αφερετέος = διαφορα.

Ι γραφτι διατίποσι τις αφέρεςις με γράματα: $a - b = c$. Ο a πα-
ραστένι το μιοτέο, ο b τον αφερετέο, ο c τι διαφορα.

Διαφορα ονομάζεται όπος το c , ήτσι κε το $a - b$.

**§. 7. Ι προ-
σθεσι κε ι
αφέρεςι
ήνε πρά-
κσις αμι-
βέα αντι-
στροφες.**

Ι πρόσθεσι κε ι αφέρεςι ήνε πράκσις αμι-
βέα αντίστροφες.

$$340 + 250 = 590 \text{ κε } 590 - 250 = 340.$$

Ας γράψουμε τις ονομασίες τον αριθμον,
με τυς οπίως εκτελούντε ι πράκσις:

	Κατα τιν πρόσθεσι:	Κατα τιν αφέρεςι.
590	το άθριζμα	ο μιοτέος
250	ο ένας προσθετέος	ο αφερετέος
340	ο άλλος προσθετέος	ι διαφορα

Πορίσματα. 1. Ο μιοτέος ισύτε με τον αφε-
ρετέο ζιν τι διαφορα.

2. Ο αφερετέος ισύτε με το μιοτέο, πλιν τι δια-
φορα.

Τα πορίσματα 1 κε 2 μας επιτρέπουν να βρίσκουμε τον αφε-
ρετέο κε το μιοτέο, όταν αφτι ήνε άγνωστι.

$$1) x - 5 = 9.$$

Ο μιοτέος ήνε το x , ο αφερετέος το 5, ι διαφορα το 9. Βρί-
σκουμε:

$$x = 9 + 5 \cdot x = 14.$$

$$2) 8 - x = 3.$$

Βδο το x ήνε αφερετέος, το 8 ήνε μιοτέος, το 3 ήνε διαφορα.
Βρίσκουμε:

$$x = 8 - 3 \cdot x = 5.$$

3) Ενα επιβατικο τρένο αποτελείτε απο 14 βαγόνια. Στο σταθ-
μο τις διαστάβροσις γατζόσανε στο τρένο 2 βαγόνια κε κσεγατζό-
σανε 2, πυ ήταν προοριζόμενα γι'αφτο το σταθμο. Αλαχσε ο αριθμος
τον βαγονιον τυ τρένου;

$$\text{Λίσι. } 14 + 2 - 2 = 14 \text{ βαγόνια.}$$

Το γατζωμα κε το κσεγάτζωμα τον βαγονιον μπορούσαμε να
το εκτελέσουμε κε κατ' άλλο τρόπο. Ιταν δυνατο πρότα να κσεγατζό-
με διο βαγόνια, κε κατόπιν να γατζόσουμε άλα διο. Σ' αφτι τιν πε-
ρίπτosi ι γραφτι διατίποσι τις λίσις θα ήχε τι μορφι: $14 - 2 + 2 = 14$.
Το εκξαγόμενο ήνε το ίδιο.

Ι λίσι αφτυ τυ προβλήματος μας επιτρέπι να ορίσουμε τιν ακό-
λουθι ιδιότιτα τις πρόσθεσις κε αφέρεςις ος αντίστροφες πράκσις:

**Αν ζ' έναν αριθμο προσθέσουμε άλλον αριθμο, κε
ίστερα αφερέσουμε τον ίδιο αριθμο, τότε θα προ-
κίπτι ο πρότος αριθμος.**

Ετσι, ι μια απο τις διο αμιβέα αντίστροφες πράκσις εκμιδενίζι
το αποτελεζμα τις δέφτερης πράκσις.

1. Ενα κολχόζι κσόδεπσε το όλο 46183
ρύβλια. Απ' αφτα, τα 27 953 κσοδέφτικαν για
το νικοχιριο. Τα υπόλοιπα χρίματα δόθικα έναντι
τυ χρέυς στιν τράπεζα. Πόσα ρύβλια πλήρωσε
το κολχόζι στιν τράπεζα;

$$\text{Λίσι. } 46183 - 27953 = 18230 \text{ ρύβλια.}$$

Στο πρόβλημα αφτο το άθριζμα τον διο
προσθετέον ήνε 46183 κε ο ένας απο αφτους το 27953. Πρέπι
απο το άθριζμα τον διο αριθμον κε απο τον ένα απο αφτους να
βρεθι ο δέφτερος. Το πρόβλημα αφτο λίνετε με αφέρεςι. Βρέθικε
το υπόλοιπο τον χριμάτων, πυ πλήρωσε το κολχόζι στιν τράπεζα.

2. Το σφίρι, το κινούμενο με ατμο, σφριλατόντας εκσαρτίματα βγάzi εκάρτα 40 περίπου εκσαρτίματα τιν ημέρα. I μπριγάδα, που δουλέβι στο σφίρι αφτο, αποφάρισε να ελατόσι τον αριθμο τον εκάρτον κατα 15. Να βρεθι το όριο τυ αριθμου τον εκάρτον, που ε μπριγάδα θεωρι ανεχτο.

Λίσι. $40 - 15 = 25$ εκσαρτίματα.

Στο πρόβλημα αφτο πρέπει να ελατόσουμε τον αριθμο 40 κατω 15 μονάδες.

Το πρόβλημα λίνετε με αφέρεσι.

3. I χτίστες, χτίζοντας τίχο, επιθέτανε 800 τύβλα τιν ημέρα. Ενας υντάρνικος άφκισε τον αριθμο αφτο ός 1300 τύβλα. Πόσα περισσότερα τύβλα επιθέτι ο υντάρνικος απο τυς άλλυς χτίστες;

Λίσι. $1300 - 800 = 500$ τύβλα.

Στο πρόβλημα τύτο σινκρίνοντε διο αριθμι: μαθένουμε κατα πόσες μονάδες ίνε μεγαλύτερος ο ένας αριθμος απ' τον άλλο.

Κι' αφτο το πρόβλημα λίνετε με τιν αφέρεσι.

I αφέρεσι χρεισιμοπιίτε όταν χριάζετε:

1) να βρίσκουμε ένα προσθετέο, κζέροντας το άθριζμα διο προσθετέον κε έναν απ' αφτυς.

2) να ελατόσουμε τον αριθμο κατα κάμποσες μονάδες (να αφερέσουμε μερικες μονάδες).

3) να μάθυμε, κατα πόσες μονάδες ένας αριθμος ίνε μεγαλύτερος ίτε μικρότερος απο έναν άλλο (σίνκρισι διο αριθμον).

Σιμίοσι I. Το δέφτερο πρόβλημα αφέρεσις δεν ίνε πάντα δυνατο. Αφτο δα μορι να λιθι, αν θέλομε να ελατόσουμε τον αριθμο κατα αριθμο, μεγαλύτερο τυ μιοτέυ.

Σιμίοσι II. Αν ο μιοτέός ίνε ίσος με τον αφερετέο, ι διαφορα ίνε ίσι με μηδενικο. Παράδειγμα: $8 - 8 = 0$.

Πόριζμα. Αν ι διαφορα διο αριθμον ιζύτε με μηδενικο, ι αριθμι αφτι ίνε ίσι.

1. Μια κοπερατίβα χτίzi εκσοχικο σπιτι για τυς εργάτες. Το κατικίσιμο εμβαδό-τυ πρέπει να ίνε 56 τετρ. μ. Το βοιδιτικο εμβαδο 15 τετρ. μ. Κατα τιν επιχίροσι τυ σχεδιυ αποφάρισαν να αφκίσιον το κατικίσιμο εμβαδο τυ σπιτιυ κατα

§ 9. Μεταβολι τυ αθρίζματος.

12 τετρ. μ. Πόσο ίτανε το γενικο εμβαδο στο πρώτο σχέδιο κε κατα πόσο αλάκε στο δέφτερο σχέδιο;

Λίσι. Σίμφονα με το αρχικο σχέδιο το γενικο εμβαδο ιζόνταν:

$$56 + 15 = 71 \text{ τετρ. μ.}$$

Αφκάνοντας τον ένα προσθετέο κατα 12 τετρ. μ αφκάνουμε κε όλο το άθριζμα κατα 12 τετρ. μ κε βρίσκουμε:

$$56 + 15 + 12 = 68 + 15 = 71 + 12 = 83 \text{ τετρ. μ.}$$

1. Αν αφκίσιμε τον ένα προσθετέο με οπιοδίποτε αριθμο, τότε κε το άθριζμα αφκζάνι κατα τον ίδιο αριθμο.

2. Το βάρος ενος αφτοκίνιτυ ίνε 4200 χγ. Το βάρος τυ φορτίυ 4800 χγ. Πόσο ζιγίzi το αφτοκίνιτο με το φορτίο μαζί; Πός δα αλάκει το γενικο βάρος τυ φορτομένου αφτοκίνιτυ, αν το βάρος τυ φορτίυ ελατοθι κατα 200 χγ;

Λίσι. Το βάρος τυ αφτοκίνιτυ με το φορτίο ίνε $4200 + 4800 = 9000$ χγ. Αν το φορτίο ελατοθι κατα 200 χγ, το βάρος τυ φορτίυ δα ίνε $4800 - 200 = 4600$ χγ κε το βάρος τυ αφτοκίνιτυ με το φορτίο δα ίνε $4200 + 4600 = 8800$ χγ, διλαδι, το βάρος τυ αφτοκίνιτυ μαζί με το φορτίο δα ελατοθι επίσης κατα 200 χγ.

Ετσι, κατα τιν ελάτοσι τυ ενος προσθετέυ ελατόνετε κε το άθριζμα.

II. Αν έναν απ' τυς προσθετέυς τον ελατόσουμε κατα έναν αριθμο, τότε κε το άθριζμα δα ελατοθι κατα τον ίδιο αριθμο.

3. Ενα αφτοκίνιτο ζιγίzi 4200 χγ. Πάνο ζ' αφτο μορούμε να φορτόσουμε 4800 χγ. Πός δα αλάκει το βάρος τυ αφτοκίνιτυ με το φορτίο, αν ελαφρόσουμε το αφτοκίνιτο κατα 200 χγ. κε αφκίσιμε όμοι το φορτίο κατα 200 χγ;

Λίσι. Το προιγόμενο βάρος τυ αφτοκίνιτυ με το φορτίο:

$$4200 + 4800 = 9000 \text{ χγ.}$$

$$\text{Το νέο βάρος: } 4200 - 200 + 4800 + 200 = 4000 + 5000 = 9000 \text{ χγ.}$$

Το γενικο βάρος τυ αφτοκίνιτυ με το φορτίο μαζί δεν αλάζι.

Ετσι, το άθριζμα δεν αλααζε, όταν αφκίζαμε τον ένα προσθετέο κε τον άλλο τον ελατόσαμε κατα 200 λγ.

**III. Αν ε' έναν απο τυς προσθετέυς προσθέσυ-
με οποδιόποτε αριθμο, κε ζινάμα απο τον άλλο προ-
σθετέο αφερέσυμε τον ίδιο αριθμο, τότε το άθρι-
ζμα δεν αλάζι.**

§ 10. Μετα- βολι τις διαφορας.

1. I κοπερατίβα ίνε ανάνκι να έχι απόθε-
μα αλέβρυ 32 τς. Πίρε μονάχα 24 τς. Πόσα
τσέντνερα άλεβρα πρέπι να πάρι ακόμα i κο-
περατίβα;

Λίσι. $32 - 24 = 8$ τς.

Στο παράδιγμα αφτο ο αριθμος 32 ίνε ο
μιοτέος, ο αριθμος 24 ο αφερετέος, ο 8 ίνε το ιπόλιπο.

Πός θα αλάκι το ποσο αφτο, αν θα ίνε ανάνκι να αφκίσι i
κοπερατίβα το απόθεμά-τις κατα 6 τς; Να τα ελατόσι κατα 6 τς;

Όταν ο μιοτέος αφκάνι κατα 6 τς, τότε κε i διαφορα θα αφ-
κισι κατα 6 τς; Ενόιτε πως i ελάτοσι τυ μιοτέυ κατα 6 τς ελα-
τόνι κε τι διαφορα κατα 6 τς. Εδο έχυμε παραδιγματα ελάτοσις κε
αφκισις τυ μιοτέυ.

**I. Αν αφκίζσυμε το μιοτέο κατα ένα οποδιόπο-
τε αριθμο, τότε κε i διαφορα αφκάνι κατα τον
ίδιο αριθμο.**

**II. Αν ελατόσυμε το μιοτέο κατα ένα οποδιόπο-
τε αριθμο, τότε κε i διαφορα ελατόνυτε κατα τον
ίδιο αριθμο.**

2. Πός αλάζι το ποσο τον αλέβρον, πυ έχι να πάρι i κοπε-
ρατίβα (προιγύμενο παράδιγμα), αν δόσυνε ε' αφτι 3 τς περισότερο;
ίτε 3 τς λιγότερο;

Στιν πρότι περίπτωσι ο αφερετέος αφκίσιχε κατα 3. Μπορύμε
να βεβεοδύμε, πως i διαφορα θα ελατοδι κατα 3 κε θα αποτε-
λέσι 5 τς. Στι δέφτερι περίπτωσι ο αφερετέος θα ελατοδι κατα 3,
ενο i διαφορα θα αφκισι κατα 3, κε θα αποτελέσι 11 τς.

**I. Αν αφκίζσυμε τον αφερετέο κατα ένα οπο-
διόποτε αριθμο, τότε κε i διαφορα ελατόνυτε κατα
τον ίδιο αριθμο.**

II. Αν ελατόσυμε τον αφερετέο κατα ένα οπο-

**διόποτε αριθμο, τότε i διαφορα αφκάνι κατα
τον ίδιο αριθμο.**

3. Να βρεδι i διαφορα 1200 — 800. Πός θ' αλάκι i διαφορα,
αν θα αφκίζσυμε ζινάμα κε το μιοτέο κε τον αφερετέο κατα ένα
οποδιόποτε αριθμο; I διαφορα απο αφτο δεν αλάζι. Επίσις δεν
αλάζι κε απο τιν ελάτοσι τυ μιοτέυ κε αφερετέυ κατα ένα κε τον
ίδιο αριθμο.

$$1200 - 800 = 1300 - 900 = 1000 - 600 = 400.$$

Εδο εστιν πρότι περίπτωσι κε i διο αριθμι έχυν αφκισι
κατα 100, ενο ετι δέφτερι περίπτωσι έχυν ελατοδι κατα 200.

**Αν αφκίζσυμε ίτε ελατόσυμε το μιοτέο κε τον
αφερετέο κατα ένα κε τον ίδιο αριθμο, i διαφορα
δεν αλάζι.**

§ 11. Αφέ- ρεςι αθρί- ζματος. Πρόσθεσι κε αφέρεςι διαφορας.

1. Απο τα 250 ρύβλια πυ πέρα, πλήροσα
για το δάνιο 25 ρύβλ. κε αγόρασα 50 ρυβλ. πρά-
ματα. Πόσα χρίματα μυ έμιναν;

Λίσι. I λίσι μιορι να γίνι με διο τρόπυς:

1) αφερύμε απο τα 250 ρύβλ. το γενικο
άθριζμα τον εκσόδον.

$$250 - (25 + 50) = 250 - 75 = 175 \text{ ρύβλ.}$$

2) αφερύμε τον ένα κατόπιν τυ άλλο κε τυς διο αριθμυς:

$$250 - 25 - 50 = 175 \text{ ρύβλ.}$$

Γράφοντας τιν ισότιτα τον διο εκξαγομένον, θα έχυμε τον κα-
νόνα τις αφέρεςις αθρίζματος:

$$250 - (25 + 50) = 250 - 25 - 50 = 175.$$

**I. Για να αφερέσυμε απο ένα οποδιόποτε αριθ-
μο το άθριζμα αριθμον, μπορύμε να αφερέσυμε
απο το δομένο αριθμο τον καθένα προσθετέο χο-
ριστα, τον ένα ίστερα απ' τον άλλο.**

Αφτο με γράματα γράφετε: $a - (b + c) = a - b - c.$

Ο τελεφετέος κανόνας διεφκολίни τιν αφέρεςι, όταν πρέπι να
αφερέσυμε κάμποςυς αριθμυς απο ένα κε τον αφτο αριθμο.

2. Να αφαιρεθουν: $420 - 103 - 65 - 42 - 17$.

Λίσι. Θα αφερέσουμε το αθρίζμα όλον τον αριθμον, πυ πρέ-
πει να αφαιρεθουν. Ι πράξι αφτι θα αντικαταστήσι τέσερες διαδοχι-
κες αφερέσεις:

$$420 - (103 + 65 + 42 + 17) = 420 - 227 = 193.$$

Στο ίδιο αποτελέσμα θα καταλήξουμε, αν τον ένα κατόπι το
άλο αφερέσουμε κε τος τέσερες αριθμους:

$$420 - 103 - 65 - 42 - 17 = 193.$$

3. Ένας σοφερ πίρε 250 ρύβλ. μισθο, 80 ρύβλια βραβία κε το
κρατίσανε για το δάνιο 25 ρύβλ. Πόσα ρύβλια πίρε μετρίτα;

Λίσι. Μπορούμε να λίσουμε το πρόβλημα αφτο με δύο τρόπους:

$$1) 250 + 80 - 25 = 305 \text{ ρύβλια.}$$

$$2) 250 + (80 - 25) = 250 + 55 = 305 \text{ ρύβλια.}$$

Στιν τελεφτέα λίσι αμέσος προσθέσαμε τι διαφορά το βραβί-
ου, πυ πίρε, κε χίνα πυ το κρατίσανε. Καταλήξαμε στο ίδιο αποτέ-
λέσμα.

**II. Για να προσθέσουμε ε' έναν οποιοδήποτε αριθ-
μο τι διαφορά διο αριθμον, μπορούμε να προσθέ-
σουμε στον αριθμο αφτο τον μιοτέο κε να αφερέ-
σουμε τον αφερετέο.**

Αφτο με γράματα γράφετε: $a + (b - c) = a + b - c$.

Αν αλάσουμε το πρόβλημα, τότε μπορούμε να έχουμε τον κα-
νόνα για τιν αφερέσι τις διαφορας.

4. Πληρώσανε ε' ένα τραχτορίστα 250 ρύβλ. μισθο, 40 ρύβλ.
βραβίο κε το κρατίσανε 60 ρύβλια για προιόντα, πυ πίρε. Πόσα
ρύβλια πίρε μετρίτα;

$$\text{Λίσι. I τρόπος: } 250 - 60 + 40 = 230 \text{ ρύβλ.}$$

$$\text{II τρόπος: } 250 - (60 - 40) = 230 \text{ ρύβλ.}$$

Κατα τι δέφτερι λίσι αμέσος αφερούμε τι διαφορά τον βραβίον
κε τις κρατίσις. Κε ι διο τρόπι δίνυν το ίδιο εχσαγόμενο.

$$250 - (60 - 40) = 250 - 60 + 40.$$

**III. Για να αφερέσουμε απο ένα οποιοδήποτε
αριθμο τι διαφορά διο άλλον, αφερούμε απο τον**

**αριθμο αφτο τον μιοτέο κε προσθέτουμε τον αφε-
ρετέο.**

Αφτο με γράματα γράφετε: $a - (b - c) = a - b + c$.

**§ 12. Αφέ-
ρεσι ακέ-
ρεον αριθ-
μον.**

1. Τιν αφερέσι οποιοδήποτε αριθμον τιν κάνου-
νε είμφονα με τος κανόνες τις αφερέσεις τυ
αθρίζματος.

$$8426 - 5312 = 8426 - (5000 + 300 + 10 + 2) = 8426 - (2 + 10 + 300 + 5000) =$$

$$= 8426 - 2 - 10 - 300 - 5000 = 8424 - 10 -$$

$$- 300 - 5000 = 8414 - 300 - 5000 = 8114 - 5000 = 3114.$$

Σίντομα γράφυν τος αριθμους τον ένα κάτο απ' τον άλλο κε
αμέσος κάνυν τιν αφερέσι κατα τάξι.

$$\begin{array}{r} 8426 \\ - 5312 \\ \hline 3114 \end{array}$$

Διςκολίες απαντόμε μονάχα τότε, όταν ο αριθμος τον μονάδων
κάπιας τάξης τυ μιοτέου ίνε μικρότερος απο τον αριθμο τον μονά-
δων τις ίδιας τάξης τυ αφερετέου.

2. Να αφερεθι: $6948 - 5173$.

Εδο απο τις 4 δεκάδες τυ μιοτέου πρέπει να αφερεθουν ι 7 δε-
κάδες τυ αφερετέου. Αφτο δεν ίνε δυνατο να γίνι. Τότε δανίζοντε
μια μονάδα απο τι γιτονικι ανότερι τάξι τυ μιοτέου, ε' αφτι τιν
περίπτουσι μια εκατοντάδα, τιν κάνυντε δεκάδες κε προσθέτυν αφτες
στις 4 δεκάδες τυ μιοτέου:

Τότε έχουμε: $10 + 4 = 14$ δεκάδες, αφερυν: $14 - 7 = 7$
δεκάδες.

Κατα τιν γραφτι διατίπουσι τιν πράξι αφτι τιν κάνυν απο μνί-
μης, κε χίνα, πυ δανίζοντε, τα εμιμόνυν με τελία πάνο στο πσιφίο
τις τάξεις, απο τιν οπία δανιστίχανε τι μονάδα. Κατόπι αφερόνε
τι μια εκατοντάδα τυ αφερετέου όχι απο τις 9, αλα απο τις 8 εκα-
τοντάδες τυ μιοτέου.

Να πός το γράφυν:

$$\begin{array}{r} 6948 \\ - 5173 \\ \hline 1775 \end{array}$$

Εδο απο μνίμης προσθέσαμε 10 δεκάδες στις 4 δεκάδες του μιοτέυ κε αφερέσαμε 1 εκατοντάδα απο τις εκατοντάδες του μιοτέυ. Ο μιοτέος απ' αφο το δεν άλαχε.

Ας δόσουμε ακόμα παραδείγματα αφέρεσις.

$$\begin{array}{r} 1. \quad 4058 \\ - 2723 \\ \hline 1335 \end{array}$$

Εδο αναγκαζόμαστε να προσθέσουμε μια χιλιάδα, ίτε 10 εκατοντάδες, στις εκατοντάδες του μιοτέυ κε να ελατόσουμε κατα μια χιλιάδα τις χιλιάδες του μιοτέυ.

$$\begin{array}{r} 2. \quad 140\ 072 \\ - 58\ 391 \\ \hline 81\ 681 \end{array}$$

Εδο δανιζόμαστε απο τις 4 δεκάδες τον χιλιάδον μια δεκάδα χιλιάδον κι απ' αφο μια χιλιάδα, διλ. 10 εκατοντάδες προσθέτουμε στις εκατοντάδες, κε τις υπόλοιπες 9 χιλιάδες — στις χιλιάδες.

Για να αφερέσουμε διο αριθμους, γράφουμε τον αφερετέο κάτω απο το μιοτέο, έτσι όστε ι μονάδες κάθε μιας τάκεις να βρεθουν στην ίδια στίλι. Για να βρούμε το πσιφίο τον μονάδον στι διαφορα, αφερούμε τον αριθμο τον μονάδον του αφερετέυ απο τις μονάδες του μιοτέυ τις αντίστιχες σιρας. Αν όμως ι μονάδες του αφερετέυ δεν αφερούντε απο τις μονάδες του μιοτέυ, τότε στις μονάδες του μιοτέυ προσθέτουμε 10 κε ελατόνουμε κατα 1 τον αριθμο τον μονάδον τις γιτονικις ανότερις τάκεις (τον δεκάδον). Ετσι εκσακολυθύμε την πράκκι με τις δεκάδες, εκατοντάδες κ. τ. λ. ός το τέλος.

§ 13. Δοκιμι τις πρόσθεσις.

Δοκιμι τις πρόσθεσις με την πρόσθεσι. Για την δοκιμι τις πρόσθεσις με την πρόσθεσι χρσιμοπιουν τον αντι-μεταθετικο νόμο τις πρόσθεσις ος εκσις: προσθέτων ακόμα μια φορα όλους τους προσθετέους, αλα με άλι σιρα. Πρέπι να βρεθι το ίδιο άθριζμα.

Κάνετε τι δοκιμι τις πρόσθεσις: $327 + 516 = 843$.

Αίσι. Μεταθέτοντας τους προσθετέους, έχουμε:

$$516 + 327 = 843.$$

Ι πράκκι ίνε σωστι, επιδι έχουμε το ίδιο άθριζμα.

Για να κάνουμε τι δοκιμι τις πρόσθεσις με την πρόσθεσι, πρέπι να κάνουμε άλι μια φορα την πρόσθεσι μεταθέτοντας τους προσθετέους.

Δοκιμι τις πρόσθεσις με την αφέρεσι. Να βρεθι το άθριζμα κε να γίνι ι δοκιμι τις λίσις: $3573 + 8949$

$$\text{Αίσι. } 3573 + 8949 = 12\ 522.$$

Δοκιμι. Κσέρουμε, ποσ ι πρόσθεσι κε ι αφέρεσι ίνε πράκκις αμιβέα αντίστροφες. Γι' αφο, αφερόντας απο το άθριζμα τον ένα απο τους προσθετέους, πρέπι να βρίσκουμε τον δέφετερο προσθετέο.

$$12\ 522 - 3573 = 8949.$$

Για να κάνουμε τι δοκιμι τις πρόσθεσις με την αφέρεσι, πρέπι να αφερέσουμε απο το άθριζμα τον ένα προσθετέο κε τότε πρέπι να βρούμε τον άλλον προσθετέο.

§ 14. Δοκιμι τις αφέρεσις.

Θεορόντας την πρόσθεσι κε αφέρεσι ος αμιβέα αντίστροφες πράκκις, βρίσκουμε απλως τρόπος δοκιμις τις αφέρεσις.

Δοκιμι τις αφέρεσις με την πρόσθεσι. Να βρεθι ι διαφορα κε να γίνι ι δοκιμι τις ορθότιτας τις λίσις: $1080 - 935$.

$$\text{Αίσι. } 1080 - 935 = 145.$$

Ο τρόπος τις δοκιμις βασίζετε στο ότι ο μιοτέος ίνε το άθριζμα, ενο ο αφερετέος κε ι διαφορα ίνε προσθετέο.

Προσθέτοντας τον αφερετέο κε τι διαφορα διλ. 935 κε 145, πρέπι να βρούμε το μιοτέο — το άθριζμα 1080.

$$935 + 145 = 1080.$$

Για να κάνουμε τι δοκιμι τις αφέρεσις με την πρόσθεσι, πρέπι να προσθέσουμε τον αφερετέο κε τι διαφορα κε πρέπι να βρούμε το μιοτέο.

Ι δοκιμή τις αφέρεις με αφέρει.

Την ορθότητα τις αφέρεις μπορούμε να την εσχακριβόουμε κσανα με αφέρει: εποφελόμενι, το ότι ο αφερετέος (ένας προσθετέος) ίνε ίσος με το μιοτέο (άθριζμα) πλιν τι διαφορά (τον άλλο προσθετέο). Ι τελεφτέα ισότιτα δίνι την δοκιμή τις αφέρεις με αφέρει.

Για να κάνουμε τι δοκιμή τις αφέρεις με αφέρει πρέπει να αφερέσουμε απ' το μιοτέο το ιπόλιπο κε πρέπει να βρούμε τον αφερετέο.

§ 15. Αφέ- ρει με συμ- πλίροσι.

Ι αφέρει με συμπλίροσι στρίζετε στις ιδιό-
τιτες τον αντίστροφον πράξειςον. Αφτος μπο-
ρούμε να εποφελιθόμε τον κερο πυ κάνουμε λο-
γαριαζμο απο μνίμεις, κε κατα τι γραφτι αφέ-
ρει οπιονδήποτε αριθμον.

Ας κάνουμε με το σινιδιζμένο τρόπο αφέ-
ρει κε πρόσθεσι:

$$\begin{array}{r} 1. \quad \begin{array}{r} 849 \\ -514 \\ \hline 335 \end{array} \quad \begin{array}{r} 514 \\ +335 \\ \hline 849 \end{array} \end{array}$$

Μπορούμε να κάνουμε την ακόλουθι σχέψι:

Πόσες μονάδες πρέπει να προσθέσουμε στις 4 μονάδες, για να βρούμε 9; Ίνε ολοφάνερο 5. Πόσες δεκάδες στι 1 δεκάδα για να βρούμε 4; Ίνε ολοφάνερο 3. Πόσες εκατοντάδες στις 5 εκατοντάδες, για να βρούμε 8; Ίνε ολοφάνερο 3.

Ι λίσι γράφετε κατα το σινιδιζμένο τρόπο.

Θα έχουμε μερικες διςκολίες στιν περίπτωσι εκίνι, όταν ο αριθ-
μος τον μονάδων κάπιας τάξης τυ αφερετέου ίνε μεγαλύτερος τυ
αριθμου τις ίδιας τάξης τυ μιοτέου.

$$\begin{array}{r} 2. \quad \begin{array}{r} 753 \\ -738 \\ \hline 15 \end{array} \end{array}$$

Στιν περίπτωσι αφτι ι ερώτισι μπένι έτσι: πόσο πρέπει να προσ-
θέσουμε στον 8, για να βρούμε τον πλειςέστερο στον 8 αριθμο, πυ
να τελιόνι σε 3; Απάντισι: 5, επιδι $5 + 8 = 13$. Στι θέσι τον
μονάδων γράφυν 5, κε τι δεκάδα, πυ έχι προκίπτει την έχυν υπό-

πσι. Σινεχίζοντας, θα αφκρίσουμε τις 3 δεκάδες τυ αφερετέου ός 4,
κι όχι ός 5.

Τον τρόπο αφτο τον εφαρμόζουν κε κατα την αφέρει κάμποςον
αριθμόν.

3. Ι συμπλίροσι κάθε αριθμου όσπυ να φτάσι μια μονάδα τις
ανότερις τάξεις, γίνετε τόσο απλα, όστε το εσχαγόμενο μπορούμε
να το γράψουμε απο τα αριστερα στα δεξια. Κάθε πσιφίο τυ
αφερετέου το συμπλιρόουμε ός το 9, εκτος απο το τελεφτέο πσι-
φίο, το οπιό συμπλιρόουμε ός το 10.

Μ' αφτον τον τρόπο ας κάνουμε τις ακόλουθες αφέρεις:

$$\begin{array}{r} 1000 - 475 = 525, \\ 1\ 000\ 000 - 512\ 097 = 487\ 903, \\ 100\ 000 - 81\ 963 = 18\ 037, \\ 10\ 000 - 5\ 920 = 4080. \end{array}$$

§16. Στρον- κίλεμα τον αριθμον.

Ο πλιθιζμος τον πόλεον τις ΕΣΣΔ αφκρίανι
γλίγορα. Παράδιγμα ας πάρουμε το Μπαχ, πυ
στα 1913 ίχε 333 958 κατίκυσ, στα 1920
255 566 κατίκυσ, στα 1926 — 453 333 κα-
τίκυσ, στα 1931 — 589 634 κατίκυσ. Να βρεθι,
πιά απο τις παραπάνο περιόδους έδοσε την μεγαλύτερι άφκρει τον
κατίκον τυ Μπαχ.

Για να λίσουμε το πρόβλημα, δεν ίνε ανάνκι να πάρουμε ακρι-
βις αριθμους, πυ έχυν δοθι στο πρόβλημα. Εχτος απο αφτο, ακόμα
κι' αφτος τυς αριθμους δεν μπορούμε να τυς λογαριάσουμε ακριβις.
Π' αφτο θα ίνε πιο εστο να κάνουμε το λογαριαζμό-μας με τις
χιλιάδες, χορις να δόσουμε προσοχι στις εκατοντάδες, στις δεκάδες
κε στις μονάδες, επιδι ι αριθμι αφτον τον τάξεσιν, όταν λογαριά-
ζουμε τυς κατίκυσ μιας τέτιας μεγάλης πόλις σαν το Μπαχ, ταλαντέβετε
απο μέρα σε μέρα. Ένας τέτιος τρόπος ανικατάστασις ενος αριθμου
με άλλον αριθμο, πυ να περιέχι λιγότερα σιμαντικα πσιφία, ονομάζεται
στρονκίλεμα.

Στρονκιλέβοντας τυς αριθμους τυ προβλήματος σε χιλιάδες, θα
έχουμε:

$$\begin{array}{r} 1913 - 334\ 000 \text{ κατίκυσ, } 1920 - 256\ 000 \text{ κατίκυσ, } 1926 \\ - 453\ 000 \text{ κατίκυσ, } 1931 - 590\ 000 \text{ κατίκυσ.} \end{array}$$

Απ' τα 1913 ως τα 1926 ι κάτικι αφκσιδίκαν κατα 119 000 ανθρόπος.

Απ' τα 1926 ως τα 1931 ι κάτικι αφκσιδίκαν κατα 137 000 ανθρόπος.

Στιν τελεφετέα περίεδο ο πλιθίζμος άφκσενε γλιγορότερα απ' ότι στιν πρότι περίοδο.

Στα προβλήματα με στρονκίλος αριθμος πάντα πρέπει να υποδι-
χνετε, σε μονάδες πιάς τάκεις έχι στρονκίλέπει ο αριθμος. Πολες
φορες ι υποδιχις αφτι υπάρχι μέσα στους όρους τυ προβλήματος.

**Ι. Κατα το στρονκίλεμα ακέρειον αριθμον σε μονάδες οποιασδήποτε τάκεις, τα πσιφία όλον τον τάκρειον, πυ βρίσκοντε στα δεκεια τις στρονκίλεβό-
μενις τάκεις, τα αντικαταστατένυνε με μηδενικα.**

Αν το πρότο πσιφίο, πυ αντικαταστατένυνε με μηδενικο, ίνε μεγαλίτερο τυ 5 ίτε ίσο με το 5, τότε το πσιφίο, πυ στέκετε στ' αριστερά-τυ το αφκσένυν κατα μια μονάδα, αν ίνε μικρότερο τυ 5, τότε δεν αλάζυν το αριστερο πσιφίο.

Παραδείγματος χάριν, ο αριθμος 437 926 μετα το στρονκίλεμα σε χιλιάδες θα γίνι: 438 000· ο αριθμος 284 631 μετα το στρον-
κίλεμα σε εκατοντάδες θα γίνι 284 600· ο αριθμος 396 754 μετα
το στρονκίλεμα σε εκατοντάδες θα γίνι: 396 800.

Ο πρότος αριθμος έχι στρονκίλέπει ός τιν τάκσι τον χιλιάδον,
ο δέφτερος κε ο τρίτος ός τιν τάκσι τον εκατοντάδον.

**Η. Αν το πρότο πσιφίο, πυ αντικαταστατένυνε με μηδενικο ισύτε με 5, κε άλα πσιφία δεν ακολουθύ-
νε, τότε το στρονκίλέβυνε έτσι, όστε το πσιφίο πυ βρίσκετε στα αριστερα τυ 5 να μιν αλάκσι, αν ίνε άρτιο (ζιγο), ίτε το αφκσένυνε κατα μια μονάδα, αν ίνε περιτος αριθμος (μονο).**

Παραδείγματος χάριν, ο αριθμος 2485 ίστερα απο το στρονκί-
λεμα τον δεκάδον, γίνετε 2480.

Ο αριθμος 19 635, ίστερα απ' τον στρονκίλεμα τον δεκάδον,
γίνετε 19 640.

Παρατήρις ι. Για να δίκυν ισότητα κατα προσένκισι διο αριθμον
ίτε παραστάσεων, τις ενόνυν με το σιμίο \approx π.χ. $x \approx 1800$ διαβά-
ζετε έτσι: το x κατα προσένκισι ισύτε με το 1800.

IV. ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΖΜΟΣ ΚΕ ΔΙΕΡΕΣΙ ΑΚΕΡΕΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ.

§ 1. Πολα- πλασιαζ- μος.

1. Ενα εργοστάσιο αφτοκινίτον έβγαλε τιν πρότι μέρα τις δεκαμερίας 127 αφτοκίνητα κε τι δέφτερι μέρα 127 χ. υ. χ. σε διάστημα 8 ιμε-
ρον εργασίας. Πόσα αφτοκίνητα έβγαλε το εργο-
στάσιο σ' αφτες τις 8 ιμέρες;

Λίσι. Για να λίσουμε το πρόβλημα αφτο, πρέπει να επαναλά-
βυνε οχτο φορες τον αριθμο 127, σαν προσθετέο. Σίντομα το
γράφυνε έτσι:

$$127 \times 8 = 1016,$$

διλ. ο 127 πολλαπλασιάζετε επι 8.

Τέτια πράκσι, πυ σιντομέβι τιν πρόσθεσι, ονομάζετε πο λ α-
π λ α σ ι α ζ μ ο ς.

Ο αριθμος 127 ονομάζετε πο λ α π λ α σ ι α σ τ έ ο ς, ο αριθ-
μος 8 πο λ α π λ α σ ι α σ τ ι ς κε ο αριθμος 1016 γινόμενο.

Οριζμος. Το να πολλαπλασιάζυνε ένα δομέ-
νο αριθμο επι οποιοδήποτε άλλον ακέρειο αριθμο, σι-
μένι να επαναλάβυνε τον πολλαπλασιαστέο ος προς-
θετέο τόσες φορες, όσες μονάδες περιέχι ο πο λ α-
π λ α σ ι α σ τ ι ς, κε να βρύμε το εκσαγόμενο άθριζμα.

Ος σιμία τυ πολλαπλασιαζμυ χρσιμέβυν:

1) Ο πλάγιος σταβρος: $42 \times 3 = 126$ κε 2) ι τελία: $16 \cdot 7 = 112$.

Το σιμίο τυ πολλαπλασιαζμυ μπορι κε να μι μπι μπροστα στους παρά-
γοντες με τα γράματα.

Γράφον: 1) ab αντις $a \cdot b$ 2) $5x$ αντις $5 \cdot x$.

Οριζμος. Πολλαπλασιαστέο ονομάζυν εκίνον
τον αριθμο τον οπίο πολλαπλασιάζυν. Πολλαπλα-
σιαστι ονομάζυν εκίνον τον αριθμο, επι τον οπίον
πολλαπλασιάζυν. Γινόμενο ονομάζυν εκίνο τον
αριθμο, πυ προκίπτι απο τον πολλαπλασιαζμο.

Σιμίος ι. Τον πολλαπλασιαστέο κε τον πολλαπλασιαστι, τους
ονομάζυν κε παράγοντες.

Γραφτι παράστασι τυ πολλαπλασιαζμυ με γράματα: $a \cdot b = q$.

Τα γράματα a κε b παραστένυν τους παράγοντες, κε το γρά-
μα q το γινόμενο.

2. Να βρεθι το γινόμενο: α) 1·8, β) 7·1, γ) 1·1, δ) 0·7.

Δίσι: α) $1 \cdot 8 = 8$, β) $7 \cdot 1 = 7$, γ) $1 \cdot 1 = 1$, δ) $0 \cdot 7 = 0$.

Ι ίσις αφτες μας επιτρέπουν να κάνουμε τα ακόλυθα σιμπε-
ράζματα.

Το γινόμενο τις μονάδας επι οπιοδίποτε αριθ-
μο, κε σινάμα το γινόμενο οπιυδίποτε αριθμν
επι τιν μονάδα, ισύτε με τον ίδιυ αριθμο.

Το γινόμενο ισύτε με μιδενικο αν ένας απ' τυς
παράγοντες ίνε μιδενικο.

Να βρεθι ο όνκος τυ δοματίυ, αν το μάκρος τυ δοματίυ ίνε
8 μ, το πλάτος 3 μ κε το ίψος 4 μ.

Δίσι: Στιν περίπτωσι αφτι για να βρούμε τον όνκο πρέπει να πο-
λαπλασιάζουμε το μάκρος επι το πλάτος κε επι το ίψος:

$$(8 \cdot 3 \cdot 4) \text{ κιβ. μ.}$$

Για τιν έβρισι τυ γινόμενυ τριον δομένον παραγόντον, πρέπει
να πάρουμε το γινόμενο $8 \cdot 3 = 24$, κε κατόπι να βρούμε το γινό-
μενο $24 \cdot 4 = 96$. Τότε θάχουμε:

$$8 \cdot 3 \cdot 4 = 96 \text{ κιβ. μ.}$$

Οριζμος. Γινόμενο τριον αριθμον ονομάζουν
τον αριθμο εκίνο, πυ προκίπτι απο τον πολλαπλα-
σιαζμο τυ γινόμενυ τον διο αριθμον επι τον τρίτο.

§ 2. Προ- βλήματα, πυ λίνοντε με πολλα- πλασιαζμο.

1. Σ' ένα κολχόζι μαζέψανε τα κοκινوغύ-
λια σε 26 μέρες· κάθε μέρα κατα μέσο όρο
μαζέβανε απο 4 εχτάρια. Πόσα εχτάρια κοκι-
νογυλιον έχουν μαζέψει;

Δίσι: $4 \cdot 26 = 104$ εχτ. Το πρόβλημα λί-
νετε με τον πολλαπλασιαζμο. Εδο ο πολλαπλα-
σιαζμος αντικαταστένι τιν πρόσθεσι ίσον προς-
θετέον.

2. Στο κολχόζι μπίχαν 120 νικοχιρια. Μετα ένα χρόνο ο
αριθμος τον νικοχιριον, πυ μπίχαν στο κολχόζι, αφκσίθικε τρις φο-
ρες. Πόσα νικοχιρια ίνε τόρα στο κολχόζι;

Κε αφτο το πρόβλημα λίνετε με τον πολλαπλασιαζμο: $120 \cdot 3 = 360$
νικοχιρια.

Εδο αφκσίσαμε τον αριθμο κάμποςες φορες.

Μέσον τυ πολλαπλασιαζμν επι ακέρεο αριθμο,
λίνοντε προβλήματα στα οπία πρέπει: 1) Να βρεθι

το άθροιζμα κάμποςον ίσον προςθετέον· 2) να αφ-
κσιθι ένας αριθμος κάμποςες φορες.

§ 3. Ι νόμι τυ πολλα- πλασιαζμν.

1. Αντιμεταθετικος νό-
μος. Να πολλαπλασιαστων 1) $3 \cdot 5$, 2) $2 \cdot 3 \cdot 7$.

Αν θα βρούμε το γινόμενο μεταθέτοντας
με όλος τυς τρόπος τυς παράγοντες κε παρα-
βάλουμε τ' αποτελέσματα θάχουμε:

$$1) 3 \cdot 5 = 5 \cdot 3 = 15.$$

Αν αλάκσουμε τι θέσι διο παραγόντον μετακσί-
τυς το γινόμενο δεν αλάξι.

Αφτο με γράματα γράφετε: $a \cdot b = b \cdot a$.

Ο ίδιος κανόνας ισχύι κε για περισσότερους παράγοντες:

$$2) 2 \cdot 3 \cdot 7 = 2 \cdot 7 \cdot 3 = 7 \cdot 3 \cdot 2 = 3 \cdot 2 \cdot 7 = 7 \cdot 2 \cdot 3 = 3 \cdot 7 \cdot 2 = 42.$$

Αφτο με γράματα γράφετε: $a \cdot b \cdot c = a \cdot c \cdot b = b \cdot a \cdot c =$
 $b \cdot c \cdot a = c \cdot a \cdot b = c \cdot b \cdot a$.

2. Σινδιαστικος νόμος τυ πολλαπλα-
σιαζμν. Πόσες λίτρες πετρέλειο χορι σε ορθογόνιο δοχίο μά-
κρος 4 μ, πλάτος 3 μ κε ίψος 2 μ;

Για να βρούμε τι χοριτικότητα τυ δοχίυ πρέπει να κάνουμε πο-
λαπλασιαζο κε να βρούμε το γινόμενο $4 \cdot 3 \cdot 2$. Ας βρούμε πρώτα το
γινόμενο $4 \cdot 3$ κε ας το πολλαπλασιάζουμε επι 2. Θα έχουμε:

$$(4 \cdot 3) \cdot 2 = 24 \text{ κιβ. μ} = 24 \text{ 000 κιβ. ντμ} = 24 \text{ 000 λ.}$$

Ας πολλαπλασιάζουμε τόρα τυς αριθμυς αφτυς με άλι σιρα:

$$2 \cdot (3 \cdot 4) = 24 \text{ κιβ. μ.}$$

Το εκσαγόμεγο ίνε το ίδιο.

Το γινόμενο πολον παραγόντον δεν αλάξι, αν
ενόσουμε τυς παράγοντες σε οπιεσδίποτε ομάδες.

Αφτο με γράματα γράφετε: $a \cdot b \cdot c = a \cdot (b \cdot c) = (a \cdot b) \cdot c$.

3. Το ακόλυθο παράδιγμα δίχνι, πόσο απλυστέβι κάποτε τυς
λογαριαζμός-μας ι ιδιότητα αφτι τυ γινόμενυ.

$$2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 5 = ;$$

Δίσι: Αν θα κάνουμε τον πολλαπλασιαζμο με τι σιρα αφτι, θα
έχουμε γινόμενο 600. Ας κάνουμε τιν ίδια πράκσι με άλι σιρα:

$$(2 \cdot 5) \cdot (2 \cdot 5) \cdot (2 \cdot 3) = 10 \cdot 10 \cdot 6 = 600.$$

3 Ποποφ. Αριθμητικι, 5 κε 6 τάξεις.

Το εκσαγόμενο ίνε το ίδιο, μα ι πράξεις-μας έχουν διεφκολινθι.

4. Επιμεριστικός νόμος. Πόσα χιλιόγραμμα τενεκε χριάζετε, για να εκεπάσουμε τι ετέγι αποθήκισ, πυ έχι τρις πλαγιες: με διαστάσις 2 **τετρ. μ**, 12 **τετρ. μ**. κε 2 **τετρ. μ** (1 **τετρ. μ** φίλο τενεκε ζιγίζι 5 **χγ**);

Λίσι. Το γενικο εμβαδο τις ετέγισ: $2 + 12 + 2 = 16$ **τετρ. μ**. Για να βρούμε το βάρος τυ τενεκε, πρέπει να πολλαπλασιάζουμε το βάρος τυ 1 **τετρ. μ** επι τον γενικο αριθμο τον τετραγονικον μέτρον: $5 \cdot 16 = 80$ **χγ**.

Το πρόβλημα αφο μπορούμε να το λίσουμε κε κατ' άλο τρόπο: να βρούμε το βάρος τυ τενεκε, πυ ίνε απάρειτος για κάθε πλαγια τις ετέγισ, κε κατόπιν να προσθέσουμε τα εκσαγόμενα.Θάχυμε:

$$2 \cdot 5 + 12 \cdot 5 + 2 \cdot 5 = 10 + 60 + 10 = 80 \text{ χγ.}$$

Το αποτελέσμα ίνε το ίδιο.

5. Ας πολλαπλασιάζουμε $(27 + 13 + 4) \cdot 5$ με διο τρόπος:

1) προσθέτουμε όλυς τυς προσθετέυς τις παρενθεσις κε το άθριζμα το πολλαπλασιάζουμε επι 5.

2) πολλαπλασιάζουμε κάθε προσθετέο χωριστα επι 5 κε προσθέτουμε τα εκσαγόμενα τυ πολλαπλασιαζμυ. Κε ετις διο περιπτώσις έχουμε το ίδιο εκσαγόμενο: 220.

Για να πολλαπλασιάζουμε άθριζμα επι οπιодίποτε αριθμο, αρκι να πολλαπλασιάζουμε καθένα προσθετέο χωριστα επι τον αριθμο κε να προσθέσουμε τα εκσαγόμενα.

Αφο με γράματα γράφετε: $(a + b) \cdot c = ac + bc$.

1. Να βρεθι το βάρος τον τύβλον ενος τίχυ, πυ έχι διαστάσις 5 **μ**, 8 **μ** κε 2 **μ** κε το βάρος 1 **κιβ. μ** τύβλον 18 **τσ**.

Λίσι. Για να λίσουμε το πρόβλημα αφο, πρέπει να πολλαπλασιάζουμε το βάρος 1 **κιβ. μ** τίχυ επι τον αριθμο τον κιβικον μέτρον τυ όγκυ.

$$18 \cdot 5 \cdot 8 \cdot 2 = 90 \cdot 8 \cdot 2 = 720 \cdot 2 = 1440 \text{ τς}$$

Τι λίσι τυ προβλήματος αφο μπορούμε

να τι γράψουμε κε αλιότιχα.

Βρίσκουμε πρώτα τον όγκο τυ τίχυ: $5 \cdot 8 \cdot 2 = 80$ **κιβ. μ**, έπιτα το βάρος-τυ: $18 \cdot 80 = 1440$ **τσ**.

Τα εκσαγόμενα ίνε ίσα: $18 \cdot 5 \cdot 8 \cdot 2 = 18 \cdot 80$, όπυ ο 80 ίνε γινόμενο τον αριθμον $5 \cdot 8 \cdot 2$.

Για να πολλαπλασιάζουμε έναν αριθμο επι το γινόμενο άλον κάμποςον αριθμον, αρκι να γράψουμε τον πολλαπλασιαστέο σαν παράγοντα στο γινόμενο κε κατόπιν να πολλαπλασιάζουμε ζίμφωνα με τον κανόνα τις έβρεσις τυ γινομένου κάμποςον παράγοντον.

Παρατίρισι. Γράφοντας τι λίσι τυ προβλήματος, βρίκαμε το γινόμενο $18 \cdot 5 \cdot 8 \cdot 2 = 1440$. Γινόμενο ονομάζετε τόσο το δεκσιο, όσο κε το αριστερο μέρος τις ισότιτας.

2. Να βρεθι το γινόμενο $(3 \cdot 5 \cdot 6) \cdot 8$.

Παρατίρισι. Ι παρενθεσίς δίχυν, πως ι πράξις, πυ θρίσκοντε μέσα ε' αφτες, πρέπει να γίνυν προτίτερα απο τις άλες πράξις.

Λίσι. Τον πολλαπλασιαζμο αφο μπορούμε να τον γράψουμε κε ος εκσις:

$$(3 \cdot 5 \cdot 6) \cdot 8 = 3 \cdot 5 \cdot (6 \cdot 8) = 3 \cdot (5 \cdot 8) \cdot 6 = (3 \cdot 8) \cdot 5 \cdot 6 = 720.$$

Τα γινόμενα ε' όλες αφτες τις περιπτώσις θα ίνε ίσα.

Για να πολλαπλασιάζουμε γινόμενο κάμποςον αριθμον επι οπιονδίποτε άλον αριθμο, αρκι να πολλαπλασιάζουμε επι τον αριθμο αφο έναν απο τυς παράγοντες, αφίνοντας όλυς τυς άλυς όπος ίνε.

Τον κερο πυ μαθέναμε τις ιδιότιτες τον πράξεον, ειχνα γράφαμε το άθριζμα, τι διαφορα κε το γινόμενο, χωρις να τελιόнуμε την πράξι.

1. Να γραφι: το άθριζμα τον αριθμον 23 κε 15 να πολλαπλασιαστι επι 6.

Λίσι. $(23 + 15) \cdot 6 = 38 \cdot 6 = 228$.

Εποφελόμενι τον επιμεριστικο νόμο τυ πολλαπλασιαζμυ μπορούμε να κάνουμε τέτια λίσι:

$$(23 + 15) \cdot 6 = 23 \cdot 6 + 15 \cdot 6 = 138 + 90 = 228.$$

2. Να γραφί: η διαφορά τον αριθμόν 37 κε 14 να πολλαπλασιαστί επι 9.

$$\Delta \acute{\iota} \sigma \iota. (37 - 14) \cdot 9 = 26 \cdot 9 = 207.$$

Παρατίρισι. Τις παραστάσις (23+15) κε (37-14) τις ονομάζουμε άθριζμα κε διαφορά. Γι' αφτο τιν παράστασι (23+15) · 6, μπορούμε να τιν ονομάσουμε γινόμενο άθριζματος επι τον αριθμό 6, κε τιν παράστασι (37-14) · 9 μπορούμε να τιν ονομάσουμε γινόμενο διαφοράς επι τον αριθμό 9.

3. Ας δίξουμε πός να πολλαπλασιάζουμε διαφορά επι οποιονδήποτε αριθμό:

$$(7 - 4) \cdot 9 = 3 \cdot 9 = 27,$$

$$\acute{\iota} \tau \epsilon: (7 - 4) \cdot 9 = 7 \cdot 9 - 4 \cdot 9 = 63 - 36 = 27.$$

Σινκρίνοντας τις λίσσις μπορούμε να γράψουμε:

$$(7 - 4) \cdot 9 = 7 \cdot 9 - 4 \cdot 9.$$

Για να πολλαπλασιάζουμε τι διαφορά διο αριθμόν επι έναν οποιονδήποτε αριθμό, αρκί να πολλαπλασιάζουμε αφτον τον αριθμό χοριστα επι το μιότηο κε χοριστα επι τον αφερετέο κε να αφερέσουμε απο το πρότο γινόμενο το δέφτερο.

Αφτο με γράματα γράφετε: $(a - b) \cdot c = ac - bc$.

$$4. (6 + 8 - 9) \cdot 4 = 5 \cdot 4 = 20,$$

$$(6 + 8 - 9) \cdot 4 = 6 \cdot 4 + 8 \cdot 4 - 9 \cdot 4 = 24 + 32 - 36 = 20.$$

Για κσιλυργικες εργασίεσ χριάζοντε 12 σανίδια: τιν πρότι φορά δόσανε σανίδια $4 \mu \times 25 \text{ cm} \times 3 \text{ cm}$ κε τι δέφτερι φορά σανίδια $4 \mu \times 25 \text{ cm} \times 6 \text{ cm}$. Πόσεσ φορές μεγάλωσε το ποσο τον σανιδιον, πυ δοθήκανε τι δέφτερι φορά σχετικα με τιν πρότι;

Δίσι. Ο όνχοσ τυ ενοσ σανιδιου απο τιν πρότι παρτίδα:

$$400 \times 25 \times 3 = 30\,000 \text{ κιβ. cm.}$$

Ο όνχοσ τυ ενοσ σανιδιου τις δέφτερις παρτίδασ:

$$40 \times 25 \times 6 = 60\,000 \text{ κιβ. cm.}$$

Βλέπουμε, ποσ απο τιν άφκσις τυ ενοσ παράγοντα κατα 2 φορές αφκσίθηκε κε το γινόμενο 2 φορές.

Αν έμεισ ετι θέσι τυ όνχου $400 \times 25 \times 6 = 60\,000 \text{ κιβ. cm}$ πάρουμε τον όνχου $400 \times 25 \times 3 = 30\,000 \text{ κιβ. cm}$ θα δόμε, ποσ απο τιν ελάτσει ενοσ παράγοντα κατα 2 φορές, ελατόνυτε όλο το γινόμενο 2 φορές.

I. Οσεσ φορές αφκσάνουμε ίτε ελατόνουμε έναν απ' τυσ παράγοντεσ, τόσεσ φορές αφκσάνι, ίτε ελατόνυτε κε το γινόμενο.

Αν άντισ σανίδια απο τιν πρότι παρτίδα πάρουμε δοχάρια κοντίτερα κατα διο φορές κε χοντρότερα κατα διο φορές, τότε ο όνχοσ τυ δοχαριου θα ισότη με τον όνχου τυ σανιδιου.

Κε τότε ετι θέσι τον $400 \times 25 \times 3 = 30\,000 \text{ κιβ. cm}$ θα ίχαμε όνχου: $200 \times 25 \times 6 = 30\,000 \text{ κιβ. cm}$.

II. Αν αφκσίζουμε τον ένα παράγοντα κάμποσεσ φορές κε ελατόσουμε τον άλλο τόσεσ επίσις φορές, το γινόμενο δεν αλάξι.

1. Τον πολλαπλασιζμο μονοπερίριον αριθμόν τον κάνυν ερίφωνα με τον πίναχα τυ πολλαπλασιζμου.

2. Ας δίξουμε, πός γίνετε ο πολλαπλασιζμοσ επι αριθμό, πυ έχι μονάδα κε μιθενικα.

Παράδιγμα. Τεχνικι ατμόσφερα ονομάζετε η πίεσι πυ εκσασκι 1 **χγ** πάνο σε τετραγονικου σαντίμετρο. Η πίεσι μέσα στο καζάνι ισότη με 35 ατμόσφερες. Πόσα χιλιόγραμα αποτελι η πίεσι αφτι σε κάθε τετραγονικου μέτρο;

Οποσ φένετε, πρέπει να πολλαπλασιάζουμε 35 επι 10 000. Για να βρούμε το γινόμενο ας πολλαπλασιάζουμε πρώτα τον 35 επι 10. Αφτο σιμένι ποσ κάθε μονάδα τυ αριθμού-μασ θα επαναλιφθι 10 φορές κε θα γίνι δεκάδα, κάθε δεκάδα θα γίνι εκατοντάδα κε θα έχουμε 35 δεκάδεσ, η οπίεσ ισόντε με 350.

Απο τιν εκσωτερικι μορφί-τυ το γινόμενο διακρίνυτε απο τον πολλαπλασιαστέο, μονάχα πυ έχι ένα παραπανίσιο μιθενικου στο τέλος. Ίνε εφκολο να δόμε ποσ κατο τον πολλαπλασιζμο επι 100 πρέπει, για να βρούμε το γινόμενο, να γράψουμε στο τέλος τυ πολλαπλασια-

§ 6. Πός αλάξι το γινόμενο όταν αλάξυν η παράγοντεσ.

§ 7. Πολλαπλασιαζμοσ επι αριθμό με ένα σιμαντικου πσιφίο.

στέν διο μιδενικα, κατα τον πολαπλασιαζμο επι 1000 να γραψυ-
με τρία μιδενικα, κ.ο.κ.

Στο παράδειγμά-μας θαχουμε: $35 \cdot 10\,000 = 350\,000$ **χγ σε 1 τετρ.μ.**

Για να πολαπλασιάζουμε ακέραιο αριθμο επι 10, 100, 1000, αρκι να γραψουμε στο τέλος τυ πολα-
πλασιαστέυ προς τα δεκσια τόσα μιδενικα όσα έχι
ο πολαπλασιαστις.

Τον πολαπλασιαζμο πολιπσίφιυ αριθμυ επι μονοψίφιου τον
κάνουμε ος εκςις:

$$\begin{aligned} 2437 \cdot 6 &= (2000 + 400 + 30 + 7) \cdot 6 = \\ &= 2000 \cdot 6 + 400 \cdot 6 + 30 \cdot 6 + 7 \cdot 6 = \\ &= 12\,000 + 2400 + 180 + 42 = 14\,622. \end{aligned}$$

Εδο αντικαταστένουμε τον πολαπλασιαστέο με αδρίζμα προσθε-
τέον κε βρίσκουμε το γινόμενο τυ αδρίζματος επι τον πολαπλασιαστι.

Τον πολαπλασιαζμο τον αρχίζυνε απο τις κατότερες τάκεις κε
γράφυνε έτσι:

2437 \times 6 **Πρότα** πολαπλασιάζουμε 7 επι 6· βρίσκουμε 42 μονάδες·
γράφουμε το ψιφίο 2 κε κρατόμε τις 4 δεκάδες για να τις
14 622 προσθέσουμε κατόπι στο γινόμενο τον δεκάδον. Πολαπλα-
σιάζουμε τις 3 δεκάδες επι 6, βρίσκουμε 18. Προσθέτουμε τις 4
δεκάδες, βρίσκουμε 22 δεκάδες. Το ψιφίο 2 γράφουμε στι θέσι τον
δεκάδον, κε κρατόμε τις 2 εκατοντάδες. Πολαπλασιάζουμε τις 4
εκατοντάδες επι 6. Βρίσκουμε 24. Προσθέτουμε τις 2 κρατούμενες
εκατοντάδες· βρίσκουμε 26 εκατοντάδες· τις 6 εκατοντάδες τις γράφουμε
στι θέσι τον εκατοντάδον κε κρατόμε τις διο χιλιάδες. Πολαπλασιάζ-
ουμε τις 2 χιλιάδες επι 6 κε στο γινόμενο προσθέτουμε τις κρα-
τούμενες 2 χιλιάδες. Βρίσκουμε 14 χιλιάδες. Τις γράφουμε στι θέσι
τον χιλιάδον. Βρίσκουμε 14 622.

1. Να βρέθι το γινόμενο $353 \cdot 800$.

Γράφουμε:

$$\begin{aligned} 353 \cdot 800 &= 353 \cdot (8 \cdot 100) = 353 \cdot 8 \cdot 100 = \\ &= (353 \cdot 8) \cdot 100 = 2824 \cdot 100 = 282\,400. \end{aligned}$$

Κατα τι γραφι ο αριθμος 800 ίνε σαν γινό-
μενο διο παραγόντων. Για να πολαπλασιάζουμε
επι γινόμενο $8 \cdot 100$ μπορύμε πρώτα να πολα-
πλασιάζουμε επι 8 κε έπιτα επι 100.

2. Να πολαπλασιασθον: $1900 \cdot 7000$.

$$\begin{aligned} \Delta \iota \varsigma \iota. \quad 1900 \cdot 7000 &= (19 \cdot 100) \cdot (7 \cdot 1000) = \\ &= 19 \cdot 100 \cdot 7 \cdot 1000 = (19 \cdot 7) \cdot (100 \cdot 1000) = \\ &= 133 \cdot 100\,000 = 13\,300\,000. \end{aligned}$$

§ 9. πολα- πλασιαζμος πολιπσί- φιου αριθμου.

1. Να πολαπλασιασθον $718 \cdot 243$.

Δίςι. Βασιζόμενι στον επιμεριστικο νόμο
γράφουμε τιν πράκσι αφτι ος εκςις:

$$\begin{aligned} 718 \cdot 243 &= 243 \cdot 718 = (200 + 40 + 3) \cdot \\ \cdot 718 &= 718 \cdot 200 + 718 \cdot 40 + 718 \cdot 3 = \\ &= 143\,600 + 28\,720 + 2\,154 = 174\,474. \end{aligned}$$

Για σιντόμεψι γράφυν τυς αριθμους

σε ετίλες:	\times 718
Το 2154 ίνε γινόμενο τυ αριθμυ 718 επι 3·	243
το 28720 ίνε γινόμενο τυ 718 επι 40· το γινόμε-	2154
νο 143 600 ίνε γινόμενο τυ 718 επι 200. Αφτα	28720
ονομάζοντε μερικα γινόμενα. Το δέφτερο μερικο γι-	143 600
νόμενο ίνε γινόμενο τυ 718 επι τις δεκάδες.	<hr/> 174 474

Το μερικο αφτο γινόμενο πάντα τελιόνι σε μιδενικο, γι' αφτο δεν
γράφυνε το 0, αλα γράφυν το μερικο γινόμενο έτσι, όστε το τε-
λεφτέο σημαντικο ψιφίο να βρεθι κάτω απ' τις δεκάδες. Γραφτι
διατίποςι:

Πολαπλασιάζοντας επι τις εκατοντάδες βρίσκουμε
 $718 \cdot 200$. Ο αριθμος 1436 θα ίνε ο αριθμος τον εκα-
τοντάδον, γι' αφτο τον γράφουμε έτσι, όστε το τελε-
φτέο σημαντικο ψιφίο-τυ να βρεθι κάτω απ' τις εκατον-
τάδες.

Τα μιδενικα στο τέλος τον μερικον γινόμενον δεν
γράφυντε.

2. Να πολαπλασιασθον: $307 \cdot 428$.

Δίςι. Επειδι στον πρότο αριθμο ίνε λιγότερα
σημαντικα ψιφία, γι' αφτο τον γράφουμε ος πολαπλασια-
στι. Ο πολαπλασιαστις δεν έχι δεκάδες, γι' αφτο κε λίπι
το δέφτερο μερικο γινόμενο. Το ακόλουθο μερικο γινόμε-
νο το γράφυν κατα διο τάκεις αριστερα.

Για να πολαπλασιάζουμε πολιπσίφιο αριθμο επι
πολιπσίφιο, πρέπι τον πολαπλασιαστέο να τον πο-
λαπλασιάζουμε χωριστα επι τις μονάδες, δεκάδες,
εκατοντάδες τυ πολαπλασιαστι κε να προσθέσουμε
τα γινόμενα, πυ βρίκαμε.

§ 8. Πολα- πλασιαζμος αριθμου, πυ τελιό- νυν σε μιδενικα.

\times 428
307
2996
1284
<hr/> 131 396

3. Να βρεθί το γινόμενο $18 \cdot 2756$.

Λίσι. Πρέπει να πολλαπλασιάσουμε το 18 επί τον 2756. Κσέρωντας όμως προς το γινόμενο δεν αλλάζει απο την μετάθεσι τον παραγόντον, πολλαπλασιάζουμε τον 2756 επί 18. Αφτο ίνε καταλιλότερο.

$$2756 \cdot 18 = 49\ 608$$

Αν ι παράγοντες δεν έχουν τον ίδιο αριθμο ζιμαντικον πσιφίον, τότε ίνε καταλιλότερο να πάουμε για πολλαπλασιαστι εκίνον τον αριθμο, πυ έχει λιγότερα ζιμαντικα πσιφία.

§ 10. Ενια τις δίναμεις τυ αριθμυ.

Οταν έχουμε να πολλαπλασιάζουμε ίσους παράγοντες μπορούμε να απλοποιήσουμε τι γραφι.

1. Εχουμε τα γινόμενα:

- 1) $3 \cdot 3$, 2) $2 \cdot 2 \cdot 2$, 3) $3 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 3$,
4) $5 \cdot 5 \cdot 5 \cdot 5$, 5) $10 \cdot 10 \cdot 10$.

Για τέτια γινόμενα ιπάρχι ιδιέτερος τρόπος γαφισ:

1) $3 \cdot 3 = 3^2 = 9$, 2) $2 \cdot 2 \cdot 2 = 2^3 = 8$, 3) $3 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 3 = 3^4 = 81$, 4) $5 \cdot 5 \cdot 5 \cdot 5 = 5^4 = 625$, 5) $10 \cdot 10 \cdot 10 = 10^3 = 1000$.

Ο πολλαπλασιαζμος ίσον παραγόντων ίνε νέα (πέμυτι) πράξι — ί π σ ο σ ι σ τ ι δ ί ν α μ ι. Το παράδειγμα 3^2 , πυ φέραμε, διαβάετε έτσι: το τρία να ιπσοδι σι δέφτερι δίναμι, ίτε να βρεθί το γινόμενο διο παραγόντων, καθένας απο τυς οπίς ισύτε με τον $3 \cdot 2^3 = 2 \cdot 2 \cdot 2$, διαβάετε έτσι: τον αριθμο 2 να τον ιπσόςουμε στιν τρίτι δίναμι, ίτε να θρώμε το γινόμενο τριον παραγόντων, πυ καθένας-τυς ισύτε με 2.

2. Αν θα κάνουμε τις πράξεις: 2^5 , 3^4 , 4^3 , 7^8 πρέπει να βρώμε 32, 81, 64, 343.

Στιν παράστασι $2^5 = 32$, ο αριθμος 2 ονομάετε βási τις δίναμεις, ο αριθμος 5 — εκθέτις τις δίναμεις.

Οριζμι. I. Βási τις δίναμεις ονομάετε εκίνος ο αριθμος, τον οπίον πρέπι να ιπσόςουμε σι δίναμι.

II. Ο αριθμος, πυ δίχνι πόες φορες πρέπι να παρθι ι βási ος παράγοντας, ονομάετε εκθέτις τις δίναμεις.

Σιχνα, για να απλυστέβον τι γραφι τυ αριθμυ με μιδανικα

στο τέλος, γράφον αφτον τον αριθμο με τι βοίδια τυ εκθέτι τις δίναμεις στον αριθμο 10:

1) $100 = 10^2$, $1000 = 10^3$, $10\ 000 = 10^4$

2) $5000 = 5 \cdot 1000 = 5 \cdot 10^3$, 3) $4\ 000\ 000 = 4 \cdot 10^6$.

§ II. Διέρεις.

Διέρεις ονομάετε πράξι αντίστροφι με τον πολλαπλασιαζμο.

1. Ενα κολχόζι έσπιρε 800 εχτ. κοκινογύλι κε πίρε σοδια 425 τς απ' το κάθε εχτάρι.

Πόσο κοκινογύλι πίρε το κολχόζι;

Λίσι. $425 \cdot 800 = 340\ 000$ τς.

Το πρόβλημα αφτο λίνετε με τον πολλαπλασιαζμο.

Ας λίσουμε αντίθετο πρόβλημα.

2. Ενα κολχόζι έσπιρε 800 εχτ. κοκινογύλι κε πίρε σοδια 340 000 τς. Πόσι ίταν ι μέσι σοδια τυ ενος εχταριω στο κολχόζι;

Λίσι. $340\ 000 : 800 = 425$ τς.

Στο αντίθετο αφτο πρόβλημα βρίσκουμε ένα άγνωστο παράγοντα (425) απ' το γνωστο γινόμενο διο παραγόντων (340 000) κε απ' το γνωστο δέφτερο παράγοντα (800).

Για τι λίσι τυ δέφτερου προβλήματος κάνουμε διέρεις.

Οριζμος. Διέρεις λέγετε ι πράξι, με τιν οπία βρίσκετε ένας απο τυς παράγοντες, όταν ίνε γνωστο το γινόμενο κε ο δέφτερος παράγοντας.

Ι δομένι αριθμι κε χίνι, πυ έχουν προκίπει απο τιν διέρεις, έχουν διχές-τυς ιδιέτερες ονομασίες:

1) το δομένο γινόμενο διο παραγόντων ονομάετε διερετέος,

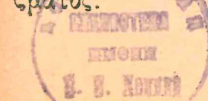
2) ο δομένος παράγοντας ονομάετε διερέτις,

3) ο ζιτόμενος παράγοντας ονομάετε πιλίκο.

Για να βρώμε το πιλίκο, διερύμε το διερετέο δια τυ διερέτι.

Οριζμος. Διερετέος ονομάετε εκίνος ο αριθμος, τον οπίο διερυν. Διερέτις ονομάετε εκίνος ο αριθμος, με τον οπίον διερυν. Πιλίκο ονομάετε εκίνος ο αριθμος, πυ προκίπτι ος εκσγόμενο τις διέρεις.

Το σιμίο τις διέρεις ίνε (:) διο τελίς ίτε ι γραμι τυ κλάματος.

3. Παραδειγμα. Το 12 να διαιρεθι δια 4. Το γράφουμε έτσι:

$$\begin{array}{ccccccc} 12 & : & 4 & = & 3, & \text{ίτε} & \frac{12}{4} = 3. \\ \downarrow & & \downarrow & & \downarrow & & \downarrow \\ (\text{διερετέος}) & : & (\text{διερέτις}) & = & (\text{πιλίκο}) & & \frac{\text{διερετέος}}{\text{διερέτις}} = \text{πιλίκο}. \end{array}$$

Αν παραστήσουμε το διερετέο με το γράμμα a , τον διερέτι με το γράμμα b , το πιλίκο—με το γράμμα q , τότε μπορούμε συμβολικά να γράψουμε τι διέρει με τα γράμματα:

$$a : b = q, \text{ίτε} \frac{a}{b} = q,$$

όπου κε το αριστερο μέρος ($a : b$) κε το δεξιό (q) τα ονομάζον πιλίκο.

**§ 12. Ο πο-
λαπλασια-
ζμος κε ι
διέρει ίνε
αμβέα αν-
τίστροφες
πράξεις.**

Απο τον οριζμο τις διέρεις φένετε, πως ι διέρει τον αριθμον έχι σχέση με τον πο-
λαπλασιαζμο. Γι' αφο κατα τιν διέρει διψείφον
κε μονοψείφον αριθμον δια μινοψείφον, χρι-
μοπιών τον πίνακα τυ πολαπλασιαζμου.

1. Να διαιρεθι ο 36 δια τυ 9.

Λίσι: $36 : 9 = 4$, επιδι απο τον πίνακα
τυ πολαπλασιαζμου κέρουμε, πως $4 \cdot 9 = 36$.

**Ι διέρει κε ο πολαπλασιαζμος
ίνε πράξεις αμβέα αντίστροφες.**

2. Μια κοπερατίβα κυβάλιζε στο σταθμο διο παρτίδες εμπό-
ρεβμα κάθε μια απο 160 κιβότια. Το εμπόρεβμα αφο το φόρ-
τοσαν εκείνυ σε διο βαγόνια. Πόσα κιβότια φορτόσανε στο κάθε
βαγόνι;

Λίσι. $160 \cdot 2 = 320$ κιβότια, $320 : 2 = 160$ κιβότια.

Με τις παρενθέσεις μπορούμε να γράψουμε τι λίσι έτσι:

$$(160 \cdot 2) : 2 = 160 \text{ κιβότια.}$$

Μπορούμε ακόμη να χρησιμοποιήσουμε κε το άλλο σιμί τις διέρεις,

$$\frac{160 \cdot 2}{2} = 160 \text{ κιβότια.}$$

Ο αριθμος 160 δεν άλαχε, όταν κάναμε μ' αφο τον διο αμι-

βέα αντίστροφες πράξεις—στιν αρχι πολαπλασιάσαμε επι 2, κε
κατόπι το γινόμενο, πυ βρίκαμε, το διέρει δια 2.

Απο τον πολαπλασιαζμο κε τιν διέρει, πυ κάναμε διαδοχικα
με το 2, δεν άλαχε ι αρχικι ακσία τυ αριθμου, γι' αφο κε στο
εκαγόμενο ίχαμε 160, ανεκάρτητα απο το αν πρώτα, ίτε ίστερα
τον πολαπλασιάζουμε, ίτε τον διέρουμε με 2, ίτε κε αντίστροφα.

**Αν τον δομένο αριθμο τον πολαπλασιάζουμε επι
άλον οπιονδίποτε κε ίστερα το γινόμενο, πυ βρί-
σκουμε το διέρει δια τυ ίδιου αριθμου, τότε προ-
κίπτι στο αποτέλεζμα, ο ίδιος αριθμος.**

Ας γράψουμε τιν ιδιότητα αφο με ψιψία κε γράμματα:

$$1) \frac{15 \cdot 7}{7} = 15 \quad 2) \frac{a \cdot b}{b} = a.$$

**§ 13. Πρά-
ξεις δια-
φόρον
βαθμίδον.**

Ι τέσεις κριότερες αριθμητικες πράξεις ίνε
ανα διο αντίστροφες ι μια προς τιν άλι: ι αφέ-
ρεις αντίστροφι με τιν πρόσθεσι, ι διέρει — με
τον πολαπλασιαζμο.

Εχτος απ' το κσεχόριζμα τον πράξεον σε
αμβέα αντίστροφες, διακρίνοντε ακόμη κε πρά-
ξεις διαφόρον βαθμίδον:

Ι βαθμίδα — πρόσθεσι κε αφέρει.

ΙΙ βαθμίδα — πολαπλασιαζμος κε διέρει.

ΙΙΙ βαθμίδα — ίψοσι στιν δίναμι.

Στιν απλύστερι μορφί-τις ι πράξι τις ανότερις βαθμίδας ίνε
απλύστερσι τις πράξεις τις προηγόμενις κατότερις βαθμίδας. Έτσι
τον πολαπλασιαζμο $3 \cdot 5 = 15$ μπορούμε να τον γράψουμε πιο εκτε-
ταμένα με τιν πρόσθεσι:

$$3 + 3 + 3 + 3 + 3 = 15.$$

Μπορούμε επίσης να μάθυμε, πόες φορές ο 5 χορι στον 15,
διλαδι $15 : 5 = 3$, με τιν αφέρει $15 - 5 - 5 - 5 = 0$, διλ. να
αφερήσουμε 3 φορές απο 5.

Μ' άλα λόγια, πολαπλασιαζμος επι ακέρει αριθμο, ίνε πρόσθε-
σι ίσον προσθετέον κε ι διέρει δια ακέρει αριθμο, ίνε διαδοχικι
αφέρει ενος κε τυ ίδιου αριθμου. Τον πολαπλασιαζμο κε τι διέρει
μπορούμε να αντικαταστήσουμε με τιν πρόσθεσι κε τιν αφέρει. Τιν

πρόσθεσι κε αφέρει τις ονομάζον πράξεις πρώτης βαθμίδας, ενο τον πολλαπλασιασμό κε τι διέρει — πράξεις δεύτερης βαθμίδας.

Με παρόμοιο τρόπο αντικαταστήνουν τινεχτεταμένι γραφι τυ πολλαπλασιασμο ισον παραγόντων με πιο είντομι γραφι τις πράξεις ίπσο-
σις σε δίναμι. Ι ίπσοσι σε δίναμι ε' αφτιν τιν περίπτοσι
ίνε απλύστεπει τυ πολλαπλασιασμο:

$$2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 = 2^5 = 32.$$

Ο πολλαπλασιασμος ίνε πράξι, δεύτερις βαθμίδας κε
ι ίπσοσι σε δίναμι — πράξι τρίτις βαθμίδας.

§ 14. Προ- βλήματα, τυ λίνοντε με διέρει.

Κερούμε, πως ι διέρει ίνε πράξι αντίτρο-
φι με τον πολλαπλασιασμό. Γι' αφο το κιοό-
τερο πρόβλημα απο κίνα τυ λίνον με τι διέρει,
ίνε ι έβρει τυ άγνωστου παράγοντος, όταν
ίνε γνωστο το γινόμενο κε ένας απ' τος πα-
ράγοντες.

1. Το γινόμενο ίνε 645, ο ένας απ' τος παράγοντες 15, να
βρεθι ο άλλος παράγοντας.

$$\text{Λίσι. } \frac{645}{15} = 43.$$

Το πρόβλημα λήθηκε με τι διέρει.

2. Το Σεπτέβρι τυ 1929 ετιν Αμερικι λίοσανε 3561 χιλ. τ
μαντέμι· μετα δύο χρόνια, το Σεπτέβρι τυ 1931, έχι λιγοστέ-
πει το λίοσιμό-τυ κατα 3 φορες. Πόσι τόνι μαντεμι λίοθικαν το
Σεπτέβρι τυ 1931 ετιν Αμερικι;

Λίσι. Για να λίσουμε το πρόβλημα πρέπει να λιγοστέψουμε 3
φορες τον αριθμο 3561:

$$3561 : 3 = 1187 \text{ χιλ. τ.}$$

Αφο ίνε δεύτερος τίπος προβλημάτων, τυ λίνετε με τι
διέρει.

3. Ενα κολχόζι πρέπει να πλιρόσι 4525 εργατοιμέρες, γι' αφο
ορίσανε 36 200 χγ σιτάρι. Πόσο θα πλιροθι ι εργατοιμέρα;

Λίσι: Επιδι κάθε μια εργατοιμέρα πλιρόνεται εκσίς, γι' αφο
για να λίσουμε το πρόβλημα χριάζετε να διερέσουμε το 36 200 σε
4525 ίσα μέρι:

$$36\,200 : 4525 = 8 \text{ χγ.}$$

Κε αφο το πρόβλημα λίνετε επίσης με διέρει.

4. Σε κάθε αφοτίνιτο μπόρνε να καθίσουν 25 άνθρωπι. Πό-
σα τέτια αφοκίνιτα χριάζοντε για 300 ανθρόπους;

Εδο πρέπει να βρούμε πόσες φορες ο αριθμος 25 χοράι ετον
αριθμο 300. Αφο το βρίσκουν με τι διέρει.

$$\text{Λίσι: } 300 : 25 = 12 \text{ αφοκίνιτα.}$$

5. Διο ομάδες εργατον κεφορτόνουν τύβλα. Ι μια ομάδα κατα
τιν εργασία-τις κάνι 24 τύβλα εκάρτα ετι χιλιάδα, ι άλι 12 κό-
μάτια. Πιά ομάδα κάνι περισότερα τύβλα εκάρτα κε πόσες φορες;

Λίσι. Για να λίσουμε το πρόβλημα αφο, πρέπει να διερέσουμε
τον αριθμο 24 δια τυ 12, θα έχουμε $24 : 12 = 2$, διλ. ι πρώτι
ομάδα κάνι διο φορες περισότερο εκάρτα, ίτε ι δεύτερι ομάδα διο
φορες λιγότερο.

Στο πρόβλημα αφο εινκρίνοντε διο αριθμι μέσον τις διέρει.
Ετσι λιπον:

Με τι διερέσι λίνοντε προβλήματα όταν πρέπει:

1) Να βρεθι ο άγνωστος παράγοντας, κεέροντας
το γινόμενο κε τον ένα παράγοντα.

2) Να ελατοθι ο αριθμος κάμποσες φορες.

3) Να διερεθι ο αριθμος σε ίσα μέρι.

4) Να εινκριθυν διο αριθμι μετακσί-τυς: να βρε-
θι πόσες φορες ο ένας αριθμος χορις τον άλλο (πό-
σες φορες ο ένας αριθμος ίνε μεγαλίτερος, ίτε μι-
κρότερος απ' τον άλλο).

Παατίρισι Ι. Τα προβλήματα τις διέρει δεν ίνε δυνατον
να λιθον πάντα, έτσι τυ το εκσαγόμενο νάνε ακέρεος αριθμος.

6. Να ελατοθι ο αριθμος 15 κατα 7 φορες. Ι λίσι τυ προβλέ-
ματος δεν μπόρι να παρασταθι με ακέρεο αριθμο.

Το 15 επίσης δεν μπόρι να διερεθι σε 7 ίσα μέρι, τυ να πα-
ραστήνουν ακέρεο αριθμο, ίτε παραβάλοντας το 15 κε 7 μέσον τις
διέρει να παραστήσουμε το εκσαγόμενο τις είνκρικις με ακέρεο αριθμο.

Παατίρισι ΙΙ. Με τιν πρόσθεσι κε τον πολλαπλασιασμό επι
ακέρεο, εμις αφκένουμε τον αριθμο. Ι αφέρει κε ι διέρει δια ακέρεο
χρισιμέβυν για να ελατόσουμε τον αριθμο. Οστόσο ιπάρχι διαφορα στο
χαακτίρα τις αφκίσις κε τις ελατόσις αφτις, ετιν οπία πρέπει να
δόσουμε ιδιέτερι προσοχι.

Με τιν πρόσθεσι αφκάνουν τον αριθμο κατα κ ά μ π ο σ ε σ μ ο -
ν ά δ ε σ.

Ο πολλαπλασιασμός επι αριθμό μεγαλύτερο τις μονάδας επιτρέπει να αφαιρούμε τον αριθμό $\kappa\acute{\alpha}\mu\pi\omicron\varsigma\epsilon\varsigma\ \phi\omicron\rho\epsilon\varsigma$.

Ι αφαιρεί επιτρέπει να ελαττώσουμε τον αριθμό $\kappa\alpha\tau\alpha\ \kappa\acute{\alpha}\mu\pi\omicron\varsigma\epsilon\varsigma\ \mu\omicron\nu\acute{\alpha}\delta\epsilon\varsigma$.

Ι διέρει δι' αριθμό μεγαλύτερο τις μονάδας, επιτρέπει να ελαττώσουμε τον αριθμό $\kappa\acute{\alpha}\mu\pi\omicron\varsigma\epsilon\varsigma\ \phi\omicron\rho\epsilon\varsigma$.

**§15. Ι εκζά-
ρτισι με-
τακσι τον
δομένον κε
εκσαγομέ-
νον κατα
τον πολλα-
πλασιασμό
κε τι διέ-
ρει.**

1. Ενά εργοστάσιο ανταλαχτικον για τράχτορα, μπορι να βγάι τιν ιμέρα κατα μέσον όρο προϊόντα ακσίας 11 200 ρύβ. Πόσι ίνε ι ακσία τον ανταλαχτικον για 15 μέρες;

Λίσι. $11\ 200 \cdot 15 = 168\ 000$ ρύβλια.

Ας κάνουμε αντίθετο πρόβλημα.

2. Μέσα σε 15 ιμέρες το εργοστάσιο έβγαλε ανταλαχτικα για τράχτορα ακσίας 168 000 ρυβλίων. Πρέπι να βρεθι πάνω στι βάσι αφτον τον δομένον ι ακσία τον ανταλαχτικον σε μια μέρα.

Λίσι. $168\ 000 : 15 = 11\ 200$ ρύβλια.

Εκζετάζοντας τι λίσι αφτον τον διο προβληματόν, βλέπουμε, πως κσερόντας το γινόμενο 168 000 ρύβλια κε έναν απ' τος παράγοντες, τον 15, μπορούμε να βρούμε τον άλλο παράγοντα σύμφωνα με τον ακόλουθο κανόνα:

Ι. Ενας απο τος διο παράγοντες ιζύτε με το γινόμενο, διερεμένο με τον δέφτερο παράγοντα.

Ας γράψουμε το ζιμπέραζμα αφτο με γράματα:

Αν $a \cdot b = q$ (Ι), τότε $a = \frac{q}{b}$ (ΙΙ), ίτε $b = \frac{q}{a}$ (ΙΙΙ).

Ι πρότι ιζότιτα (1) δίχνη πως ο διερετέος q ιζύτε με το γινόμενο τυ διερέτι επι το πιλίκο (a κε b).

Ας δοκιμάσουμε στο ακόλουθο παράδιγμα τιν αλίθια τις εκζάρτις αφτις.

3. Πρέπι να διερέσουμε κε να κάνουμε δοκιμι τις διέρεςις: $\frac{360}{24}$.

Λίσι. $\frac{360}{24} = 15$.

Δοκιμι. Το 360 πρέπι να ιζύτε με το $24 \cdot 15$, όπυ το 360 ίνε ο διερετέος, το 24 ο διερέτις, κε το 15 το πιλίκο. Κε πραγματικα:

$$360 = 24 \cdot 15.$$

ΙΙ. Ο διερετέος ιζύτε με το διερέτι πολλαπλασιαζμένο επι το πιλίκο.

Μπορούμε τι δοκιμι να τιν κάνουμε αλιότικα, με τι διέρεςι:

$$360 : 15 = 24.$$

Διερόντας το διερετέο δια τυ πιλίку, βρίσκυν το διερέτι.

ΙΙΙ. Ο διερέτις ιζύτε με το διερετέο, διερεμένο δια τυ πιλίку.

Τα ζιμπεράζματα, πυ κάναμε, μας επιτρέπυν να βρίσκουμε τον άγνωστο παράγοντα, τον άγνωστο διερετέο ίτε το διερέτι.

Στα παρακάτο παραδίγματα πρέπι να βρεθι ο άγνωστος αριθμός, πυ ζιμιόνετα με το γράμα x .

$$1. 40x = 280.$$

Λίσι. Στο παράδιγμα αφτο ίνε άγνωστος ένας παράγοντας. Γνωστι ίνε το γινόμενο κε ο άλλος παράγοντας.

Σίμφονα με τον πρότο κανόνα:

$$x = \frac{280}{40} = 7.$$

$$2. x \cdot 70 = 350.$$

Λίσι. Το παράδιγμα αφτο διαφέρει απο το προϊγόμενο κατα τότο, ότι ο άγνωστος παράγοντας ζτέκετε στιν πρότι θέσι. Ι λίσι ίνε ι ίδια:

$$x = \frac{350}{70} = 5.$$

$$3. \frac{x}{16} = 12, \text{ ίτε } x : 16 = 12.$$

Λίσι. Το παράδιγμα αφτο μπορούμε να το λίσουμε, εποφελύμενι τι δέφτερι ιδιότιτα: x — διερετέος, 16 — διερέτις, 12 — πιλίκο.

$$x = 12 \cdot 16 = 192.$$

$$4. 187 : x = 11, \text{ ίτε } \frac{187}{x} = 11.$$

Λίσι. Στο παράδειγμα αφο ένε γνωστι ο διερετέος κε το πιλίκο, κε πρέπει να βρεθι ο διερέτις.

Ι τρίτι ιδιότιτα δίνι τιν ακόλυθι λίσι:

$$\frac{187}{11} = x, \quad x=17.$$

Μπορούμε στο παράδειγμα αφο να δόσουμε άλι εκσίγισι, πέρνοντας τον x κε τον 11 σαν παράγοντες, κε το 187 σαν γινόμενός. Ι μετάθεσι τον παραγόντων δεν αλάζι το μέγεθος τυ γινόμενου καθος κε το μέγεθος τον παραγόντων.

$11 \cdot x = 187$ · μπορούμε να βρούμε τον άγνωστο παράγοντα:

$$x = \frac{187}{11} = 17.$$

§ 16. Δοκι- μι τυ πο- λαπλασια- ζμυ κε τις διέρεσις.

Ι κανόνες τις προηγόμενις παράγραφω δύνυν απλως τρόπος δοκιμις τυ πολλαπλασιαζμυ κε τις διέρεσις:

1. Πρέπει να γίνι ι δοκιμι τυ πολλαπλασιαζμυ:

$$406 \cdot 78 = 31\,668.$$

$$\Delta \omicron \chi \iota \mu \iota : 31\,668 : 406 = 78.$$

I. Για να κάνουμε τι δοκιμι τυ πολλαπλασιαζμυ μπορούμε να διερέσουμε το γινόμενο με έναν απ' τυς παράγοντες κε το εκσαγόμενο πρέπει να δόσι το δέφτερο παράγοντα.

2. Να γίνι ι δοκιμι τις διέρεσις: $16\,050 : 642 = 25$.

$$\Delta \omicron \chi \iota \mu \iota. \quad 1) \quad 642 \cdot 25 = 16\,050, \quad \text{ίτε} \quad 2) \quad 16\,050 : 25 = 642.$$

II. Για να κάνουμε τι δοκιμι τις διέρεσις (χωρις κατάλοιπο) μπορούμε:

1) να πολλαπλασιάσουμε το πιλίκο επι τον διερέτι, κε το εβριζκόμενο πρέπει να δόσι το διερετέο.

2) Να διερέσουμε τον διερετέο δια τυ πιλίκυ κε το εβριζκόμενο πρέπει να δόσι τον διερέτι.

§ 17. Ι αλα- γι τυ πι- λίκυ.

1. Πόσα ανιχτα βαγόνια χριάζοντε για τι μεταφορα 16 χιλ. **τ** μαντεμιυ αν κάθε ανιχτο βαγόνι πέρνι 16 **τ**;

$$\Lambda \iota \varsigma \iota. \quad 16\,000 : 16 = 1000 \text{ αν. βαγόνια.}$$

2. Πόσα ανιχτα βαγόνια τις ίδιαις χοριτικότηταις χριάζοντε για τι μεταφορα 48 χιλ. **τ**. μαντεμιυ;

$$\Lambda \iota \varsigma \iota. \quad 48\,000 : 16 = 3000 \text{ αν. βαγόνια.}$$

Σινκρίνοντας τι λίσι τυ προβλήματος αφο με τι λίσι τυ πρό-
τυ, βλέπουμε, πως αφκσένοντας το φορτίο 3 φορές, αφκσένι κε ο
αριθμος τον βαγονιων επίσης 3 φορές. Ο διερετέος κε το πιλίκο αλά-
κσαν: κε ι διό-τυς αφκσίδιχαν 3 φορές.

I. Οσες φορές αφκσένουμε, ίτε ελατόνουμε το διε-
ρετέο, τόσες φορές αφκσένι ίτε ελατόνουμε κε το
πιλίκο.

Ο κανόνας τις ελάτοσις θα ένε αντιλιπτος, αν αλάκουμε τι θέ-
σι τον προβλιμάτων 1 κε 2 κε αν σινκρίνουμε τις λίσις-τυς.

3. Πόσα μεγάλα ανιχτα βαγόνια πρέπει νάχουμε για να μετα-
φέρουμε 48 χιλ. **τ**. μαντεμιυ αν σε καθένα βαγόνι χορυν 48 **τ**;

$\Lambda \iota \varsigma \iota :$ $48\,000 : 48 = 1\,000$ αν. βαγόνια. Ας σινκρίνουμε το πρό-
βλημα τότε με το πρόβλημα 2. Στην περίπτωσι αφτι το βάρος τυ
φορτίυ κάθε βαγονιυ έχι αφκσίδι 3 φορές, κε ο αριθμος τον βαγο-
νιων λιγότεπεσε 3 φορές.

Αλακσε ο διερέτις γι' αφο αλακσε κε το πιλίκο.

II. Αν αφκσίζουμε το διερέτι κάμποσες φορές, τό-
τε τόσες φορές ελατόνουμε κε το πιλίκο. Αν ελα-
τόσουμε το διερέτι κάμποσες φορές, τότε τόσες φο-
ρες αφκσένι το πιλίκο.

4. Πόσα βαγόνια χριάζοντε για τι μεταφορα 144 χιλ. **τ**.
φορτίυ, αν στο καθένα χορυν 48 **τ**;

$$\Lambda \iota \varsigma \iota. \quad 144\,000 : 48 = 3000 \text{ αν. βαγόνια.}$$

Σινκρίνοντας τα προβλήματα 4 κε 2, βλέπουμε, πως ι αφκσίζι
το διερετέο 3 φορές αφκσίζε κε το πιλίκο 3 φορές, κε σινάμα χάρις
στιν αφκσίζι τυ διερέτι τρις φορές, το πιλίκο ελατόθηκε 3 φορές κε
στο τέλος, έμινε το ίδιο.

4 Ποποφ. Αριθμητικι, 5 κε 6 τάκσις.

III. Αν αφαιρέσουμε ήτε ελατώσουμε το διαιρετέο κε το διερέτι με τον ίδιο αριθμο, τότε το πιλίκο δεν αλλάξι.

Τον ίδιο κανόνα μπορούμε να διατιπώσουμε κι αλιότιχα.

1. Αν πολλαπλασιάζουμε το διαιρετέο κε το διερέτι με ένα κε τον ίδιο αριθμο, το πιλίκο δεν αλλάξι.

2. Αν διερέςουμε το διαιρετέο κε τον διερέτι με ένα κε τον ίδιο αριθμο το πιλίκο δεν αλλάξι.

**§ 18. Διέρ-
ρεσι τυ γι-
νομένου κε
τυ αθρί-
ζματος.**

Διέρρεσι τυ γινομένου. 1. Να μιρα-
ςθον σε διο ίσα μέρι 10 λ βενζίνας κε να βρε-
δι το βάρος κάθε μισυ. 1 λ βενζίνα ζιγίξι
700 γ.

Λίξι. Μπορούμε να λίσουμε το πρόβλημα:
με διο τρόπος.

1-ι λίξι. Βρίσκουμε το βάρος όλις τις βενζίνας κε κατόπι το
βάρος τυ μισυ ποσυ.

$$700 \cdot 10 = 7000 \gamma., \quad 7000 : 2 = 3500 \gamma.$$

2-ι λίξι. Διερύμε το ποσο τις βενζίνας σε διο ίσα μέρι κε
βρίσκομε το βάρος κάθε μισυ μέρος.

$$700 \cdot (10 : 2) = 700 \cdot 5 = 3500 \gamma.$$

Το εκσαγόμενο ίνε το ίδιο κε στιν πρότι κε στιν δέφτερι περίπτοσι:

$$(700 \cdot 10) : 2 = 700 \cdot (10 : 2) = 3500.$$

Στιν πρότι περίπτοσι βρίσκουμε πρώτα το γινόμενο τον διο πα-
ραγόντον κε έπιτα το διερύμε δια 2. Στι δέφτερι περίπτοσι διερύ-
με δια 2 τον ένα απο τυς παράγοντες, έπιτα βρίσκομε το γινόμε-
νο τυ εκσαγόμενου επι τον δέφτερο παράγοντα.

Για να διερέςουμε το γινόμενο διο παραγόντον
με οπιονδίποτε αριθμο, αρκι να διερέςουμε με τον
ίδιο αριθμο τον ένα απο τυς παράγοντες κε το
πιλίκο να πολλαπλασιάζουμε επι τον άλλον παράγοντα

$$\text{Αφτο με γράματα γράφετε: } (a \cdot b) : m = \frac{a}{m} \cdot b = a \cdot \frac{b}{m}.$$

Ο κανόνας αλιθέβι κι αν έχουμε περισσότερος παράγοντες.

2. Πρέπι το γινόμενο του αριθμον 3, 12 κε 8 να το διερέςου-
με δια 2.

$$\text{ίτε: } (3 \cdot 12 \cdot 8) : 2 = \frac{288}{2} = 144,$$

$$(3 \cdot 12 \cdot 8) : 2 = 3 \cdot 6 \cdot 8 = 3 \cdot 12 \cdot 4 = 144.$$

Στον δέφτερο τρόπο διερύμε δια τυ 2 τον ένα απο τυς πα-
ράγοντες (12 · 8) αντις να διερέςουμε το γινόμενό-τους.

Διέρρεσι τυ αθρίζματος. 3. Ένας τραχτορίστας
πίρε για το πρότο ίμισι τυ μήνα 84 ρύβλ. κε για το δέφτερο —
91 ρύβλ. Πόσες εργάσιμες ημέρες ίχε ο τραχτορίστας στο μήνα αφτο,
αν για κάθε εργάσιμι ημέρα κέρδιζε 7 ρύβλια;

Λίξι. Το πρόβλημα αφτο μπορούμε να το λίσουμε με διο τρό-
πος. Μπορούμε να προσθέσουμε όλα τα χρίματα τυ πίρε κε να τα
διερέςουμε δια τυ 7, ίτε να βρύμε χωριστα τον αριθμο τον ιμερον,
τυ δύλεπσε το πρότο κε το δέφτερο ίμισι τυ μήνα.

$$(84 + 91) : 7 = 175 : 7 = 25 \text{ μέρες.}$$

ίτε:

$$84 : 7 + 91 : 7 = 12 + 13 = 25 \text{ μέρες.}$$

Σινηκρίνοντας τα εκσαγόμενα, μπορούμε να γράψουμε τινισότιτα:

$$(84 + 91) : 7 = 84 : 7 + 91 : 7 = 12 + 13 = 25.$$

Για να διερέςουμε το άθριζμα διο αριθμον με
οπιονδίποτε αριθμο, αρκι να διερέςουμε με τον
αριθμο αφτον κάθε προσθετέο χωριστα κε να
προσθέσουμε τα πιλίκα, τυ βρίκαμε.

$$\text{Αφτο με γράματα γράφετε: } \frac{a+b}{c} = \frac{a}{c} + \frac{b}{c}.$$

Ο κανόνας αφτος αλιθέβι κε για το άθριζμα τριον, τεσάρων
κε γενικα πολον προσθετέον.

4. Ας διερέςουμε $(140 + 280 + 360) : 10$:

$$(140 + 280 + 360) : 10 = 140 : 10 + 280 : 10 + 360 : 10 = \\ = 14 + 28 + 36 = 78,$$

ίτε:

$$\frac{780}{10} = 78.$$

Αφτο με γράματα γράφετε:
$$\frac{a + b + c + d}{m} = \frac{a}{m} + \frac{b}{m} + \frac{c}{m} + \frac{d}{m}.$$

Παρόμοιος κανόνας υπάρχει και για τη διέρεσι τις διαφορας.

Διέρεσι τις διαφορας. 5. Να διερεθι ο διαφορά τον διο αριθμον 375 και 255 δια το 15.

Λίσι. 1) $(375 - 255) : 15 = \frac{120}{15} = 8$, ίτε

2) $(375 - 255) : 15 = (375 : 15) - (255 : 15) = 25 - 17 = 8$.

Το αποτέλεσμα ίνε το ίδιο.

Για να διερέσουμε τη διαφορά διο αριθμον με οπιονδήποτε αριθμο, αρκί να διερέσουμε χωρίστα το μιοτέο και τον αφερετέο με τον αριθμο αφτον και απ' το πρώτο πιλίκο να αφερέσουμε το δέφτερο.

Παράστασι το κανόνα με γράματα:
$$\frac{a - b}{c} = \frac{a}{c} - \frac{b}{c}.$$

Σιμίσι. Η διέρεσι το αθρίζματος και τις διαφορας δι'ακέρει αριθμο μονάχα τότε μπορεί να διεκταχθί με τον τρόπο αφτο, όταν προσθετεί, ίτε ο μιοτέος και ο αφερετέος, διερώντε δια το αριθμο αφτο, δίνοντας ακέρει αριθμο στο πιλίκο.

§ 19. Διέρεσι με αριθμο, πυ παραστένι τι μονάδα με μιδενικα.

Αν συνκρίνουμε τους αριθμους 541 και 5410, θα δόμε, πως ο δέφτερος αριθμος ίνε 10 φορές μεγαλύτερος απ' τον πρώτο, πως ο αριθμος τον εκατοντάδον του πρώτου αριθμου αποτελεί τις χιλιάδες του δέφτερου, ο αριθμος τον δεκάδον—τις εκατοντάδες, τον μονάδον—τις δεκάδες, ίτε ότι πρέπει να πολλαπλασιάζουμε τον πρώτο αριθμο επι 10 για να βρούμε το δέφτερο.

Αν γράψουμε τους αριθμους αφτους με αντίθετι σιρα—κατα τη σιρα τις ελάτοις τον μεγεδόν-τους: 5410, 541, τότε ο ακόλουθος αριθμος ίνε μικρότερος του προηγούμενου-του, γ' αφτο τον προηγούμενο αριθμο πρέπει να τον διερέσουμε δια 10, για να βρούμε τον ακόλουθο: κατα τη διέρεσι δια 10 ακέρει αριθμο με

μιδενικα στο τέλος, (κατα την ελάτοις-του 10 φορές) ίταν ανάνκι να εκχαλίπουμε ένα μιδενικο.

Κατα τη διέρεσι ενός αριθμου δια 100 πρέπει να διερέσουμε τον αριθμο αφτο δια 10 και το πιλίκο, πυ θα βρούμε, να το διερέσουμε ακόμη μια φορά δια 10 (να εκχαλίπουμε διλ. διο μιδενικα απο το τέλος). Το ίδιο κάνουμε και όταν διερούμε με 1000, 10 000, γενικα με κάθε αριθμο πυ έχει τη μονάδα με τα μιδενικα στο τέλος, διλ. δια τις δύνამεις του αριθμου 10 θα διερέσουμε διαδοχικα δια 10.

1) $4\ 513\ 000 : 100 = (4\ 513\ 000 : 10) : 10 = 451\ 300 : 10 = 45\ 130$,

2) $356\ 000 : 1000 = (356\ 000 : 10) : 10 : 10 = (35\ 600 : 10) : 10 = 3560 : 10 = 356$.

Στα παραδείγματα αφτα ο διερετέος τελιόνι σε μιδενικα και ο διερέτης ίνε αριθμος, πυ παραστένι τη μονάδα με μιδενικα. Κατα τη διέρεσι θα μπορούσαμε αμέσως να εκχαλίπουμε στο διερετέο τόσα μιδενικα, όσα υπάρχουν στο διερέτι. Η διέρεσι μπόρεσε να γίνει ολόκληρι γιατι ο διερετέος έχει στο τέλος-του τόσα μιδενικα, όσα έχει ο διερέτης, ίτε και περισσότερα.

Για να διερέσουμε αριθμο, πυ τελιόνι σε μιδενικα, δια αριθμου, πυ παραστένι τη μονάδα με μιδενικα στο τέλος-του, πρέπει να εκχαλίπουμε απο το διερετέο τόσα μιδενικα, όσα έχει ο διερέτης.

§ 20. Διέρεσι αριθμον, πυ τελιόνυν σε μιδενικα.

Η αξία τις καθημερινις παραγογις του εργοστασιού εχτιμάτε 128 000 ρύβλ. Το εργοστάσιο βγάξι 400 τ μαντέμι. Να βρεθί μεσί αξία το 1 τ μαντεμι.

Λίσι. Εδο πρέπει να κάνουμε διέρεσι $128\ 000 : 400$. Εμεις όμως μπορούμε να απλουστέψουμε τη λίσι, ελατόνοντας το διερετέο και το διερέτι 100 φορές. Με την πράξι αφτι το

πιλίκο δεν αλάξι.

$128\ 000 : 400 = 1280 : 4 = 320$ ρύβλα.

Για να βρούμε το πιλίκο στην περίπτωσι, κατα την οπία ο διερετέος και ο διερέτης τελιόνυν σε μιδενικα, αρκί να εκχαλίπουμε απο το τέλος-τους τον ίδιο αριθμο μιδενικον. Το πιλίκο απ' αφτο δεν αλάξι.

§ 21. Διέρρεσι στίν περίπτοσι, πυ προκίπτι μονοψίφιο πιλίκο.

1. Να βρεθί το πιλίκο: $651 : 217$.

Λίσι. Διερύμε μονάχα εχίνα τα ψιφία, τα οπία μπορούμε να διερέσουμε ερίφωνα με τον πίνακα τυ πολλαπλασιαζμυ. Γι' αφτο πέρνυμε τις μονάδες τις ανότερις τάχσις τυ διερετέυ κε κε τις διερύμε δια τον μονάδον τις ανότερις τάχσις τυ διερέτι. Στο παράδιγμά-μας διερύμε τον 6 δια 2 κε βρίσκυμε: $6 : 2 = 3$. Τότε $651 : 217 = 3$.

Δοκιμάζυμε αν ίνε ροστο το αποτελέζμα, πολλαπλασιάζοντας το διερέτι επι το πιλίκο:

$$217 \cdot 3 = 651.$$

Αν το πρότο ψιφίο τυ διερετέυ, ίνε αριθμος μικρότερος τυ πρότυ ψιφίυ τυ διερέτι, τότε πέρνυμε τον αριθμο, πυ σχηματίζετε απ' τα διο πρότα ψιφία τυ διερετέυ κε τον διερύμε δια τυ πρότυ ψιφίυ τυ διερέτι.

2. $20595 : 4119 = 5$.

Εδο διερύμε τον 20 δια τυ 4. Αν ι δοκιμι δίνι γινόμενο μεγαλύτερο τυ διερετέυ, τότε στο πιλίκο πρέπει να γράψυμε αριθμο μικρότερο κατα μια μονάδα κε κάνυμε κσανα δοκιμι τις διέρρεσις. Ετσι εκκαχολυθύμε τιν πράξι, οσόνυ να βρύμε στο πιλίκο αριθμο, τον οπίο πολλαπλασιάζοντας επι τον διερέτι, να βρύμε γινόμενο μικρότερο τυ διερετέυ, ίτε ίσο μ' αφτον. Ο τρόπος αφτος τις διέρρεσις, για να βρύμε μονοψίφιο πιλίκο, απετι ο διερετέος να έχι τόσα ψιφία, όσα έχι ο διερέτις (αν το πρότο ψιφίο τυ διερετέυ παραστένι αριθμο μεγαλύτερο απο το πρότο ψιφίο τυ διερέτι), ίτε κατα ένα περισότερο (αν ο αριθμος, πυ παραστένι το πρότο ψιφίο τυ διερετέυ, ίνε μικρότερος τυ διερέτι).

Ιπάρχι ακόμα ένας τρόπος, πυ επιτρέπι να καθορίζυμε εχίνες τις περιπτώσις τις διέρρεσις, όταν στο πιλίκο βρίσκυμε μονοψίφιο αριθμο.

Δόδιχαν διο αριθμι: διερετέος κε διερέτις. Γράφυμε απ' τα δεκχια στο τέλος τυ διερετέυ μιδενικο. Βρίσκυμε νέο αριθμο, μεγαλύτερο τυ διερέτι 10 φορές. Αν ο νέος αφτος αριθμος θάνε με-

γαλύτερος τυ διερετέυ, τότε το πιλίκο απ' τι διέρρεσι τον διο δομέτον αριθμον θάνε μονοψίφιο, αν ίνε μικρότερος, πολιψίφιο.

Τα παραδείγματα τις παραγράφυ αφτις μας δύνανε μονοψίφιο πιλίκο επιδι:

$$2170 > 651 \text{ κε } 41 \quad 190 > 20 \quad 595.$$

Για να βρύμε μονοψίφιο πιλίκο, πρέπει να πάρυμε το πρότο ψιφίο τυ διερετέυ κε να το διερέζυμε δια τυ πρότυ ψιφίυ τυ διερέτι. Ιστερα απ' αφτο πρέπει να πολλαπλασιάζυμε το διερέτι επι το εκκαγόμενο μονοψίφιο πιλίκο. Το γινόμενο, πυ προκίπτι, πρέπει να ιζύτε με το διερετέο. Αν το γινόμενο αφτο ίνε μεγαλύτερο απ' το διερετέο, πρέπει να ελατόζυμε το πιλίκο κατα μια μονάδα. Ετσι εκκαχολυθυν, οσόνυ το γινόμενο, πυ προκίπτι, να ιζύτε με το διερετέο. Αν κατα τι διέρρεσι μένι κατάλιπο, τότε αφτο πάντα πρέπει να ίνε μικρότερο απο το διερέτι.

Στις περιπτώσις εκίνες, όταν το πρότο ψιφίο τυ διερετέυ ίνε αριθμος μικρότερος τυ πρότυ ψιφίυ τυ διερέτι, στο διερετέο πέρνυν τον αριθμο, πυ αποτελίτε απο τα διο πρότα ψιφία τυ διερετέυ.

§ 22. Διέρρεσι με κατάλιπο.

Πάντα δεν ίνε δυνατο να γίνι ι διέρρεσι χορις κατάλιπο.

1. Ο πατέρας έδοσε στο γιό-τυ 2 ρόβλ. για να αγοράσι ιλεχτρικες λάμπες. Στο μαγαζι βρέδικαν μονάχα λάμπες ακσίας 75 καπ. ι κάθε μια. Πόσες λάμπες μπορι να αγοράσι το πεδι κε πόσα ρέστα θα πάρι; Λίσι. Διερόντας το 200 δια 75, θα έχυμε πιλίκο 2 κε θα μίνυν 50 καπίχια. Το πεδι μπόρεσε να αγοράσι διο λάμπες κε τυ έδοσαν ρέστα 50 καπ. Αφτα θα ίνε το κατάλιπο απο τι διέρρεσι τυ 200 δια 75.

Οριζμος. Αν ο διερετέος δεν διερίτε ακριβος δια τυ διερέτι, τότε ι διαφορα μετακσι τυ διερετέυ κε τυ γινομένυ τυ διερέτι επι το πιλίκο, ονομάζετε κατάλιπο.

Σημείοι. 1. Το κατάλοιπο πρέπει πάντα να ίνε μικρότερο απο τον διερέτι.

2. Μπορούμε να πύμε, πως το κατάλοιπο ισύτε με μιδανικο, αν ο διερετέος διερίτε ακριβος δια τυ διερέτι.

Ας κάνουμε τι δοκιμι τυ 1-υ προβλήματος: για τις 2 λάμπες πλι-
ρόσανε 1 ρ. 50 κ. αν προσθέσουμε το ιπόλοιπο 50 καπ., τότε θα
βρύμε 2 ρύβλ.

Ας γράψουμε τι δοκιμι είντομα:

$$75 \cdot 2 + 50 = 200 \text{ καπ.} = 2 \text{ ρύβλια.}$$

Εδο το 200 ίνε ο διερετέος, το 75 ο διερέτις, το 2 το πι-
λίκο, το 50 το κατάλοιπο. Σ' όλες τις περιπτώσις τις διέρεσις με
κατάλοιπο έχουμε:

**Ο διερετέος ισύτε με το γινόμενο τυ διερέτι
επι το πιλίκο ειν το κατάλοιπο.**

Παράστασι τυ κανόνα με γράματα $a = bq + c$, a διερετέος, b δι-
ερέτις, q πιλίκο, c κατάλοιπο.

Τον ίδιο κανόνα μερικες φορες τον διατιπόνουν αλιότιχα.

**Ο διερετέος πλιν τυ ιπολίπυ ισύτε με το διε-
ρέτι, επι το πιλίκο.**

Παράστασι τυ κανόνα με γράματα: $a - c = bq$, όπου a ίνε διερετέος
 b διερέτις, q πιλίκο κε c κατάλοιπο.

2. $\frac{135}{12}$ δίνι πιλίκο 11 κε κατάλοιπο 3, ίτε $(135 - 3) = 12 \cdot 11$.

Πολι έφκολα μπορούμε να βρύμε το πιλίκο κε το κατάλοιπο ειν
περίπτωσι τις διέρεσις οπιωδίποτε αριθμυ με άλλον, πυ παραστένι
τι μονάδα με μιδενιχα.

3. Να βρεθι το πιλίκο κε το κατάλοιπο:

$$1) 87 \ 536 : 1000, \quad 2) 127 \ 531 : 10 \ 000.$$

Λίσι. 1) $87 \ 536 = 87 \cdot 1000 + 536$.

Βρίσκυμε πιλίκο 87 κε κατάλοιπο 536.

Το ίδιο αποτελέσμα βρίσκυμε χορίζοντας με γραμι ίτε με από-
στροφο τις χιλιάδες απο τις μονάδες τον κατότερον τάξεον.

$$87 \ 536 = 87' \ 536.$$

Στ' αριστερα βρίσκυμε το πιλίκο 87, στα δεκσια το ιπόλοιπο 536.

Στο δέφτερο παράδειγμα διερύμε δια 10 000. Για να βρύμε

το πιλίκο πρέπει να χορίζυμε απο το διερετέο τις δεκάδες τον χιλιάδον:

$$127 \ 531 = 12' \ 7531.$$

Το πιλίκο ίνε το 12 κε το κατάλοιπο το 7531.

**Για να βρύμε το πιλίκο κε το κατάλοιπο κατα
τι διέρεσι ενος αριθμυ με άλλον, πυ παραστένι τι
μονάδα με μιδενιχα, πρέπει να χορίζυμε απ' το
δεκσιο μέρος τυ διερετέυ τόσα πσιφία, όσα μιδενι-
κα έχι ο διερέτις στο τέλος-τυ. Ο αριθμος πυ παρα-
στένι τα πσιφία, πυ έμιναν δίχνη το πιλίκο, κε τα
χοριζμένα πσιφία δίχυνν το κατάλοιπο.**

§ 23. Ι αλα- γι τυ κα- τάλιπυ.

Ας εκσετάσουμε τί εμβένι με το κατάλοιπο,
όταν αλάκσυμε το διερετέο κε το διερέτι.

Το εργοστάσιο έδοσε για τιν αγορα αφτοκι-
νίτον 48 700 ρύβ. Κάδε αφτοκίνητο, πυ αγό-
ρασε, κόστιζε 8000 ρύβ. Πόσα αφτοκίνητα αγό-

ρασε κε πόσα χρίματα έμιναν;

Λίσι. Πρέπει να διερέσουμε τον 48 700 δια τυ 8000· βρίσκυ-
με πιλίκο 6 κε κατάλοιπο 700.

Αλα για να απλυστέψυμε τιν πράκσι μπορούμε να διαγράψυ-
με τον ίδιο αριθμο μιδενικον κε απο το διερετέο κε απο το διε-
ρέτι. Το πιλίκο δεν αλάξι, αν ελατόσυμε 100 φορες το διερετέο
κε το διερέτι, κε θα έχυμε $487 : 80$ · το πιλίκο κσανα θα ίνε το
6, αλα κατάλοιπο θα μένι 7. Αφτο θα ελατοθι 100 φορες.

Απο τι λίσι τυ παραδείγματος αφτυ βγάζυμε τον ακόλυθο κανόνα:

**Οταν πολλαπλασιάζυμε ίτε διερύμε το διερετέο
κε το διερέτι με ένα κε τον αφτον αριθμο, τότε
κε το ιπόλοιπο πολλαπλασιάζετε ίτε διερίτε με τον
ίδιο αριθμο. Το πιλίκο μ'αφτο δεν αλάξι.**

§ 24. Διέ- ρεσι κατα τιν οπία προκίπτι πολιπσί- φιο πιλίκο.

Στιν περίπτωσι αφτι ι διέρεσι κσεχορίζετε
σε ιδιέτερες διερέσις, στις οπιές διερέτις θα ίνε
ένας αριθμος κε ο αριθμος πυ προκίπτι θα ίνε
μονοψίφιο πιλίκο. Το εριμό τις διέρεσις θα ίνε
L (ορθι γονία).

1. Να διερεθι ο 21 828 δια τυ 642. Πα-
ράστασι τις διέρεσις:

$$\begin{array}{r|l} 21828 & 642 \\ -1926 & 34 \\ \hline 2568 & \\ -2568 & \\ \hline \end{array}$$

Θα δόσουμε ακόμα ένα παράδειγμα διέρεσης.

2. Να διερεθι 37 943 491 : 943.

Λίσι:

$$\begin{array}{r|l} 37\ 943\ 491 & 943 \\ -37\ 72 & 40\ 237 \\ \hline 223 & \\ -2234 & \\ \hline 1886 & \\ -3489 & \\ \hline 2829 & \\ -6601 & \\ \hline 6601 & \\ -6601 & \\ \hline \end{array}$$

Στο παράδειγμα αφο, γράφοντας στο πρώτο κατάλοιπο 22 ένα πριφίο τυ διερετέυ, βρήκαμε τον αριθμο 223, πυ δεν διερίτε δια τυ 943. Στις περιπτώσεις αφτες πρέπει να βάζουμε μιδεν στο πιλίκο, το οποίο κε κάναμε, κε τότε μονάχα κατεβάζουμε στο κατάλοιπο το ακόλυθο πριφίο τυ διερετέυ.

Για να διερέσουμε έναν αριθμο με άλλον, χορίζουμε απ' τα αριστερα, αρχίζοντας απ' το πρώτο πριφίο τυ διερετέυ, τόσα πριφία, όσα διερούμενα δια τυ διερέτι θα δόσυν μονοπριφίο πιλίκο. Στα δεκσια τυ πρώτου κατάλιπυ κατεβάζυν το ακόλυθο πριφίο τυ διερετέυ, κ' έτσι σχηματίζυν δέφτερο διερετέο. Αν διερέσουμε αφοτον τον δέφτερο διερετέο δια τυ διερέτι, τότε θα έχυμε το δέφτερο πριφίο τυ ζιτόμενυ πιλίκυ, κε το κατάλοιπο θα ίνε δέφτερο κατάλοιπο. Ετσι, εκσακολυθυν να κάνυν το ίδιο κε με το κατάλοιπο αφο, ορότυ να εκσαντλιθυν όλα τα πριφία τυ διερετέυ. Το τελεφετέο κατάλοιπο θα ίνε το κατάλοιπο τις διέρεσης.

V. Ι ΣΙΡΑ ΤΟΝ ΠΡΑΚΣΕΟΝ. ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ.

§ 1. Ι ΣΙΡΑ ΤΟΝ ΠΡΑΚΣΕΟΝ ΜΙΑΣ ΒΑΘΜΪΔΑΣ.

Τα μαθηματικα σιμία δίχυν, πίες πράξεις κε με πιά σιρα πρέπει να τις κάνυμε πάνο στυς δομένυς αριθμυς. Ι γραφι με τα μαθηματικα σιμία πρέπει να ίνε απλι, ακριβις κε οριζμένι. Προπάντον ίνε σπυδόο, να μιν επιτρέψει ι γραφι αφτι να εκσιγίζυμε όποσ τίχι τι σιρα τον πράκσειον.

1. Ι πράξεις μιας κε τις αφτις βαθμΪδας εκτελύντε με τι σιρα εκίνι, με τιν οπία ίνε γραμμένες:

$$1) 63 - 18 + 15 - 40 + 8 + 1 = 29, 2) 80 : 2 \cdot 5 : 4 : 10 = 5$$

Ας βρύμε τα εκσαγόμενα, αλάζοντας τι σιρα τον πράκσειον:

$$\begin{array}{ll} 1) 63 - 18 + 15 - 40 + 8 + 1 = 29 & 2) 80 : 2 \cdot 5 : 4 : 10 = 5 \\ 63 + 15 - 40 + 8 - 18 + 1 = 29 & 80 : 2 \cdot 5 : 10 : 4 = 5 \\ 63 - 40 + 8 - 18 + 15 + 1 = 29 & 80 : 2 : 10 \cdot 5 : 4 = 5 \\ 63 + 1 + 15 - 18 - 40 + 8 = 29 & 80 : 10 : 2 \cdot 5 : 4 = 5 \\ 63 - 18 - 40 + 1 + 15 + 8 = 29 & 80 : 10 \cdot 5 : 2 : 4 = 5 \end{array}$$

Το εκσαγόμενο ε' όλες αφτες τις περιπτώσεις μένι το ίδιο.

2. Ιπάρχυν, οστόσο, περιπτώσεις, πυ κατα τιν εκτέλεσι τον πράκσειον τις ίδιες βαθμΪδας θέλυν να αλάζυν τι σιρα τον πράκσειον:

$$1) 72 - 45 - 13 = 14, \text{ αλα } 2) 72 - (45 - 13) = 40.$$

Στο πρώτο παράδειγμα πρώτα αφερούσαν τον 45, κε έπιτα αφερούσαν το 13. Στο δέφτερο — πρώτα απο τον 45 αφέρεσαν το 13, κε έπιτα το εκσαγόμενο αφέρεσαν απο το 72. Σ' αφτες τις περιπτώσεις, όταν θέλυν να υποδίκυν τι σιρα τον πράκσειον, εκσυν απ' τα σιμία μεταχιρίζοντε τις παρενθέσεις.

Παρενθέσεις ιπάρχυν τριον ίδον: 1) απλες $(15 - 7) \cdot 7$, 2) ανκίλες $[5 + 5 \cdot (12 - 3)] \cdot 2$, 3) πικίλες $\{(8 + 7) \cdot [(5 + 3) \cdot 2 - 4]\} \cdot 5$.

Όταν εκτελόμε πράξεις με παρενθέσεις, πρέπει βαθμΪδον να ανίχυμε τις παρενθέσεις διλ. να κάνυμε τις πράξεις, πυ ίνε μέσα στις παρενθέσεις κε στι θέσι-τυς να βάλυμε το εκσαγόμενο.

Σιμίοςι. Όταν ανίχυμε τις παρενθέσεις, πρέπει ν' αρχίζυμε απο τις εσοτερικες παρενθέσεις.

3. Γράψτε κε βρέστε το εκσαγόμενο: απο το 43 να αφερεθι το άθριζμα 13 κε 8.

$$\Lambda \iota \varsigma \iota. 43 - (13 + 8) = 43 - 21 = 22.$$

Εδο αν γράφαμε το πρόβλημα χωρίς παρενθέσεις, θα παραμορφώνονταν το νόημα του προβλήματος: θα βρίσκαμε $43 - 13 + 8 = 38$.

Για να κάνουμε τις πράξεις τις ίδιες βαθμίδας η χρησιμοποίηση των παρενθέσεων ίνε απαραίτητη σ' εκείνες τις περιπτώσεις, όταν προσθέτουν ή αφαιρούν τα εκσυχόμενα τον πράξεων, που υποδιχτήκανε, χωρίς να κάνουνε αφτες τις ίδιες πράξεις.

4. Γράψτε κε βρέστε:

1) Στο 15 να προστεθι το άθριζμα τον αριθμον 7, 13, κε 8:

$$15 + (7 + 13 + 8) = 15 + 28 = 43.$$

2) Απο το 40 να αφαιρεθι η διαφορα τον αριθμον 19 κε 12:

$$40 - (19 - 12) = 40 - 7 = 33.$$

3) Στον 8 να προστεθι η διαφορα τον αριθμον 71 κε 62:

$$8 + (71 - 62) = 8 + 9 = 17.$$

§ 2. Ισρια τον πράξεων τον διαφόρον βαθμίδων.

Ο κανόνας τις σιρας τον πράξεων τις ίδιες βαθμίδας δεν εφαρμόζετε στις πράξεις τον διαφόρον βαθμίδων. Γι' αφτες τις πράξεις ισχύι ο ακόλυθος κανόνας:

1) **Πράξεις τον ανότερον βαθμίδων γίνοντε προτίτερα απ' τις πράξεις τον κατότερον βαθμίδων.**

1. Να βρεθι: $72 - 8 \cdot 3$. Αν θα κάνουμε τις πράξεις με τη σιρα, όπως ίνε γραμμένες, τότε θα αφερέσουμε απο το 72 το 8 κε το εκσυχόμενο θα το πολλαπλασιάζουμε επι το 3. Αλα σύμφωνα με τον κανόνα, που υποδύχνη τι σιρα τις εκτέλεσεις τον πράξεων σ' εκείνες τις περιπτώσεις, όταν έχουμε πράξεις διαφόρον βαθμίδων, τις πράξεις τον ανότερον βαθμίδων τις κάνουμε σε πρώτι σιρα. Μ'αφτο μπορούμε ν' αποφύγουμε να γράψουμε τις παρενθέσεις κατα τον πολλαπλασιάζμο κε τι διέρεσι.

Δεν γράφουν: $72 - (8 \cdot 3)$, αλα γράφουν: $72 - 8 \cdot 3 = 48$.

Στις περιπτώσεις, που μπορεί να σιμβι παρεκλήγει στη σιρα τον πράξεων τον διαφόρον βαθμίδων, χρησιμοπιύνε τις παρενθέσεις. Κε εδο, όπως κε όταν κάνουν τις πράξεις τις ίδιες βαθμίδας, στις παρενθέσεις κλύνουν τα εκσυχόμενα τον πράξεων, που έχουν υποδιχτη, όχι όμως εκτελεσται τελιοτικά.

2) Υποδύχτε κε βρέστε: το άθριζμα τον γινομένον του αριθμου 5 επι 6 κε επι 3 διερύμενο δια τις διαφορας αφτον τον γινομένον:

$$(5 \cdot 6 + 5 \cdot 3) : (5 \cdot 6 - 5 \cdot 3) = (30 + 15) : (30 - 15) = 45 : 15 = 3.$$

1) Γραφι χωρίς παρενθέσεις θα έδινε αλο λανθαζμένο εκσυχόμενο:

$$5 \cdot 6 + 5 \cdot 3 : 5 \cdot 6 - 5 \cdot 3 = 30 + 18 - 15 = 48 - 15 = 33.$$

Σιμύοσι. Το σιμύο τις διέρεσις μπορεί να αντικατασταθι με τη γραμμή του κλάζματος. 1 γραμμή αφτι αντικαταστένη επίσης κε τις παρενθέσεις.

3. Να διερειθι: $(15 + 25) : 5$. Αφτο μπορεί να γραφι κε αλιότικα:

$$(15 + 25) : 5 = \frac{15 + 25}{5} = \frac{40}{5} = 8.$$

VI. ΔΙΕΡΕΤΟΤΙΤΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ.

§ 1. Διερετότιτα τον αριθμον.

Αν ένας ακέρειος αριθμος διερύτε δια άλυ χωρίς κατάλιπο, τότε ο πρώτος αριθμος ονομάζετε πολλαπλάσιο του δέφτερου αριθμου, ο δέφτερος αριθμος ονομάζετε διερύτις του πρώτου αριθμου.

Ο αριθμος 1424 ίνε πολλαπλάσιο του αριθμου 4. Ο αριθμος 4 ίνε διερύτις του αριθμου 1424.

Σιμύοσι. Όταν περισκάτο θα πύμε, πως ένας αριθμος διερύτε με κάποιον άλον αριθμο, τότε πάντα θα έχουμε υπόψη τέλια διέρεσι, χωρίς κατάλιπο.

Ας γράψουμε μια σιρα ακέρειων αριθμων: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12... Κερύουμε πως αφτι η σιρα τον αριθμον ονομάζετε φυσικη σιρα αριθμων.

Ολη η αριθμη τις φυσικης σιρας διερύντε με την μονάδα. Διερύντε ακόμα κε με τον εαφτό-τους.

Ολος της αριθμους τις φυσικης σιρας μπορούμε να τους διερύσουμε ακριβος δια του εαφτό-τους κε δια τις μονάδας.

Ανάμεσα στους αριθμούς τις φυσικές σειράς υπάρχουν τέτοι αριθμοί, οι οποίοι εχτός από τη μονάδα και τον εαυτό-τους, έχουν και μερικούς άλλους διαιρετές. Π. χ. ο αριθμός 15 διαιρείται δια του 1, δια του 15, δια του 3, και δια του 5. $15:1=15$, $15:15=1$, $15:3=5$, $15:5=3$.

§ 2. Ιδιότητες του αριθμού, στην οποία στηρίζονται τα συμπεράσματα των γνωρισμάτων των διαιρετότητας.

Η τρόπος, με τους οποίους μπορούμε να μάθουμε, χωρίς να κάνουμε τις διερίσεις, αν ένας αριθμός ίναι διαιρετός του άλλου, ονομάζονται γνωρίσματα τις διαιρετότητας.

Το συμπέρασμα των γνωρισμάτων τις διαιρετότητας στηρίζεται στις ακόλουθες ιδιότητες του αριθμού.

I. Αν κάθε προσθετός διαιρείται ακριβώς δια οποιουδήποτε αριθμού, τότε και όλο το άθροισμα διαιρείται δια του ίδιου αριθμού.

II. Αν όλοι οι προσθετέι, εχτός ενός, διαιρούνται δια οποιουδήποτε αριθμού, και αφετος ο ένας προσθετέος δεν διαιρείται δια του ίδιου αριθμού, τότε και όλο το άθροισμα δεν διαιρείται δια του ίδιου αριθμού.

1. $20 + 30 + 700 + 50 = 800$. Στην περίπτωση αυτή όλοι προσθετέι διαιρούνται δια του 10, και το άθροισμα διαιρείται δια του 10.

2. $20 + 30 + 700 + 49 = 799$. Στην περίπτωση αυτή όλοι οι προσθετέι, εχτός ενός, — του 49 — διαιρούνται δια του 10, και το άθροισμα δεν διαιρείται δια του 10.

§ 3. Τα γνωρίσματα τις διαιρετότητας δια του 10, δια του 100, δια του 1000.

Από τους κανόνες τις διερίσεις δια τον αριθμόν 10, 100 και 1000, που τελιώνουν σε μηδενικά, φέρεται πως ο αριθμός, που διαιρείται δια 10 χωρίς κατάλοιπο, πρέπει να έχει στο τέλος ένα τουλάχιστο μηδενικό, επειδή ε'αφτι την περίπτωση αφετος θα αποτελέσει από ολόκληρες δεκάδες.

Η αριθμοί 10, 50, 90, 100, 400, 1000, 3500, διαιρούνται δια 10.

Η αριθμοί 7, 23, 108, 51 916 δεν διαιρούνται δια 10.

Δια του 10 διαιρούνται οι αριθμοί, που τελιώνουν σε μηδενικό.

Η αριθμοί 200, 800, 15 000 διαιρούνται δια 100, ενο οι αριθμοί 270, 420, 1730 δεν διαιρούνται δια του 100.

Δια του 100 διαιρούνται οι αριθμοί, που τελιώνουν σε δύο μηδενικά.

Παρόμοια μ'αυτο:

Δια του 1000 διαιρούνται οι αριθμοί, που τελιώνουν σε τρία μηδενικά.

§ 4. Τα γνωρίσματα τις διαιρετότητας δια 2 και δια 5.

Ορισμός. Όλοι οι αριθμοί, που ίναι πολλαπλάσιοι του 2 ονομάζονται άρτιοι αριθμοί ή τε ξιγί. Όλοι οι άρτιοι αριθμοί ονομάζονται περιτι.

Ο δέκα διαιρείται και δια του 2 και δια του 5.

$$10:2=5, 10:5=2.$$

Οστε, κάθε αριθμός, που αποτελείται από δεκάδες, πρέπει να διαιρείται δια 2 και δια 5. Και επειδή οι αριθμοί που αποτελούνται από δεκάδες έχουν στο τέλος μηδενικό, η παρουσία του μηδενικού στο τέλος του αριθμού, δείχνει, πως ο αριθμός διαιρείται δια 2 και δια 5.

$$1) 470:2=235, 5800:5=1160.$$

Αν ο αριθμός δεν τελιώνει σε μηδενικό, τότε για να καταλάβουν αν διαιρείται ο αριθμός δια 2 ή δια 5, τον χωρίζουν σε δύο προσθετέους, από τους οποίους ο πρώτος προσθετέος πρέπει να αποτελείται από δεκάδες διλ. να τελιώνει σε μηδενικό και να διαιρείται δια 2 και δια 5:

$$2) 385:5=(380+5):5=380:5+5:5, \text{ το } 385 \text{ διαιρείται δια } 5.$$

$$3) 748:2=(740+8):2=740:2+8:2, \text{ το } 748 \text{ διαιρείται δια } 2.$$

4) $928:5=(920+8):5=920:5+8:5$, το 928 δεν διαιρείται δια 5, γιατί ο δεύτερος προσθετέος 8 δεν διαιρείται δια 5.

$$5) 67:2=(60+7):2=60:2+7:2, \text{ το } 67 \text{ δεν διαιρείται δια } 2.$$

Η λέξη εχσάρτατε από το τελευταίο ψηφίο του αριθμού.

Ετσι βρίσκουμε τα γνωρίσματα τις διαιρετότητας του αριθμού δια 2 και δια 5:

Δια 2 διερύντε ι αριθμι, πυ τελιόνυν σε μιδε-
νικο ίτε σε άρτιο πσιφίο (2, 4, 6, 8).

Δια 5 διερύντε ι αριθμι, πυ τελιόνυν σε μιδε-
νικο ίτε σε 5.

**§ 5. Τα
γνορίζμα-
τα τις
διερετότι-
τας δια τυ
4 κε δια
τυ 25.**

Ο 100 διερίτε δια 4 κε δια 25. Οστε,
κάθε αριθμος, πυ αποτελείτε απο εκατοντά-
δες, χωρίς να έχι δεκάδες κε μονάδες κε γι'
αφτο τελιόνι σε διο μιδενικα, πρέπει να διερίτε
δια 4 κε δια 25.

$$1) 100 : 4 = 25, 100 : 25 = 4, 6200 : 4 = 1550, 1700 : 25 = 68.$$

$$2) 3868 : 4 = (3800 + 68) : 4 = 3800 : 4 + 68 : 4. \text{ Το } 3868 \text{ διερίτε δια τυ } 4.$$

Χορίζοντας τον αριθμο 3868, όπος χάναμε στην προηγύμενι
παράγραφο, μπορούμε να τον παραστήνουμε με δύο προσθετέυς, απο
τους οπίυς ο ένας θα τελιόσι σε διο μιδενικα κε γι'αφτο θα διε-
ρίτε δια 4 κε δια 25. Απ' τιν τέλια διέρεσι τυ δέφτερου προσθετέυ
δια 4 κε δια 25 εκχαρτάτε κε ι διερετότητα όλυ τυ αριθμου δια
4 κε 25.

$$3) 875 : 25 = (800 + 75) : 25 = 800 : 25 + 75 : 25. \text{ το } 875 \text{ διερίτε δια τυ } 25.$$

$$4) 917 : 4 = (900 + 17) : 4 = 900 : 4 + 17 : 4, \text{ το } 917 \text{ δεν διε-} \\ \text{ρίτε δια } 4, \text{ γιατι ο δέφτερος προσθετέος } 17 \text{ δεν διερίτε δια τυ } 4.$$

$$5) 1343 : 25 = (1300 + 43) : 25 = 1300 : 25 + 43 : 25. \text{ το } 1343 \\ \text{ δεν διερίτε δια τυ } 25.$$

Τα γνορίζματα τις διερετότητας δια τυ 4 κε δια τυ 25.

Δια τυ 4 διερύντε ι αριθμι, πυ τελιόνυν σε διο
μιδενικα, καθος κε ι αριθμι, τον οπίον τα διο τε-
λεφτέα πσιφία παραστήνυν αριθμο, πυ διερίτε δια
τυ 4.

Δια τυ 25 διερύντε ι αριθμι, πυ τελιόνυν σε
διο μιδενικα, καθος κε ι αριθμι, τον οπίον τα διο
τελεφτέα πσιφία αποτελυν αριθμο, πυ διερίτε δια
τυ 25. Διλ. ι αριθμι, πυ τελιόνυν σε 25, 50 ίτε 75.

**§ 6. Τα
γνορίζμα-
τα τις
διερετότι-
τας δια
τυ 8.**

Κάθε αριθμος, πυ τελιόνι σε τρία μι-
δενικα, αποτελείτε απο χιλιάδες.

Μα το $1000 = 8 \times 125$, διερίτε διλ. δια
τυ 8 κε δια τυ 125, γι' αφτο κε το άθριζμα
κάμποσον χιλιάδον διερίτε δια τυ 8 κε δια τυ
125. Π.χ. $25000 : 8 = 3125$.

1) Μπορι να διερεθι το 45 328 δια τυ 8;

Αν αναλίσουμε τον αριθμο αφτον σε άθριζμα τον αριθμον:
 $45000 + 328$, το 45 000 διερίτε δια τυ 8, το $328 : 8 = 41$, γι'
αφτο κε το 45 328 διερίτε δια τυ 8.

2) $16242 : 8$, $16242 = 16000 + 242$. Αλα ο δέφτερος
προσθετέος 242 δεν διερίτε δια 8· γι' αφτο κε το 16 242 δεν διε-
ρίτε δια 8.

Δια τυ 8 διερύντε ι αριθμι, πυ τελιόνυν σε
τρία μιδενικα, καθος κε ι αριθμι τον οπίον τα
τρία τελεφτέα πσιφία αποτελυν αριθμο, πυ διερί-
τε δια τυ 8.

**§ 7. Τα
γνορίζμα-
τα τις
διερετότι-
τας δια τυ
9 κε τυ 3.**

1. Ι αριθμι 9, 99, 999, κ.ο.κ., πυ σχημα-
τίζοντε απο τον 9, διερύντε ακριβος δια τυ 9
κε τυ 3.

Τυς αριθμυς: 10, 100, 1000, 10 000,
μπορούμε να τυς χορίσουμε σε προσθετέυς κε
έτσι θα έχυμε τον ακόλυθο πινακα:

$$\begin{array}{rcl} 10 & = & 9 + 1 \\ 100 & = & 99 + 1 \\ 1000 & = & 999 + 1 \\ 10000 & = & 9999 + 1 \end{array}$$

Ο πίνακας αφτος δίχνη, πως ο αριθμος, πυ παραστήνι τι μο-
νάδα με μιδενικα στο τέλος, διερύμενος δια τυ 9 δίνι
κατάλιπο 1.

2. Ας μάθυμε αν το 4332 διερίτε δια τυ 9.

Αναλίσοντας τον αριθμο 4332 στις ιδιέτερες μονάδες τον δια-
φόρον τάξεον θα έχυμε:

$$\begin{array}{r}
 4332 = 1000 + 1000 + 1000 + 1000 + \\
 + 100 + 100 + 100 + \\
 + 10 + 10 + 10 + \\
 + 2
 \end{array}$$

Αν παραστήσουμε κάθε μια χιλιάδα με $999 + 1$, κάθε μια εκατοντάδα $99 + 1$, κάθε δεκάδα $9 + 1$, θα έχουμε:

$$\begin{array}{r}
 4332 = 999 + 999 + 999 + 999 + 4 + \\
 + 99 + 99 + 99 + 3 + \\
 + 9 + 9 + 9 + 3 + \\
 + 2
 \end{array}$$

Ι προσθετεί 999 , 99 , 9 διεύντε δια το 9 κε δια το 3 . Οστε ι διερετότητα τυ αριθμυ αψτυ δια τυ 9 κε δια τυ 3 εκκαρτάτε απο το αν διερίτε δια τυ 9 κε δια τυ 3 ο αριθμος, πυ παραστένι το άθριζμα τον αριθμον τον μονάδον όλον τον τάκσειον: $4 + 3 + 3 + 2 = 12$. Αψτος ο αριθμος 12 διερίτε δια τυ 3 , γι' αψτο κε όλος ο αριθμος διερίτε δια τυ 3 . Ο αριθμος 12 δια τυ 9 δεν διερίτε, γι' αψτο κε ο 4332 δε διερίτε δια τυ 9 .

3. Να βρεθι, αν το 3510 διερίτε δια τυ 9 κε δια τυ 3 .

Ο αριθμος $3 + 5 + 1 = 9$ διερίτε τυ δια 9 κε δια τυ 3 , γι' αψτο κε το 3510 διερίτε δια τυ 9 κε δια τυ 3 .

Δια τυ 3 διεύντε εκίνι ι αριθμι, τον οπίον το άθριζμα τον πσιφιόν διερίτε δια τυ 3 .

Δια τυ 9 διεύντε εκίνι ι αριθμι, τον οπίον το άθριζμα τον πσιφιόν διερίτε δια τυ 9 .

4. Να βρεθι αν διεύντε δια 9 κε δια 3 ι αριθμι: 1) 14382 2) 2760 , 3) 1345 .

1) 14382 — το άθριζμα τον πσιφιόν-τυ ίνε 18 . Οστε ο αριθμος 14382 διερίτε δια 3 κε δια 9 .

2) 2760 — το άθριζμα τον πσιφιόν-τυ ίνε 15 . Οστε ο αριθμος 2760 δεν διερίτε δια τυ 9 , διερίτε όμος δια τυ 3 .

3) 1345 — το άθριζμα τον πσιφιόν-τυ ίνε 13 . Οστε ο αριθμος 1345 δεν διερίτε ότε δια 3 ότε κε δια τυ 9 .

Οταν καθορίσουν τιν διερετότητα δια τυ 3 , μπορυν τα πσιφία, πυ διεύντε δια τρία να τα παραλίψυν απ' το άθριζμα καθος κε τα αθρίζματα, πυ διεύντε δια 3 .

Οταν καθορίλυνε τι διερετότητα δια τυ 9 παραλίπυν τος αριθμος κε τα αθρίζματα, πυ διεύντε δια τυ 9 .

5. Ο αριθμος 865417 διερίτε δια τυ 3 ;

Βρίσκυμε το άθριζμα: $8 + 6 + 5 + 4 + 1 + 7$. Κατα τιν πρόσθεσι παραλίπυμε το 6 , γιαιτι ίνε γνωστο πως διερίτε δια 3 , καθος κε τα αθρίζματα $8 + 1$, κε $4 + 5$. Μένι μόνο το 7 . Το 7 δεν διερίτε δια 3 , όστε ο αριθμος 865417 δεν διερίτε δια τυ 3 .

6. Να βρεθι, αν το 63729135 διερίτε δια τυ 9 . Βρίσκυμε το άθριζμα $6 + 3 + 7 + 2 + 9 + 1 + 3 + 5$. Κατα τιν πρόσθεσι παραλίπυμε το 9 κε τα αθρίζματα $6 + 3$ κε $7 + 2$. Μένι $1 + 3 + 5 = 9$. Οστε ο αριθμος διερίτε δια τυ 9 .

§ 8. Αριθμι πρότι κε ζίνθετι.

Τος αριθμος τις φυσικis σιρας τος διεύόμε σε διο ομάδες: 1) σε πρότυς ίτε απλως αριθμος κε 2) σε ζίνθετος αριθμους.

Ι πρότι αριθμι διεύντε μονάχα δια τις μονάδας κε τυ εαφτύ-τς.

Ι ζίνθετι αριθμι διεύντε όχι μονάχα δια τις μονάδας κε τυ εαφτύ-τς, αλα κε δια κάπιν άλυ αριθμυ.

Τα γνωρίζματα τις διερετότητας μας επιτρέπυν να κσεχορίσυμε τος πρότους αριθμος απο τος αριθμος τις φυσικis σιρας.

Ας γράψυμε πίναχα με αριθμος φυσικis σιρας απο το 1 ός το 100 .

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, ..., 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Ας ζβίςυμε όλος τος άρτιος αριθμος, αρχίζοντας απ' το 4 . Ετσι θα ζβιστι κάθε δέψτερος αριθμος.

Ας ζβίςυμε τος αριθμος πυ διεύντε δια 3 , εκτος απο τον ίδιο αριθμο τον 3 . Εδο εμис ζβίνυμε κάθε τρίτο αριθμο απο τι σιρα τον φυσικον αριθμον. Ετσι βαθμιδον ζβίνυμε όλος τος ζίνθετος αριθμος, πυ διεύντε δια τυ 5 , 7 , 11 κε τον άλον πρότον αριθμον, πυ έμιναν στον πίναχα άζβιστι.

Ιστερα απο όλες τις διερέσις ι αριθμι, πυ έμιναν πίσο, ίνε εκίνι, πυ σχηματίζυν τον πίναχα τον πρότον αριθμον. Μένυν πίσο μονάχα ι ακόλυθι αριθμι: 1, 2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29, 31, 37, 41, 43, 47, 53, 59, 61, 67, 71, 73, 79, 83, 89, 97.

Τον πίνακα τον πρώτον αριθμον μπορούμε να τον σινεχίσουμε όσο θέλουμε.

**§ 9. Ανάλι-
σι τον
αριθμον
σε γινόμε-
νο πρώτον
παραγώ-
ντων.**

Κάθε σίνδετο αριθμο μπορούμε να τον παραστήσουμε ως γινόμενο άλλον αριθμον, ίτε όπως λένε, να τον αναλίσουμε σε γινόμενο παραγόντων.

1. Ας αναλίσουμε τον αριθμο 36 σε παράγοντες.

$$\Delta \acute{\iota} \sigma \iota . 36 = 2 \cdot 18 = 3 \cdot 12 = 4 \cdot 9 = 6 \cdot 6 = 2 \cdot 2 \cdot 9 = 4 \cdot 3 \cdot 3 = 2 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 3.$$

Ι ανάλινι το αριθμο σε παράγοντες μπορεί να γίνει με διάφορος τρόπος. Ι τελεφετέα ανά-

λινι ($36 = 2 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 3$) διακρίνεται απο τις άλλες κατα τύπο, ότι όλι ι παράγοντές-τις ίνε πρώτι αριθμι.

Κάθε αριθμο μπορούμε να τον παραστήσουμε ως γινόμενο πρώτον αριθμον μονάχα με ένα τρόπο.

2. Ας αναλίσουμε σε γινόμενο πρώτον παραγόντων τος αριθμος 30 κε 42.

$$\Delta \acute{\iota} \sigma \iota . 1) 30 = 2 \cdot 3 \cdot 5, \quad 2) 42 = 2 \cdot 3 \cdot 7.$$

Σι μί ος ι. Σε κάθε γινόμενο ίνε δυνατο να μεταθέσουμε τος παράγοντες. Όταν ι παράγοντες ενος αριθμο μένουν ι ίδιι κε αλάξουν μόνο θέσι, τότε θεωρούμε ίδιες κε τις αναλίσινι το αριθμο αφο.

3. Ας αναλίσουμε τον αριθμο 30 σε πρώτους παράγοντες.

$$\Delta \acute{\iota} \sigma \iota . 30 = 2 \cdot 5 \cdot 3 = 5 \cdot 3 \cdot 2 = 2 \cdot 3 \cdot 5.$$

Ολες αφτες ίνε διάφορες γραφες τις ίδιας ανάλινις. Ο αριθμος 30 έχι πρώτους παράγοντες: 2, 3, 5.

Σίμφωνα με τος κανόνες τις διέρεσις το γινομένο μπορούμε να διερέσουμε τον αριθμο 30 κε δια 2, κε δια 3 κε δια 5. Γι' αφο τος παράγοντες 2, 3, 5, μπορούμε να τος ονομάσουμε κε διερέ-τες το αριθμο 30. Μερικες φορες λένε «να αναλινι ο αριθμος στυς πρώτους διερέτες» αντι να πύνε: «να αναλινι ο αριθμος στυς πρώτους παράγοντες».

4. Κατα τιν ανάλινι το αριθμο στυς πρώτους παράγοντες απο μνίμιν, πρώτι φορα αναλίνε τον αριθμο σε κίνος τος παράγοντες,

πυ λογαριάζοντε κατάλινι, κε ίστερα κάθε παράγοντα αναλίνε στυς πρώτους αριθμος. Π.χ. $90 = 9 \cdot 10 = 3 \cdot 3 \cdot 2 \cdot 5$.

5. Ας αναλίσουμε τον αριθμο 546 σε πρώτους παράγοντες.

Τι διάταξι τις πράξις τιν κάνυν έτσι:

$$\begin{array}{r|l} 546 & 2 \\ 273 & 3 \\ 91 & 7 \\ 13 & 13 \\ 1 & \end{array} \quad 546 = 2 \cdot 3 \cdot 7 \cdot 13.$$

6. Ας αναλίσουμε σε πρώτους παράγοντες τος αριθμος 1764, 5600.

$$\begin{array}{r|l} 1764 & 2 \\ 882 & 2 \\ 441 & 3 \\ 147 & 3 \\ 49 & 7 \\ 7 & 7 \\ 1 & \end{array} \quad 1764 = 2^2 \cdot 3^2 \cdot 7^2.$$

$$\begin{array}{r|l} 5600 & 100 = 10 \cdot 10 = 2^2 \cdot 5^2 \\ 56 & 2 \\ 28 & 2 \\ 14 & 2 \\ 7 & 7 \\ 1 & \end{array} \quad 5600 = 2^5 \cdot 5^2 \cdot 7.$$

Όταν αναλίνε στυς πρώτους παράγοντες μεγάλος αριθμος, ακολουθούμε οριζμένι σιρα στο γράψιμο:

1. Πέρνουμε τος παράγοντες απο τον πίνακα τον απλον αριθμον, εφαρμόζοντας τα γνωρίζματα τις διερετότητας.

2. Τος παράγοντες τος γράφυν σίμφωνα με τιν ανιόσα τιμή-τους.

3. Χρισμοπιόμυε κατα τι γραφι τον εκδέτι τις δίναμιν.

4. Στυς αριθμος, πυ τελιόνυν σε μιδενικα ι ανάλινι αρχίξει απο το 10, 100 κ.τ.λ., κε αφο μας δίνι παράγοντες τόσες διάδες κε πεντάδες, όσα μιδενικα έχυμε στο τέλος το αριθμο.

**§ 10. Μέγι-
στος κινος
διερέτις.**

1. Κινος διερέτις κάμποσον αριθμον ονομάζετε ο αριθμος, με τον οπίον διερύντε ακριβος όλι ι δομένι αριθμι. Διάφορι αριθμι μπορυν να έχυν κινος διερέτες, μπορυν όμως κε να μιν έχυν.

Τι μονάδα ως διερέτι δεν τιν πέρνυν ιπόπσι, επιδι κάθε αριθμος διερίτε δια τις μονάδας χωρις να αφίνι κατάλινπο.

Ι αριθμι 6 κε 10 έχυν κينو διερέτι τον αριθμο 2· ι αριθμι

15 και 24 έχουν κίνο διερέτι τον αριθμό 3· και αριθμοί 180 και 300 έχουν κίνο διερέτι τον αριθμό 60 και κάθε αριθμός, δια του οποίου διερίτε το 60.

Ι αριθμοί 5 και 7· 25 και 42 δεν έχουν κίνο διερέτι.

Οριζμός. Ι αριθμοί, που δεν έχουν κίνους διερέτες εκτός τις μονάδας, ονομάζονται πρότι προς αλλήλους (αμνβέα πρότι).

Τέτοι είναι οι αριθμοί 5 και 7, 25 και 42 αν και ο ένας ίτε ακόμη και ο δύο απο το ζεβγάρι τον αριθμόν, ίτε κίνθεται.

2. Ο αριθμός 20 θα ίνε κίνος διερέτις τον αριθμόν 1000, 2000, 2500, 3000. Αλλα εκτός τον διερέτι 20, οι ίδιοι αριθμοί έχουν και άλλος κίνους διερέτες: 50, 100, 500. Ο μέγιστος απ' αυτους τους διερέτες ίνε το 500.

Οριζμός. Μέγιστος κίνος διερέτις κάμποςον αριθμόν ονομάζετε ο μεγαλύτερος αριθμός, δια του οποίου διερύντε όλι οι δομένοι αριθμοί.

3. Αν θα πάρουμε τους αριθμούς 8 και 15, τότε θα δώμε πως αφτι οι αριθμοί έχουν τους διερέτες-τους: ο αριθμός 8 έχει διερέτες: 2, 4, 8. Ο αριθμός 15 έχει διερέτες: 3, 5, 15.

Εκτός απ' αφτο, όπως κέρουμε, ο κάθε αριθμός διερίτε δια τις μονάδας. Ι αριθμοί 8 και 15 αν και κίνθεται, ίνε όμως αριθμοί πρότι προς αλλήλους και δεν έχουν καθόλου κίνους διερέτες, εκτός απο τι μονάδα. Ι μονάδα θα ίνε γι' αυτους και ο μέγιστος κίνος διερέτις.

Διο αμνβέα πρότι αριθμοί έχουν κίνο διερέτι τι μονάδα.

4. 1) Να βρεθι ο μέγιστος κίνος διερέτις τον αριθμόν 80, 40, 96.

Λίσι: Αναλύουμε αφτους τους αριθμούς σε πρότους παράγοντες ίτε διερέτες, κινθύνουμε την ανάλισι και διαλέγουμε τους κίνους παράγοντες.

$$80 = 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 5 = 2^4 \cdot 5 = 2^3 \cdot 2 \cdot 5 = 2^3 \cdot 10,$$

$$40 = 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 5 = 2^3 \cdot 5 = 2^3 \cdot 5 = 2^3 \cdot 5$$

$$96 = 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 3 = 2^5 \cdot 3 = 2^3 \cdot 2^2 \cdot 3 = 2^3 \cdot 12.$$

Το γινόμενο τον υπογραμνζμένον κίνο για όλους τους αριθμούς διερετον δίνι τον μέγιστο κίνο διερέτι.

Ι αριθμοί 80, 40, 96 έχουν μέγιστο κίνο διερέτι τον $2^3 = 2 \cdot 2 \cdot 2 = 8$.

2) Να βρεθι ο μέγιστος κίνος διερέτις τον αριθμόν 1800, 500 και 700.

Λίσι. Στους αριθμούς αφτους ίνε έφκολο να βρούμε τον κίνο διερέτι 100, χωρίς να τον αναλύουμε σε πρότους διερέτες. Θα έχουμε: $1800 = 2 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 100$, $500 = 5 \cdot 100$, $700 = 7 \cdot 100$.

Ο μέγιστος κίνος διερέτις τον αριθμόν 1800, 500 και 700 θα ίνε ο 100.

5. Ας πάρουμε τους αριθμούς 75 και 25· οι αριθμοί αφτι έχουν κίνους διερέτες το 1, 5, 25.

Ο μέγιστος κίνος διερέτις θα ίνε ο αριθμός 25. Έτσι λιπον, ο μικρότερος απο τους δύο αφτους αριθμούς ίνε μέγιστος διερέτις τον δύο αριθμόν.

I. Αν ο μεγαλύτερος απο τους δύο δομένους αριθμούς διερίτε δια του μικρότερου, τότε αφτος ο μικρότερος ίνε ο μέγιστος κίνος διερέτις τον δύο δομένον αριθμόν.

II. Αν ο μικρότερος αριθμός δεν θα ίνε ο μέγιστος κίνος διερέτις τον δύο δομένον αριθμόν, τότε αναλύνοντας τους αριθμούς σε πρότους παράγοντες και διαλέγοντας σε όλους τους δομένους αριθμούς όλους τους κίνους παράγοντες, βρίσκουμε το μέγιστο κίνο διερέτι σαν γινόμενο αφτον τον παραγόντον.

Οριζμός. 1. Ο αριθμός, ο οποίος διερίτε ακριβώς δια του δομένου αριθμού, ονομάζετε πολλαπλάσιο αφτου του αριθμού.

2. Στο σχήμα 2 παριστάνετε εφθία. Πάνο στην εφθία μπορούμε να παραστήσουμε αριθμούς.

Γι' αφτο πρέπει να διαλέγουμε τι μονάδα τις κλίμακας. Ι μονάδα πάνω στην εφθία αφτι αποδίδετε με 2 μμ μάκρος. Κεχωρίζοντας απ' το σημείο 0 τις μονάδες τις κλίμακας, σημειώνουμε το τέλος τις γραμμής, που έχει μάκρος 2 μμ, με τον αριθμό 1. Το τέλος τις γραμμής μάκρος 4 μμ σημειώνουμε με τον αριθμό 2. Έτσι εκσεχολυθόμε να σημειώνουμε και θα έχουμε τα σημεία με τους αριθμούς 3, 4, 5, 6, ... Μπορούμε πάνω στην εφθία να σημειώσουμε όλους τους αριθμούς που μας χρειάζονται. Τέτια εφθία ονομάζετε: αριθμντικός άκςονας.

Μετακί τον αριθμόν πάνω στον αριθμητικό άξονα υπάρχουν αριθμοί πολλαπλάσι του 5. Αφτι ίνε: 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40,... 60,...

Στον ίδιο άξονα υπάρχουν ακόμα κε άλι αριθμοί πολλαπλάσι του 4: 4, 8, 12, 16, 20, 24, 28, 32, 36, 40,... 60,...

Τώρα ας διαλέχουμε απο τις δυο αφτες σιρες εκίνυς τυς αριθμους, πυ να ίνε σινάμα πολλαπλάσι τυ 5 κε τυ 4. Τέτυ αριθμοί ίνε ο 20, 40, 60.

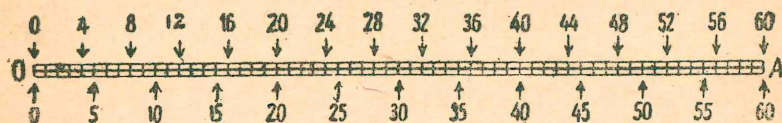
Βρίσκουμε τον μικρότερο απ' αφτους. Αφτος θα ίνε ο αριθμος 20.

Αφτος, λιπον ο 20 ίνε το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον αριθμον 4 κε 5.

Ο ριζμός. Ο μικρότερος απ' όλυς τυς αριθμους, ο οπίος διερίτε χωρις κατάλιπο με όλυς τυς δομένυς αριθμους, ονομάζετε ελάχιστο πολλαπλάσιο τον αριθμον.

Το ελάχιστο πολλαπλάσιο μπορούμε να το βρούμε κε έτσι:

3. Βρίσκουμε το ελάχιστο πολλαπλάσιο τυ 4 κε 6. Αφτο πρέπει να διερίτε δια 4 κε 6. Ο αριθμος 4 έχι παράγοντες $2 \cdot 2$. Ο αριθμος 6 έχι παράγοντες 2 κε 3. Οστε κε ο αριθμος, το πολλαπλάσιο τυ 4 κε 6, πρέπει να περιέχι παράγοντες δυο φορες τον 2 κε μια φορα τον 3. Το ελάχιστο πολλαπλάσιο, όπος φένετε, θα περιέχι μονάχα τυς παράγοντες $2 \cdot 2 \cdot 3$, πυ ισοδιναμι με 12.

Ικ. 2.

§ 12. Τρεις περιπτώσεις τις έβρεσις τυ ελάχιστου πολλαπλάσιυ.

Μπορούμε να σιναντίσουμε τρεις περιπτώσεις τις έβρεσις τυ ελάχιστου πολλαπλάσιυ κάμποςον αριθμον.

Ι. Ο ένας απο τυς αριθμους διερίτε δι' όλον τον άλλον.

1. Πέρνουμε τυς αριθμους 6, 5, 30. Να βρεθι το ελάχιστο πολλαπλάσιο.

Λίσι. Το ελάχιστο πολλαπλάσιό-τυς ίνε ο 30, γιατι ο 30 διερίτε δια 6, δια 5 κε δια 30.

Σιμίοςι. Όταν θέλουμε να βρούμε το ελάχιστο πολλαπλάσιο, πάντοτε πρέπει να δοκιμάσουμε, αν ο μεγαλύτερος απο τυς δομένους αριθμους διερίτε δι' όλον τον άλλον. Αν ο μεγαλύτερος αριθμος διερίτε δι' όλον, τον άλλον, τότε αφτος θα ίνε το ελάχιστο πολλαπλάσιο όλον τον δομένον αριθμον.

ΙΙ. Ολυς ι δομένοι αριθμοί δεν έχυν κινυς παράγοντες.

2. Το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον αριθμον 2, 3 κε 5 ίσύτε: $2 \cdot 3 \cdot 5 = 30$.

3. Να βρεθι το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον αριθμον 3, 25, 14.

Αναλύουμε, τυς αριθμους σε πρώτους παράγοντες: $3 = 3$, $25 = 5 \cdot 5$, $14 = 2 \cdot 7$. Βλέπουμε πως ι δομένοι αριθμοί δεν έχυν πρώτους κινυς διερέτες, αν κε αναλύντε σε απλυς διερέτες (παράγοντες). Φένετε λιπον, πως το ελάχιστο πολλαπλάσιό-τυς θα ίνε τέτιος αριθμος, ο οπίος διερίτε δια όλον τον πρώτον παραγόντον αφτον τον αριθμον. Τέτιος αριθμος ίνε το γινόμενο όλον τον δομένον αριθμον: $3 \cdot 25 \cdot 14 = 1050$.

ΙΙΙ. Γενικι περίπτωσι. 4. Να βρεθι το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον αριθμον 40, 90, 75.

Λίσι. Αναλύουμε τυς αριθμους αφτους σε πρώτους παράγοντες:

$$40 = 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 5 = 2^3 \cdot 5, \quad 90 = 2 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 5 = 2 \cdot 3^2 \cdot 5, \\ 75 = 3 \cdot 5 \cdot 5 = 3 \cdot 5^2.$$

Για να βρούμε τόρα το ελάχιστο πολλαπλάσιο, γράφουμε όλυς τυς παράγοντες τυ ενος αριθμου (καλίτερα τυ μεγαλύτερου) $2 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 5$, έπιτα τυς σιμπλιρόνουμε γράφοντας τυς παράγοντες τυ δέρτερου αριθμου (40), ι οπί δεν υπάρχουν στον πρώτο διλ. $2 \cdot 2$ κε τελεφτέα στο γινόμενο αφτο γράφουμε τυς παράγοντες τυ τρίτου αριθμου (75), ι οπί δεν υπάρχουν στο γινόμενο αφτο, διλ. 5.

Το γινόμενο $2^3 \cdot 3^2 \cdot 5^2 = 1800$ ίνε το πολλαπλάσιο τον τριον αριθμον, γιατι αφτο περιέχι όλυς τυς παράγοντες (διερέτες) όλον τον δομένον αριθμον. Ο 1800 ίνε το ελάχιστο πολλαπλάσιο, γιατι αν παραλίψουμε έστο κε έναν παράγοντα, τότε το εβρισκόμενο δεν θα ίνε πολλαπλάσιο, κε δεν θα διερεθι έστο κε με έναν απο τυς δομένους αριθμους.

Σιμίοςι. Το ελάχιστο πολλαπλάσιο διο ίτε περισότερον αριθμον πρέπει να περιέχι όλυς τυς παράγοντες (διερέτες) αφτον τον αριθμον σιν ανότερι δίναμι.

Για να βρούμε το ελάχιστο πολλαπλάσιο στην τελευταία περίπτωση, δεν ίνε ανάνκι κάθε φορά να πολλαπλασιάζουμε όλους τους παράγοντες, που βράμε. Αρχι μονάχα να πάρουμε τον μεγαλύτερο από τους αριθμούς του προβλήματος αφτου και να τον συμπληρώσουμε με τους παράγοντες, που περιέχοντε στο ελάχιστο πολλαπλάσιο αλα δεν μπένουν ε' αφτον τον αριθμο.

5. Να βρεθι το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον αριθμον 360, 600, 720.

Λίσι. $360 = 2^3 \cdot 3^2 \cdot 5$, $600 = 2^3 \cdot 3 \cdot 5^2$, $720 = 2^4 \cdot 3^2 \cdot 5$.

Το ελάχιστο πολλαπλάσιο θάνε: $2^4 \cdot 3^2 \cdot 5^2 = 720 \cdot 5 = 3600$. Για να βρούμε το ελάχιστο πολλαπλάσιο, πέραμε τον μεγαλύτερο αριθμο $2^4 \cdot 3^2 \cdot 5$ και τον πολλαπλασιάσαμε επι 5, γιατί ο πολλαπλασιαστικς 5 στον μεγαλύτερο αριθμο του παραδείγματός-μας έχει μπι στην πρότι δύναμι, και στο πολλαπλάσιο πρέπει να μπι επι δέφτερι δύναμι. Αλιότικα δεν θα διερει δια του αριθμου 600. Γι' αφτο βρίκαμε το πολλαπλάσιο, πολλαπλασιάζοντας τον μεγαλύτερο αριθμο 720 με αφτον τον πολλαπλασιαστι 5, που δεν έφτανε.

§ 13. Τα γνωρίσματα τις διερετότητας δια ζίνθετου αριθμου.

Ι ιδιότητες του ελάχιστου πολλαπλάσιου, με τις οποίες γνωριστίκαμε πια μας επιτρέπουν να τονίζουμε την ακόλουθη ιδιότητα τις διέρεσις:

Αν ο αριθμος διερíte δια κάμποςον αμιβέα πρότον αριθμον, τότε διερíte και με οποδιόποτε γινόμενο, που βρίσκετε απο την ένοσι αφτον τον παραγόντον σε ομάδες.

Αφτι ι ίδια ιδιότητα μας επιτρέπει να μάθουμε, αν διερíte ο διερετέος δια ζίνθετου αριθμου, τον οποίον μπορούμε να αναλύουμε στους 2, 4, 8, 3, 9, 5 και στους αριθμούς, που ίνε πολλαπλάσιός-τους, διλ. σε τέτιους αριθμούς, στους οποίους εμς εφαρμόζουμε τα προηγόμενα και γνωστα γνωρίσματα τις διερετότητας.

1. Ας βρούμε, αν διερύντε δια του 36 ι αριθμι 120, 180, 240, 360.

Λίσι. Αναλύουμε τον αριθμο 36 σε διο αμιβέα πρότους παράγοντες.

$$36 = 4 \cdot 9.$$

Σίμφωνα με τα γνωρίσματα τις διερετότητας, βρίσκουμε πως δια του 4 διερύντε όλοι ι δομένοι αριθμι: 120, 180, 240, και 360. Αλα δια του 9 διερύντε μονάχα ο 180 και ο 360. Αφτο σιμένι πως μονάχα το 180 και 360 διερύντε ταφτόχρονα και δια του 4 και δια του 9, διλ. διερύντε δια $(4 \cdot 9) = 36$.

Σιμίσι. Για τον καθορισμο τις διερετότητας πρέπει να αναλύουμε το διερέτι σε τέτιους παράγοντες, που να ίνε αμιβέα πρότι.

2. Διερύντε άραγε ι αριθμι 30, 40, 60, 80 δια 12;

Λίσι. Αναλύουμε τον αριθμο 12 σε διο αμιβέα πρότους παράγοντες: $12 = 3 \cdot 4$. Μονάχα ένας αριθμος του παραδείγματος διερíte και δια του 3 και δια 4. Αφτος ίνε ο αριθμος 60. Ι αριθμι 40 και 80 διερύντε δια 4, αλα δεν διερύντε δια 3, ο αριθμος 30 δεν διερíte δια 4. Θα ίτανε λάθος, αν αναλίκαμε τον αριθμο 12 αλιότικα. Π.χ: ι ανάλκι $12 = 2 \cdot 6$ δεν μας δίνι σωστι απάντις (2 και 6 δεν ίνε αμιβέα πρότι αριθμι), επιδι, αν και δια 6 και 2 διερύντε ι αριθμι 30 και 60, αλα το 30 δεν διερíte δια 12.

3. Ας υποδίκουμε τα γνωρίσματα τις διερετότητας δια μερικον ζίνθετον αριθμον, που σιχνα ζιναντόντε:

Δια 6 διερύντε ι αριθμι, που διερύντε δια 2 και 3.

Δια 12 διερύντε ι αριθμι, που διερύντε δια 3 και 4.

Δια 15 διερύντε ι αριθμι, που διερύντε δια 3 και 5.

Δια 18 διερύντε ι αριθμι, που διερύντε δια 2 και 9.

VII. ΓΕΝΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΑΠΛΩΝ ΚΛΑΖΜΑΤΩΝ.

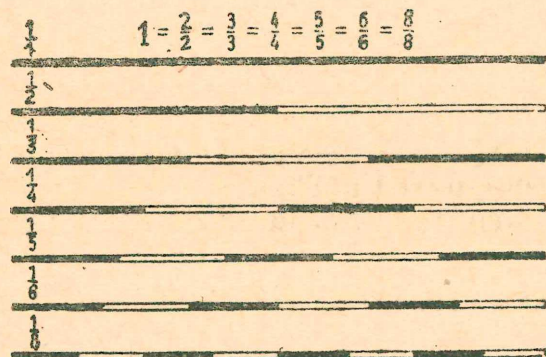
§ 1: Τα μέρι τις μονάδας. Κλαζματικι αριθμι.

Για την καταμέτρις του μάκρους μεταχιριζόμεστε τι «μονάδα του μάκρους». Ας την ονομάσουμε απλος μονάδα. Κατα την καταμέτρις του μάκρους μ' αφτι τι μονάδα μπορούμε να ζιναντίσουμε τέτια περίπτωσι, ώστε ι μονάδα να χορέσι στο μάκρος κάμποςες φορές και ακόμα να μένι ένα κομάτι μικρότερο απο τι μονάδα του μάκρους. Ετσι το μάκρος, που μετρίκαμε, δεν μπορούμε να το παραστήσουμε με ακέρεο αριθμο και γι' αφτο ίνε ανάνκι να ιζάγουμε νέους αριθμούς — κλαζματικους.

Ας υποδέσουμε, πως έχουμε να μιράσουμε ένα κομάτι σικνω εκζί-

κυ σε τρία άτομα. Κόβουμε το σκινι σε τρία ίσα μέρη. Απο το μίραγμα αφτο θάχουμε το ένα τρίτο όλυ το σκινι. Για να μιράσουμε εκσίς 1 **ΧΥ** ζάχαρι εκόνις σε τέσερα μερίδια πρέπει να διερέσουμε τι ζάχαρι σε 4 ίσα μέρη. Κάθε μέρος θα αποτελέσι το ένα τέταρτο μέρος όλις τις ζάχαρις πυ έχουμε.

Κάθε ακέρει αριθμο κε τι μονάδα μπορούμε να τα παρτίσιμε σαν ένα κομάτι εφθίας. Στο σχ. 3 πέραμε μια εφθία, πυ παρδεχτίκαμε για μονάδα. Δίπλα σ' αφτι κε κάτω, πέραμε εφθίες, πυ σχηματίστικαν απο τι διέρεσι τις μονάδας σε δυο, τρία, τέσερα κε πέντε ίσα μέρη. Αφτα τα μέρη ονομάζοντε: ένα δέφτερο τις μονάδας, ίτε μισο, ένα τρίτο τις μονάδας, ένα τέταρτο, ένα πέμτο τις μονάδας. Για τιν παράστασι αφτον τον αριθμον ισάγυν νέυς αριθμους — **κ λ α ζ μ α τ ι κ υ ς** αριθμους, διότι ι ακέρει αριθμ χρισιμέβυν μονάχα για τιν παράστασι ακέρειον μονάδων κε δεν πάνε για τιν παράστασι τον μερον τις μονάδας.

Ικ. 3.

Τυς κλασματικους αριθμους, πυ ίβρανε τυς παρστένυν ός εκσίς: Το ένα δέφτερο: $\frac{1}{2}$, το ένα τρίτο: $\frac{1}{3}$, το ένα τέταρτο: $\frac{1}{4}$, το ένα πέμτο: $\frac{1}{5}$ κ.τ.λ.

Τα ίσα μέρη, στα οπία έχι διερεθι ι μονάδα, κάποτε τα ονομάζυν μερίδια τις μονάδας.

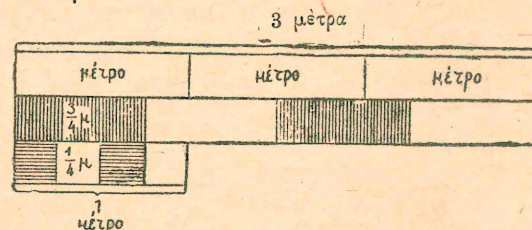
* Τα μερίδια αφτα τις μονάδας παρστένοντε με δυο αριθμους, πυ χορίζοντε με μια οριζόντια γραμι. Ο αριθμους, πυ βρίσκετε κάτω

απ' τι γραμι, δίχνη πάντοτε σε πόσα ίσα μέρη έχι διερεθι ι μονάδα, κε πάνω στι γραμι στέκετε ι μονάδα. Τον αριθμο, πυ αποτελίτε απο κάμποσα ίσα μέρη τις μονάδας, τον ονομάζυν επίσις κλασματικο αριθμο. Π.χ. όταν μιράσουμε 1 **ΧΥ** ζάχαρι (εκόνι) σε τέσερα ίσα μέρη κε πέρνουμε τρία τέτια μέρη, πάι να πι πέρνουμε τα τρία τέταρτα τυ όλυ ποσυ τις ζάχαρις, τα τρία τέταρτα τυ χιλιόγραμυ τις ζάχαρις ίνε τα τρία τέταρτα τις μονάδας. Ο αριθμους αφτος γράφετε έτσι: $\frac{3}{4}$, (τρία τέταρτα).

Οπος φένετε απο τι γραφι, το πσιφίο πάνω απ' τι γραμι δίχνη τον αριθμο τον μερον, πυ πέραμε. Το πσιφίο, πυ ίνε κάνο απ' τι γραμι, δίχνη σε πόσα ίσα μέρη έχι διερεθι ι μονάδα.

Αλα τον ίδιο αριθμο τρία τέταρτα μπορούμε να τον βρούμε κε διαφορετικα. Πέρνουμε σπάνκο, ίτε ένα κομάτι σκινι. Κόβουμε απ' αφτο ένα μέτρο κε ίστερα κσανα τρία μέτρα. Το μεγαλύτερο κομάτι τυ σκινι τυ διερύμε σε τέσερα μέρη. Διερύμε τα τρία μέτρα σε τέσερα μέρη. Το κομάτι, πυ βρίσκουμε, θάχι μάκρος 75 σαντίμετρα. Τόρα πέρνουμε το μικρότερο κομάτι, πυ έχι μάκρος ένα μέτρο κε διερώντας-το σε 4 μέρη, πέρνουμε τρία τέτια μέρη. Καθένα απ' αφτα θάνε 25 **ςμ**. Τα τρία μέρη έχυν μάκρος 75 **ςμ**. Το κομάτι, πυ έχι τέτιο μάκρος, θα αποτελέσι τα $\frac{3}{4}$ τυ μέτρου.

Μιράζοντας τα 3 μέτρα σε 4 μέρη κε πέρνοντας τα $\frac{3}{4}$ απ' τόνα μέτρο, θάχουμε όμια εκσαγόμενα. Μπορούμε να γράψουμε $3:4 = \frac{3}{4}$. Το εκσαγόμενό-μας ίνε κλασματικός αριθμους. Ο κλασματικός αφτος αριθμους $\frac{3}{4}$ θάνε εκσαγόμενο τυς διέρεσις τυ ακέρει αριθμυ 3 δια τυ ακέρει αριθμυ 4 (ικ. 4). Στι γραφι 'αφτι το 4 δίχνη, σε πόσα ίσια μερίδια μιράστικε ι μονάδα. Το 3 δίχνη πόσα τέτια μερίδια πάρθικαν.

Ικ. 4.

Κατ' αὐτον τον τρόπο μποροῦμε να βρούμε τα $\frac{3}{4}$ **ΧΥ** πσιλινς ζάχαρις, διερώντας τα 3 **ΧΥ** τις ζάχαρις σε τέσερα μέρη.

Διερύμε πρώτα ένα χιλιόγραμμα σε τέσερα μέρη, βρίσκουμε $\frac{1}{4}$ **ΧΥ**. Κατόπιν διερύμε το δέφτερο κε τρίτο χιλιόγραμμα κε κάθε φορά πέρνουμε $\frac{1}{4}$ **ΧΥ**. Ος αποτελέσμα τις διέρεσις αφτις, πυ κάναμε τρις φορές, θάχουμε τρις φορές απο $\frac{1}{4}$ χιλιόγραμμα. Το όλο θάχουμε τέσερα μέρη προς $\frac{3}{4}$ **ΧΥ** το καθένα.

Προτυ να γνωριστόμε με τος κλασματικὺς αριθμους, δεν μπορούσαμε να κάнуμε οποιαδήποτε διέρεσι· μπορούσαμε να διερέσουμε μόνάχα μεγαλύτερο αριθμο δια μικρότερο. Πραγματικά, αχέρεο πιλίκο μπορούμε να βρούμε μονάχα τότε, όταν διερέσουμε μεγαλύτερο αριθμο δια μικρότερο, ίτε όταν διερέσουμε ίσους αριθμους. Μα όταν ισάχθικαν ι κλασματικι αριθμι, έγινε δυνατι κάθε διέρεσι, ακόμα κε διέρεσι μικρότερο αριθμου δια μεγαλύτερο. Το εκσαγόμενο τις διέρεσις θάνε κλασματικος αριθμος. Ετσι ο κλασματικος αριθμος ίνε εκσαγόμενο τις διέρεσις διο αχέρεον αριθμον. Γι' αὐτο τος κλασματικους αριθμους τος σιμιόνουν με δύο πσιφία, ανάμεσα στα οπία φέρουν οριζόντια γραμι — σιμίλο διέρεσις.

Ο αριθμος, πυ βρίσκετε πάνω απ' τι γραμι, ονομάζετε αριθμιτις το κλάζματος· ο αριθμος, πυ βρίσκετε κάτω απ' τι γραμι, ονομάζετε παρονομαστis το κλάζματος.

Οριζμι. Ι. Παρονομαστis κλασματικυ αριθμου ονομάζετε ο αχέρεος αριθμος, πυ δίχνι σε πόσα ίσα μέρη έχι διερεθι ι μονάδα.

ΙΙ. Αριθμιτις κλασματικυ αριθμου ονομάζετε ο αχέρεος αριθμος, πυ δίχνι πόσα μέρη τις μονάδας περιέχι το κλάζμα.

Τον αριθμιτι κε τον παρονομαστι τος χορίζουν με γραμι. Κατα τιν απανκελία πρώτα απανχέλουν τον αριθμιτι, έπιτα τον παρονομαστι το κλάζματος.

Σιμίλοσι. Τον κλασματικο αριθμο σίντομα τον λένε „κλάζμα“.

Επιδι το κλάζμα ίνε εκσαγόμενο τις διέρεσις, μπορούμε να ονομάσουμε αὐτο κε τα σιστατικά μέρη-τυ με διο τρόπος:

1) πιλίκο $\frac{4}{5}$ διερετέος διερέτις,

2) κλάζμα: $\frac{4}{5}$ αριθμιτις παρονομαστis.

§ 2. Το κλάζμα ίνε λόγος δύο αριθμων.

1. Ι μια μπριγάδα τυ κολχοζιυ έσπιρε 75 εχτάρια. Ι άλι μπριγάδα έσπιρε 150 εχτάρια. Πρέπι να σινκρίνουμε, πιά μπριγάδα έκανε περισότερι δουλια κε κατα πόσες φορές.

Λίσι. Το πρόβλημα αὐτο λίνετε με τι διέρεσι.

$150 : 75 = \frac{150}{75} = 2$. Ι δέφτερι μπριγάδα έκανε 2 φορές περισότερι δουλια.

Οριζμος. Το αποτελέσμα τις σίνκρισις διο αριθμον μέσον τις διέρεσις ονομάζετε λόγος διο αριθμον.

Ο διερετέος ονομάζετε ιγόμενος όρος τυ λόγου, ο διερέτις επόμενος όρος τυ λόγου.

Στο πρόβλημα αὐτο ο λόγος θα ίνε $\frac{150}{75} = 2$. Ιγόμενος όρος ίνε το 150, επόμενος όρος ίνε το 75.

2. Ενα κολχόζι έχι 851 **εχτ.** καλιεργίσιμις γis. Σίμφωνα με το πλάνο 320 **εχτ.** θα καλιεργίσουν ι μπριγάδες, πυ έχουν στι διάθεσί-τους μιχανες με άλογα κε το υπόλοιπο θα καλιεργηθι με τράχτορα. Πόσο μέρος όλis τις εργασίας θα κάνουν ι πρώτες μπριγάδες;

Εδο πρέπι να σινκρίνουμε μέσον τις διέρεσις τιν εργασία τον μπριγάδον, πυ εργάζοντε με άλογα, με κίνι τιν εργασία, τιν οπία πρέπι να κάνουνε σ' όλο το κολχόζι:

$$320 : 851 = \frac{320}{851}$$

Στο παράδιγμα αὐτο τον λόγο δεν μπορούμε να τον παραστήσουμε με αχέρεο αριθμο κε γι' αὐτο βρίσκουμε κλασματικο αριθμο: $\frac{320}{851}$, πυ δίχνι, πόσο μέρος όλis τις εργασίας θα κάνουν ι μπριγάδες, πυ εργάζοντε με άλογα.

Το κλάζμα αὐτο μπορούμε να το ονομάσουμε λόγο, αλα μπορούμε να το ονομάσουμε κε πιλίκο, πυ έχι προκίπσι απ' τι διέρεσι.

Ενας κε ο αὐτος αριθμος $\frac{320}{851}$ θα έχι τις ακόλυδες ονομασίες:

1) πηλίκο: $\frac{320}{851}$ διερρέτος
 $\frac{320}{851}$ διερρέτις

2) λόγος: $\frac{320}{851}$ ιγόμενος όρος του λόγου
 $\frac{320}{851}$ επόμενος όρος του λόγου

3) κλάσμα: $\frac{320}{851}$ αριθμητις
 $\frac{320}{851}$ παρονομαστis.

Τα σιμία < κε > χρισιμέβουν για να παραστίουν, πος ένας αριθμός ίνε μεγαλύτερος ίτε μικρότερος απο έναν άλλον.

$$\frac{1}{2} < 1$$

διαβάζετε έτσι: το ένα δέφτερο ίνε μικρότερο τις μονάδας.

$$1 > \frac{1}{3}$$

διαβάζετε έτσι: ι μονάδα ίνε μεγαλύτερη του ενός τρίτου.

Το σιμίό < έχι στραμένι την εχμι προς το μικρότερο αριθμό.

§ 3. Κλάσματα κίρια κε καταχριστικά. Μιχτος αριθμός.

1. Πάνο στο σχίμα 3 (σελ. 76) ι μονάδα κε τα μέρι-τις έχουν παραστιδι σαν τμήματα εφθίας. Κάδε μέρος ίνε μικρότερο τις μονάδας. Μπορούμε λιπον να γράψουμε:

$$\frac{1}{2} < 1, \frac{1}{3} < 1, \frac{1}{4} < 1, \frac{1}{5} < 1.$$

Τα κλάσματα, πυ παραστένουν ένα οπιοδί-ποτε μέρος του ακέρει, ίνε μικρότερα τις μονάδας.

Επίσις θα ίνε μικρότερι τις μονάδας κε τέτι αριθμι:

$$\frac{2}{5} < 1, \frac{3}{5} < 1, \frac{4}{5} < 1.$$

Το κλάσμα (αν παραστένι κάμποςα μέρι τις μονάδας) θα ίνε μικρότερο τις μονάδας στιν περίπτοσι εχίνι, όταν ο αριθμός τον μερον, πυ πέραμε, ίνε μικρότερος του αριθμου, πυ δίχνι σε πόσα ίσα μέρι έχι διερρεθι ι μονάδα.

Τα κλάσματα, πυ ίνε μικρότερα τις μονάδας, ονομάζοντε κίρια κλάσματα. Στα κίρια κλάσματα ο αριθμητις ίνε πάντοτε μικρότερος του παρονομαστι.

2. Σινκρίνοντας τα μέρι τις μονάδας κε την ακέρεια μονάδα (εχίμ. 3) μπορούμε επίσις να πύμε, πος

$$1 = \frac{2}{2} = \frac{3}{3} = \frac{4}{4} = \frac{5}{5}.$$

Το κλάσμα ισύτε με την μονάδα σε κίνιν την περίπτοσι, όταν ο αριθμός τον μερον, πυ πέραμε, κε ο αριθμός τον μερον, στα οπία έχι διερρεθι ι μονάδα, ίνε ίσα. Σ' αφτι την περίπτοσι ο αριθμητις του κλάσματος πάντοτε ισύτε με τον παρονομαστι. Τέτιο κλάσμα ονομάζετε καταχριστικό κλάσμα.

3. Μένι να εκσετάσουμε την περίπτοσι, όταν ο αριθμός τον μερον, πυ πέραμε, θα ίνε μεγαλύτερος του αριθμου τον μερον, στα οπία έχι διερρεθι ι μονάδα.

$$\frac{6}{5} > 1, \frac{8}{5} > 1, \frac{23}{5} > 1.$$

Ολι αφτι ι αριθμι ίνε μεγαλύτερι τις μονάδας. Επιδι όμως αφτι αποτελούντε απο μέρι τις μονάδας, γι' αφτο κε θα ίνε κλασματικι αριθμι. Αφτους επίσις τους ονομάζουν κλάσματα καταχριστικά. Στα καταχριστικά κλάσματα αφτου του ίδους ο αριθμητις ίνε μεγαλύτερος του παρονομαστι.

Οριξμός. Κίριο ονομάζετε το κλάσμα, όταν ίνε μικρότερο τις μονάδας. Καταχριστικό ονομάζετε το κλάσμα, όταν ισύτε με τι μονάδα, ίτε ίνε μεγαλύτερο τις μονάδας.

Βλέπομε, πος αν το κλάσμα ίνε:

1) μικρότερο τις μονάδας, τότε ο αριθμητις-του ίνε μικρότερος του παρονομαστι,

2) μεγαλύτερο τις μονάδας, τότε ο αριθμητις-του ίνε μεγαλύτερος του παρονομαστι,

3) ίσο με τι μονάδα, τότε ο αριθμητις-του ισύτε με τον παρονομαστι.

Μετακσι τον κλασμάτων: $\frac{3}{5}, \frac{8}{11}, \frac{42}{15}, \frac{26}{10}, \frac{5}{13}, \frac{36}{30}, \frac{17}{17}$

καταχριστικά ίνε: $\frac{42}{15}, \frac{26}{10}, \frac{36}{30}, \frac{17}{17}$

κίρια ίνε: $\frac{3}{5}, \frac{8}{11}, \frac{5}{13}$

4. Ιπάρχει ακόμη και ένα άλλο είδος αριθμού. Ο αριθμός αυτός αποτελείται από ακέραιο και από κλασματικό. Τέτοιος αριθμός ονομάζεται **μικτός αριθμός**. Το κλασματικό μέρος του μικτού αριθμού ονομάζεται έχει μορφή κλάσματος.

Τους μικτούς αριθμούς τους γράφουν συντομευμένα:

$$1 + \frac{1}{2} = 1\frac{1}{2}, \quad 3 + \frac{5}{7} = 3\frac{5}{7}, \quad 8 + \frac{3}{4} = 8\frac{3}{4}.$$

Κατά τη γραφή το σημείο τις πρόσθεσις παραλείπεται.

Ι αριθμοί: $1\frac{1}{2}$, $3\frac{5}{7}$, $8\frac{3}{4}$ έινε μικτοί αριθμοί.

§ 4. Τροπὶ ἀκέρειν καὶ μικτοῦ ἀριθμοῦ ἐν καταχρηστικῷ κλάσματι.

Ορισμός. Ο αριθμός, που παραστήνεται ἀπὸ ἀκέρειν καὶ κλασματικὸν ἀριθμὸν, ονομάζεται **μικτός**.

1. Ὄταν διαιρῶμε τιν ἐφθία, που παραδεχτήκαμε ὡς μονάδα, ἐν 2, 4 καὶ 8 ἴσα μέρη, μποροῦμε νὰ γράψωμε, πὸς καθὲ μέρος ἐκὼς με $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$. Ἀπὸ τὴ μονάδα πέρνομε δύο δέ-

ψτερα, τέσερα τέταρτα καὶ ὀχτὸ ὀγδοῖα:

$$1 = \frac{2}{2} = \frac{4}{4} = \frac{8}{8}.$$

Ἦνε ἐφκόλο νὰ βρῶμε, πόσα δέψτερα, τέταρτα, ὀγδοῖα μερίδια περιέχουν δύο μονάδες, τρεῖς μονάδες...:

$$2 = \frac{4}{2} = \frac{8}{4} = \frac{16}{8}, \quad 3 = \frac{6}{2} = \frac{12}{4} = \frac{24}{8}.$$

Ὅλα αὐτὰ τὰ κλάσματα θὰ ἴνε καταχρηστικὰ κλάσματα.

2. Νὰ τραποῦν ἐν δέκατα πέμτα καὶ ἱκοστὰ ἰ ἀκέραι ἀριθμοί: 5, 10, 8.

$$\text{Λίσι. } 5 = \frac{75}{15} = \frac{100}{20}, \quad 10 = \frac{150}{15} = \frac{200}{20}, \quad 8 = \frac{120}{15} = \frac{160}{20}.$$

3. Με τὸν ἴδιον τρόπο παραστήνουν ὡς κλάσματα καὶ οἱ πρὸςδίοπτε ἀκέρειν ἀριθμοί. Ὁ παρονομαστὶ μποροῦμε νὰ πάρωμε ὅποιον ἀριθ-

$$\mu\theta\acute{\epsilon}\lambda\omega\mu\epsilon. \text{ Π. χ. } 11 = \frac{33}{3} = \frac{44}{4}, \quad 6 = \frac{12}{2} = \frac{24}{4}.$$

4. Κεφέροντας νὰ τρέψωμε ἀκέρειν ἀριθμὸν ἐν καταχρηστικῷ κλάσματι, μποροῦμε νὰ τρέψωμε ἐν καταχρηστικῷ κλάσματι καὶ μικτὸν ἀριθμὸν.

Νὰ τραποῦν ἐν καταχρηστικῷ κλάσματι ἰ μικτοί ἀριθμοί:

$$1) 2\frac{3}{4}, \quad 2) 5\frac{7}{8}, \quad 3) 2\frac{3}{5}.$$

Λίσι. 1) $2\frac{3}{4} = \frac{11}{4}$, γιὰτι ἰ μονάδα περιέχει τέσερα τέταρτα, ἰ δύο μονάδες περιέχουν (4 · 2) ὀχτὸ τέταρτα· ἂν προσθέσωμε τρεῖς τέταρτα, τότε τὸ ὅλο θὲ γίνων ἐντεκα τέταρτα: $2\frac{3}{4} = 2 + \frac{3}{4}$, $\frac{8}{4}$ καὶ $\frac{3}{4}$ αποτελοῦν $\frac{11}{4}$.

$$2) 5\frac{7}{8} = \frac{47}{8}, \quad 3) 2\frac{3}{5} = \frac{13}{5}.$$

Για νὰ τρέψωμε μικτὸν ἀριθμὸν ἐν καταχρηστικῷ κλάσματι, πρέπει τὸν παρονομαστὶ τοῦ κλάσματος τοῦ μικτοῦ ἀριθμοῦ νὰ τὸν πολλαπλασιάσωμε ἐπὶ τὸν ἀκέρειν ἀριθμὸν καὶ νὰ προσθέσωμε τὸν ἀριθμὸν τοῦ κλάσματος. Αὐτὸ θὰ δόσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐκσάγουμένου. Ὁ παρονομαστὶς μένει ὁ ἴδιος.

§ 5. Ἐκσάγωγι τοῦ ἀκέρειν μέρους ἀπὸ τὸ καταχρηστικὸν κλάσμα.

Ἦ τροπὴ τοῦ ἀκέρειν ἀριθμοῦ με κλάσμα ἐν καταχρηστικῷ κλάσματι γίνετε με τὴ βοήθεια τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καὶ τὴς πρόσθεσις.

Ἦ διέρεσι, κατὰ τὴν ὁπία βρίσκωμε ἐν πλίκο μικτὸν ἀριθμὸν, μας επιτρέπει νὰ λίσωμε ἀντίθετο πρόβλημα: νὰ ἐκσάγωμε τὸν ἀκέρειν ἀριθμὸν ἀπὸ τὸ καταχρηστικὸν κλάσμα.

Ορισμός. Νὰ ἐκσάγωμε τὸ ἀκέρειν μέρος ἀπὸ τὸ κλάσμα σιμένι νὰ μάθωμε, πόσες ἀκέρειν μονάδες περιέχει τὸ καταχρηστικὸν κλάσμα.

Νὰ ἐκσάγωμε τὸ ἀκέρειν μέρος τοῦ κλάσματος $\frac{33}{8}$.

Λίσι. Ἐπιδὶ ὁ $\frac{8}{8}$ ἀποτελὶ τὴ μονάδα, ὁ $\frac{33}{8}$ θὰ περιέχει τόσες μονάδες, ὅσες φορὲς τὸ 8 περιέχει τὸ 33. Διαιρῶμε. ἂν θὰ διαιρέ-

συμε τον 33 δια τυ 8 εἰμφονα με το κανόνα τις διέρεσις τον ακέρεο αριθμον, τότε θα βρούμε ακέρεο πιλίκο 4 κε ακόμα κατάλιπο:

$$\begin{array}{r} 33 \overline{) 8} \\ \underline{32} \\ 1 \end{array}$$

Διερόντας το κατάλιπο 1 δια τυ 8, θα έχουμε $\frac{1}{8}$.

$$\text{Επομένως: } \frac{33}{8} = 4 + \frac{1}{8} = 4\frac{1}{8}.$$

Για να εκσάγουμε τον ακέρεο αριθμο απο το κλάσμα, πρέπει να διερέσουμε τον αριθμιτι τυ κλάσματος δια τυ παρονομαστί-τυ το πιλίκο, πυ βρίσκουμε, δίνι το ακέρεο μέρος τυ μιχτυ αριθμν, κε το κατάλιπο θα ἴνε ο αριθμιτις τυ κλασματικν μέρυν τυ αριθμν. Ο διερέτις θα ἴνε ο παρονομαστις τυ κλασματικν μέρυν.

**§ 6. Σύν-
κρισι τυ
μεγέθυν
τον κλαξ-
μάτον, πυ
έχυν τυς
ἴδυν παρο-
νομαστις
ἴτε τυς
ἴδυν
αριθμιτες.**

Ος τόρα μάθαμε να σινκρίνουμε τα κλάσματα με τι μονάδα, αλα μπορούμε να σινκρίνουμε τα κλάσματα κε αναμετακσί-τους.

Ι. Κλάσματα με ἴδυν αριθμιτες.

1. Ας πάρουμε τενία — μέτρο κε ας τιν διερέσουμε σε 2, 4, 5, 10, 50 μέρη. Ορίζοντας πόσα μιλίμετρα περιέχυν τα μέρη: $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{10}$, $\frac{1}{50}$ μ, κε σινκρίνοντας το μάκρος αφτον τον μερον, μπορούμε να σινκρίνουμε τυς κλασματικος αριθμνς, πυ παραστένυν αφτα τα μέρη.

Ας βάλουμε τα κλάσματα στι σιρα κατα το μέγεθός-τους.

$$\text{Θα έχουμε τι σιρα: } \frac{1}{50}, \frac{1}{10}, \frac{1}{8}, \frac{1}{5}, \frac{1}{4}, \frac{1}{2}.$$

Βλέπουμε, πως όσο μεγαλόνι ο αριθμνς τον μερον, στα οπία ἔχι διερεθι ι μονάδα, τόσο ελατόνετε το μέρος, πυ βρίσκουμε στι διέρεσι, κε επομένως κε ο αριθμνς, πυ παραστένι αφτο το μέρος,

Ας σινκρίνουμε τυς ακέρευν αριθμνς: 20, 17, 13, 11, 10.

$$9, 8, 3, 2 \text{ κε τα κλάσματα: } \frac{1}{20}, \frac{1}{17}, \frac{1}{13}, \frac{1}{11}, \frac{1}{10}, \frac{1}{9}, \frac{1}{8}, \frac{1}{3}, \frac{1}{2}.$$

Βρίσκουμε τέτιες ανισότιτες, πυ σιμιόνουμε τιν σινκριτικί-τους ακσία:

$$20 > 17 > 13 > 11 > 10 > 9 > 8 > 3 > 2,$$

$$\frac{1}{20} < \frac{1}{17} < \frac{1}{13} < \frac{1}{11} < \frac{1}{10} < \frac{1}{9} < \frac{1}{8} < \frac{1}{3} < \frac{1}{2}.$$

Ι αριθμι τις πρότις σιρας δίχυν τον αριθμο τον μερον τις μονάδαν. Ι αριθμι τις δέρτερις σιρας δίχυν, με τί ἴσύτε κάθε μέρος.

Αν διερέσουμε τιν μονάδα σε μέρη, τότε το μέγεθος κάθε μέρυν ἴνε τόσο μικρότερο όσο μεγαλίτερος ἴνε ο αριθμνς τον μερον, στα οπία ἔχι διερεθι ι μονάδα.

Ο κανόνας αφτος μας επιτρέπι να σινκρίνουμε τα κλάσματα, τον οπῖον ο αριθμιτις ἴσύτε με τι μονάδα.

Κερόντας να σινκρίνουμε τέτια κλάσματα, ἔφκολα μπορούμε να πάμε στι σινκρισι πιο σίνθετον κλαζμάτων.

2. Να σινκριθι το μέγεθος τον κλαζμάτων:

$$\alpha) \frac{1}{3}, \frac{1}{5}, \frac{1}{6}, \frac{1}{7}, \quad \beta) \frac{2}{3}, \frac{2}{5}, \frac{2}{6}, \frac{2}{7}, \quad \gamma) \frac{4}{3}, \frac{4}{5}, \frac{4}{6}, \frac{4}{7}.$$

Σ' όλα τα παραδείγματα ο αριθμιτις όλον τον κλαζμάτων ἴνε ο ἴδιος. Τα κλάσματα ἴνε βαλμένα ος προς το μέγεθός-τους σε κατιόσα σιρα. Απ' τα κλάσματα, πυ ἔχυν τυς ἴδυν αριθμιτες, μεγαλίτερο ἴνε ἐκῖνο, ο παρονομαστίς τυ οπῖν ἴνε μικρότερος. ἴνε σοςτος κε ο ακόλουθος κανόνας:

Οταν αφκσένουμε τον παρονομαστι χωρις ν' αλάκσουμε τον αριθμιτι το μέγεθος τυ κλάσματος ελατόνετε.

II. Ομόνιμα κλάσματα. 3. Να σινκρίνετε τα μεγέθι τον ακόλουθον κλαζμάτων: $\frac{1}{3}$ κε $\frac{4}{3}$, $\frac{1}{5}$ κε $\frac{4}{5}$, $\frac{1}{7}$ κε $\frac{4}{7}$.

$$\text{Λίσι. } \frac{4}{3} > \frac{1}{3}, \frac{4}{5} > \frac{1}{5}, \frac{4}{7} > \frac{1}{7}.$$

$$4. \text{ Να σινκριθυν τα κλάσματα: } \frac{1}{11}, \frac{5}{11}, \frac{8}{11}, \frac{27}{11}, \frac{30}{11}.$$

Απο τα ομόσημα κλάσματα το μεγαλύτερο ίνε κίνο, πυ έχι τον μεγαλύτερο αριθμητι, επιδι με τιν άφκίσι το αριθμητι μεγαλό- νι κε ο αριθμος τον μερον, γι' αφτο:

$$\frac{30}{11} > \frac{27}{11} > \frac{8}{11} > \frac{5}{11} > \frac{1}{11}.$$

Οταν μεγαλόνουμε τον αριθμητι χορις να αλάκσυ- με τον παρονομαστι, το κλάσμα μεγαλόνι.

1. Αν πάρουμε ένα μέτρο, πυ να το πα- ραδεχτόμε για μονάδα, κε το διερέσουμε σε 20 μέρι, τότε θα έχουμε ένα κομάτι, πυ θα απο- τελι το $\frac{1}{20}$ μέρος όλις τις μονάδας.

Αν πάρουμε πέντε τέτια μέρι, τότε θα έχυ- με $\frac{5}{20}$. Ο αριθμητις τυ κλάσματος $\frac{5}{20}$ ίνε πέντε φορές μεγαλύτερος απο τον αριθμητι τυ κλά- σματος $\frac{1}{20}$.

Απο δο φένετε, πως κε το κλάσμα $\frac{5}{20}$ ίνε

πέντε φορές μεγαλύτερο απο το $\frac{1}{20}$. Αφτο μπορούμε να το εκσε- λένκουμε με τιν καταμέτρις.

Ετσι μπορούμε με το $\frac{1}{5}$ τις μονάδας να σχηματίσουμε τυς αριθ- μος $\frac{3}{5}$ κε $\frac{6}{5}$. Αφτα θα ίνε γραμες μάκρος $\frac{3}{5}$ μ κε $\frac{6}{5}$ μ. Σινκρίνον- τας το μάκρος $\frac{6}{5}$ κε $\frac{3}{5}$, βλέπουμε, πως το $\frac{6}{5}$ ίνε διο φορές μεγαλί- τερο απο το $\frac{3}{5}$. Ο αριθμητις τυ κλάσματος $\frac{6}{5}$ ίνε μεγαλύτερος απο τον αριθμητι τυ κλάσματος $\frac{3}{5}$ κατα 2 φορές, κε ο ίδιος αριθμος $\frac{6}{5}$ ίνε μεγαλύτερος τυ αριθμου $\frac{3}{5}$ κατα 2 φορές.

Ας πάρουμε μια σιρα κλασμάτων: $\frac{2}{25}, \frac{6}{25}, \frac{8}{25}, \frac{10}{25}, \frac{14}{25}$, ας σινκρίνου- με τα ακολουθόντα κλάσματα με το πρώτο κλάσμα τις σιρας. Θα δόμε, πως ο αριθμητις καθενος ακολουθόντος κλάσματος ίνε μεγα-

λίτερος απο τον αριθμητι τυ πρώτου κλάσματος 3, 4, 5, κε 7 φορές. Κε ακριβος τόσες φορές το μέγεθος τυ καθενος κλάσματος ίνε μεγαλύτερο απο το μέγεθος τυ πρώτου κλάσματος.

Για να βρούμε το καθένα απο τα ακολουθόντα κλάσματα, πρέ- πι τον αριθμητι τυ πρώτου κλάσματος να τον αφκίσουμε 3, 4, 5 κε 7 φορές.

I. Για να αφκίσουμε ένα κλάσμα κάμποσες φο- ρες, πρέπι τόσες φορές να αφκίσουμε τον αριθμη- τι τυ κλάσματος, χορις ν' αλάκσυμε τον παρονο- μαστι.

Μπορούμε να δοκιμάσουμε το σιμπέρασμα σίμφωνα με τις ιδιότι- τες τυ πιλίκυ, πέρνοντας για διερετέο τον αριθμητι κε για διερέτι τον παρονομαστι.

Να ελατοθυν τα κλάσματα: $\frac{5}{7}, \frac{5}{11}, \frac{5}{8}$ κατα 5 φορές.

Ο αριθμητις τον κλασματικον αφτον αριθμον διερίτε δια 5. Ελατόνοντας τυς αριθμητις 5 φορές θα έχουμε: $\frac{1}{7}, \frac{1}{11}, \frac{1}{8}$.

Καθένας απ' αφτυς τυς αριθμος ίνε 5 φορές μικρότερος απο τον αντίτιχό-τυ αριθμο τυ παραδείγματος.

II. Για να ελατόσουμε το κλάσμα κάμποσες φο- ρες, πρέπι να ελατόσουμε αν ίνε δυνατο, τον αριθ- μητί-τυ τόσες φορές.

3. Ας δίκουμε τόρα, πός μπορούμε να ελατόσουμε το κλάσμα κάμποσες φορές με άλλο τρόπο.

Σινκρίνοντας τα κλάσματα $\frac{1}{4}$ κε $\frac{1}{8}$, μπορούμε να πόμε, πως το δέφτερο κλάσμα ίνε μικρότερο τυ πρώτου 2 φορές, επιδι ο αριθμος τον μεριδίον, στα οπία έχι διερεθι ι μονάδα τυ δέφτερου κλάσμα- τος, ίνε διο φορές μεγαλύτερος· όστε κάθε μεριδίον ίνε διο φορές μικρότερο. Ο παρονομαστις τυ μικρότερου κλάσματος ίνε 2 φορές μεγαλύτερος τυ παρονομαστι τυ μεγαλύτερου κλάσματος.

Με τον ίδιο τρόπο σιμπερένουμε, πως ο $\frac{3}{8}$ ίνε διο φορές μικρό- τερος απο τον $\frac{3}{4}$. Κε εδο ο παρονομαστις τυ κλάσματος $\frac{3}{8}$ ίνε διπλάσιος τυ παρονομαστι τυ κλάσματος $\frac{3}{4}$. Τι δοκιμι τις ορθότι-

τας τις πράξεις αφτίς ίνε έφκολο να τιν κάνουμε με τι βοίδια του μέτρου (τενίας) πέρνοντας το μέτρο ός μονάδα.

Αν θα σινκρίνουμε τα κλάσματα: $\frac{3}{5}, \frac{3}{10}, \frac{3}{20}$, επίσης θα δόμε πως ι ελάτοςι του κλάσματος κατα 2 φορές σινοδέβετε με τιν άφκίσιςι του παρονομαστή-του κατα 2 φορές. Κατα τιν ελάτοςι του κλάσματος κατα 4 φορές, αφκίςινι 4 φορές κε ο παρονομαστis. Τιν ιδιότιτα αφτι τον κλασματικον αριθμον μπορούμε να τιν διατι-πόσουμε ος εκσίςι:

III. Για να ελατόζουμε το κλάσμα κάμπορες φο-ρες, πρέπει να μεγαλόζουμε τον παρονομαστι του κλάσματος τόσες φορές.

Μπορούμε να αφκίςουμε το κλάσμα, ελατόνοντας τον παρονο-μαστή-του.

4. Ας αφκίςουμε τα κλάσματα: α) $\frac{1}{12}, \frac{5}{12}, \frac{7}{12}$, κατα 3 φορές, β) $\frac{3}{10}, \frac{9}{10}$ κατα 5 φορές.

Δίςι. α) $\frac{1}{4}, \frac{5}{4}, \frac{7}{4}$, β) $\frac{3}{2}, \frac{9}{2}$.

IV. Για να αφκίςουμε το κλάσμα κάμπορες φο-ρες, πρέπει να ελατόζουμε, αν ίνε δινάτον, τον πα-ρονομαστή-του τόσες φορές.

§ 8. I κι-ριότερι ι-διότιτα τυ κλάσματος.

Πέρνουμε μέτρο διερεμένο σε σαντίμετρα. Το παραδεχόμαστε σαν μονάδα κε χορίζουμε πρότα $\frac{2}{5}$ αφτίςι τις μονάδας κε επιτα $\frac{20}{50}$ κε σιν-κρίνουμε τα εβρισκόμενα κομάτια· θα δόμε, πως αφτα τα κομάτια ίνε ίσα. Οστε θα ίνε ίσι κε

ι αντίστιχι αριθμι:

$$\frac{2}{5} = \frac{20}{50}$$

Τον αριθμιτι κε τον παρονομαστι του δέφτερου κλάσματος μπο-ρούμε να τος βρούμε με τον πολλαπλασιαζμο του αριθμιτι κε του πα-ρονομαστι του πρώτου κλάσματος επι 10.

Έτσι θα ίνε ίσι κε ι κλασματικι αριθμι:

$$\frac{2}{5} = \frac{4}{10} = \frac{8}{20} = \frac{20}{50} = \frac{40}{100}$$

ίτε κατ' αντίθετι σιρα:

$$\frac{40}{100} = \frac{20}{50} = \frac{8}{20} = \frac{4}{10} = \frac{2}{5}$$

Σινκρίνοντας τος αριθμιτες τον κλασμάτων αφτον, βλέπουμε, πως ο αριθμιτις κάθε ακολουθόντος κλάσματος βρίσκειτε απο τον αριθμιτι του προηγόμενου κλάσματος με τον πολλαπλασιαζμο ίτε τιν διέρεςι με ένα κε τον ίδιο αριθμο. Το ίδιο μπορούμε να πόμε κε για τον παρονομαστι αφτον τον κλασμάτων.

Αν θα εξακολουθίςουμε μια σιρα ισοτίτον:

$$1) \frac{7}{20} = \frac{21}{60} = \frac{28}{80}, \quad 2) \frac{8000}{24000} = \frac{4000}{12000} = \frac{500}{1500} = \frac{5}{15} = \frac{1}{3}$$

έφκολο θα καταλάβουμε, πως στιν πρότι σιρα ο αριθμιτις κε ο πα-ρονομαστις αφκίςινυν κατα 3, 4,... φορές, στι δέφτερι σιρα ελατόνο-ντε 2, 8, 100,... φορές. Στα παραδείγματα αφτα το μέγεθος του κλάσματος δεν αλάξι απ' τον πολλαπλασιαζμο ίτε τι διέρεςι του αριθ-μιτι κε του παρονομαστι με ένα κε τον ίδιο αριθμο.

I κιριότερι ιδιότιτα τυ κλάσματος. I τιμι του κλάσματος δεν αλάξι, αν τον αριθμιτι κε τον παρονομαστι του κλάσματος τος πολλαπλασιά-με ι τος διερέζουμε με ένα κε τον ίδιο αριθμο.

Ας γράψουμε τιν ιδιότιτα αφτι με γράματα:

$$\frac{a}{b} = \frac{am}{bm}, \quad \frac{a}{b} = \frac{a:m}{b:m}$$

Τιν κιριότερι ιδιότιτα του κλάσματος μπορούμε να τιν εκσιγί-με κε αλιότιτα.

Ας πάρουμε ένα οποδιόποτε κλάσμα: π. χ. $\frac{20}{30}$. Ας πολλαπλασιά-ζουμε τον αριθμιτί-του επι 5. Το κλάσμα θα μεγαλόσι 5 φορές. Ας πολλαπλασιάζουμε τόρα τον παρονομαστι του κλάσματος πυ θρίκαμε επι 5. Το κλάσμα θα ελατοδι 5 φορές. Οσες φορές μεγάλοσε το κλάσμα, όταν πολλαπλασιάσαμε τον αριθμιτί-του επι 5, τόσες φορές ελατότιχε όταν πολλαπλασιάσαμε τον παρονομαστή-του επι 5, το μέ-γεθος του κλασματικου αριθμου απ' αφο δεν άλαξε.

Το ίδιο θα συμβεί, αν με τον αριθμητή με τον παρονομαστή-του θα τους διαιρέσουμε με ένα με τον ίδιο αριθμό. Ας διαιρέσουμε τον αριθμητή με παρονομαστή το κλάσματος $\frac{20}{35}$ δια 5. Διαιρώντας τον αριθμητή ελαττώσαμε το κλάσμα 5 φορές, διαιρώντας τον παρονομαστή αφαιρέσαμε το κλάσμα 5 φορές. Με τελευταία το μέγεθος του κλάσματος απ' αυτό δεν άλλαξε:

$$\frac{20}{35} = \frac{4}{7}$$

§ 9. Απλο- πύει το κλάσματος.

1. Η κυριότερη ιδιότητα του κλάσματος μας επιτρέπει να κάνουμε την απλοπύει.

Ορισμός. Να απλοπύουμε ένα κλάσμα σημαίνει να το παραστήσουμε χωρίς ν' αλλάξουμε την τιμή-του με μορ-

φι κλάσματος, που έχει μικρότερο αριθμητή με παρονομαστή.

$$\text{Π.χ. } \frac{3600}{8400} = \frac{36}{84} = \frac{3}{7}$$

Το μέγεθος του κλάσματος δεν άλλαξε, όταν περνώντας από το πρώτο κλάσμα στο τρίτο, διαιρέσαμε δια το αυτό αριθμό τον αριθμητή με τον παρονομαστή το κλάσματος. Δηλαδή: διαιρέσαμε τον αριθμητή με παρονομαστή το κλάσματος πρώτα δια 100 με έστερα δια 12.

Για να απλοπύουμε ένα κλάσμα, πρέπει να διαιρέσουμε τον αριθμητή με τον παρονομαστή το κλάσματος δια τον κινον διαιρέτον-τους, οσόντου ο αριθμητής με ο παρονομαστής-του να καταντίσυν αμβέα πρότι αριθμ.

2. Να παρασταθον τα ακόλουθα πλάκα με μορφή απλον κλαζμάτων: 50 : 70, 20 : 25, 400 : 900, 5000 : 8000 με να απλοπυθον.

$$\text{Λίσει: } \frac{50}{70} = \frac{2}{7}, \quad \frac{20}{25} = \frac{4}{5}, \quad \frac{400}{900} = \frac{4}{9}, \quad \frac{5000}{8000} = \frac{5}{8}$$

Σημείωση. Για την απλοπύει τον κλαζμάτων εσφελόντε τα γνωρίζματα τις διαιρέτότητας.

3. Να απλοπυθι το κλάσμα $\frac{180}{360}$.

$$\text{Λίσει: } \frac{180}{360} = \frac{18}{36} = \frac{2}{4} = \frac{1}{2}$$

Πρότι φορά απλοπύσαμε το κλάσμα δια το 10. Μετα την πρότι απλοπύει βρήκαμε 18 στον αριθμητή με 36 στον παρονομαστή, οπί διαιρώντε δια το 9. Μετα τι δεύτερι απλοπύει βρίσκουμε το κλάσμα $\frac{2}{4}$. Απλοπύοντας δια 2, έχουμε $\frac{1}{2}$.

Ας κάνουμε ένα παράδειγμα πιο σύνθετος απλοπύει.

4. Να απλοπυθι το κλάσμα: $\frac{2310}{7700}$.

Λίσει. Σύμφωνα με τα γνωρίζματα τις διαιρέτότητας απλοπύουμε τον αριθμητή με παρονομαστή το κλάσματος δια 10 με βρίσκουμε:

$$\frac{2310}{7700} = \frac{231}{770}$$

Κανένα από τα γνωστά με μας γνωρίζματα τις διαιρέτότητας δεν μας δίνει τι δυνατότητα να εσχακολυθίσουμε την απλοπύει. Τότε αρχίζουμε να δοκιμάζουμε αν απλοπύει το κλάσμα δια τον πρότον αριθμόν, αρχίζοντας τι δοκιμή κατα σειρά σύμφωνα με τον πίνακα τον πρότον αριθμόν. Έστερα από το δύο, τρία με πέντε έρχετε ο πρότος αριθμός 7. Απλοπύουμε δια 7.

$$\frac{231}{770} = \frac{33}{110}$$

Ο ακόλουθος πρότος αριθμός ίνε ο 11. Απλοπύουμε δια 11:

$$\frac{33}{110} = \frac{3}{10}$$

Να συνεχίσουμε την απλοπύει δεν ίνε πια δυνατό.

§ 10. Τροπι ετερονύμον κλαζμάτων σε ομόνι- μα.

Στην § 6 το κεφάλειο αυτό μάθαμε να συνκρίνουμε τα ομόνυμα κλάσματα, δηλ. εκείνα, που έχουν τους ίδιους παρονομαστές. Η κυριότερη ιδιότητα του κλάσματος μας επιτρέπει να συνκρίνουμε τα ετερονύμα κλάσματα, δηλ. εκείνα, που έχουνε διάφορους παρονομαστές. Γι' αυτό αντικαταστήνουμε τα ετερονύμα κλάσματα με ισοδύναμα

ομόνυμα: αφτι αντικατάσταςι ονομάζετε τροπι τον κλαζμάτων σε ομόνυμα.

1. Να τραπυν σε ομόνυμα τα κλάσματα: $\frac{7}{12}$ και $\frac{9}{20}$.

Το πρόβλημα αφορμάει πολλές λύσεις. Μπορούμε να διαλέξουμε όσα θα θέλαμε κλάσματα, τα οποία να ίναι ίσα με το κλάσμα $\frac{7}{12}$. Επίσης μπορούμε να βρούμε απεριόριστο αριθμό κλασμάτων ίσων με το κλάσμα $\frac{9}{20}$.

Απο τα κλάσματα τις πρώτες και δεύτερες σειράς, θα μπορούσαμε να διαλέξουμε δύο ομόνυμα κλάσματα. Ο αριθμός αφ' τον τον κλασμάτων τον παρμένον ανα δύο ίναι απεριόριστος. Έτσι:

$$\frac{7}{12} = \frac{35}{60} = \frac{70}{120} = \frac{105}{180} = \frac{140}{240} = \dots$$

$$\frac{9}{20} = \frac{27}{60} = \frac{54}{120} = \frac{81}{180} = \frac{108}{240} = \dots$$

Για να αποφύγουμε τις περιττές πράξεις, κατά την τροπή των κλασμάτων σε ομόνυμα, διαλέγουμε τέττα κλάσματα τον οποίον παρονομαστίζονται να ίναι το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον αριθμόν, που ίναι παρονομαστίζονται τον εινκρινόμενον κλασμάτων. Έτσι και στο παράδειγμά μας, το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον παρονομαστών ίναι ο αριθμός 60:

$$\frac{5}{7} = \frac{35}{60}, \quad \frac{3}{9} = \frac{27}{60}$$

Σημείωση. Διερώνοντας το 60 πρώτα δια 12 και έπειτα δια 20, θα βρούμε τους αριθμούς 5 και 3, που δίνον με πόσους αριθμούς πρέπει να πολλαπλασιάζουμε τον αριθμότη και τον παρονομαστή του πρώτου και δεύτερου κλάσματος, για να μετατρέψουμε τα κλάσματα αφορμάει σε κλάσματα με παρονομαστή 60.

Τον αριθμό 5 τον ονομάζουμε εινπλιροματικη παράγοντα του πρώτου κλάσματος. Ο εινπλιροματικος παράγοντας του δεύτερου κλάσματος ίναι ο αριθμός 3.

Ο εινπλιροματικη παράγοντες στα παραδείγματα αφορμάει εινιόθηκαν με αριθμούς, που τέθηκαν πάνω απ' τον αριθμότη με παρένθεσι απο κάτω.

Για να τρέψουμε δύο κλάσματα σε ομόνυμα, πρέπει:

1) Να βρούμε το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον παρονομαστών-τους.

2) Να βρούμε για κάθε παρονομαστή τον εινπλιροματικη πολλαπλασιαστή, διερώνοντας τον κινη πα-

ρονομαστή δια του παρονομαστή του δομένου κλάσματος.

3) Να πολλαπλασιάζουμε τον αριθμότη και τον παρονομαστή του κάθε κλάσματος επι τον εινπλιροματικη πολλαπλασιαστή.

2. Να τραπυν σε ομόνυμα τα κλάσματα: $\frac{3}{8}$, $\frac{5}{12}$, $\frac{9}{40}$, $\frac{11}{60}$.

Λύση. Το ελάχιστο κινη πολλαπλάσιο τον παρονομαστών ίναι ο κινος παρονομαστής ίναι το 120.

$$\frac{15}{3} = \frac{45}{120}, \quad \frac{10}{5} = \frac{50}{120}, \quad \frac{3}{9} = \frac{27}{120}, \quad \frac{2}{11} = \frac{22}{60} = \frac{22}{120}$$

§ 11. Ιαλαγι του μεγέθους του κλάσματος απο την πρόσθεσι ενος και του αφ' του προσθετέου στον αριθμότη και παρονομαστή του κλάσματος.

1. Ας πάρουμε το κλάσμα $\frac{4}{5}$ και ας προσθέσουμε στον αριθμότη και στον παρονομαστή-του τι μονάδα. Θα έχουμε τα κλάσματα: $\frac{5}{6}$, $\frac{6}{7}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{8}{9}$ κ. τ. λ.

Τα κλάσματα ίναι διατεταγμένα ανάλογα με το μέγεθος-τους απ' το μικρότερο προς το μεγαλύτερο. Τα κλάσματα αφορμάει διαφέρουν απο τι μονάδα κατά $\frac{1}{6}$,

κατά $\frac{1}{7}$, κατά $\frac{1}{8}$ διλ. ολοένα κατά πιο μικρότερο μέγεθος και όσο πιο πολλο το κλάσμα πλσιάζει προς τι μονάδα, τόσο πιο πολλο μεγαλόνει.

Αν εκσετάσουμε την αλήθεια του νόμου αφ' του πάνω σε άλλο κλάσμα, π. χ. στο κλάσμα $\frac{3}{8}$, θα δόμε πως

και δο ο νόμος αφορμάει ισχύει: $\frac{3}{8}$, $\frac{4}{9}$, $\frac{5}{10}$ κ. τ. λ. Αφορμάει τα κλάσματα προσεγκνίζον προς τι μονάδα και διαφέρουν απ' αφορμάει κατά $\frac{5}{8}$, $\frac{5}{9}$, $\frac{5}{10}$ διλ. ολοένα και κατά πιο μικρότερο μέγεθος.

2. Ας πάρουμε καταχρηστικη κλάσμα π. χ. $\frac{8}{7}$ και ας αφκίσουμε τον αριθμότη και τον παρονομαστή-του με ένα και τον αφορμάει αριθμότη π. χ. τι μονάδα.

Ας εινκρινόμε τα κλάσματα, που βρίκαμε το ένα με τ' άλλο και με τι μονάδα.

$$\frac{8}{7} > \frac{9}{8} > \frac{10}{9} > \frac{11}{10} > \frac{12}{11}$$

Τα κλάσματα αυτά διαφέρουν απ' τη μονάδα κατά: $\frac{1}{7}$, κατά $\frac{1}{8}$, κατά $\frac{1}{9}$, κατά $\frac{1}{10}$, κατά $\frac{1}{11}$.

Εδο ο κλασματικός αριθμός πλησιάζει στη μονάδα λιγοστεύοντας.

Όταν προσθέτουμε στον αριθμητή με παρονομαστή το κλάσματος, που δεν ίνε ίσο με τη μονάδα, έναν με τον αψτον αριθμο, αλλάζουμε το μέγεθος του κλάσματος έτσι, όστε το μέγεθος του κλάσματος πλησιάζει στη μονάδα. Έτσι αν το κλάσμα ίνε κίριο μεγαλόνι με αν καταχριστικο μικρένι.

3. Αφτι η ιδιότητα του κλάσματος μας επιτρέπει να συγκρίνομε τα κλάσματα, η αριθμητες με η παρονομαστες τον οποίον διαφέρουν κατά τον ίδιο αριθμο μονάδων.

Ας συγκρίνομε τα ακόλουθα κλάσματα κατά το μέγεθός-τους:

$$1) \frac{8}{17} \text{ με } \frac{13}{22}, \quad 2) \frac{10}{7} \text{ με } \frac{14}{11}.$$

Λίσι. 1) $\frac{13}{22} > \frac{8}{17}$, επιδι το κλάσμα $\frac{13}{22} = 1 - \frac{9}{22}$, ενο το $\frac{8}{17} = 1 - \frac{9}{17}$, η τελεφετά διαφορά ίνε μικρότερι:

2) $\frac{10}{7} > \frac{14}{11}$, επιδι $\frac{10}{7} = 1 + \frac{3}{7}$ ενο $\frac{14}{11} = 1 + \frac{3}{11}$, το τελεφετέο άθριζμα ίνε μικρότερο.

VIII. ΠΡΟΣΘΕΣΙ ΚΕ ΑΦΕΡΕΣΙ ΤΟΝ ΚΛΑΣΜΑΤΟΝ.

§ 1. Πρόσ- θεσι με αφάρεσι ομονίμων κλασμά- των.

Το ασπράδι του αβγυ όρνιθας αποτελεί τα $\frac{5}{9}$ του βάρους όλου του αβγυ, το βάρος του χρόκου ίνε τα $\frac{3}{9}$ όλου του βάρους του αβγυ. Πόσο μέρος του βάρους αποτελεί το τσόφλι;

Λίσι. $\frac{5}{9} + \frac{3}{9} = \frac{8}{9}$. Αφτο ίνε το βάρος του ασπραδιου με το χρόκου.

Ας βρούμε το βάρος του τσόφλιου. $1 - \frac{8}{9} = \frac{9}{9} - \frac{8}{9} = \frac{1}{9}$.

Το βάρος του τσόφλιου αποτελεί το $\frac{1}{9}$ του όλου βάρους του αβγυ.

Εμεις εδο προσθέσαμε με αφάρεσαμε ομόνιμα μέρι: ένατα μερίδια. Κε στο αποτέλεσμα βρήκαμε ομόνιμα μερίδια: ένατα.

Στιν περίπτωσηι αφτι η παρονομαστες τον κλασμάτων δεν άλαξαν.

Όταν προσθέτουμε ίτε αφερούμε ομόνιμα κλάσματα προσθέτουμε ίτε αφερούμε τας αριθμητες, ενο ο παρονομαστις μένι ο ίδιος.

§ 2. Πρόσ- θεσι με αφάρεσι ετερόνι- μων κλα- σμάτων.

1. Σ' ένα κανέλι δόσανε $\frac{1}{4}$ χγ ζιμέχα, $\frac{3}{10}$ χγ ζανο με $\frac{1}{8}$ χγ καρότο. Πόσι τροφι δόσανε στο κανέλι;

Λίσι:

$$\frac{1}{4} + \frac{3}{10} + \frac{1}{8} = \frac{10}{40} + \frac{12}{40} + \frac{5}{40} = \frac{27}{40} \text{ χγ.}$$

Στο πρόβλημα αψτο έχομε να προσθέσουμε κλάσματα ετερόνιμα. Τιν πρόσθεσι αφτι η μετατρέπομε σε πρόσθεσι ομονίμων κλασμάτων. Γι' αψτο όλα τα κλάσματα τα παραστένουμε με τεσσαρακοστα, εποφελόμενι τας κανόνες τις αναγωγης τον κλασμάτων σε κίνο παρονομαστι, με προσθέτουμε αψτα τα τεσσαρακοστα.

Όταν προσθέτουμε ίτε αφερούμε ετερόνιμα κλάσματα, πρέπει πρώτα να τα τρέψουμε σε ομόνιμα με έπιτα προσθέτουμε ίτε αφερούμε τας αριθμητες με παρονομαστι αφίνουμε τον ίδιο.

Η γραφτι διάταξι τις πρόσθεσις με αφάρεσις δίχνετε στα ακόλουθα παραδείγματα.

2. Να προστεθον τα κλάσματα: $\frac{5}{6} + \frac{7}{8}$.

$$\text{Λίσι. } \frac{5}{6} + \frac{7}{8} = \frac{20}{24} + \frac{21}{24} = \frac{20+21}{24} = \frac{41}{24} = 1 \frac{17}{24}.$$

3. Να γίνι αφάρεσι: $\frac{14}{15} - \frac{7}{20}$.

$$\text{Λίσι. } \frac{14}{15} - \frac{7}{20} = \frac{56}{60} - \frac{21}{60} = \frac{56-21}{60} = \frac{35}{60} = \frac{7}{12}.$$

Ι. Σ' αψτα τα παραδείγματα παρονομαστες ίνε αριθμι, που έχουν κινος παράγοντες.

Για να βρούμε τον κίνο παρονομαστή-τους κατα την πρόσθεσι κε αφέρεσι χρίαςθηκε να βρούμε το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον παρονομαστον όλον τον δομένον κλαζμάτων σύμφωνα με το γενικο κανόνα.

II. I παρονομαστές τον κλαζμάτων ίνε αριθμι αμιβέα πρότι.

4. Να προστεθουν τα κλάζματα: $\frac{2}{3} + \frac{3}{5} + \frac{1}{2}$.

Ο κινος παρονομαστις ίνε $3 \cdot 5 \cdot 2 = 30$. Αφτος ισύτε με το γινόμενο όλον τον παρονομαστον.

$$\frac{2}{3} + \frac{3}{5} + \frac{1}{2} = \frac{20}{30} + \frac{18}{30} + \frac{15}{30} = \frac{20+18+15}{30} = \frac{53}{30} = 1\frac{23}{30}.$$

III. Ένας απο τυς παρονομαστές διερίτε με όλυς τυς άλλυς.

5. Να αφερεθουν $\frac{29}{40} - \frac{5}{8}$.

Ο κινος παρονομαστις ίνε 40, επιδι ο 40 διερίτε δια 40 κε δια 8.

$$\frac{29}{40} - \frac{5}{8} = \frac{29}{40} - \frac{25}{40} = \frac{29-25}{40} = \frac{4}{40} = \frac{1}{10}.$$

IV. Οταν προσθέτουμε κε αφερούμε κλάζματα, κάποτε μεταχίριζόμαστε απλυστεμένυς τρόπυς στιν τροπι τον ετερονόμον κλαζμάτων σε ομόνιμα (όχι σύμφωνα με το γενικο κανόνα). II. χ.

$$6. \frac{5}{12} + \frac{1}{8} + \frac{3}{20} = \frac{50}{120} + \frac{15}{120} + \frac{18}{120} = \frac{50+15+18}{120} = \frac{83}{120}.$$

Πέρνουμε το μεγαλύτερο παρονομαστι τον κλαζμάτων, πυ θα προσθέσουμε ίτε θα αφερέσουμε, κε τον πολλαπλασιάζουμε διαδοχικα επι τον 2, 3, 4, 5, κ. τ. λ., κε κάθε φορα δοκιμάζουμε αν το γινόμενο, πυ βρήκαμε, διερίτε δια τον παρονομαστον τον άλλον κλαζμάτων:

$$\begin{aligned} 20 \cdot 2 &= 40 \text{ δεν διερίτε δια } 12, & 20 \cdot 3 &= 60 \text{ δεν διερίτε δια } 8, \\ 20 \cdot 4 &= 80 \text{ " " " } 12, & 20 \cdot 5 &= 100 \text{ " " " } 12, \\ 20 \cdot 6 &= 120 \text{ διερίτε κε δια } 12, & & \text{ κε δια } 8. \end{aligned}$$

Ο κινος παρονομαστις.

V. Οταν έχουμε προφορικα να προσθέσουμε ί κε να αφερέσουμε κλάζματα, σιχνα ίνε εφκολότερο να βρίσκουμε τον κίνο παρονομαστι με κίνο τον τρόπο, τον οποίον εμυς εφαρμόζουμε στυς αμιβέα πρό-τυς αριθμυς.

$$7. \text{ Να προστεθουν: } \frac{3}{8} + \frac{5}{12} = \frac{36+40}{96} = \frac{76}{96} = \frac{38}{48} = \frac{19}{24}.$$

§ 3. Πρόσ- θεσι κε αφέρεσι μικτον αριθμων.

Στα ακόλυθα παραδείγματα δίχγυτε ι πρόσ-θεσι κε ι αφέρεσι μικτον αριθμων.

$$1. 3\frac{5}{9} + \frac{2}{9} = 3\frac{7}{9}.$$

Εδο ο ένας προσθετέος ίνε μικτος αριθμος κε ο άλλος κίριο κλάζμα. Κατα την πρόσθεσι-τους

προσθέτουν τον κλαζματικο προσθετέο με το κλαζματικο μέρος τυ μικτου αριθμου.

2. $7\frac{3}{8} + 2\frac{1}{8} = 9 + \frac{4}{8} = 9\frac{1}{2}$, γυατι κατα την πρόσθεσι τον κλαζμάτων έχουμε:

$$\frac{3}{8} + \frac{1}{8} = \frac{4}{8} = \frac{1}{2}.$$

Οταν προσθέτουμε δύο μικτυς αριθμυς, προσθέ-τουμε χωριστα τυς ακέρευς κε χωριστα τυς κλαζμα-τικυς αριθμυς κε πέρνουμε το γενικό-τυς άθριζμα.

$$3. 5\frac{4}{7} + 2\frac{3}{7} = 5 + 2 + \frac{4}{7} + \frac{3}{7} = 5 + 2 + 1 = 8.$$

Το παράδειγμα δίχγι, πος το άθριζμα τον μικτον αριθμων μπορι να ίνε ακέρεος αριθμος.

$$4. 10\frac{7}{15} + 3\frac{4}{15} + 2\frac{8}{15} = 15\frac{19}{15} = 16\frac{4}{15}, \text{ εδο}$$

$$\frac{7}{15} + \frac{4}{15} + \frac{8}{15} = \frac{19}{15} = 1\frac{4}{15}.$$

Στο παράδειγμα αφτο φένετε, πος αν το άθριζμα τον κλαζμα-τικων μερον τον μικτον αριθμων θα ίνε καταχριστικο κλάζμα, τό-τε απο το κλάζμα τότο πρέπει να κσεχωρίσουμε τον ακέρεο αριθμο κε να τον προσθέσουμε στο άθριζμα τον ακέρεον αριθμων.

$$5. 2\frac{1}{4} + 3\frac{1}{8} + 7\frac{1}{2} = 12 + \frac{7}{8} = 12\frac{7}{8}, \text{ όπου}$$

$$\frac{1}{4} + \frac{1}{8} + \frac{1}{2} = \frac{2+1+4}{8} = \frac{7}{8}.$$

Στο παράδειγμα αφο φέnete ι πρόσθεσι τον μιχτον αριθμον τα κλαζματικα μέρι τον οποίον ίνε με διαφορετικος παρονομαστες.

$$6. 8\frac{5}{11} - 3\frac{2}{11} = 5\frac{3}{11}.$$

Εδο εκζετάζετε περίπτωσι αφέρεσις, όταν κε ο ακέρεος αριθμος κε το κλαζματικο μέρος τυ μιοτέυ ίνε μεγαλίτερο απο το αντίστιχο μέρος τυ ακέρευ αριθμου κε τυ κλαζματικου μέρος τυ αφερετέυ.

$$7. 9 - 3\frac{5}{16} = 8 + 1 - 3\frac{5}{16} = 5\frac{11}{16}, \text{ όπου } 1 - \frac{5}{16} = \frac{11}{16}.$$

Στο παράδειγμα αφο ίνε ανάνκι να δανιστόμε μια μονάδα απο το μιοτέο κε να τιν τρέψουμε σε καταχριστικο κλάζμα. Ιστερα κά- νουμε τιν αφέρεσι όπως κε πριν.

$$8. \text{ Να βρεθι ι διαφορα: } 6\frac{1}{2} - 2\frac{3}{4}.$$

$$\text{Λ ί σ ι. } 6\frac{1}{2} - 2\frac{3}{4} = 6\frac{2}{4} - 2\frac{3}{4} = 5\frac{6}{4} - 2\frac{3}{4} = 3\frac{3}{4}.$$

Εδο το κλαζματικο μέρος τυ μιοτέυ ίνε μικρότερο απο το κλαζματικο μέρος τυ αφερετέυ. Για να κάνουμε τιν αφέρεσι κατορθωτι, δανιζόμαστε μια μονάδα απο τον ακέρεο αριθμο τυ μιοτέυ κε τιν τρέψουμε σε καταχριστικο κλάζμα κε ιστερα κάνουμε τιν αφέρεσι.

Κατα τιν αφέρεσι τον μιχτον αριθμον, βρίσκυ- με χωριστα τι διαφορα τον ακέρεον αριθμον κε χωριστα τον κλαζματικον μερόν-τυς κε πέρνουμε το άθροισμά-τους.

IX. ΕΒΡΕΣΙ ΤΥ ΜΕΡΥΣ ΕΝΟΣ ΑΡΙΘΜΥ ΚΕ ΤΥ ΑΡΙΘΜΥ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΡΟΣ-ΤΥ.

§ 1. Εβρε- σι τυ μέ- ρους ενος αριθμου.

Για να λίσουμε προβλήματα τις έβρεσις τον μερον τυ αριθμου κε τις έβρεσις τυ αριθμου απο τα μέρι-τυ, αρχι να κσέρουμε τις ιδιότητες τον κλαζματικον αριθμον.

**I. Εβρεσι ενός οπιυδίπο-
τε μέρους τυ αριθμου. 1. Για**

τον κανονικο φωτισμο χριάζετε το εμβαδο τον παραθίρον να απο- τελέσι το $\frac{1}{5}$ τυ εμβαδου τις κατικίας. Πόσο πρέπει να ίνε το εμβα- δο τον παραθίρον τυ δοματίυ, πυ έχι εμβαδο πατόματος 45 τετ. μ;

Λ ί σ ι. Πρέπει να βρούμε το $\frac{1}{5}$ τυ 45. Γι' αφο πρέπει να διε- ρέσουμε το 45 δια 5:

$$\text{το } \frac{1}{5} \text{ τυ } 45 \text{ ισύτε } \frac{45}{5} = 9.$$

2. Να βρεθι 1) το $\frac{1}{12}$ τυ αριθμου 60, 2) το $\frac{1}{7}$ τυ 8.

$$\text{Λ ί σ ι. 1) το } \frac{1}{12} \text{ τυ } 60 \text{ ισύτε με } \frac{60}{12} = 5,$$

$$2) \text{ το } \frac{1}{7} \text{ τυ } 8 \text{ ισύτε με } \frac{8}{7}.$$

3. Να βρεθι: 1) το $\frac{1}{5}$ τον $\frac{3}{4}$ ΧΥ, 2) το $\frac{1}{4}$ τυ $2\frac{8}{21}$.

Λ ί σ ι. Για να βρούμε το $\frac{1}{5}$ τυ αριθμου, πρέπει να ελατόσουμε τον αριθμο 5 φορές. Για να ελατόσουμε το κλάζμα 5 φορές, πρέ- πι να πολλαπλασιάσουμε τον παρονομαστή-τυ επι 5. Θα έχουμε:

$$1) \text{ το } \frac{1}{5} \text{ τυ } \frac{3}{4} \text{ ισύτε } \frac{3}{4 \cdot 5} = \frac{3}{20} \text{ ΧΥ,}$$

$$2) \text{ το } \frac{1}{4} \text{ τυ } 2\frac{8}{21} \text{ ισύτε με το } \frac{1}{4} \text{ τυ } \frac{50}{21} \text{ ισύτε } \frac{50}{21 \cdot 4} = \frac{25}{42}.$$

II. Εβρεσι μέρους τυ αριθμου, το οποίο παραστένετε με οποιοδίποτε κλάζμα.

4. Για 1 κιβ. μ τίχυ απο τόβλα χριάζοντε 400 τόβλα κε 280 λ. διάλιςι αζβέσι. Πόσα ιλιχα χριάζοντε για να χτίσουμε τίχο $\frac{5}{8}$ κιβ. μ;

Λ ί σ ι 1. Ας βρούμε τί ποσο τόβλα χριάζοντε. Για 1 κιβ. μ πρέπει να έχουμε 400 κομάτια τόβλα. Πόσα τόβλα χριάζοντε για τίχο $\frac{1}{8}$ κιβ. μ;

Πρέπει να έχουμε το $\frac{1}{8}$ το όλο ποσό τον τύβλον.

Το $\frac{1}{8}$ το 400 ισούται με $\frac{400}{8}$.

Τώρα πρέπει να βρούμε τα $\frac{5}{8}$ το 400. Τα $\frac{5}{8}$ θα ίνε 5 φορές περισσότερο απο το $\frac{1}{8}$. Αφαισένουμε το κλάσμα $\frac{400}{8}$ 5 φορές. Γι'αφτο αρχι να πολλαπλασιάζουμε τον αριθμητι το κλάσματος επι 5.

$$\text{Τα } \frac{5}{8} \text{ το 400 ισόντε } \frac{400 \cdot 5}{8} = 50 \cdot 5 = 250$$

Χριάζοντε 250 τύβλα.

2. Ετσι βρίσκουμε κε τα $\frac{5}{8}$ το 280 λ, διλ. το ποσό τις δαλίσις, πυ χριάζετε.

$$\text{Το } \frac{1}{8} \text{ το 280 ισούτε με } \frac{280}{8},$$

$$\text{τα } \frac{5}{8} \text{ το 280 ισόντε με } \frac{280 \cdot 5}{8} = 35 \cdot 5 = 175 \lambda.$$

5. Να βρεθουν: 1) τα $\frac{3}{8}$ το 50, 2) τα $\frac{5}{6}$ το $\frac{3}{4}$,

$$3) \text{ τα } \frac{3}{4} \text{ το } 2 \frac{8}{21}.$$

Λίσιι. 1) το $\frac{1}{8}$ το 50 αποτελεί $\frac{50}{8}$,

$$\text{τα } \frac{3}{8} \text{ το 50 ίνε } \frac{50 \cdot 3}{8} = \frac{25 \cdot 3}{4} = \frac{75}{4} = 18 \frac{3}{4}.$$

$$2) \text{ το } \frac{1}{6} \text{ το } \frac{3}{4} \text{ αποτελεί } \frac{3}{4 \cdot 6} = \frac{1}{4 \cdot 2} = \frac{1}{8},$$

$$\text{τα } \frac{5}{6} \text{ το } \frac{3}{4} \text{ ισόντε με } \frac{3 \cdot 5}{4 \cdot 6} = \frac{5}{4 \cdot 2} = \frac{5}{8}.$$

$$3) \text{ το } \frac{1}{4} \text{ το } 2 \frac{8}{21} \text{ ισούτε με } \frac{1}{4} \text{ το } \frac{50}{21} = \frac{50}{21 \cdot 4} = \frac{25}{21 \cdot 2} = \frac{25}{42},$$

$$\text{τα } \frac{3}{4} \text{ το } 2 \frac{8}{21} \text{ αποτελύνε } \frac{50 \cdot 3}{21 \cdot 4} = \frac{25 \cdot 1}{7 \cdot 2} = \frac{25}{14} = 1 \frac{11}{14}.$$

Για να βρούμε το μέρος ενός αριθμου, πρέπει το δομένο αριθμο να τον ελατόσουμε τόσες φορές, όσες μονάδες περιέχι ο παρονομαστis το κλάσματος, πυ παραστéνι το ζιτόμενο μέρος το αχέρευ. Το εκσαγόμενο, πυ βρίσκουμε πρέπει να το αφαισίζουμε τόσες φορές, όσες μονάδες περιέχι ο αριθμητις το ίδιου κλάσματος.

§ 2. Εβρεσι του αριθ- μου απο το μέρος- του.

Μάθαμε να λίνουμε προβλήματα όταν θέλουμε να βρίσκουμε το μέρος ενός αριθμου. Θα μάθουμε τώρα να λίνουμε αντίθετα προβλήματα, όταν θέλουμε να βρούμε τον αχέρευ αριθμο απο ένα μέρος-του.

1. Στα ριστατικα το ίδιου ατσαλιου περιέχετε $\frac{1}{25}$ νίκελ. Να βρεθι το βάρος το ατσαλιου, για την κατασκευη το οπίου κσοδέφτικαν 20 χγ. νίκελ.

Λίσιι. Ας ριμόσουμε με το γράμα x το άγνωστο βάρος το ατσαλιου. Το νίκελ αποτελεί το $\frac{1}{25}$ αφτου το αριθμου. Το $\frac{1}{25}$ το άγνωστο x ας το παραστίσουμε έτσι: $\frac{1}{25} x$.

Ας γράψουμε με τον τίπο το πρόβλημα: $\frac{1}{25} x = 20 \chi\gamma.$

Ολο το x φένετε, πως θα ίνε 25 φορές μεγαλύτερο παρα το

$$\frac{1}{25} x.$$

$$x = \frac{25}{25} x \chi\gamma, x = 20 \cdot 25 = 500 \chi\gamma.$$

Πιο είντομι γραφι τις λίσις θάνε ι ακόλουθι:

$$\frac{1}{25} x = 20, x = 20 \cdot 25 = 500 \chi\gamma.$$

Στο πρόβλημα αφτο το γνωστο μέρος έχι παρασταδι με ακέρεα χιλιόγραμμα.

Ας λίσουμε αλο πρόβλημα, στο οπίο το μέρος, πυ μας δόθηκε, θα παραστένετε με κλασματικο αριθμο.

2. Σιδερένιο δοχάρι μάκρυσ $\frac{1}{5}$ μ ζιγίλι $\frac{3}{4}$ χγ. Πόσο ζιγίλι 1 μ παρόμιο δοχάρι;

$$\text{Λίσι. } \frac{1}{5} x = \frac{3}{4} \chi\gamma. x = \frac{5}{5} x, x = \frac{3 \cdot 5}{4} = \frac{15}{4} \chi\gamma = 3 \frac{3}{4} \chi\gamma.$$

§ 3. Εβρεσι του αριθμου, του οπίου το γνωστο μέ- ρος-του ίνε οποιοδίπο- τε κλάσμα.

1. Μια μπριγάδα απο κολχόζνικυς όργωσε 25 εχτ. νιατο. Αφτο αποτελούσε τα $\frac{5}{12}$ του πλάνου.

Πόσο πλάνο ίχε ι μπριγάδα για όργωμα νιατου;

Λίσι. Ας παραδεχτόμε πως το πλάνο, πυ δόθηκε στην μπριγάδα, ίνε ο ζιτόμενος αριθμος. Ι εργασία, πυ εχτελέσθηκε, αποτελεί μονάχα ένα μέρος του πλάνου. Κσέροντας το μέρος αφτο, πρέπει να βρούμε το άγνωστο πλάνο. Ας

παραστήσουμε το άγνωστο σε μας πλάνο με το x κε ας βρούμε ένα μέρος αφτου του αγνόστου x .

Θα γράψουμε τι λίσι ος εχσις:

$$\text{τα } \frac{5}{12} \text{ του άγνωστου } x \text{ τα σιμόνουμε: } \frac{5}{12} x,$$

$$\text{το } \frac{1}{12} \quad " \quad " \quad " \quad " \quad \frac{1}{12} x.$$

Κε έτσι τα $\frac{5}{12} x$ αποτελουν 25 εχτ, το $\frac{1}{12} x$ ίνε κατα 5 φορές λιγότερο διλ. 5 εχτ. Γράφουμε λιπον: $\frac{1}{12} x = 5 \text{ εχτ.}$ Ολο το πλάνο αφτις τις μπριγάδας, διλαδι ολόκληρο το x ίνε 12 φορές περισότερο απο το δοδέκατο μέρος-του:

Ας βρούμε λιπον το x :

$$x = 5 \cdot 12 = 60 \text{ εχτ.}$$

Τι γραφτι λίσι πρέπει να τιν κάνουμε πιο ζίντομα:

$$\frac{5}{12} x = 25, \frac{1}{12} x = \frac{25}{5}, x = \frac{25 \cdot 12}{5} = 60 \text{ εχτ.}$$

2. Να βρεδι το x , αν ίνε γνωστο πως το $\frac{3}{16} x = \frac{4}{5} \text{ εχτ.}$

Λίσι. $\frac{1}{16} x$ ίνε 3 φορές μικρότερο απο το $\frac{3}{16} x$,

$$\frac{1}{16} x = \frac{4}{5 \cdot 3}, x = \frac{16}{16} x = \frac{4}{5 \cdot 3} \cdot 16 = \frac{4 \cdot 16}{5 \cdot 3} = \frac{64}{15} \text{ εχτ.} = 4 \frac{4}{15} \text{ εχτ.}$$

Για να βρεδι ο ακέρεος, όταν δίνετε ο αριθμος, πυ αντιστιχι με ένα μέρος αφτου του ακερέυ, κε δίνετε το κλάσμα, πυ δίχνι, τί μέρος του ακερέυ αποτελεί ο δομένος αριθμος, πρέπει το δομένο αριθμο να τον ελατόσουμε τόσες φορές όσες μονάδες περιέχι ο αριθμιτις του κλάσματος, πυ παραστένι μέρος του ακερέυ. Το εχσαγόμενο, πυ βρίσκουμε, πρέπει να το αφκσίουμε τόσες φορές, όσες μονάδες περιέχι ο παρονομαστις του ίδιου κλάσματος.

Χ. ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΖΜΟΣ ΑΠΛΟΝ ΚΛΑΣΜΑΤΟΝ.

§ 1. Πολλαπλασιασμος κλάσματος επι ακέρεο αριθμο.

1. Ενα αφτοκίνητο κσοδέβι $\frac{4}{5}$ χγ βενζίνα για να διατρέκσι 1 χμ.

Πόσα χιλιόγραμμα βενζίνα χριάζετε, αν έχι να διατρέκσι 6 χμ;

Λίσι. Σε 1 χμ δρόμο χριάζοντε $\frac{4}{5}$ χμ,

στο δέφτερο κσανα $\frac{4}{5}$, επίσης στο τρίτο, στο τέταρτο, στο πέμπτο κε στο έχτο χιλιόμετρο θα χριάδι απο $\frac{4}{5}$ χγ.

Το όλο χριάζοντε: $\frac{4}{5} + \frac{4}{5} + \frac{4}{5} + \frac{4}{5} + \frac{4}{5} + \frac{4}{5} = \frac{24}{5}$, ίτε $4 \frac{4}{5}$ χγ.

Εμς αναγκαζόμαστε τον κλασματικο αριθμο $\frac{4}{5}$ να τον επαναλάβουμε 6 φορές ός προσθετέο, ίτε να αφκσίουμε τον κλασματικο αριθμο $\frac{4}{5}$ 6 φορές, πυ ίνε το ίδιο πράμα.

Ο πολλαπλασιασμος γράφετε πιο ζίντομα:

$$\frac{4}{5} \cdot 6 = \frac{24}{5}.$$

Εχουμε περίπτωσι πολλαπλασιαζμυ κλάζματος επι ακέρεο αριθμο.

Για να πολλαπλασιάζουμε κλάζμα επι ακέρεο αριθμο, πρέπει να πολλαπλασιάζουμε τον αριθμητι επι τον ακέρεο αριθμο, κε το εβρισκόμενο γινόμενο να το διερέσουμε δια τυ παρονομαστι.

Ας γράψουμε αφτον τον κανόνα με γράματα: $\frac{a}{b} \cdot m = \frac{a \cdot m}{b}$.

2. Ας λίσουμε τα παραδείγματα: 1) $\frac{1}{7} \cdot 7$, 2) $\frac{4}{7} \cdot 7$.

Λίσι. 1) $\frac{1}{7} \cdot 7 = 1$.

Ο πολλαπλασιαζμος αφτος δε χριάζετε ιδιέτερες επεκσιγίσις. Διερόντας τι μονάδα σε 7 μέρη κε έπιτα επαναλαβένοντας κάθε μέρος 7 φορές, εχτελύμε διο αμβέα αντίθετες πράξις κε κσανα βρίσκουμε τι μονάδα.

$$2) \frac{4}{7} \cdot 7 = 4.$$

Διερόντας το 4 δια τυ 7 κε πολλαπλασιάζοντας το εβρισκόμενο επίσις επι 7, βρίσκουμε κσανα τον αριθμο 4.

Σιμίσι. Όταν έχουμε να πολλαπλασιάζουμε κλαζματικο αριθμο επι ακέρεο, ίσον με τον παρονομαστι τυ κλάζματος, στο γινόμενο βρίσκουμε αριθμο, ίσο με τον αριθμητι τυ κλάζματος. Σε παρόμιες περιπτώσις πρέπει να υποδίσουμε το εκσαγόμενο αμέσος.

3. Ένα αφτοκίνητο διατρέχι $10\frac{1}{2}$ μ στο δεφτερόλεφτο. Πόσι απόστασι διατρέχι σε 1 λεφτο;

Για να λίσουμε το πρόβλημα αφτο πρέπει να πολλαπλασιάζουμε τον μιχτο επι τον ακέρεο. Τον πολλαπλασιαζμο αφτο μπορούμε να τον κάνουμε με διο τρόπος.

$$1) 10\frac{1}{2} \cdot 60 = 10 \cdot 60 + \frac{1}{2} \cdot 60 = 600 + \frac{60 \cdot 1}{2} = 600 + \frac{60}{2} = 600 + 30 = 630 \mu \text{ στο λεφτο.}$$

Εδο ειμς πολλαπλασιάζαμε επι 60 χωριστα τον ακέρεο αριθμο κε χωριστα τον κλαζματικο αριθμο.

$$2) 10\frac{1}{2} \cdot 60 = \frac{21}{2} \cdot 60 = 21 \cdot 30 = 630 \mu \text{ στο λεφτο.}$$

Στιν τελεφρτέα λίσι ειμς, πριν κάνουμε τον πολλαπλασιαζμο, τρέ-

ψαμε τον μιχτο αριθμο σε καταχριστικο κλάζμα κε το πολλαπλασιάζαμε επι τον ακέρεο.

$$4. \text{ Ας πάρουμε άλλο παράδιγμα: } \frac{7}{20} \cdot 4 = \frac{7 \cdot 4}{20}.$$

Για να βρούμε το τελικο εκσαγόμενο στο παράδιγμα αφτο, πρέπει να κάνουμε απλοπίσι, διλ. να διερέσουμε τον αριθμητι κε τον παρονομαστι δια 4:

$$\frac{7}{20} \cdot 4 = \frac{7 \cdot 4}{20} = \frac{7}{5} = 1\frac{2}{5}.$$

§ 2. Πιά προβλίμα-τα λίνυν με τον πο-λαπλασια-ζμο επι κλάζμα.

Ο πολλαπλασιαζμος επι ακέρεο αριθμο ίνε απλοπιμένι πρόσθεσι.

Πολλαπλασιάζοντας επι ακέρεο αριθμο, αφκένουμε τον δομένο αριθμο τόσες φορές, όσες μονάδες περιέχι ο πολλαπλασιαστις.

Ας εκσετάσουμε τόρα, πιά σιμασία έχι ο πο-λαπλασιαζμος επι κλάζμα.

1. Ένα μέτρο σιδερένιας τενίας ζιγί-ζι 12 χγ. Πόσο ζιγίζυν: 1) 2 μ, 2) 5 μ,

$$3) \frac{1}{4} \mu, 4) 2\frac{1}{2} \mu;$$

Λίσι. Ι παράστασι τυ πολλαπλασιαζμυ με γράματα ίνε: $ab = q$, όπου a κε b ίνε παράγονες, q ίνε γινόμενο. Ας λίσουμε το πρόβλημα αντικαταστένοντας τα γράματα με αριθμυς. Στιν παράστασι πρέπει να αντικαταστήσουμε το a με τον αριθμο, πυ σιμένι το βάρος 1 μ σίδερυ· στι θέσι τυ b πρέπει να βάλουμε τον αριθμο, πυ δίχνι πό-σα μέτρα έχι ι τενία. Το γινόμενο δίνι το βάρος τις τενίας.

$$1) 12 \cdot b = 12 \cdot 2 = ,$$

$$2) 12 \cdot b = 12 \cdot 5 = ,$$

$$3) 12 \cdot b = 12 \cdot \frac{1}{4} = ,$$

$$4) 12 \cdot b = 12 \cdot 2\frac{1}{2} = ,$$

Σ' όλες αφτες τις περιπτώσις μας δόθηκε το βάρος ολάκερυ τυ μέτρυ, κε ζιτούσαμε το βάρος τις τενίας, το μάκρος τις οπίας έχι διαφορα απο το ολάκερο μέτρο. Το μάκρος αφτο μοπορι να ίνε πε-ρισότερο τυ ενος μέτρυ ίτε να αποτελεί ένα μέρος-τυ.

Θα ίταν άσχοπο στι λίσι τυ προβλήματος 1 να κάνουμε πο-λαπλασιαζμο κε στι λίσι τον άλλον περιπτώσεων να σρεφτόμε να κά-νουμε άλι πράξι. Γι' αφτο κάθε φορα, όταν μας δίνετε ακέρεος, κε

πρέπει να βρούμε μέγεθος, που να ίνε μεγαλύτερο του ακερέυ ίτε να αποτελεί μέρος-του, θα χρησιμοποιήσουμε τον πολλαπλασιασμό. Έτσι ο πολλαπλασιασμός επι κλάσμα μας οδηγεί στην έβρεσι τον μερον του ακερέυ.

Ας λύουμε προβλήματα για όλες τις παραπάνω περιπτώσεις:

$$1) 12 \cdot 2 = 24, \quad 2) 12 \cdot 5 = 60.$$

Αφτες ι λίσες δε χριάζοντε επεχειρίσεις.

3) Το βάρος $\frac{1}{4}$ μ αποτελεί $\frac{1}{4}$ τον 12 χγ. Ας βρούμε το $\frac{1}{4}$ τον

12 χγ· το $\frac{1}{4}$ τον 12 χγ ίνε 3 χγ. Παραπάνω ίπαμε, προς το πρόβλι-

μα λίνετε με τον πολλαπλασιασμό του 12 επι το $\frac{1}{4}$ διλ. $12 \cdot \frac{1}{4} = 3$.

4) Να πολλαπλασιασθι το 12 επι $2\frac{1}{2}$. Αφτο ζιμένι το 12 να το επαναλάβουμε 2 φορές κε να προσθέσουμε ακόμα κε το μισο του 12.

$$12 \cdot 2 = 24, \quad 12 \cdot \frac{1}{2} = 6, \quad 12 \cdot 2\frac{1}{2} = 24 + 6 = 30.$$

Άλος τρόπος. Ας τρέψουμε τον $2\frac{1}{2}$ σε καταχριστικο κλάσμα

κε ας πολλαπλασιάσουμε: $12 \cdot \frac{5}{2} = \frac{12 \cdot 5}{2} = 30$.

Με τον πολλαπλασιασμό επι κλάσμα βρίσκουμε ένα ίτε κάμπουςα μέρι τυ πολλαπλασιαστέν.

§ 3. Πολλαπλασιασμός επι κλάσμα.

Επιδι τον πολλαπλασιασμό επι κλασματικο αριθμο τον κάναμε έτσι, όπος κε τιν έβρεσι τυ μέρυσ τυ ακερέυ, γι' αφτο χορις δυσκολία μπορούμε να διατιπόςουμε τον κανόνα τις έβρεσις τυ γινομένου κατα τον πολλαπλασιασμό επι κλάσμα.

Ι. Πολλαπλασιασμός κλάσματος επι κλάσμα. 1. Να πολλαπλασιασθον το $\frac{3}{4} \cdot \frac{2}{5}$

Λίσι. Βρίσκουμε τα $\frac{2}{5}$ τυ $\frac{3}{4}$.

$$1) \text{ το } \frac{1}{5} \text{ τυ } \frac{3}{4} \text{ θα ίνε } \frac{3}{4 \cdot 5}, \quad 2) \text{ τα } \frac{2}{5} \text{ τυ } \frac{3}{4} \text{ θα ίνε } \frac{3 \cdot 2}{4 \cdot 5}.$$

Οστε:

$$\frac{3}{4} \cdot \frac{2}{5} = \frac{3 \cdot 2}{4 \cdot 5}.$$

Για να πολλαπλασιάσουμε κλάσμα επι κλάσμα, πρέπει το γινόμενο τον αριθμητον να το διερέσουμε δια τυ γινομένου τον παρονομαστον.

$$\text{Με γράματα δάχουμε: } \frac{a}{b} \cdot \frac{c}{d} = \frac{a \cdot c}{b \cdot d}.$$

ΙΙ. Ένας απ' τυς παράγοντες ίνε ακέρειος ίτε μιχτος αριθμός.

2. Να βρεθι το γινόμενο τυ $3\frac{1}{8} \cdot 10$.

$$\text{Λίσι. } 3\frac{1}{8} \cdot 10 = \frac{25}{8} \cdot 10 = \frac{25 \cdot 10}{8} = \frac{25 \cdot 5}{4} = \frac{125}{4} = 31\frac{1}{4}.$$

Στιν περίπτωσηι αφτι μετατρέψαμε τον μιχτο σε καταχριστικο κλάσμα κε πολλαπλασιάσαμε το κλάσμα αφτο επι τον ακερέο.

Θα μπορούσαμε να κάνουμε τον πολλαπλασιασμό κι αλιος:

$$3\frac{1}{8} \cdot 10 = \left(3 + \frac{1}{8}\right) \cdot 10 = 3 \cdot 10 + \frac{1}{8} \cdot 10 = 30 + \frac{10}{8} = 30 + 1\frac{2}{8} = 31\frac{1}{4}.$$

3. Να γίνι ο πολλαπλασιασμός: $4 \cdot \frac{3}{5}$.

$$\text{Λίσι. } 4 \cdot \frac{3}{5} = \frac{4 \cdot 3}{5} = \frac{12}{5} = 2\frac{2}{5}.$$

Έδο κείνα τον πολλαπλασιασμό επι κλάσμα, τον θεωρούμε σαν έβρεσι τυ μέρυσ τυ ακερέυ κε γι' αφτο πολλαπλασιάζουμε τον ακερέο επι τον αριθμητι τυ δομένου κλάσματος κε το γινόμενο διερύμε δια τυ παρονομαστι τυ ίδιου κλάσματος.

Παραβάλοντας αφτο το γινόμενο με το γινόμενο

$$\frac{3}{5} \cdot 4 = \frac{3 \cdot 4}{5} = \frac{12}{5} = 2\frac{2}{5},$$

θα δόμε, πως τα γινόμενα αφα ίνε ίσα, διλ. κατα τον πολαπλασιαζμο ακερέυ αριθμυ επι κλάζμα, μπουόμε να αλάζουμε τι σιρα τον παραγόντον.

4. Να πολαπλασιαστων $5 \cdot 2\frac{2}{3}$.

Λ ί σ ι. $5 \cdot \frac{8}{3} = \frac{5 \cdot 8}{3} = \frac{40}{3} = 13\frac{1}{3}$.

III. Κε ι διο παράγοντες ίνε μιχτι αριθμι.

5. Να πολαπλασιαστων $4\frac{1}{2} \cdot 1\frac{8}{27}$.

Λ ί σ ι. $4\frac{1}{2} \cdot 1\frac{8}{27} = \frac{9}{2} \cdot \frac{35}{27} = \frac{9 \cdot 35}{2 \cdot 27} = \frac{35}{2 \cdot 3} = \frac{35}{6} = 5\frac{5}{6}$.

Για να πολαπλασιάζουμε μιχτυς αριθμυς πρέπι να τρέψουμε τον καθένα-τυς σε καταχριστικο κλάζμα.

IV. Πολαπλασιαζμος κλάζματος επι αριθμο, ίσον με τον παρονομαστι.

6. $\frac{5}{9} \cdot 9 = \frac{5 \cdot 9}{9} = 5$. 7. $\frac{3}{14} \cdot 14 = 3$.

Οταν πολαπλασιάζουμε κλάζμα επι αριθμο ίσο με τον παρονομαστι, βρίσκουμε αριθμο ίσον με τον αριθμιτι.

Σ ι μ ί ο σ ι. Ας σινκρίνομε τα γινόμενα:

1) $18 \cdot 3 = 54$, 4) $18 \cdot \frac{1}{2} = 9$,

2) $18 \cdot 2 = 36$, 5) $18 \cdot \frac{1}{4} = \frac{18}{4} = \frac{9}{2} = 4\frac{1}{2}$,

3) $18 \cdot 1 = 18$, 6) $18 \cdot \frac{2}{15} = \frac{36}{15} = \frac{12}{5} = 2\frac{2}{5}$.

Βλέπουμε, πως το εκσυχόμενο στα δύο πρότα παραδείγματα ίνε μεγαλί-

τερο απο τον πολαπλασιαστέο, στο τρίτο ίνε ίσο με τον πολαπλασιαστέο, κε στα επίλιπα ίνε μικρότερο τυ πολαπλασιαστέο.

Οστε, κατα τον πολαπλασιαζμο επι κίριο κλάζμα το γινόμενο θάγε μικρότερο απο τον πολαπλασιαστέο. Γι' αφο δεν πρέπι να νομίζουμε ότι πολαπλασιαζμος σιμένι πάντα άφ κ σ ι σ ι. Ο αριθμος αφκσένι μονάχα, όταν πολαπλασιάζουμε επι πολαπλασιαστι μεγαλύτερο τις μονάδας, ενο απο τον πολαπλασιαζμο επι κίριο κλάζμα ο αριθμος ελατόνυτε.

XI. ΔΙΕΡΕΣΙ ΑΠΛΟΝ ΚΛΑΖΜΑΤΟΝ.

§ I. Αμβέα αντίστροφι αριθμι.

Ο ρ ι ζ μ ο ς. Διο αριθμι ονομάζοντε αμβέα αντίστροφι, αν δύνυν γινόμενο τι μονάδα.

Να βρεθυν ι αντίστροφι αριθμι τον: 7, 2,

$\frac{1}{4}, \frac{5}{8}, \frac{7}{10}$.

Λ ί σ ι. Ο αντίστροφος αριθμος τυ 7 ίνε το $\frac{1}{7}$, επιδι $7 \cdot \frac{1}{7} = 1$.

Ο αντίστροφος αριθμος τυ 2 ίνε το $\frac{1}{2}$, επιδι $2 \cdot \frac{1}{2} = 1$.

” ” ” τυ $\frac{1}{4}$ ” ” 4 ” $\frac{1}{4} \cdot 4 = 1$.

” ” ” τυ $\frac{5}{8}$ ” ” $\frac{8}{5}$ ” $\frac{5}{8} \cdot \frac{8}{5} = 1$.

Αν μας δύνετε ένας οποιοσδήποτε αριθμος n, τότε τον αντίστροφό-τυ αριθμο, πρέπι να τον παραστήσουμε: $\frac{1}{n}$. Για το κλάζμα $\frac{a}{b}$ αντίστροφος

αριθμος θάνε $\frac{b}{a}$.

§ 2. Διέρε-σι δια κλάζματος.

Ι διέρεσι ίνε πράξι αντίστροφι με τον πολαπλασιαζμο. Με τι διέρεσι, απο το γινόμενο διο παραγόντον κε απο τον ένα παράγοντα βρίσκυν τον άλο παράγοντα. Ετσι, αν το δομένο γινόμενο ίνε 80 κε ο ένας παράγοντας 40, τότε με τι διέρεσι θα βρούμε, πως ο δέφετερος παράγοντας θα ίνε το 2.

Με τον ίδιο τρόπο βρίσκουμε με τι διέρεσι το δέφετερο παράγοντα κε τότε, όταν ο πρώτος παράγοντας παραστήνυτε με κλάζμα.

$$1. \quad 9 : \frac{3}{4} = ;$$

Ο διερετέος (διλ. το γινόμενο) ισότε με 9, ο ένας παράγοντας (διερέτις) με $\frac{3}{4}$, ο άλλος παράγοντας (πιλίχο) πρέπει να βρεθί. Αν τον παραστήσουμε με το γράμα x , τότε θα έχουμε:

$$9 : \frac{3}{4} = x, \quad \frac{3}{4}x = 9, \quad \frac{1}{4}x = \frac{9}{3} = 3, \quad \frac{4}{4}x = 3 \cdot 4 = 12.$$

Το πρόβλημα αφο καταλήγει σε γνωστο πρόβλημα, στην έβρεσι αχέρου απο ένα μέρος-τυ.

Απο τιν άλι μερια αφτος ο άγνωστος παράγοντας x ίνε πιλίχο τις διέρεςις τυ 9 δια $\frac{3}{4}$, διλ. $9 : \frac{3}{4}$. Οστε, βρίσκοντας τον αριθμο 12 απο τυς αριθμυς 9 κε $\frac{3}{4}$, βρίσκυμε το πιλίχο τις διέρεςις 9 δια $\frac{3}{4}$, $9 : \frac{3}{4} = 12$. μ' άλα λόγια το πρόβλημα τις διέρεςις δια κλάζματος μας έφερε στην έβρεσι τυ αχερέυ απο ένα μέρος-τυ.

Ας κάνυμε κε άλο παράδιγμα διέρεςις.

2. Να βρεθι ο άγνωστος παράγοντας απο το γινόμενο κε το γνωστο παράγοντα. Το γινόμενο $\frac{3}{2}$. Ο γνωστος παράγοντας $\frac{5}{9}$.

Λίς ι. Ας παραστήσυμε τον γνωστο παράγοντα με το γράμα x . Θα έχυμε:

$$\frac{5}{9} \cdot x = \frac{3}{2}.$$

Ζιτόντας να βρύμε το όλο απο το μέρος, βρίσκυμε:

$$x = \frac{3 \cdot 9}{2 \cdot 5} = \frac{27}{10} = 2\frac{7}{10}.$$

Λίνοντας το παράδιγμα αφο, εχτελέσαμε κε πάλι διέρεσι, επιδι βρίκαμε τον άγνωστο παράγοντα x , κσέροντας το γινόμενο $\frac{3}{2}$ κε τον άλον παράγοντα $\frac{5}{9}$.

$$\text{Γραφι τις λίσις: } \frac{3}{2} : \frac{5}{9} = \frac{3 \cdot 9}{2 \cdot 5} = \frac{27}{10} = 2\frac{7}{10}.$$

Ζιτόντας τον αχέρου απο το μέρος-τυ, βρίσκυμε τον άγνωστο παράγοντα απο το γινόμενο κε τον γνωστο κλάζματιχο παράγοντα, κάνυμε πράξι αντίστροφι με τον πολλαπλασιαζμο, διλ. διέρεσι. Στα παραδείγματά-μας, αφο ίτανε διέρεσι δια κλάζματος.

$$3. \text{ Να βρεθι το } x, \text{ αν } \frac{3}{4}x = \frac{15}{2}.$$

Λίς ι. Για να βρύμε το x πρέπει να κάνυμε διέρεσι:

$$x = \frac{15}{2} : \frac{3}{4},$$

πράγμα, πυ ίνε το ίδιο, να βρεθι το x απο τα μέρι-τυ. Ι τελεφτέα πράξι δίνι:

$$x = \frac{15 \cdot 4}{2 \cdot 3} = 10.$$

Αντι να διερέσυμε τον $\frac{15}{2}$ δια $\frac{3}{4}$, εκτελύμε πολλαπλασιαζμο $\frac{15}{2} \cdot \frac{4}{3}$. ο πολλαπλασιαζμος δίνι το ίδιο εκσαγόμενο:

$$\frac{15}{2} \cdot \frac{4}{3} = 10.$$

Σ μ ί ο ς ι. Ι διέρεσι δια κλάζματος κε ο πολλαπλασιαζμος επι κλάζμα αντίστροφο τυ διερέτι, δίνυν τα ίδια εκσαγόμενα.

$$4. \text{ Να γίνι ι διέρεσι } \frac{3}{4} : \frac{5}{7}.$$

$$\text{Λίς ι. } \frac{3}{4} : \frac{5}{7} = x, \quad \frac{5}{7}x = \frac{3}{4}, \quad x = \frac{3 \cdot 7}{4 \cdot 5}.$$

Αν αντικαταστήσυμε τι διέρεσι με πολλαπλασιαζμο επι κλάζμα, αντίστροφο με το διερέτι, θα έχυμε: $\frac{3}{4} \cdot \frac{7}{5} = \frac{3 \cdot 7}{4 \cdot 5}$. Ι απάντισι ίνε ι ίδια.

Για να διερέσυμε έναν οπιοδίπωνε αριθμο δια κλάζματος, πρέπι να τον πολλαπλασιάζυμε επι αριθμο, πυ να ίνε αντίστροφος με το διερέτι.

$$\text{Γραφι με τα γράματα: } \frac{a}{b} \cdot \frac{p}{q} = \frac{a}{b} \cdot \frac{q}{p} = \frac{a \cdot q}{b \cdot p}.$$

**§ 3. Διέρρεσι
οπιονδίπο-
τε ακέρειον
κε κλάσμα-
τικόν
αριθμόν.**

1. Να βρεθί το πιλίκο $\frac{12}{49} : \frac{4}{7}$.

Λίσι. $\frac{12}{49} : \frac{4}{7} = \frac{12}{49} \cdot \frac{7}{4} = \frac{12 \cdot 7}{49 \cdot 4} = \frac{3}{7}$.

2. Να βρεθί το πιλίκο: $\frac{3}{4} : 6 = \frac{3}{4} \cdot \frac{1}{6} = \frac{3 \cdot 1}{4 \cdot 6} = \frac{1}{8}$.

3. Να βρεθί το πιλίκο: $6 : \frac{3}{4} = 6 \cdot \frac{4}{3} = 8$.

4. Να βρεθί το πιλίκο: $8 \frac{1}{3} : 1 \frac{3}{4}$.

Λίσι. Εδο έχουμε περίπτωσι διέρρεσις μιχτον αριθμόν. Προτυ να αρχίσουμε τι διέρρεσι, πρέπι να τρέψουμε το διερετέο κε το διε-
ρέτι σε καταχριστικά κλάσματα:

$$8 \frac{1}{3} : 1 \frac{3}{4} = \frac{25}{3} : \frac{7}{4} = \frac{25 \cdot 4}{3 \cdot 7} = \frac{100}{21} = 4 \frac{16}{21}$$

5. Να βρεθί $\frac{2}{5} : \frac{3}{5}$. Λίσι: $\frac{2}{5} : \frac{3}{5} = \frac{2 \cdot 5}{5 \cdot 3} = \frac{2}{3}$.

Στο τελεφτέο παράδιγμα διερέσαμε κλάσματα ομόνιμα. Το ίδιο εκσαγόμενο θα έχουμε, αν διερέσουμε αμέσος τυς αριθμιτες, χωρίς να πάρουμε ιπ' όπσιν τυς ίσους παρονομαστες.

I. Όταν έχουμε να διερέσουμε μιχτυς αριθμυς, ίνε ανάνκι τυς μιχτυς αριθμυς να τυς τρέψουμε σε καταχριστικά κλάσματα.

**II. Όταν έχουμε να διερέσουμε διο ομόνιμα κλά-
σματα, πρέπι να διερέσουμε μονάχα τυς αριθμιτες
παρालίποντας τυς παρονομαστες αφτον τον κλα-
σματόν.**

**III. Όταν έχουμε να διερέσουμε κλάσμα δι' ακε-
ρέν αριθμυ, πρέπι να πολλαπλασιάζουμε επι τον
ακέρειον τον παρονομαστι τυ κλάσματος, χωρίς να
αλάκσουμε τον αριθμιτι.**

Σιμίσι. Πριν απ' τον τελικο πολλαπλασιαζμο πρέπι να κά-
νουμε απλοπίσι στο κλασματικο εκσαγόμενο, πυ βρίσκουμε.

6. $\frac{12}{25} : \frac{4}{5} = \frac{12 \cdot 5}{25 \cdot 4} = \frac{3 \cdot 1}{5 \cdot 1} = \frac{3}{5}$. 7. $\frac{8}{9} : \frac{4}{3} = \frac{8 \cdot 3}{9 \cdot 4} = \frac{2 \cdot 1}{3 \cdot 1} = \frac{2}{3}$.

**§ 4. Προβ-
λίματα, πυ
λίνοντε με
τι διέρρεσι.**

Σιχνα κάνουμε διέρρεσι κατα τι λίσι διαφόρον
προβλιμάτον. Μα μονάχα τόρα, όταν μάθαμε
να διερύμε κλάσματα, μπορούμε να υποδίσουμε
όλες τις περιπτώσις, στις οπίες χρσιμοπιόμε
τι διέρρεσι, όταν έχουμε να λίσουμε προβλίματα.

Ενα απο τα κριότερα προβλίματα, πυ λί-
νοντε με διέρρεσι, ίνε κε το πρόβλημα τις έβρεσις εκίνυ τυ αριθμυ, τον
οπίον παραδέχοντε για ακέρειον, σύμφωνα με το δομένον αριθμυ, πυ
ίνε μεγαλύτερος ή μικρότερος τυ ακερέυ.

**I έβρεσι τυ ακερέυ απο το δομένο μέρος-τυ λί-
νετε με τι διέρρεσι.**

Ας απαριθμίσουμε τόρα όλα τα προβλίματα, τα οπία λίνουμε με
τι διέρρεσι.

1. Απ' το γινόμενο διο παραγόντων κε έναν απ' αφτυς να βρε-
θί ο άλλος παράγοντας.

2. Να διερεθί ο αριθμυ σε κάμποσα ίσα μέρη (διέρρεσι δια ακερέυ).

3. Να βρεθί ο ακέρειος, όταν δίνετε ένα μέρος-τυ κε ο αριθμυς,
πυ δίχνη πίο μέρος τυ ακερέυ ίνε αφτο.

4. Να σινκριθον δύο αριθμι. Να μάθυμε, κατα πόσες φορες ο
ένας αριθμυς ίνε μεγαλύτερος ήτε μικρότερος τυ άλλυ, ήτε πίο μέ-
ρος ενος αριθμυ αποτελεί ο άλλος αριθμυς (να βρούμε το λόγο τον
αριθμόν).

Ας σταματίσουμε ακόμα στο τελεφτέο ζήτημα.

1. Θέλουμε να μάθυμε, πίο μέρος τυ 30 αποτελεί το 5.

Το πρόβλημα μπορούμε να το λίσουμε έτσι: ας μάθυμε, πόσες
φορες το 5 περιέχετε στο 30· γι' αφτο διερύμε το 30 δια τυ
5 κε βρίσκουμε το εκσαγόμενο: 6 φορες.

Αποδο σιμπερένουμε, πως το 5 αποτελεί το $\frac{1}{6}$ τυ 30.

Το ίδιο πρόβλημα μπορούμε να το λίσουμε με τι διέρρεσι τυ 5
δια 30 κε θα έχουμε:

$$5 : 30 = \frac{1}{6}$$

2. Ενα αφτοκίνιτο μπορι να κυβαλίσι $1 \frac{1}{2}$ τ φορτίο. Μα κυ-
βαλái μονάχα $1 \frac{1}{4}$ τ. Πόσο μέρος τις ολικις φορτοτικίς-τυ δίναμις
πίρε το αφτοκίνιτο;

8 Ποποφ, Αριθμιτικι 5-ις κε 6-ις τάξις.

Λίσι. Το πρόβλημα λύνετε με τι διέρει:

$$1\frac{1}{4} : 1\frac{1}{2} = \frac{5}{4} : \frac{3}{2} = \frac{5 \cdot 2}{4 \cdot 3} = \frac{5}{6}.$$

Πρέπει να κάνουμε ακόμα μια σπουδα παρατήριση για τι λίσ τον προβληματόν με τι βοήθεια τις διέρεις. Ας εκσετάσουμε όμος προτίτερα διο παραδείγματα.

3. Για $4\frac{1}{2}$ χγ ζάχαρι πλιρόσανε $7\frac{7}{8}$ ρόβλ. Πόσο ακσίζι το χιλιόγραμο;

Λίσι. $7\frac{7}{8} : 4\frac{1}{2} = \frac{63}{8} : \frac{9}{2} = \frac{63 \cdot 2}{8 \cdot 9} = \frac{7}{4} = 1\frac{3}{4}$ τυ ροβλί.

Εδο το πιλίκο ίνε μικρότερο τυ διερετέυ.

4. Για $\frac{3}{4}$ μ λαστιχένυ ρολίνα πλιρόσανε $1\frac{1}{2}$ ρόβλ. Πόσο ακσίζι 1 μ τυ ρολίνα τύτου;

Λίσι. $1\frac{1}{2} : \frac{3}{4} = \frac{3}{2} : \frac{3}{4} = 2$ ρόβλια.

Εδο το πιλίκο ίνε μεγαλύτερο τυ διερετέυ.

5. Ας εινκρίνουμε αναμετακί-τους τα ακόλουθα πιλίκα:

$12 : 3 = 4$ (το πιλίκο ίνε μικρότερο τυ διερετέυ),

$12 : 1 = 12$ (το πιλίκο ίνε ίσο με τον διερετέυ),

$12 : \frac{1}{2} = 24$ (το πιλίκο ίνε μεγαλύτερο τυ διερετέυ).

Σιμίοςι. Κατα τι διέρει δια κίριυ κλάζματος βρίσκουμε πιλίκο μεγαλύτερο τυ διερετέυ. Κατα τιν διέρει δι' ακέρυ αριθμυ, πυ ίνε μεγαλύτερος τις μονάδας, ίτε κατα τι διέρει δια καταχριστικυ κλάζματος το πιλίκο ίνε μικρότερο τυ διερετέυ.

**§ 5.1 κανό-
νες πρόσ-
θεσις κε
πολαπλα-
σιαζμυ ις-
χύν κε για
τους κλα-
σματικυς
αριθμυς.**

Επιδι ι πρόσθεσι κε ο πολαπλασιαζμυς τον κλασματικον αριθμον καταλίγι, όπος έχυμε δι, ετιν πρόσθεσι κε στον πολαπλασιαζμυ τον ακέρυον αριθμον, γι' αφο ι βασικι νόμι τις πρόσθεσις κε τυ πολαπλασιαζμυ, πυ επαλιθέβυν για τους ακέρυον αριθμυς, ιςχύν κε για τους κλασματικυς αριθμυς. Αφο μπόρύμε να το εκσελένκουμε πάνο σε παραδείγματα.

§ 6. Πιο πολίπλοκο παράδιγμα πράκσις με κλασματι- κυς αριθ- μυς.

Παράδιγμα. Ας κάνουμε τιν πράξις τις παράστασις με γράματα:

$$H = \frac{6p}{abc}, p = 30\frac{2}{3}, a = 3\frac{6}{7}, b = 5\frac{4}{9}, c = \frac{76}{10}.$$

Λίσι. Αντικαταστένουμε τιν αριθμητικι τιμι τον γραμάτον,

$$H = \frac{6 \cdot 30\frac{2}{3}}{3\frac{6}{7} \cdot 5\frac{4}{9} \cdot \frac{76}{10}}.$$

Τρέπουμε τους μιχτυς σε καταχριστικα κλάζματα.

$$H = \frac{6 \cdot \frac{92}{3}}{\frac{27}{7} \cdot \frac{49}{9} \cdot \frac{76}{10}}.$$

Εχτελύμε τις πράκσις.

Γράφουμε χωριστα το διερετέυ $\frac{6 \cdot 92}{3}$. Τι διέρει αφο τυ κλάζματος με όλος τυς άλος αριθμυς τιν αντικαταστένουμε με πολαπλασιαζμυ επι τους αντίθετους αριθμυς:

$$\frac{6 \cdot 92 \cdot 7 \cdot 9 \cdot 10}{3 \cdot 27 \cdot 49 \cdot 76}.$$

Απλοπιύμε:

$$\frac{6 \cdot 92 \cdot 7 \cdot 9 \cdot 10}{3 \cdot 27 \cdot 49 \cdot 76} = \frac{46 \cdot 10}{3 \cdot 7 \cdot 19} = \frac{460}{399} = 1\frac{61}{399}.$$

Σιμίοςι. Όταν κάνουμε τις πράκσις, πρέπει πάντα να αρκεστώμε με μια γραμι τυ κλάζματος, αντικαταστένοντας τους κλασματικυς αριθμυς στον αριθμητι κε στον παρονομαστι με αριθμυς, πυ περιέχυν στον αριθμητι κε στον παρονομαστι μονάχα ακέρυον αριθμυς.

XII. ΔΕΚΑΔΙΚΑ ΚΛΑΖΜΑΤΑ.

§ 1. Απαν- κελία κε γραφι τον δεκαδικον κλαζμάτον.

Ο τρόπος, με τον όπιό εμις απανκélyμε κε γράφουμε τυς ακέρυον αριθμυς, ονομάζετε **δεκαδικο είστιμα αριθμυς**, επιδι κάθε μονάδα τις ανότερις τάκσις στο είστιμα αφο περιέχι 10 μονάδες τις γιτονικις κατότερις τάκσις: ι μια χιλιάδα ίνε 10 φορες μεγαλύτερι απο τιν εκατοντάδα, ι εκατοντάδα ίνε 10 φορες

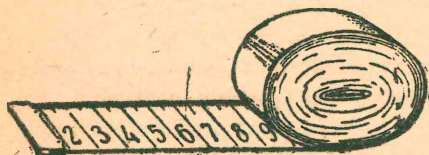
μεγαλύτερι τις δεκάδας, 1 δεκάδα δέκα φορές μεγαλύτερι τις μονάδας, την οποία ονομάζουμε **απλι μονάδα**. Τον τρόπο αφο το σχηματισμό τον μονάδων στους λογαριασμούς-μας, μπορούμε να τον επεχτινουμε κε σε κάμποςους κλασματικούς αριθμούς μικρότερους απο τι μονάδα—στα ονομαζόμενα δεκαδικα κλάσματα.

Ορισμός. Δεκαδικο κλάσμα ονομάζετε ο κλασματικός αριθμός, τυ οποίυ παρονομαστis ίνε ο αριθμός 10, ίτε 1 δίνامي τυ αριθμν 10.

1 κλασματικι αριθμι: $\frac{1}{10}, \frac{1}{100}, \frac{1}{1000}, \frac{7}{100}, \frac{23}{100}$ ίνε δεκαδικα κλάσματα· έτσι το δεκαδικο κλάσμα ίνε μια περίπτosi τυ γενιζιζμένο (απλυ) κλάσματος.

Ας πάρουμε το μέτρο (σχ. 5), υποδιερεμένο σε σαντίμετρα. Ας παραδεχτόμε το μέτρο για μονάδα.

Διερόντας τι μονάδα σε 10 μέρη, βρίσκουμε το ένα δέκατο τις μονάδας: $\frac{1}{10}$. διερόντας το δέκατο σε δέκα ίσα μέρη, βρίσκουμε το εκατοστο τις μονάδας: $\frac{1}{100}$. Παρατιρύμε, πως τα δεκαδικα κλάσματα έχυν την ίδια σχέσι με το δεκαδικο είστιμα τις αριθμικis. Αφο οδίγισε τυς ανθρώπους στι σχέπει, πως μπορύνε τα μέρη αφο να τα γράψουνε χωρις παρονομαστis, κε μαλιστα, 1 τιμι κε 1 ονομασία κάθε δεκαδικυ κλάσματος ορίζετε απο τι θέσι, πυ πιάνε ο αντί-στιχος αριθμός.

Σχ. 5.

Απο τις ιδιότητες τυ δεκαδικυ είστιματος συμπερέ-νουμε, πως τα δεκαδικα μέρη πρέπει να βρίσκοντε δίπλα κε στα δεξια τις μονάδας, επιδι το ένα δέκατο ίνε 10 φορές μικρότερο απο τι μονάδα.

Μένι μονάχα να χωρίζουμε το ακέρεο μέρος τυ αριθμν απο το κλασματικό. Αφο γίνετε με τι βοίθια τις υποδιαστολis.

Σίμφονα μ' αφο τον τρόπο ας γράψουμε ένα παράδειγμα, τέ-σερς ακέρευς κε οχτο δέκατα: $4\frac{8}{10} = 4,8$.

Αν θα θέλαμε να γράψουμε στο δεκαδικο είστιμα αριθμο, πο περιέχι κε εκατοστα μέρη, τότε θα ήταν ανάνχι τα εκατοστα να

τα γράψουμε δίπλα κε δεξια στα δέκατα. Έτσι λιπον τα δέκατα μέρη θα πιάσυν την πρότι θέσι στα δεξια έστερα απο την υποδιαστολι, πυ χωρίζι τις τάξεις τον ακέρεων μονάδων απ' τις τάξεις τον κλασματικων μονάδων, κε τα εκατοστα θα πιάσυν τι δέ-φτερι θέσι στα δεξια απ' την υποδιαστολι. Π.χ.:

$$4\frac{83}{100} = 4,83.$$

Με τον ίδιο τρόπο εκσκολυθυν τι γραφι τον χιλιοστον, δεκάκις χιλιοστον κε τον άλλον πιο μικρον δεκαδικον μερον τις μονάδας.

Γιά την αντικατάστασι τις θέσις τον μονάδων, πυ λίπυν, χρσιμο-πύμε στο δεκαδικο είστιμα το μηδενικο, πυ το βάζουμε στι θέσι τις αντίστιχis τάξις. Έτσι χρσιμοπιύμε το μηδενικο κε κατα τι γραφι τον δεκαδικον κλασμάτον.

Παραδείγματος χάριν, κατα τι γραφι τυ κίριυ κλάσματος, βάζουμε μηδενικο στι θέσι τον ακέρεων μονάδων. Διλ. γράφουμε 0,3 αντισ το κλάσματος $\frac{3}{10}$.

Ας δόσουμε παραδείγματα τις χρσιμοπίσις τυ μηδενικυ κατα τι γραφι τον δεκαδικον κλασμάτον:

$$\begin{array}{lllll} \frac{1}{10} = 0,1. & \frac{5}{10} = 0,5. & \frac{1}{100} = 0,01. & \frac{7}{100} = 0,07, & \frac{28}{100} = 0,28. \\ \frac{1}{1000} = 0,001. & \frac{4}{1000} = 0,004, & \frac{29}{1000} = 0,029. & & \\ \frac{156}{1000} = 0,156. & \frac{703}{1000} = 0,703, & 205\frac{402}{1000} = 205,402. & & \end{array}$$

Ας ενοπσίσουμε όλος τυς κανόνες τις παράστασις τον δεκαδικων κλασμάτων:

Κατα τι γραφι τον δεκαδικον κλασμάταν χωρίζυν με υποδιαστολι το ακέρεο μέρος απο το κλα-σματικό. Αν 1 ακέρεες μονάδες λίπυν, τότε στι θέ-σι-τυς βάζυν μηδενικο. Τα πσιφία, πυ παραστένυν τυς αριθμνς τον δεκάτον, τα γράφυν στιν πρότι θέσι στα δεξια τις υποδιαστολις, τα πσιφία τον εκατοστον τα γράφυν στι δέφτερι θέσι, τον χιλιο-στον στιν τρίτι κ.υ.κ.

Κερόντας να γράψουμε τα δεκαδικα κλάσματα, μπορούμε κε να τα απανκέλυμε: λ.χ. απανκέλυμε:

0,1 — ένα δέκατο, 0,01 — ένα εκατοστό,
 0,001 — ένα χιλιοστό, 0,2 — δύο δέκατα,
 0,03 — τρία εκατοστά, 0,25 — ίκοσι πέντε εκατοστά,
 0,007, — επτά χιλιοστά, 0,023 — ίκοσι τρία χιλιοστά,
 0,271 — διακόσια εβδομήντα ένα χιλιοστά,
 52,325 — πενήντα δύο ακέρεια και τριακόσια ίκοσιπέντε χί-
 λιστα.

Κατά την απανκелία του δεκαδικού κλάσματος ο αριθμός, που βρίσκετε μετά την υποδιαστολή, διαβάζετε σαν αριθμητική. Στον παρονομαστικό διαβάζετε ο αριθμός, που παραστήνετε με τη μονάδα και τόσο μιστικά, όσα ψηφία υπάρχουνε μετά την υποδιαστολή.

§ 2. Το δεκαδικό κλάσμα ως απλό κλάσμα.

Η ιδιότητες των δεκαδικών κλάσμάτων και η τρόπος τις απανκелίας και τις γραφίς-τους, σε μερικές περιπτώσεις μας αναγκάζουν να προτιμούμε περισσότερο τα δεκαδικά κλάσματα από τα απλά. Νά, π.χ., όταν έχουμε να κάνουμε λογαριασμούς στο μετρικό σύστημα, τα δεκαδικά κλάσματα απλοποιούνται την γραφή. Αντί να γράψουμε

4 χγ 287 γ, γράφουμε: 4,287 χγ.

Μαθώντας τα κλάσματα, θα γνωρίζουμε και με τις άλλες περιπτώσεις, στις οποίες είναι καταλλίλο να χρησιμοποιούμε τα δεκαδικά κλάσματα αντί τον απλό.

Όστόσο, σπανιότερα και τέτοιες περιπτώσεις, όταν τα απλά κλάσματα είναι πιο κατάλληλα από τα δεκαδικά. Τα απλά κλάσματα έχουν μια ιδιότητα, η οποία μονάχα σε ελάχιστες περιπτώσεις μπορεί να εφαρμοσθεί και στα δεκαδικά, — μας επιτρέπει να κάνουμε απλοποίηση. Π.χ. το κλάσμα 0,125 αν το γράψουμε με μορφή απλού κλάσματος έχει πολύ απλή μορφή:

$$0,125 = \frac{125}{1000} = \frac{1}{8}.$$

Το δεκαδικό κλάσμα, αν είναι ανάγει, μπορούμε να το τρέψουμε σε απλό κλάσμα και το αντίθετο.

§ 3. Σύνκρισις του μεγέθους των δεκαδικών κλάσμων και στον κίλεμα τον αριθμόν, που παραστήνουν δεκαδικά κλάσματα.

1. Όταν εργάζοντε στον τόρνο, συχνά συμβίνει να αλλάζουν τον αριθμό τον στροφών του τροχού και την ταχύτητα τις κινήσεις του λυριού. Η ταχύτητα του λυριού δίδει, κατά πόσα μέτρα στο δεφτερόλεφτο μετακινείτε η τενία πάνω στον τροχοφόρο άξονα.

Ας υποθέσουμε πως, ο τόρνος έχει 4 ταχύτητες του λυριού: 7,32 μ στο δεφτερόλεφτο, 5,5 μ, 4,4 μ και 4,2 μ στο δεφτερόλεφτο. Ας σινηρίνουμε αφτός τους αριθμούς. Πιά ταχύτητα είναι η μεγαλύτερη και πιά η μικρότερη;

Ας βάλουμε αφτός το αριθμός κατά την κατεύθυνση του μεγέθους-τους.

$$7,32 > 5,5 > 4,4 > 4,2.$$

Ο αριθμός 7,32 είναι μεγαλύτερος όλων των άλλων αριθμών, γιατί η 7 μονάδες είναι περισσότερες από κάθε άλλο αριθμό τις σφρας, που έχει μόνο 5 ή 4 ακέρειες μονάδες, όσο κι αν είναι πολλά τα άλλα μέρη τις μονάδας-του. Για την ίδια ετία το 5,5 είναι μεγαλύτερο, παρά το 4,4 και το 4,2.

Η τελευταία δύο αριθμοί τις προηγούμενες σφρας έχουν τον ίδιο αριθμό ακέρειων μονάδων, αλλά ο αριθμός 4,4 είναι μεγαλύτερος από το 4,2 επειδή έχοντας ίσο το ακέρειο μέρος-του, έχει περισσότερα δέκατα από τα δέκατα του δέφτερου.

Με τον ίδιο τρόπο σινηρίνουν και τα δεκαδικά κλάσματα, που έχουν περισσότερα ψηφία μετά την υποδιαστολή.

Ετσι λοιπόν, για να σινηρίνουμε δύο αριθμούς, που περιέχουν δεκαδικά κλάσματα, πρέπει να σινηρίνουμε τις ακέρειες μονάδες-τους. Μεγαλύτερος είναι εκείνος ο αριθμός, του οποίου το ακέρειο μέρος είναι μεγαλύτερο. Αν ο αριθμός τον ακέρειων μονάδων στους αριθμούς, που σινηρίνουμε, είναι ο ίδιος, τότε πρέπει να σινηρίνουμε τα δέκατα, που έχει. Εκείνος ο αριθμός, που έχει μεγαλύτερο αριθμό στα δέκατά-του, θα είναι και ο μεγαλύτερος. Αν όμως και ο αριθμός τον ψηφίων-τους τον δέκατον είναι ίδιος, τότε σινηρίνουν τα εκατοστά-τους κ.τ.λ.

2. Ας σινηρίνουμε τους αριθμούς: 0,2, 0,3, 0,5.

Τα κλάσματα αυτά μονάδες δεν έχουν. Μεγαλύτερο θα είναι εκείνο, που έχει περισσότερα δέκατα.

Ας τα βάλουμε στη σειρά σύμφωνα με το μέγεθος-τους:

$$0,5 > 0,3 > 0,2.$$

3. Ας εινκρίνουμε τος αριθμους: 0,531, 0,582, 0,594.

Παρατιρόμε, πως ι αριθμι αφτι δεν έχυν ακέρες μονάδες, πως όλι-τους έχυν ίσο αριθμο δέκατον κε πως διακρίνοντε απο τα εκατοστά-τους. Ινε φανερο, πως μεγαλύτερος ίνε εκίνος, πυ έχι τον μεγαλύτερο αριθμο στα εκατοστά-τυ:

$$0,594 > 0,582 > 0,531.$$

Κατα τιν είνκρиси τον αριθμον, πυ παραστήθηκαν με δεκαδικα κλάζματα, ειχνα αντικαταστήνουμε τος δομένους αριθμους με τος αντί-στιχους μ' αφτους κατα προσένκισι, ίτε στρονκιλεμένους αριθμους.

Για το στρονκίλημα τον δεκαδικον κλαζμάτων χρисиμοπιούμε κίνους τος τρόπος, πυ ίχαμε εφαρμόσι νορίτερα για το στρονκίλημα τον ακέρεον αριθμον (κεφ. ΙΙΙ, § 16).

Ας δόσουμε παραδείγματα στρονκίλέματος.

Δομένος αριθμος.	Αριθμος κατα προσένκισι:
0,3758	0,38 στρονκιλεμένος σε εκατοστα
0,3724	0,37 " " "
0,625	0,63 " " "
0,635	0,64 " " "

§ 4. Τροπι τον δεκαδικον κλαζμάτων σε ομόνιμα κε απλοπίσι τυ δεκαδικυ κλάζματος.

1. Να παρασταθι με μερίδια τυ χιλιόμετρου το μάκρος 300 μμ.

Λίσι. Κσέρουμε, πως το $1 \text{ χμ} = 1000 \text{ μ} = (1000 \cdot 1000) \text{ μμ} = 1\,000\,000 \text{ μμ}$. Για να βρούμε πίο μέρος αποτελόνε τα 300 μμ, αν για ακέρεο παραδεχόμαστε $1\,000\,000 \text{ μμ}$, πρέπει να κάνουμε διέρеси.

Για να γράψουμε τιν απάντιςι ος δεκαδικο κλάζμα θάχουμε:

$$\frac{300}{1\,000\,000} = 0,000\,300.$$

Αν κάνουμε απλοπίσι αφτυ τυ κλάζματος, πριν να το γράψουμε ος δεκαδικο, χρисиμοπιόντας τιν κριότερι ιδιότητά-τυ, θα έχουμε:

$$\frac{300}{1\,000\,000} = \frac{3}{10\,000} = 0,0003.$$

Τα κλάζατα 0,000300 κε 0,0003 ίνε ίσα.

0,000300 = 0,0003. Το δέφτερο δεκαδικο κλάζμα έχι πιο απλι μορφι.

2. Ας εινκρίνουμε τος αριθμους: 2,8, 2,80, 2,800.

Ι αριθμι αφτι έχυν τον ίδιο ακέρεο αριθμο, κε τον ίδιο αριθμο δέκατον. Αλα μέρι δεν έχυν. Οστε ίνε ίσι:

$$2,8 = 2,80 = 2,800.$$

Αν θα παραστήσουμε τα δεκαδικα αφτα κλάζματα με μορφι απλον κλαζμάτων θάχουμε:

$$2\frac{8}{10} = 2\frac{80}{100} = 2\frac{800}{1000},$$

τα κλάζματα ίνε ίσα σύμφωνα με τιν κριότερι ιδιότητα τον απλον κλαζμάτων.

Οταν γράφουμε μιδενικα στο τέλος τυ δεκαδικυ αριθμου, αλάζουμε μονάχα τι μορφι-τυ, ενο το μέγεθός-τυ δεν αλάζι. Ινε ςοστο κε το αντίθετο: εκκαλίφοντας μιδενικα μετα τιν υποδιαστολι απο το τέλος τυ δεκαδικυ αριθμου, δεν αλάζουμε το μέγεθος τυ κλάζματος.

Χάρις σ' αφτο, μπορούμε να παραστήνουμε τα δεκαδικα κλάζματα με κλάζματα τις ίδιας ονομασίας, διλ. να τρέψουμε τα δεκαδικα κλάζματα σε ομόνιμα.

3. Να τραπυν σε ομόνιμα τα κλάζματα: 0,25, 0,1732, 3,154. Λίσι.

$$0,25 = 0,2500, \quad 0,1732 = 0,1732, \quad 3,154 = 3,1540.$$

Στο παράδειγμα αφτο όλος τος αριθμους τος παραστήσαμε με δεκάκισ χιλιοστα.

1. Για να τρέψουμε κάμποσα δεκαδικα κλάζματα σε ομόνιμα, πρέπει να εκκισόσουμε τον αριθμο τον πριφίον-τους μετα τιν υποδιαστολι σ' όλα τα δομένα κλάζματα, γράφοντας απ' τα δεκσια στο τέλος-τους μιδενικα.

Ι κριότερι ιδιότητα τυ κλάζματος, πυ εφαρμόζετε στα δεκαδικα κλάζματα, μας επιτρέπι επίσης να απλοπίσουμε τα δεκαδικα κλάζματα, αν έχυν μιδενικα στο τέλος-τους μετα τιν υποδιαστολι. Ι τιμι τυ κλάζματος απ' αφτο δεν αλάζι.

Ας απλοπίσουμε το κλάσμα $0,8700 \mu$:

$$0,8700 = \frac{8700}{10\,000} = \frac{87}{100} = 0,87 \mu.$$

II. Αν το δεκαδικό κλάσμα έχει στο τέλος μηδενικά, τότε αυτά τα μηδενικά μπορούμε να τα παραλείψουμε. Η αξία του κλάσματος απ' αυτό δεν αλλάζει.

Τον τελεφτέο μετασχηματισμό μπορούμε να τον ονομάσουμε απλοπίζει το κλάσμα.

§ 5. Πρόσθεσι και αφέρει τον δεκαδικον κλάσματον.

1. Να προστεθύνει αριθμοί $3,75 + 8 + 4,125$.

Τι λίσι μπορούμε να τι γράψουμε με δύο τρόπους:

$$\begin{array}{r} 3,750 \\ + 8,000 \\ \hline 11,750 \end{array} \quad \begin{array}{r} 3,75 \\ + 8 \\ \hline 11,75 \end{array}$$

Στιν πρότι περίπτωσι τρέψαμε όλα τα κλάσματα σε ομόνιμα, γράφοντας στο τέλος-τους μηδενικά και παραστήνοντας τα κλάσματα με χιλιοστά.

2. Ας κάνουμε αφέρει: $4,875 - 2,37264$.

Λίσι.

$$\begin{array}{r} 4,87500 \\ - 2,37264 \\ \hline 2,50236 \end{array} \quad \begin{array}{r} 4,875 \\ - 2,37264 \\ \hline 2,50236 \end{array}$$

Τιν πρόσθεσι και τιν αφέρει τον δεκαδικον κλάσματον τις κάνουν έτσι, όπως και στις ακέρει αριθμοί.

Για να προσθέσουμε είτε να αφερέσουμε δεκαδικα κλάσματα πρέπει:

1) να γράψουμε τες αριθμοί τον ένα κάτω απ' τον άλλο έτσι, ώστε η ακέρει μονάδες να βρίσκυντε κάτω απ' τις ακέρει, τα δέκατα κάτω απο τα δέκατα, τα εκατοστά κάτω απο τα εκατοστά κ.υ.κ.

2) Να κάνουμε τιν πρόσθεσι είτε τιν αφέρει, όπως κάνουμε με τες ακέρει αριθμοί.

3) Στο εκσαγόμενο βάζουμε τιν υποδιαστολι, σε

κίνι τι θέσι, τιν οπία έχει στις δομένει για τιν πρόσθεσι και αφέρει αριθμοί.

Σημείωσι. Όταν γράφουμε τα κλάσματα στην πρόσθεσι και αφέρει, πρέπει να προσέκουμε, ώστε όλες η υποδιαστολει να βρεθύν η μια κάτω απ' τιν άλλη.

Ας δώσουμε προσοχή στην ακόλουθι περίπτωσι τες αφέρει:

$$3. 1 - 0,027564 = 0,972436.$$

Εδώ τες αριθμοί όλων τον τάξεων τες αφερύν απ' το 9, έχτος τον τελεφτέο, τον οπίο αφερύν απ' το 10.

4. Σιχνα σιμβένι κατά τιν πρόσθεσι και αφέρει τον δεκαδικον κλάσματον να βρίσκουμε το άθριζμα ή τι διαφορά κατά προσένικισι.

Να βρεθί το άθριζμα και η διαφορά με ακρίβεια ενος εκατοστου:

$$1) 8,5434 + 2,271 + 3,186 + 2,05, \quad 2) 12,3764 - 5,171.$$

Λίσι. Το πρόβλημα μας λεί, πως πρέπει να στρονκιλέψουμε το εκσαγόμενο στα πσιφία τον εκατοστον παραλίποντας όλες τες υπόλοιπες τάξεις απ' τα δεξί.

$$\begin{array}{r} 1) \quad 8,5434 \\ + \quad 2,271 \\ + \quad 3,186 \\ + \quad 2,05 \\ \hline 16,05 \end{array} \quad \begin{array}{r} 2) \quad 12,3764 \\ - \quad 5,171 \\ \hline 7,21 \end{array}$$

Η κανόνες του στρονκιλέματος τον δεκαδικον κλάσματον μένων η ίδι, όπως και για τες ακέρει αριθμοί (κίτα*στι σελίδα 30).

§ 6. Πολλαπλασιαζμος επι 10 και τι δίνامي τυ αριθμου 10.

1. Πολλαπλασιαζμος επι 10 και τι δίνامي τυ αριθμου 10.

1. Αν σιχνήνουμε τες αριθμοί: $0,0001, 0,001, 0,01, 0,1, 1$, είτε $0,00097, 0,0097, 0,097, 0,97, 9,7, 97$, θα δώμε πως κάθε αριθμοί, πυ ακολουθα, ίνε 10 φορες μεγαλίτερος απο τον προηγούμενό-του είτε κάθε προηγούμενος αριθμοί, πολλαπλασιαζόμενος επι 10 δίνι τον ακόλουθό-του αριθμοί, και τυναντί, κάθε ακόλουθος αριθμοί, διερούμενος δια 10, δίνι τον προηγούμενό-του.

Απο όσα ίπαμε φένετε, πως για να πολλαπλασιάζουμε δεκαδικα

κλάσμα επι 10 αρκί να μεταφέρουμε την υποδιαστολή στα δεξιά κατά ένα ψηφίο:

$$\begin{array}{ll} 2) 1) 84,72 \cdot 10 = 847,2, & 3) 3,2 \cdot 10 = 32, \\ & 4) 0,512 \cdot 10 = 5,12. \\ 2) 0,0271 \cdot 10 = 0,271, & \end{array}$$

Για να διαιρέσουμε δεκαδικό κλάσμα δια 10 αρκί να μεταφέρουμε την υποδιαστολή στα αριστερά κατά ένα ψηφίο.

$$\begin{array}{ll} 3) 1) 84,7 : 10 = 8,47, & 3) 0,42 : 10 = 0,042, \\ & 4) 0,056 : 10 = 0,0056. \\ 2) 3,45 : 10 = 0,345, & \end{array}$$

Τον πολλαπλασιασμό με τι διέρει επι 100, 1000 κ. τ. λ. τα αντικαταστήνουν με διαδοχικούς πολλαπλασιασμούς με διαιρέσεις με τον 10. Π. χ.:

$$\begin{array}{l} 4. \text{ Να πολλαπλασιαστεί ο αριθμός: } 4,273 \cdot 100. \\ \text{Λίσει. } 4,273 \cdot 100 = 4,273 \cdot 10 \cdot 10 = 42,73 \cdot 10 = 427,3. \\ 5. \text{ Να διαιρεθεί: } 35,68 : 100. \\ \text{Λίσει. } 35,68 : 100 = 35,68 : 10 : 10 = 3,568 : 10 = 0,3568. \end{array}$$

I. Για να πολλαπλασιάσουμε δεκαδικό κλάσμα επι αριθμό, πν παραστήνι τι μονάδα με μηδενικά, αρκί να μεταφέρουμε την υποδιαστολή στα δεξιά κατά τόσα ψηφία, όσα μηδενικά υπάρχουν στον πολλαπλασιαστή.

II. Για να διαιρέσουμε δεκαδικό κλάσμα δια αριθμό, πν παραστήνι τι μονάδα με μηδενικά, αρκί να μεταφέρουμε την υποδιαστολή στ' αριστερά κατά τόσα ψηφία, όσα μηδενικά υπάρχουν στο διαιρέτι.

Σημείωση. Κατά τι μεταφορά τις υποδιαστολές τα ψηφία, πν δεν αρκούν, όπως εστι διέρει έτσι με στον πολλαπλασιασμό αντικαταστήνουν με μηδενικά.

Ας φέρουμε παραδείγματα:

$$6. 37,2 \cdot 1000 = 37\,200.$$

Εδο την υποδιαστολή πρέπει να τι μεταφέρουμε κατά τρία ψηφία στα δεξιά. Δεν φτάνουν δύο ψηφία. Βάλαμε εστι θέσι-τους μηδενικά.

$$7. 0,25 : 100 = 0,0025.$$

Εδο μεταφέρουμε την υποδιαστολή κατά δύο ψηφία στα αριστερά. Δεν φτάνουν δύο ψηφία. Βάλαμε εστι θέσι-τους μηδενικά.

Σημείωση. Μεταφέροντας την υποδιαστολή στα δεξιά, αφκάνουμε το δεκαδικό κλάσμα κατά 10, 100, 1000 κ. τ. λ. φορές. Μεταφέροντας την υποδιαστολή στ' αριστερά, ελατόνουμε το δεκαδικό κλάσμα κατά 10, 100, 1000 φορές, ανάλογα με τον αριθμό τον ψηφίων, πν έχει μεταφερθεί η υποδιαστολή.

$$1) 0,723 \cdot 100 = \frac{723}{1000} \cdot 100 = \frac{723 \cdot 100}{1000} = \frac{723}{10} = 72,3.$$

$$2) 412,73 : 100 = \frac{41\,273}{100} : 100 = \frac{41\,273}{100 \cdot 100} = \frac{41\,273}{10\,000} = 4,1273.$$

Πολλαπλασιασμός δεκαδικού αριθμού επι ακέρειο.

Τον πολλαπλασιασμό του δεκαδικού αριθμού επι ακέρειο τον κάνουμε πολλαπλασιάζοντας τα σημαντικά ψηφία του δεκαδικού επι τον ακέρειο.

8. Να πολλαπλασιαστεί: $4,18 \cdot 7$.

Ας βρούμε το γινόμενο:

$$418 \cdot 7 = 2926.$$

Το εβρισκόμενο γινόμενο διαφέρει απο το ζητούμενο, γιατί αντικαταστήνοντας τον αριθμό 4,18 με τον αριθμό 418, αφκίσαμε 100 φορές τον πολλαπλασιαστέο 4,18. Το γινόμενο επίσης αφκίθηκε 100 φορές. Γι' αφο, για να βρούμε το ζητούμενο γινόμενο, πρέπει να ελατόσουμε 100 φορές τον αριθμό 2926 με θα βρούμε: $4,18 \cdot 7 = 29,26$.

Για να πολλαπλασιάσουμε δεκαδικό κλάσμα επι ακέρειο, πρέπει να πολλαπλασιάσουμε τους αριθμούς, μ δίνοντας προσοχή στην υποδιαστολή, με στο γινόμενο πρέπει να κσεχορίζουμε με την υποδιαστολή απ' τα δεξιά τόσα ψηφία, όσα ίσανε ίστερα απο την υποδιαστολή στον κλασματικό παράγοντα.

Το γινόμενο του $4,18 \cdot 7$ μπορούμε να το βρούμε με με άλλος τρόπος:

1) Πολλαπλασιάζουμε το 4,18 σαν απλο κλάσμα:

$$4,18 \cdot 7 = \frac{418}{100} \cdot 7 = \frac{418 \cdot 7}{100} = \frac{2926}{100} = 29,26.$$

2) Αντικατεστήνουμε τον πολλαπλασιασμό με την πρόσθεση:

$$4,18 \cdot 7 = 4,18 + 4,18 + 4,18 + 4,18 + 4,18 + 4,18 + 4,18 = 29,26.$$

Ο πολλαπλασιαστέος είχε δύο δεκαδικά ψηφία, ο πολλαπλασιαστής δεν είχε διόλου, και το γινόμενο έχει επίσης δύο δεκαδικά ψηφία.

$$9. 3,2 \cdot 7 = 3 \frac{2}{10} \cdot 7 = \frac{32 \cdot 7}{10} = \frac{224}{10} = 22,4.$$

Ο πολλαπλασιαστέος είχε ένα δεκαδικό ψηφίο, ο πολλαπλασιαστής ένα ακέρειο, το γινόμενο έχει ένα δεκαδικό ψηφίο.

Θα δώσουμε ακόμα παράδειγμα του πολλαπλασιασμού του δεκαδικού κλάσματος με τον ακέρειο με δεκαδικό κλάσμα επί ακέρειο.

$$10. 0,283 \cdot 25 = 7,075.$$

$$11. 0,00538 \cdot 4307 = 23,17166.$$

$$12. 0,02854 \cdot 3 = 0,08562.$$

$$13. 14,805 \cdot 359 = 5314,995.$$

Πολλαπλασιασμός επί ακέρειο αριθμό, που τελionί σε μηδενικά.

$$14. \text{Να βρεθεί το γινόμενο: } 2,875 \cdot 500.$$

$$2,875 \cdot 500 = 2,875 \cdot 5 \cdot 100 = 14,375 \cdot 100 = 1437,5.$$

Για να πολλαπλασιάσουμε δεκαδικό κλάσμα επί αριθμό, που τελionί σε μηδενικά, πρέπει να πολλαπλασιάσουμε τον πολλαπλασιαστέο επί το σημαντικό μέρος του πολλαπλασιαστή και έπειτα να μεταθέσουμε την υποδιαστολή στο εκσαγόμενο κατά τόσες θέσεις προς τα δεξιά, όσα μηδενικά είχε στο τέλος ο πολλαπλασιαστής.

Πολλαπλασιασμός δεκαδικού κλάσματος επί δεκαδικό κλάσμα.

$$15. \text{Να βρεθεί το γινόμενο } 6,19 \cdot 2,5. \text{ Ας υποδώσουμε δύο λίξεις:}$$

1) Τρόπος με τους δύο αριθμούς σε απλά κλάσματα.

$$6,19 \cdot 2,5 = \frac{619}{100} \cdot \frac{25}{10} = \frac{619 \cdot 25}{1000} = \frac{15475}{1000} = 15,475.$$

2) Ας βρούμε το εκσαγόμενο του πολλαπλασιασμού $6,19 \cdot 2,5$ με άλλο τρόπο: αφαιρέσουμε τον πρώτο παράγοντα 100 φορές, και τον δεύτερο παράγοντα 10 φορές, θα έχουμε το γινόμενο: $619 \cdot 25 = 15475$.

Το γινόμενο αυτό είναι μεγαλύτερο του ζητούμενου 1000 φορές. Για να βρούμε το ζητούμενο γινόμενο, πρέπει να ελαττώσουμε 1000 φορές το εκσαγόμενο, που βρήκαμε:

$$6,19 \cdot 2,5 = \frac{619 \cdot 25}{1000} = 15,475.$$

Μετρώντας τον αριθμό των ψηφίων, που βρίσκονται στα δεξιά τις υποδιαστολίες των παραγόντων και το γινόμενο, μπορούμε να παραδεχτόμε τον ακόλουθο κανόνα του πολλαπλασιασμού των δεκαδικών κλασμάτων:

Για να πολλαπλασιάσουμε δεκαδικό κλάσμα επί δεκαδικό κλάσμα, πρέπει να τα πολλαπλασιάσουμε σαν να είναι ακέρειοι, χωρίς να πάρουμε υπ' όψει μας τις υποδιαστολίες, και στο εβρισκόμενο γινόμενο από δεξιά ε' αριστερά να χωρίσουμε με την υποδιαστολή τόσα ψηφία, όσα έχουν και οι δύο παράγοντες.

Σημείωση. Κατά τη μεταφορά τις υποδιαστολίες στο μέρος, που λίπουν ψηφία, βάζουν μηδενικά.

$$16. \text{Παράδειγμα. Να πολλαπλασιασθεί: } 0,72 \cdot 0,003.$$

$$\text{Λίξεις. } 0,72 \cdot 0,003 = 0,00216, \text{ όπου } 72 \cdot 3 = 216.$$

Σημείωση. Κατά τον πολλαπλασιασμό των δεκαδικών κλασμάτων πολλαπλασιάζουμε τα σημαντικά μέρη των παραγόντων.

§ 7. Διέρεσι τον δεκαδικον κλασμάτων.

Διέρεσι δεκαδικού κλάσματος δια ακέρειο αριθμό.

$$1. \text{Να διερεθί: } 164,32 : 52.$$

Λίξεις. Τι διέρεσι δεκαδικού κλάσματος δι' ακέρειο αριθμό την αρχίζον έτσι, όπως και την διέρεσι τον ακέρειον αριθμόν. Στο παράδειγμά μας πρέπει να διερέσουμε το 164,32 δια 52. Θα έχουμε:

$$164,32 : 52 = 3,16.$$

Τι λίξι τι γράφουμε ως εκκίς:

$$\begin{array}{r} 164,32 \overline{) 52} \\ \underline{156} \\ 83 \\ \underline{52} \\ 312 \\ \underline{312} \\ 0 \end{array}$$

Σιχνα σιμβένι, όταν φτάσουμε στην τελευταία τάξι του διερετέυ,

να βρίσκουμε κε κατάλοιπο. Τότε μπορούμε το κατάλοιπο αφο να το μετατρέψουμε σε μέρη τις ακόλουθες κατώτερες τάξεις κε να εκσυχολοθίσουμε τι διέρεσι.

$$2. 63,189 : 18:$$

$$\begin{array}{r} 63,189 \quad | 18 \\ \underline{91} \quad 3,5105 \\ \underline{18} \\ 90 \end{array}$$

Για να διερέςουμε δεκαδικο κλάσμα δια ακερέν, πρέπει να διερέςουμε πρώτα το ακέρεο μέρος τυ διερετέν, βάζοντας υποδιαστολι στο πιλίκο, το κατάλοιπο το ενόνουμε με το κλασματικο μέρος, τρέποντάςτο σε δεκαδικο μέρος, κε εκσυχολοθύνουμε τι διέρεσι τυ κλασματικυ μέρους.

Σιμίοσι. Αν ο αριθμος τον πσιφίον, πυ βρίκαμε μετα την υποδιαστολι κατα την διέρεσι, υπερβένι τον αριθμο τον πσιφίον, πυ μας χριάζοντε για τι λίσυ τυ προβλήματος, τότε το εθρικόμενο πιλίκο το στρονχιλέβουμε στις μονάδες εκίνις τις τάξεις, πυ μας εκσυχολοθύνει τον απετόμενο αριθμο πσιφίον στο πιλίκο.

Ετσι στο παράδειγμα 2 μπορούμε να σταματίσουμε στο πιλίκο 3,51, αν μας χριάζότανε να έχουμε πιλίκο μονάχα σε εκατοστα μέρη.

Ας περάσουμε στι διέρεσι δια δεκαδικυ κλάσματος.

Διέρεσι δια δεκαδικυ κλάσματος.

3. Να διερεθουν:

$$1) 1,61 : 0,5, \quad 2) 0,1808 : 0,452.$$

Λίσι. 1) Ας αφκίσουμε το διερετέο κε το διερέτι τόσες φορές, ώστε ο διερέτις να γίνι ακέρεος αριθμος. Γι' αφο, στυν περίπτωσι αφο κε τυς διο αριθμους πρέπει να τυς πολλαπλασιάζουμε επι 10. Το πιλίκο απο τον πολλαπλασιαζμο αφο δεν αλάζι:

$$1,61 : 0,5 = 16,1 : 5.$$

Για την τελιοτικη λίσυ έμινε να κάνουμε διέρεσι δια ακέρευ αριθμου:

$$16,1 : 5 = 3,22.$$

Ετσι κάνουμε τι διέρεσι κε σε κίνες τις περιπτώσεις, όταν το

κλασματικο μέρος τυ διερέτι περιέχι κάμπωσα δεκαδικα πσιφία μετα την υποδιαστολι.

$$2) 0,1808 : 0,452 = 180,8 : 452 = 0,4.$$

Στυν περίπτωσι αφο, για να γίνι ο διερέτις ακέρεος αριθμος κε το πιλίκο να μι αλάζι, ανανκαστίκαμε το διερετέο κε το διερέτι να τυς αφκίσουμε 1000 φορές.

Για να βρούμε το πιλίκο απο τι διέρεσι δια δεκαδικυ κλάσματος, πρέπει πρώτα να αφκίσουμε το διερετέο κε το διερέτι τόσες φορές, ώστε ο διερέτις να γίνι ακέρεος αριθμος. Γι' αφο πρέπει την υποδιαστολι στο διερετέο κε στο διερέτι να την μεταφέρουμε προς τα δεκσια κατα τόσα πσιφία, όσα έχι ο διερέτις μετα την υποδιαστολι το πιλίκο απο αφο δεν αλάζι.

Ετσι, αν έχουμε να κάνουμε μονάχα με δεκαδικα κλάσματα, μπορούμε να απλυστέψουμε τι διέρεσι τον δεκαδικον κλασματόν κε να κάνουμε τι διέρεσι τον δεκαδικον κλασματόν σαν ακέρεον αριθμον.

Πρέπει να δόσουμε προσοχι σε μερικες περιπτώσεις τις διέρεσις τον δεκαδικον κλασματόν.

$$4. \text{Να βρεθι το πιλίκο: } 400,4 : 0,728.$$

$$\Lambda \acute{\iota} \sigma \iota. 400,4 : 0,728 = 400400 : 728 = 550.$$

Σιμίοσι. Στις περιπτώσεις εκίνες, όταν τα πσιφία μετα την υποδιαστολι τυ διερετέν ίνε λιγότερα απο τα πσιφία τυ διερέτι, πρέπει να γράψουμε στο τέλος τυ διερετέν μηδενικα.

$$5. 1) 9 : 0,75 = 900 : 75 = 12. \quad 2) 9,9 : 2,25 = 990 : 225 = 4,4.$$

$$6. \text{Να διερεθι ο } 74,75 : 3,25.$$

$$\Lambda \acute{\iota} \sigma \iota. 74,75 : 3,25 = 7475 : 325 = 23.$$

Σιμίοσι. Αν ο διερετέος κε ο διερέτις έχουν τον ίδιο αριθμο πσιφίον μετα την υποδιαστολι, τότε παραλίπουμε τις υποδιαστολες κε έτσι ι διέρεσι μετατρέπεται σε διέρεσι ακέρεον αριθμον.

Ας δίκουμε πός να κάνουμε τις πράξεις με τα δεκαδικα κλάσματα σε κίνες τις περιπτώσεις, πυ ίνε ανάνκι να κάνουμε είνχρονα πολυς πολλαπλασιαζμους κε πολες διέρεσις.

$$7. \text{Ας κάνουμε τις πράξεις τις παραστάσεις: } \frac{4,5 \cdot 0,18 \cdot 0,005 \cdot 40}{0,012 \cdot 22,5}.$$

9 Ποποφ. Αριθμητικη 5-ις κε 6-ις τάξεις.

Τα δεκαδικά κλάσματα μπορούμε να τα αντικαταστήσουμε με ακέρειους αριθμούς, αφιζάνοντας τον αριθμητή με τον παρονομαστή με τον ίδιο αριθμό.

Τι λίστιν γράφουμε ος εκςις:

$$\frac{4,5 \cdot 0,18 \cdot 0,005 \cdot 40}{0,012 \cdot 22,5} = \frac{45 \cdot 18 \cdot 5 \cdot 40 \cdot 1000 \cdot 10}{10 \cdot 100 \cdot 1000 \cdot 12 \cdot 225} = \frac{45 \cdot 18 \cdot 5 \cdot 40 \cdot 10000}{12 \cdot 225 \cdot 1000000} = \frac{6}{10} = 0,6.$$

ΧΙΙΙ. ΣΙΝΔΙΑΖΜΕΝΕΣ ΠΡΑΚΣΙΣ ΜΕ ΑΠΛΑ ΚΕ ΔΕΚΑΔΙΚΑ ΚΛΑΖΜΑΤΑ.

§ 1. Τροπι δεκαδικυ κλάζματος σε απλο κλάζμα.

Ιπαμε πια, πος οποιοδήποτε δεκαδικο κλάζμα μπορούμε να το παραστήσουμε με μορφι δεκαδικυ με μορφι απλυ κλάζματος: 0,07 ίνε γραμένο με μορφι δεκαδικυ κλάζματος το $\frac{7}{100}$ με μορφι απλυ. Ι διαφορα ίνε μονάχα στον τρόπο τις παράστασις τυ κλάζματος. Γι' αφο το κάθε δεκαδικο κλάζμα μπορούμε να το αντικαταστήσουμε με απλο κλάζμα.

Το απλο κλάζμα, πυ έχι προκίπτει, αν απλοπίτε πρέπει να το απλοπίςουμε, π. χ.:

$$0,24 = \frac{24}{100} = \frac{6}{25}.$$

§ 2. Τροπι τυ κινυ κλάζματος σε δεκαδικο.

1. Τα απλα κλάζματα, πυ έχυν παρονομαστι τι μονάδα με τα μιδενικα στο τέλος-τους, γράφοντε απ' εφθίας σαν δεκαδικα.

Π. χ.

$$\frac{97}{100} = 0,97, \quad \frac{48}{10000} = 0,0048.$$

Για να παραστήσουμε το απλο κλάζμα με μορφι δεκαδικυ κλάζματος, όταν στον παρονομαστι δεν ιπάρχι μονάδα με μιδενικα, αλα άλος κάποιος αριθμός, πρέπει να εκτελέσουμε διέρεσις.

2. Να τραπυν τα $\frac{5}{8}$ σε δεκαδικο κλάζμα.

Κςέρουμε, πος κάθε απλο κλάζμα μπορι να θεωριθι σαν πιλίκο, πυ προκίπτει απο τι διέρεσι τυ αριθμητι δια τυ παρονομαστή-τυ: το $\frac{5}{8}$ μπορούμε να το θεωρίσουμε σαν εκςαγόμενο τις διέρεσις τυ 5 δια τυ 8. Διερόντας το 5 δια τυ 8 θα έχουμε:

$$5 : 8 = 0,625.$$

Για να τρέψουμε απλο κλάζμα σε δεκαδικο, πρέπει να διερέσουμε τον αριθμητή-τυ δια τυ παρονομαστι ζίμφονα με τον κανόνα τις διέρεσις τον δεκαδικον κλαζμάτων.

§ 3. Απεριόριστα δεκαδικα κλάζματα.

Κατα τι διέρεσι τυ αριθμητι τυ κλάζματος δια τυ παρονομαστι δε βρίσκουμε πάντοτε τελιοτικο αποτελέζμα.

1. Να τραπι σε δεκαδικο κλάζμα ο αριθμός $\frac{2}{11}$. Διερόμε το 2 δια τυ 11.

Τα κατάλιπα πυ προκίπτυν απο τι διέρεσι αρχίζοντας απ' το τρίτο κατάλιπο, επαναλαβόνοντε με γι' αφο αρχίζοντας απ' τα χιλιοστα θα βρούμε στο πιλίκο πςιφία, πυ επαναλαβένοντε. Το εκςαγόμενο τις διέρεσις αφτις το ονομάζουμε απεριόριστο δεκαδικο κλάζμα. $\frac{2}{11} = 0,1818...$

Αφο σιμένι, πος δεν ιπάρχι ακριβες δεκαδικο κλάζμα ισοδίναμο με το απλο $\frac{2}{11}$. Αφο

το πιλίκο σινίθος το στρονκίλβυν σε μονάδες μιας οποιαςδήποτε τάξις με βρίσκονε την τιμι τυ κλάζματος με ακρίβια μιας μονάδας τις τάξις αφτις. Ετσι, π. χ. λέγυν, πος τα $\frac{2}{11} \approx 0,18$ με ακρίβια ενος εκατοστó. (Το σιμίó \approx σιμένι ιςóτι-τα κατα προσένκισι).

$$\frac{2}{11} \approx 0,182 \text{ με ακρίβια ενος χιλιοστó.}$$

$$\frac{2}{11} \approx 0,1818 \text{ ,, ,, ενος δεκάκισ χιλιοστó κ.ο.κ.}$$

Στις περιπτώσεις τις διέρσεις με δομένι ακρίβεια χρισιμοποιούμε μερικες απλοποιήσεις.

2. Να βρεθι το πιλίκο: $93 : 11$ με ακρίβεια ενος δεκάτου.

$$\begin{array}{r} \text{Δίσι.} \\ 93 \overline{) 11} \\ \underline{88} 8,45... \\ 50 \\ \underline{44} \\ 60 \\ \underline{55} \\ 50 \end{array}$$

Το πρότο πσιφίο μετα τιν υποδιαστολι το πιλίκο ίνε το 4. Αλα αν εκσκολυθάμε τι διέρσει, τότε τα ακόλυθα πσιφία το πιλίκο θα ίνε 545. Αφτο δίχνη, πως ακριβέστερο πσιφίο απ' το 4 δέκατα ίνε να πάρουμε τα 5 δέκατα.

Σιμίοςι. Δεν ίνε ανάνκι να βρίσκουμε το ακόλυθο πσιφίο το πιλίκο, αρκι να σινκρίνουμε το κατάλιπο με το διερέτι, κι αν αφτος ίνε μεγαλύτερος τν μισυ το διερέτι, τότε το ακόλυθο πσιφίο το πιλίκο θα ίνε μεγαλύτερο τν 5.

Οταν βρίσκουμε το τελεφτέο κατα προσένκισι πσιφίο τν πιλίκο, πρέπι να σινκρίνουμε τν κατάλιπο με το διερέτι, κε, αν το κατάλιπο ίνε ίσο με το μισο τν διερέτι, ίτε μεγαλύτερο απ'αφτο, τότε μεγαλύτενουμε το τελεφτέο πσιφίο τν πιλίκο κατα μια μονάδα, αν όμως ίνε μικρότερο απ'το μισο τν διερέτι, τότε τον παραλίπουμε χορις να αλάκνουμε το πιλίκο.

3. Ι αμερικάνικη τórνη ίνε κατασκευαζμένη σύμφωνα με το ανηλικο μετρικο σύστημα, όπου μικρα μάκρι μετριόντε με ντιώμας (1 ντιώμα=25,4 μμ).

Να τραπυν σε μιλίμετρα τα $\frac{5}{64}$ τις ντιώμας.

Σε μιλίμετρα το ίδιο μάκρος θα ισότε:

$$25,4 \cdot \frac{5}{64} = \frac{25,4 \cdot 5}{64} = \frac{127}{64} \mu\mu.$$

Τρέποντας τον $\frac{127}{64}$ σε δεκαδικο κλάζμα βρίσκουμε 1,984375 μμ.

Ι εργασία στον τórνο επιτρέπει ακρίβεια μονάχα ός τα εκατοστα τν μιλιμέτρου. Διερόντας τον 127 δια τν 64, πρέπι να σταματίσουμε τι διέρσει τότε, όταν στο πιλίκο θα βρούμε εκατοστα κε τότε ι απάντισι στο πρόβλημα θα ίνε 1,98 μμ.

Όπος φένετε απο το παράδιγμα αφτο, ο αριθμος τν δεκαδικον πσιφίον τν κλάζματος καθορίζετε απο τις τεχνικες σινθίκες.

Όταν ένα απλο κλάζμα το μετατρέπουμε σε τέλιο δεκαδικο, πρέπι να περιορίζουμε τον αριθμο τν δεκαδικον πσιφίον, σύμφωνα με τος όρους τν προβλήματος.

Πρέπι να δόσουμε προσοχι στις ιδιότητες τις διέρσεις, πυ δίνι πιλίκο, το οποίο ίνε απεριόριστο κλάζμα. Ι απεριόριστι διέρσει πάντα δίνι κατάλιπα, πυ επαναλαβένυντε. Κε πραγματικα κατα τιν απεριόριστι διέρσει δεν ίνε δυνατο όλο τον κερο να έχουμε διάφορα κατάλιπα, γιατι κάθε νέο κατάλιπο πρέπι να ίνε μικρότερο τν διερέτι, ενο ο αριθμος τν καταλίπων αφτων ίνε περιοριζόμενος.

Σ'ένα απο τα παραδείγματα έχουμε $2 : 11 = 0,1818...$. Επιδι ο διερέτις στο παράδιγμα αφτο ίνε 11, γ'αφτο θα μπορούσαμε να έχουμε στο κατάλιπο τος αριθμος 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10— το όλο δέκα διάφορα κατάλιπα. Μα άμα τελίόσουμε τα κατάλιπα αφτα, κάνοντας ακατάπαρτα διέρσει, εκσάπαντος κάπιο απ'αφτα θα κσαναέρχονταν στο κατάλιπο κε απο δο όλα τα άλα κατάλιπα πρέπι να επαναλιφθυν με τι σιρά-τος.

Στο παράδιγμά-μας ι επανάλιψι αρχίζει απο το κατάλιπο 2.

Ι επανάλιψι τν κατάλιπων αντανακλάτε στο πιλίκο: στο πιλίκο κσανα βρίσκουμε τα ίδια πσιφία, τα οποία ίχαμε προτίτερα, κε με τιν ίδια-τους σιρα. Αν τα κατάλιπα επαναλαβένυντε κάμποσες φορες, τότε τόσες φορες περιοδικα επαναλαβένυντε κε τα πσιφία τν πιλίκο. Ι ομάδα τν πσιφίον τν πιλίκο, πυ επαναλαβένυντε κατα τιν ατέλειστι διέρσει ονομάζετε περίοδος, κε το απεριόστο δεκαδικο κλάζμα, πυ βρίσκουμε στο πιλίκο απο τι διέρσει αφτι, ονομάζετε περιοδικο κλάζμα.

Στο πιλίκο-μας $\frac{2}{11} = 0,18...$ βρίσκουμε περιοδικο κλάζμα με περίοδο «18». Ι περίοδος αφτι αποτελίτε απο δύο πσιφία.

Οριζμος. Αν στο απεριόριστο δεκαδικο κλάζμα, αρχίζοντας απο κάπιο δεκαδικο πσιφίο, ο σινδιαζμος κάμποσον αριθμον επαναλαβένυντε ατέλιotes φορες με τιν ίδια σιρα, τότε, τέτιο δεκαδικο κλάζμα ονομάζετε απεριόριστο περιοδικο κλάζμα.

Το περιοδικο κλάζμα σιμiónετε με άποσιοπιτικα, πυ γράφυνε μετα τιν περίοδο.

Ετσι, $1) \frac{2}{11} = 0,1818...$, περίοδος ίνε τα πσιφία 1 κε 8 (ο αριθμος 18).

2) Το κλάσμα $\frac{5}{12} = 0,41666...$

Τρέποντας το $\frac{5}{12}$ σε δεκαδικό, βρήκαμε απεριόριστο περιοδικό κλάσμα. Περίοδος ίνε το ψιφίο 6.

Για να μάθουμε, πιά απλα κλάσματα τρέποντε σε τελιοτικό δεκαδικό, κε πιά σε απεριόριστο, ας εκσετάσουμε ένα ακόμα τρόπο μετατροπής απλου κλάσματος σε δεκαδικό. Ο τρόπος αφτος έχι βάσει τιν αναζήτιςι τέτιον ριμπλιροματικον παραγόντον για τον αριθμητι κε παρονομαστι τυ κλάσματος, ι οπί μετατρέπυν τον παρονομαστι τυ κλάσματος σε αριθμο, πυ παραστένι τι μονάδα με μηδενικα.

Τον τρόπο αφτον τον εφαρμόζυν μονάχα στα ανάγωγα κλάσματα, διλ. σε κίνα τα κλάσματα, τον οπίον ο αριθμητις κε παρονομαστις έγιναν αμιβέα πρότι αριθμι, ίστερα απο όλες τις δυνατες απλοπιίσις.

4. Να τραπυν σε δεκαδικα τα ακόλυθα απλα κλάσματα.

$$\frac{1}{2}, \frac{1}{4}, \frac{1}{8}, \frac{1}{5}, \frac{1}{25}, \frac{1}{125}, \frac{3}{250}, \frac{7}{500}, \frac{11}{40}.$$

Λίσι.

$$\frac{1}{2} = \frac{5 \cdot 1}{5 \cdot 2} = \frac{5}{10},$$

$$\frac{1}{5} = \frac{2 \cdot 1}{2 \cdot 5} = \frac{2}{10},$$

$$\frac{1}{4} = \frac{25 \cdot 1}{25 \cdot 4} = \frac{25}{100},$$

$$\frac{1}{25} = \frac{4 \cdot 1}{4 \cdot 25} = \frac{4}{100},$$

$$\frac{1}{8} = \frac{125 \cdot 1}{125 \cdot 8} = \frac{125}{1000},$$

$$\frac{1}{125} = \frac{8 \cdot 1}{8 \cdot 125} = \frac{8}{1000}.$$

Με τον ίδιο τρόπο βρίσκυνε ριμπλιροματικυς παράγοντες κε για τα κλάσματα $\frac{3}{250}, \frac{7}{500}, \frac{11}{40}$.

Ο τρόπος αφτος τις τροπις απλου κλάσματος σε δεκαδικό χρρσιμοπιίτε μόνον τότε, όταν ο παρονομαστις τυ απλου κλάσματος ίνε γινόμενο τυ 2 κε 5, σε οποιάδιποτε δίναμι.

Για όλες περιπτώσις ο τρόπος αφτος δεν εφαρμόζετε. Ας το αποδίκουμε με παράδιγμα.

5. Να τραπυν σε δεκαδικα κλάσματα το $\frac{2}{3}$ κε το $\frac{5}{12}$.

$$\text{Λίσι 1) } \frac{2}{3} = 0,666... \quad 2) \frac{5}{12} = 0,41666...$$

Σ' αφα τα παραδύγματα το πιλίο έχι μορφι περιοδικυ κλάσματος.

Εφκολα μπορούμε να καταλάβουμε, γιατί δεν ίνε δυνατό κάθε απλο κλάσμα να το τρέψουμε σε ακριβες δεκαδικό κλάσμα.

Αν στον παρονομαστι τυ ανάγωγου κλάσματος ιπάρχυν άλι οποιοδιποτε πρότι παράγοντες, εκτος απ' το 2 κε το 5, τότε απο τέτιο κλάσμα δεν ίνε δυνατό να πάρουμε κλάσμα με παρονομαστι 10, 100, 1000.

Τα κλάσματα $\frac{2}{3}$ κε $\frac{5}{12}$ δεν ίνε δυνατό να τα τρέψουμε σε ακριβι δεκαδικα κλάσματα. Δεν μπορούμε να διαλέκουμε τελικο αριθμο, πυ πολαπλασιαζόμενος επι τον 3 να δόσι 10, 100, 1000 κ.τ.λ., τυ ίδιο παρατιρόμε κε στα κλάσματα. $\frac{5}{12} = \frac{5}{2 \cdot 2 \cdot 3} = \frac{5 \cdot 5 \cdot 5}{2 \cdot 2 \cdot 5 \cdot 5 \cdot 3} = \frac{125}{100 \cdot 3}.$

Εδο δεν μπορούμε να βρούμε τον χρραζόμενο παράγοντα για το 3.

I. Αν ο παρονομαστις ανάγωγου κλάσματος, κατα τιν ανάλισι σε πρώτους παράγοντες δίνι γινόμενο, αποτελούμενο μονάχα απο το 2 κε 5, τότε τέτιο κλάσμα μπορι να τραπι σε τελικο δεκαδικό κλάσμα.

II. Αν ο παρονομαστις ανάγωγου κλάσματος, κατα τιν ανάλισι τυ ετυς πρώτους παράγοντες δίνι γινόμενο όχι απο 2 κε 5 ίτε τέτιο, στο οπίο εκτος απ' το 2 κε 5 περιέχοντε κε άλι παράγοντες, τότε το κλάσμα αφτο δεν ίνε δυνατό να τραπι σε τελικο δεκαδικό κλάσμα.

§ 4. Πράκσις με απλα κε δεκαδικα κλάσματα ταφτόχρονα.

I πράξις, στις οπίες χρρσιμοπιίμε απλα κε δεκαδικα κλάσματα ριχνα χρρσιμοπιόντε, όταν έχουμε να κάνουμε πολίπλοκυσ λογαριαζμυς. Τότε μπορούμε όλα τα δεκαδικα να τα τρέψουμε σε απλα κε να κάνουμε πράξις πάνω σε απλα κλάσματα. Μπορούμε κε αλιότικα: όλα τα απλα κλάσματα να τα τρέψουμε σε δεκαδικα κε νάχουμε να κάνουμε μονάχα με δεκαδικα κλάσματα.

Στιν πραχτικι όμως τέτιες απλοπιίσις δεν οφελυν πάντα, κάποτε ίνε οφελιμότερο να αφίουμε τα απλα κε δεκαδικα κλάσματα έτσι όπος ίνε.

Παράδειγματα. 1) Ας πολλαπλασιάσουμε $0,0028 \cdot \frac{4}{7}$.

$$0,0028 \cdot \frac{4}{7} = \frac{0,0028 \cdot 4}{7} = 0,0004 \cdot 4 = 0,0016.$$

Κατα τι λίξι το παραδείγματος αφυ αφίσαμε το απλο κλάζμα. Ι τροπι το $\frac{4}{7}$ σε δεκαδικο κλάζμα θα μας έφερνε στως κατα προ-
ζένικισ αριθμους.

2) Να βρεθι το πιλίκο $\frac{11}{15} : 2,64$.

Λίξι. Διερούμε δια 2,64 ζίμφονα με τον κανόνα διέρεσις δι' αχέρου αριθμυ:

$$\frac{11}{15} : 2,64 = \frac{11}{15 \cdot 2,64} = \frac{11 \cdot 100}{15 \cdot 264} = \frac{100}{15 \cdot 24} = \frac{100}{360} = \frac{5}{18}.$$

3) Να πολλαπλασιασθον $0,753 \cdot \frac{12}{251}$.

Πολλαπλασιάζουμε ζίμφονα με τον κανόνα το πολλαπλασιαζμυ αχέρου αριθμυ επι κλάζμα:

$$0,753 \cdot \frac{12}{251} = \frac{0,753 \cdot 12}{251} = \frac{753 \cdot 12}{1000 \cdot 251} = \frac{3 \cdot 12}{1000} = \frac{36}{1000} = 0,036.$$

Εδο πολλαπλασιάζουμε κε διερούμε τα δεκαδικα κλάζματα, όπως κε τος αχέρους αριθμους.

Ι τροπι τον δεκαδικον σε απλα κλάζματα ίνε προτιμότερι τότε, όταν πολλαπλασιάζουμε ίτε διερούμε απλα ίτε δεκαδικα κλάζματα μαζί.

Στις περιπτώσις όμος τις ταφτόχρονισ πρόσθεσις απλυ κε δεκαδικυ κλάζματος, καθος κε κατα τιν αφέρει-τους, μονάχα λίγα δεκαδικα κλάζματα τρέπυν σε απλα. Στις πιο πολίπλοχες περιπτώσις ίνε προτιμότερο να τρέψουμε το απλο κλάζμα σε δεκαδικο.

$$4) \frac{2}{7} + 0,3 - \frac{1}{4} = \frac{2}{7} + \frac{3}{10} - \frac{1}{4} = \frac{40 + 42 - 35}{140} = \frac{47}{140}.$$

5) Να γίνυν : πράξις: $\frac{7}{12} \cdot \frac{3}{5} \cdot 0,48 : 0,125$.

Λίξι.

$$\frac{7}{12} \cdot \frac{3}{5} \cdot 0,48 : 0,125 = \frac{7 \cdot 3 \cdot 48 \cdot 10 \cdot 0}{12 \cdot 5 \cdot 125 \cdot 100} = \frac{7 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 10}{5 \cdot 125}.$$

Για να γίνι ι λίξι πιο απλι, πολλαπλασιάζουμε τον αριθμυ κε τον παρονομαστ επι 2 κε 8, γιατι ο πολλαπλασιαστις 2 κατα τον πολλαπλασιαζμυ επι τον πολλαπλασιαστι 5 δίνι παρονομαστι 10, κε ο πολλαπλασιαστις 8 πολλαπλασιαζόμενος επι 125 δίνι παρονομαστι 1000.

$$\frac{2 \cdot 8 \cdot 7 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 10}{5 \cdot 2 \cdot 125 \cdot 8} = \frac{2 \cdot 8 \cdot 7 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 10}{10 \cdot 1000}.$$

Βρίκαμε πιο απλι παράστασι, πυ μετα τιν απλοπίσι δίνι τέτιο εκσαγόμενο:

$$\frac{2 \cdot 8 \cdot 7 \cdot 3 \cdot 4}{1000} = \frac{1344}{1000} = 1,344.$$

Σιμίοςι. Αν στον παρονομαστι το κλάζματος πυ θρίσκουμε, ιπάρχυν παράγοντες 5, 25, 125, τότε ο αριθμυτις κε ο παρονομαστις τυ εθρικόμενου κλάζματος πρέπι αντίστιχα να πολλαπλασιαστων επι 2, 4, 8.

$$6) \frac{11}{13} + 8,823 + \frac{1}{50} \approx 0,846 + 8,823 + 0,020 \approx 9,689.$$

Σιμίοςι. Ι. Όταν στις πράξις ζιναντόντε κε απλα κε δεκαδικα κλάζματα, τότε κατα τιν τροπι το απλυ κλάζματος σε δεκαδικο κε κατα το ζτρονκίλεμά-τω πρέπι να πάρουμε τόσα δεκαδικα πσιφία όσα ιπάρχυν στα δεδομένα κλάζματα.

Σιμίοςι. ΙΙ. Σε περίπτωσι πρόσθεσις κε αφέρεισι αριθμυν κατα προσένικισ όλι ι προσθετεί, ο μιότηος κε ο αφερετέος, πρέπι νάχυν ίδιο αριθμυ πσιφίον μετα τιν υποδιαστολι.

Σιμίοςι. ΙΙΙ. Κατα τον πολλαπλασιαζμυ κε τι διέρεσι αριθμυν κατα προσένικισ όλι ι παράγοντες, το γινόμενο, ο διερετέος, διερέτις κε το πιλίκο πρέπι νάχυν ίδιο αριθμυ πσιφίον στο ζιμαντικο μέρος-τος.

$$7) \frac{3}{7} \cdot 0,51 \approx 0,43 \cdot 0,51 \approx 0,22.$$

$$8) \frac{111}{115} \cdot 0,376 \approx 0,965 \cdot 0,376 \approx 0,363.$$

$$9) 5,73 \cdot 28,1 \approx 57,3 : 281 \approx 0,204.$$

XIV. ΛΟΓΙ ΚΕ ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ.

**§ 1. Διο
τρόπι ζίν-
κρισις τον
αριθμυν.**

Ιπάρχυν δύο τρόπι ζίνκρισις τον αριθμυν.

Παράδειγμα. Το γραφίο τον ικοδομον πλήροσε στο τυβλο-εργοστάσιο για διο παρτίδες τύβλα 4800 ρύβλ. κε 1200 ρύβλ. Να ζινκριθυ αφτι ι αριθμυ.

Λίξι. Μπορούμε να δόσουμε διο απαντίσις:

1) μπορούμε να πούμε πως για την πρώτη παρτίδα πλινόσανε 3600 ρ. περισσότερο απ' ό,τι για τη δεύτερη παρτίδα. 2) μπορούμε να πούμε επίσης, πως για την πρώτη παρτίδα πλινόσανε 4 φορές περισσότερο, απ' ό,τι για τη δεύτερη. Και στις δύο περιπτώσεις έχουμε λόγο δύο ομοίων μεγεθών.

Στην πρώτη περίπτωση συγκρίναμε τους αριθμούς με την αφέρεση, στη δεύτερη περίπτωση με τη διαίρεση. Το πρώτο αποτέλεσμα το ονομάζον λόγο τις διαφορές, το δεύτερο πολλαπλάσιο λόγο.

Ο λόγος της διαφοράς ίνε αποτέλεσμα τις συγκρίσεις δύο αριθμών μέσω των αφέρεσεων, π.χ. 25 εκμ. τ — 10 εκμ. τ. = 15 εκμ. τ.

Ο πολλαπλάσιος λόγος ίνε αποτέλεσμα τις συγκρίσεις δύο αριθμών μέσω των διόδσεων. Στο λόγο αυτό αντιστοιχεί αριθμός αχέρεος ίτε κλαζματικός.

Παράδειγμα: 1) $\frac{210}{35} = 6$, 2) $\frac{25}{10} = 2\frac{1}{2}$.

Σε κάθε λόγο έχουμε δύο αριθμούς, τους οποίους συγκρίνουμε. Ο αριθμός αφτι ονομάζοντε όρι του λόγου.

Ο πρώτος αριθμός ίνε ο ιγόμενος όρος του λόγου, ο δεύτερος αριθμός ο επόμενος όρος του λόγου.

Γραφί το λόγο τις διαφορές με τα γράμματα του αλφάβητου: $a - b = d$.

Εδο ό a ίνε ο ιγόμενος όρος του λόγου, ο b ίνε ο επόμενος και το $(a - b)$ και το d εκζίς παραστένον το μέγεθος του λόγου τις διαφορές.

Γραφί το πολλαπλάσιο λόγο με γράμματα: $a : b = q$ ίτε $\frac{a}{b} = q$.

Σ' αφτο το παράδειγμα ό a ίνε ο ιγόμενος όρος, ό b ο επόμενος όρος. $\frac{a}{b}$ και q εκζίς παραστένον το μέγεθος του πολλαπλάσιου λόγου.

§ 2. Πολλαπλάσιος λόγος.

Παράδειγμα. Το χτίσιμο των τήχων σε μια ικοδομή κόστισε 40 000 ρ. Κατά την ελάτωση του πάχους του τήχους ελαφρού τύπου ικοδομήματος το χτίσιμο κόστισε 20 000 ρύβλια.

Πόσες φορές λιγότερα είναι τα έξοδα των τήχων

του ελαφρού τύπου;

Λίσι. Πρέπει να μάθουμε πόσες φορές ακριβότερα κόστισαν ταίχια του βαρύνον τύπου ικοδομής από τους τήχους του ελαφρού τύπου.

Για ταίχια του προβλήματος αφτι πρέπει να συγκρίνουμε τους αριθμούς. Με τη διαίρεση βρίσκουμε τον ακάλυθο λόγο:

$$\frac{40000}{20000} = 2. \text{ Απάντις: κατά 2 φορές.}$$

Ίταν δυνατό να μπει το ζήτημα αλιότιχα: πίο μέρος τις ακζίας, που ορίστηκε στην αρχή, αποτελεί η ακζία του τήχους του ελαφρού τύπου; Κατά την λίσια του προβλήματος, όπως ίνε, πρέπει να ανταλλάξουμε τις θέσεις του λόγου:

$$\frac{20000}{40000} = \frac{1}{2}. \text{ Απάντις: } \frac{1}{2}.$$

Ο δεύτερος λόγος έχει παρασταθεί με αριθμό, αντίθετο του προηγούμενου.

I. Ο λόγος του μεγαλύτερου αριθμού προς το μικρότερο δίδει, πόσες φορές ο πρώτος αριθμός ίνε μεγαλύτερος του δεύτερου.

II. Ο λόγος του μικρότερου αριθμού προς το μεγαλύτερο δίδει, πόσο μέρος του μεγαλύτερου αριθμού αποτελεί ο μικρότερος αριθμός.

III. Κατά τη μετάθεση των όρων του λόγου σχηματίζετε νέος λόγος, αντίστροφος του πρώτου.

§ 3. Η κυριότερη ιδιότητα του πολλαπλάσιου λόγου.

Στο κεφάλαιο για τις ιδιότητες των κλαζμάτων εχχακριβόσαμε, πως το πιλίκιο, το κλάζμα και ο λόγος μπορούν να θεωρηθύνε ως αποτέλεσμα μιας και τις αφτις πράξεις, τις διόδσεις. Γι' αφτο τις ιδιότητες του κλαζματος και τις ιδιότητες του πιλίκιου μπορούμε να τις μεταφέρουμε και στο λόγο.

Ας απαριθμήσουμε τις ιδιότητες αφτες.

I. Όσες φορές αφκζίσουμε τον ιγόμενο όρο του λόγου, τόσες φορές αφκζένει και ο λόγος. Όσες φορές ελατόνουμε τον ιγόμενο όρο, τόσες φορές ελατόνεται και ο λόγος.

II. Όσες φορές αφκζένουμε τον επόμενο όρο του λόγου, τόσες φορές ελατόνεται και ο λόγος. Όσες φορές ελατόνουμε τον επόμενο όρο, τόσες φορές αφκζένει και ο λόγος.

Π.χ., αφκζένοντας 3 φορές τον ιγόμενο όρο του λόγου $\frac{80}{20} = 4$,

θα έχουμε νέο λόγο: $\frac{240}{20} = 12$, που θα ίνε τρεις φορές μεγαλύτερος του προηγμένου· αφαιρώντας τον επόμενο όρο του ίδιου λόγου 2 φορές, θα έχουμε το λόγο: $\frac{80}{40} = 2$, που ίνε 2 φορές μικρότερος του αρχικού.

Ετσι επίσης ίνε σωστή και για το λόγο η κυριότερη ιδιότητα του κλάσματος. Εμείς τις τιν ονομάζουμε κυριότερη ιδιότητα του λόγου.

III. Αν πολλαπλασιάζουμε ίτε διαιρούμε ταυτόχρονα και τις δύο όρους του λόγου με έναν και τον ίδιο αριθμό, αλλάζει μονάχα η μορφή του λόγου, ενο η αριθμητική ακρίβεια του λόγου δεν αλλάζει.

Π. χ., ο λόγος $\frac{6\,000\,000\,000}{2\,000\,000\,000} = \frac{6}{2} = 3$.

Ας εμίσουμε και μια ακόμα ιδιότητα του λόγου.

Ας πάρουμε το λόγο: $\frac{12}{4} = 3$.

Ας παραστήσουμε τον ιγόμενον όρο του λόγου, με τον επόμενο και με το μέγεθος του λόγου, κατά τον κανόνα: ο διαιρετέος ισούτε με τον διαιρέτη επί το πηλίκο.

$$12 = 4 \cdot 3.$$

Εδο θα βρούμε τον ιγόμενον όρο του λόγου, κέροντας το μέγεθος του λόγου και τον επόμενο όρο-του. Γράφοντας-το θα έχουμε:

Ιγόμενος όρος = επόμενος όρος \times μέγεθος του λόγου.

Την ιδιότητα θα την λέμε προφορικά έτσι:

IV. Ο ιγόμενος όρος του πολλαπλάσιου λόγου ισούτε με τον επόμενο, πολλαπλασιασμένο επί το μέγεθος του λόγου.

§ 4. Εβρε- σι του άγνο- στου όρου του λόγου.

Η ιδιότητες του λόγου μας διεφκολύνουν να βρούμε τον άγνωστο όρο του λόγου, αν ίνε γνωστος ο άλλος όρος του λόγου και το μέγεθος του λόγου.

1. $\frac{x}{3} = 5$. Εδο ο άγνωστος ίνε ο ιγόμενος όρος του λόγου διλαδή ο διαιρετέος. Θα έχουμε:

$$x = 3 \cdot 5 = 15.$$

2. $\frac{72}{x} = 4$. Εδο ο άγνωστος ίνε ο διαιρέτης, ο οποίος ίνε και ο επόμενος όρος του λόγου. Θα έχουμε: $x = \frac{72}{4} = 18$.

§ 5. Απλο- πίσι στις πράξεις για τιν έβρεσι του λόγου και αντικατά- στασι του λόγου τον κλασματι- κον αριθ- μον με λό- γο ακέρειον αριθμον.

1. Απλοπίσι τον λόγο.

Η κυριότερη ιδιότητα του λόγου μας επιτρέπει να κάνουμε πιο απλο το λόγο και να απλοπίσουμε τις όρους του λόγου.

1. Να βρεθι ο λόγος τον αριθμον 17 200 και 1290.

Λίσι.

$$\frac{17\,200}{1290} = \frac{1720}{129} = \frac{40}{3}.$$

Με τι διέρει απλοπίσαμε τον ιγόμενον και τον επόμενο όρο του λόγου δια 10 και έπιτα δια 43.

Αν ο ιγόμενος και επόμενος όρος του πολλαπλάσιου λόγου έχουν καινο πολλαπλασιασται, τότε μπορούμε και τις

δύο όρους του λόγου να τις απλοπίσουμε δια το πολλαπλασιασται αυτου.

II. Αντικατάστασι τον κλασματικον αριθμον στις λογους.

2 Να βρεθι ο λόγος τον αριθμον: 1) $40,5 : 15,3$ 2) $2\frac{1}{2} : \frac{3}{4}$.

Λίσι.

$$1) 40,5 : 15,3 = \frac{40,5}{15,3} = \frac{405}{153} = \frac{45}{17} = 45 : 17,$$

$$2) 2\frac{1}{2} : \frac{3}{4} = \frac{5}{2} : \frac{3}{4} = \frac{5 \cdot 4}{2 \cdot 3} = \frac{10}{3} = 10 : 3.$$

Στα παραδείγματα αυτα, διερώντας και απλοπιδόντας τα κλάσματα, αντικαταστήνουμε το λόγο τον κλασματικον αριθμον με λόγο ακέρειον αριθμον.

Για να βρούμε το λόγο κλασματικον αριθμον, πρέπει να τις τρέψουμε σε ομόνυμα, να παραλίσουμε τις παρονομαστειες και να πάρουμε το λόγο τον αριθμιτον.

1) Ο λόγος $5,9 : 4,7 = 59 : 47$,

2) ο λόγος $4,13 : 2,5 = 413 : 250$.

§ 6. Ένα αναλογιον.

Ορισμός. Διο ίσι πολλαπλάσι λόγι ενομένι με το σιμίο τις ισότη-
τας, αποτελυν πολλαπλάσια αναλογία.

Σιμίος. Τιν πολλαπλάσια αναλογία θα
τιν ονομάζουμε απλα αναλογία.

Πρόβλημα. Ένα ταχυδρομικο τρένο διέτρεχε σε 6 ώρες
180 χμ κε εκσακολυθόντας το δρόμο-το διέτρεχε 90 χμ σε 3
ώρες. Αλακε ι ταχύτητα τυ τρένου ίτε όχι;

Λίσι. Το πρότο μέρος τυ δρόμου το τρένο το διέ-
τρεχε με ταχύτητα $\frac{180}{6} = 30$ χμ τιν ώρα. Το δέφτερο μέρος τυ
δρόμου το διέτρεχε με ταχύτητα $\frac{90}{3} = 30$ χμ τιν ώρα. Ι ταχύτητα
τυ τρένου δεν άλακε. Στο πρόβλημα αφτο ο λόγος $\frac{180}{6} = 30$ κε ο
λόγος $\frac{90}{3} = 30$ ίνε ίσι. Ι ισότητα τον λόγον $\frac{180}{6} = \frac{90}{3}$ σχηματίζει ανα-
λογία.

Ι αναλογία αφτι διαβάζετε έτσι: 1) ο 180 έχι λόγο προς τον
6, όπος ο 90 προς τον 3, ίτε: 2) ο λόγος τυ 180 προς τον 6
ίνε ίσος προς τον λόγο τυ 90 προς τον 3, ίτε: 3) το 180 ίνε
τόσες φορές μεγαλύτερο απο το 6, όσες φορές το 90 ίνε μεγαλί-
τερο τυ 3.

Ι γραφι με γράματα θα ίνε: $a : b = c : d$, ίτε $\frac{a}{b} = \frac{c}{d}$.

Κάθε όρος τις αναλογίας έχι τιν ονομασία-το: ο a κε ο d
ονομάζοντε άκρι όρι τις αναλογίας, ο b κε ο c ονομάζοντε μέσι όρι
της αναλογίας.

Ι αριθμι, με τυς οπίς μπορύμε να σχηματίζουμε αναλογία,
ονομάζοντε ανάλογι αριθμι.

§ 7. Ι κι- ριότερι ιδιότητα της αναλο- γίας.

1. Αγοράσαμε 10 μ ίραγμα προς 20 ρύ-
βλια το μέτρο. Πόσα μέτρα ίραγμα μπορύμε να
αγοράσουμε με τα ίδια χρίματα προς 5 ρύβλ.
το μέτρο;

Λίσι. $10 \cdot 20 = 200$ ρ. $200 : 5 = 40$ μ.

Με 200 ρύβλια μπορύμε να αγοράσουμε 40 μ
προς 5 ρύβλ.

Αν θα σιγκρίνουμε το ποσο τον μέτρον κε τιν ακσία κε στις

διο περιπτώσις, τότε θα έχουμε τιν αναλογία $\frac{40}{10} = \frac{20}{5}$, επιδι ι λόγι
τον αριθμον ίνε ίσι. Ι αριθμι αφτι σχηματίζουν αναλογία. Σινάμα
κε τα γινόμενα (έπρεπε να κσοδέψουμε ένα κε το αφτο ποσο) διλ.
 $40 \cdot 5$ κε το $20 \cdot 10$ ίνε επίσης ίσα.

Αφτι ίνε ι κιριότερι ιδιότητα τις αναλογίας.

**Το γινόμενο τον μέσον όρον τις αναλογίας
ισύτε με το γινόμενο τον άκρον όρον.**

2. Ας σχηματίσουμε αναλογία με τυς αριθμους 20, 4, 15, 3
κε ας δοκιμάσουμε τιν κιριότερι ιδιότητα τις αναλογίας.

Λίσι. Σχηματίζουμε ίσους λόγους: $\frac{20}{4} = 5$, $\frac{15}{3} = 5$.

Αναλογία: $\frac{20}{4} = \frac{15}{3}$, $20 \cdot 3 = 15 \cdot 4$.

Τιν κιριότερι ιδιότητα τις αναλογίας μπορύμε να τιν παραστήσουμε κε να
τιν αποδίκουμε με γράματα.

Αν: $\frac{a}{b} = \frac{c}{d}$, τότε πολλαπλασιάζοντας καθένα απ' τος λόγους αφτους

επί το bd θα έχουμε: $\frac{abd}{b} = \frac{cbd}{d}$ ίτε κατα τιν απλοήσις, $ad = bc$.

§ 8. Σχημα- τιζμος αναλογιον απο δομέ- νυς αριθ- μυς.

1. Να σχηματιστι αναλογία απο τυς αριθμους
20, 12, 10, 6 κε να γίνι ι δοκιμή-τυς.

Λίσι. 1) Για να λίσουμε τις αναλογίες
κατατάσουμε τυς αριθμους κατα σιρα κε κατα το
μέγεθος-τυς 20, 12, 10, 6.

Ας σχηματίσουμε αναλογία:

$20 : 12 = 10 : 6$.

Κε ι διο λόγι ίνε ίσι κε ισοδύναμι με το $\frac{5}{3}$.

2) Ας δοκιμάσουμε, αν ίνε σosti ι αναλογία αφτι εφαρμόζοντας
τιν κιριότερι ιδιότητα:

$20 \cdot 6 = 12 \cdot 10$.

Το γινόμενο τον άκρον όρον ισάτε με το γινόμενο τον μέσον
όρον κε ισοδύναμι με 120. Ι αναλογία ίνε σosti. Ι αριθμι 20,
12, 10, 6 ίνε ανάλογι.

3) Ινε άραγε δυνατο να σχηματίσουμε αναλογία απο τυς αριθ-
μους 25, 10, 8, 4; Αν θα γράψουμε το λόγο $25 : 10$ κε το λό-
γο $8 : 4$ τότε δε γίνετε να γράψουμε αναμετακρί-τυς το σιμίο τις

ισότητα με το γινόμενο τον άκρον όρον $25 \cdot 4$ δεν ισύτε με το γινόμενο τον μέσον όρον $10 \cdot 8$.

Ι αριθμι 25, 10, 8 με 4 δεν ίνε ανάλογι.

Ας δόσουμε τον όρο, με τον οπίο μπορι να σχηματισθι αναλογία απο τέσερις δομένυς αριθμυς, με τον κανόνα τυ σχηματισμυ αναλογιον.

I. Αν το γινόμενο διο αριθμων ισύτε με το γινόμενο διο άλλον αριθμον, τότε ι τέσερις αφτι αριθμι ίνε ανάλογι.

II. Κατα τον σχηματισμο αναλογίας, τυς αριθμυς τυ ενος γινομένου πρέπι να τυς κάνυμε άκρυς όρυς τις αναλογίας, τυς αριθμυς τυ άλυ μέρυς.

2. Να σχηματιστι αναλογία απο τυς τέσερις αριθμυς 8 με 5, 2 με 20.

Τα γινόμενα αφτον τον αριθμον ανα διο ίνε ίσα:

$$8 \cdot 5 = 2 \cdot 20.$$

Θα γίνι τέτια αναλογία:

$$20 : 8 = 5 : 2.$$

Ι όρι 8 με 5 ίνε μέσι όρι. Ι όρι 2 με 20 ίνε άκρι.

§ 9. Μετά- θεσι τον όρον τις αναλογίας.

I. Στην αναλογία μπορύμε να αλάκρυμε τις θέσις τυ πρώτυ με τυ δέφτερυ λόγυ.

Εχυμε τις αναλογίς.

$$1) 18 : 15 = 6 : 5. \quad 2) 6 : 5 = 18 : 15.$$

Ι δέφτερι αναλογία σχηματίστηκε απο τιν πρώτυ με τι μετάθεσι τον λόγον. Ι ισότητα φένετε πος διαφιλάτετε.

Ι δοκιμι με τον πολλαπλασιαζμο τον άκρον με τον μέσον όρον τις αναλογίας επίσις δίχινι, πος ι αναλογίς αφτες ίνε σχηματισμέ-
νες σωστα:

$$5 \cdot 18 = 6 \cdot 15.$$

II. Στην αναλογία μπορύμε να κάνυμε μετάθεσι τον άκρον όρον ίτε τον μέσον όρον.

Ας δοκιμάςυμε αν αλιθέβον ι αναλογίς:

$$1) 20 : 16 = 5 : 4, \quad 2) 20 : 5 = 16 : 4, \quad 3) 4 : 16 = 5 : 20.$$

Ι δέφτερι αναλογία σχηματίστηκε απο τιν πρώτυ με τι μετάθε-
σι τον μέσον όρον: ο 5 πήγε στι θέσι τυ 16, με ο 16 στι θέσι
τυ 5. Ι τρίτι αναλογία σχηματίστηκε απο τιν πρώτυ με τι μετάθεσι
τον άκρον όρον: ο 4 πήγε στι θέσι τυ 20 με ο 20 στι θέσι τυ 4.

Τα γινόμενα τον άκρον με μέσον όρον σ' όλες αφτες τις ανα-
λογίς δεν αλάκσαν, αλα έμιναν ίσια. Ι αναλογίς αφτες σχημα-
τίστηκαν σωστα.

III. Τυς λόγυς τον αναλογιον μπορύμε να τυς αντικαταστήςυμε με τυς αντίστροφυς λόγυς.

Οπος φένετε, σ' αφτι τιν περίπτωσι ι ισότητα δε χαλνα. Ετσι
π.χ. τιν αναλογία $20 : 16 = 5 : 4$ μπορύμε να τιν αντικαταστήςυμε
με άλι, πυ προκίπτι απο τιν μετάθεσι τον ιγόμενον με τον επό-
μενον όρον κάθε λόγυ: $16 : 20 = 4 : 5$. Τα γινόμενα τον μέσον με
άκρον όρον με στις διο αναλογίς ίνε ίσα. Με ι διο αναλογίς έχυν
σχηματιστι σωστα. Ι λόγι τις δέφτερις αναλογίας θάνε αντίστροφι
με τυς λόγυς τις πρώτις αναλογίας. Ι μέσι όρι τις πρώτις αναλο-
γίας έγιναν άκρι στι δέφτερι με τανάπαλι: ι άκρι όρι τις πρώτις
αναλογίας έγιναν μέσι στι δέφτερι.

Για να κέρυμε, πόσες αναλογίς μπορύμε να σχηματίςυμε
απο τυς τέσερις αριθμυς με πόσες μεταθέσις επιτρέπι ι αναλογία,
πρέπι να αλάκρυμε τις θέσι τον όρον τις αναλογίας, εφαρμόζοντας
όλυς τυς παραπάνω τρόπυς τις αλαγις τον θέσειον τον όρον τις
αναλογίας. Δίνετε ι αναλογία $60 : 40 = 3 : 2$. Ας κάνυμε στιν ανα-
λογία αφτι όλες τις δυνατες μεταθέσις, έτσι πυ να τιριθι πάντα ι
ισότητα: $60 \cdot 2 = 3 \cdot 40$.

Ας μεταδέςυμε τυς μέρυς όρυς τις αναλογίας.

Θα έχυμε:

$$1) 60 : 40 = 3 : 2, \quad 2) 60 : 3 = 40 : 2$$

Αντικαταστήνοντας με τυς διο λόγυς τις πρώτις με τις δέφτε-
ρις αναλογίας με τυς αντίστροφυς λόγυς, θα έχυμε:

$$3) 40 : 60 = 2 : 3, \quad 4) 3 : 60 = 2 : 40.$$

Μεταδέςυμε τον δέφτερο λόγο σ' όλες τις αναλογίς στι θέσι
τυ πρώτυ με τον πρώτο στι θέσι τυ δέφτερυ.

Θα έχυμε το όλο οχτο αναλογίς:

- 1) $60:40 = 3:2$ 5) $3:2 = 60:40$
 2) $60:3 = 40:2$ 6) $40:2 = 60:3$
 3) $40:60 = 2:3$ 7) $2:3 = 40:60$
 4) $3:60 = 2:40$ 8) $2:40 = 3:60$

Σημείωση. Σ' όλες αφτες τις αναλογίες τα γινόμενα τον άκρον κε τα γινόμενα τον μέσον όρον ίνε ίσα: $120 = 60 \cdot 2 = 40 \cdot 3$. Το γινόμενο αφο ίνε το κηριότερο γνώριζμα τις ορθότητας τυ σχηματισμο όλον τον αναλογιον, πυ σχηματίστικαν απο τυς τέσερις δομένους αριθμους: 60, 40, 3, 2.

Με τα γράματα θα έχουμε:

- 1) $a:b = c:d$, 3) $b:a = d:c$, 5) $c:d = a:b$, 7) $d:c = b:a$
 2) $a:c = b:d$, 4) $c:a = d:b$, 6) $b:d = a:c$, 8) $d:b = c:a$

§ 10. Ερρε- σι ενος αγνόςτυ όρου τις αναλογίας.

Χρησιμοποιόντας την κηριότερη ιδιότητα τις αναλογίας, μπορούμε πάντα να βρούμε τον άγνωστο τέταρτο όρο τις αναλογίας, όταν κσέρουμε τυς τρεις όρους-τυς.

1. Να βρεθι ο άγνωστος x τον ακόλουθον αναλογιον:

$$1) \frac{15}{x} = \frac{3}{4}, \quad 2) \frac{4}{3} = \frac{x}{15}, \quad 3) \frac{3}{4} = \frac{15}{x}, \quad 4) \frac{x}{15} = \frac{4}{3}.$$

Σ' όλες τις περιπτώσεις έχουμε μια λίσι $3x = 15 \cdot 4$, απο την οποία έχουμε:

$$x = \frac{15 \cdot 4}{3} = 20.$$

Ο άγνωστος όρος τις αναλογίας βρίσκετε έτσι, όπος βρίσκετε ο άγνωστος πολλαπλασιαστικς, όταν ίνε γνωστο το γινόμενο κε ένας απ' τυς παράγοντες.

Για να βρούμε τον άγνωστο μέσο όρο τις αναλογίας, πρέπι το γινόμενο τον άκρον όρον να το διερέσουμε δια τυ γνωστου μέσυ όρου. Για να βρούμε τον άγνωστο άκρο όρο τις αναλογίας, πρέπι το γινόμενο τον μέσον όρον να το διερέσουμε δια τυ γνωστου άκρου όρου.

Στιριζόμενι στον κανόνα αφο μπορούμε να γράψουμε τι λίσι έτσι:

2. Να βρεθι ο x τις αναλογίας $12:x = 6:5$.

$$x = \frac{12 \cdot 5}{6} = 10.$$

§ 11. Ερρε- σι τυ τέ- ταρτυ ανάλογυ.

Σιχνα δίνοντε τρεις αριθμι, κε ζιτίτε τέταρτος αριθμος τέτιος, πυ μαζί με τυς τρεις δομένους να σχηματίσι αναλογία.

Παράδειγμα. Να βρεθι ο τέταρτος ανάλογος τον αριθμον 8, 10, 5.

Λίσι. Το πρόβλημα αφο έχι κάμπουςες λίσις.

Ας κατατάκουμε τυς αριθμους κατα σира, ανάλογα με το μέγεθος-τυς: 10, 8, 5.

Τόρα θα βάλουμε τον αριθμο x μπροστα, πίσο κε ανάμεσα στους αριθμους αφτους κε θα γράψουμε τις αναλογίες, πυ βρίσκουμε. Έτσι θα λίσουμε 4 αναλογίες. Στις αναλογίες αφτες ο άγνωστος x βρίσκετε μια στι θέσι τυ ενος άκρου όρου, μια στι θέσι τυ άλυ άκρου, μια στι θέσι ενος απο τυς μέσους όρους.

$$1) x:10 = 8:5, \quad x = \frac{10 \cdot 8}{5} = 16,$$

$$2) 10:x = 8:5, \quad x = \frac{5 \cdot 10}{8} = 6\frac{1}{4},$$

$$3) 10:8 = x:5, \quad x = \frac{5 \cdot 10}{8} = 6\frac{1}{4},$$

$$4) 10:8 = 5:x, \quad x = \frac{5 \cdot 8}{10} = 4.$$

Ι δέφτερι κε ι τρίτι περίπτωσι δύνυν τις ίδιες απαντίσις. Μένυν τρεις λίσις: $x = 16$, $x = 6\frac{1}{4}$, $x = 4$.

XV. ΕΦΘΙΑ ΚΕ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙ ΑΝΑΛΟΓΙΑ. ΕΝΙΑ ΤΥ ΜΕΣΥ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΥ.

§ 1. Στα- θερα κε μεταβαλό- μενα μεγέθι.

Κατα την μαθηματικη εκσερέβνισι τον φενομένον, ζιτόμε να βρούμε στα φαινόμενα αφα τέτιες ιδιότητες, πυ να μπορούμε να τις εκτιμίσουμε κε να τις καταμετρίσουμε, κε να κάνουμε τυς λογαριαζμός-μας πάνω στο εκσαγόμενο τον καταμετρίσειον. Σινάμα όμος πάντα ζιτόμε να μάθουμε την εκσάρτισι, πυ ιπάρχι μετακσι δύο ι

κε περισότερον μεγεθον.

Τα μεγέθη, που μελετούμε με την βοήθεια των μαθηματικών, μπορούν να τα χωρίσουμε σε δύο ομάδες: I — μεγέθη σταθερά, II — μεγέθη μεταβαλλόμενα. Παράδειγμα σταθερόν μέγεθος μπορούν να χρισιμέψουν ι μονάδες, με τι βοήθεια τον οπίον κάνουμε την καταμέτρηση: μέτρο, χιλιόγραμμο, δεφτερόλεφτο, χρόνος. Τα μεγέθη αφτα δεν μεταβάλλοντε. Ιπάρχουν κε άλλα σταθερά μεγέθη, π. χ. το μέγεθος τις ορδης γονίας.

Οριζμη. I. Σταθερο μέγεθος ονομάζετε εκίνο το μέγεθος, το οπίο δεν αλάζι την τιμή-τυ.

II. Μεταβαλλόμενο μέγεθος ονομάζετε εκίνο το μέγεθος, το οπίο αλάζι την τιμή-τυ.

Μεταβαλλόμενα μεγέθη σιναντόμε σε κάθε βήμα-μας. Ι κάτκη τις πόλεις αλάζουν με την παρέλεψι τον χρόνον· αλάζι το βάρος κε το ανάστιμα τυ ανθρώπου με την ιλιχία-τυ· αλάζι το μάκρος μεταλικυ δοχαριυ κατα τι θέρμανσι.

Ι κάτκη, το μάκρος, το βάρος σ' αφτες τις περιπτώσεις ίνε μεταβαλλόμενα μεγέθη. Τα μεταβαλλόμενα μεγέθη εκσαρτόντε απο άλλα μεταβαλλόμενα μεγέθη.

Ας δόσουμε μερικά παραδείγματα τις εκσάρτισις των μεταβαλλόμενον μεγεθον.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΥ ΕΜΒΑΔΥ ΤΟΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ.

Ι πλευρα τυ τετραγώνου (σαντίμετρα)...	3	4	11	20	24
Το εμβαδο τυ τετραγώνου (τετραγωνικα σαντίμετρα)	9	16	121	400	576

Σνον πίνακα αφτο ιπάρχουν διο σιρες. Στιν πρώτι σιρα ίνε σιμομένο το μάκρος τον πλευρον τον διαφόρον τετραγώνον: 3 **σμ**, 4 **σμ** κ. λ. π. Στι δέφτερι ίνε σιμομένα τα αντίστιχα εμβαδα, διλ. τα εμβαδα τον τετραγώνον με πλευρες 3 **σμ**, 4 **σμ** κ. λ. π. Ι πλευρα τυ τετραγώνου στιν περίπτωσι αφτι ίνε ένα μεταβαλλόμενο μέγεθος. Αφτο έχι δοδι. Το εμβαδο τυ τετραγώνου ίνε άλλο μεταβαλλόμενο μέγεθος. Αφτο εκσαρτάτε απο την πλευρα.

Οριζμη. I. Το μεταβαλλόμενο μέγεθος, την

τιμή τυ οπίου μπορούμε να μεταβάλουμε όπως θέλουμε, ονομάζετε ανεκσάρτιτο μεταβαλλόμενο μέγεθος.

II. Το μεταβαλλόμενο μέγεθος, ι τιμή τυ οπίου μεταβάλετε όταν μεταβάλετε άλλο μεταβαλλόμενο μέγεθος, ονομάζετε εκσαρτιμένο μεταβαλλόμενο μέγεθος.

§ 2. Κατ' εφθίαν ανάλογα μεγέθη.

Μελετόντας την εκσάρτισι, που ιπάρχει μεταξύ τον μεταβαλλόμενον μεγεθον, μπορούμε σε μερικες περιπτώσεις να καθορίσουμε το νόμο τις αλλαγισ τυ μεγέθους τυ εκσαρτιμένου μεταβαλλόμενου απ' την αλαγι τυ μεγέθους τυ ανεκσάρτιτο μεταβαλλόμενο.

Ας μάθουμε τις ιδιότητες αφτισ τις εκσάρτισις, που φέρι το όνομα **εφθία αναλογία**.

Το βάρος 1 κιβ. **ντμ** ατσαλιυ ισότε με 7,8 **χγ**. Ας βρούμε το βάρος κοματιον ατσαλιυ, ο όνκος τον οπίον ισότε με: 5, 10, 50, 100, 150, 200 κιβ. **ντμ**.

Ας γράψουμε τι λίσι σε μορφι πίνακα:

P — το βάρος τυ κοματιυ σε χιλιόγραμμο	7,8	39	78	390	780	1170	1560
V — ο όνκος τυ κοματιυ σε κιβια ντετσέμετρα . . .	1	5	10	50	100	150	200

Ας πάρουμε απο τον πίνακα το βάρος ενος οπιυδίποτε κοματιυ κε ας βρούμε το λόγο αφτυ τυ βάρους προς το βάρος άλλο κοματιυ. Π, χ:

$$\frac{390}{78} = 5.$$

Ας βρούμε το βάρος τον όνκον τον ίδιον κοματιον. $\frac{50}{10} = 5.$

Ι λόγι αφτι ίνε ίσι κε ι αριθμη 390, 78, 50 κε 10 σχηματίζον αναλογία: $\frac{390}{78} = \frac{50}{10}$, ίτε $\frac{390}{50} = \frac{78}{10}$. Το ίδιο αποτελέσμα θα έχουμε, σιναρίνοντας πάνω στον πίνακα τα βάρη κε τυς όνκους διο άλλον κοματιον ατσαλιυ. Όταν με τυς τέσερις αριθμους τον διο στίλον τυ

πίνακα μπορεί να σχηματισθεί αναλογία, τότε έχουμε αναλογίες εκάρτισι.

Λέμε, πως το βάρος του Ρατσαλένιου κοματιού ίνε ανάλογο με τον όγκο του V κοματιού.

Η γραφική παράστασι τις λίσας θάνε τέτια:

$$\frac{P_2}{P_1} = 5, \quad \frac{V_2}{V_1} = 5,$$

ίτε με μορφή αναλογιον:

$$\frac{P_2}{P_1} = \frac{V_2}{V_1},$$

$$\frac{P_2}{V_2} = \frac{P_1}{V_1},$$

το P_1 και P_2 ίνε βάρη των κοματιών, το V_1 και V_2 ίνε ο όγκος των ίδιων κοματιών.

Εκξετάζοντας τον πίνακα, μπορούμε να καθορίσουμε τις ακόλουθες ιδιότητες τις αναλογικές εκάρτισις:

I. Ο πίνακας περιέχει τις τιμές δύο μεταβαλλόμενου μεγέθους.

II. Ένα από τα μεγέθη αυτά θα ίνε ανεξάρτητο μεταβαλλόμενο, το άλλο — εκαρτιμένο μεταβαλλόμενο.

III. Στην κάθε τιμή ενός μεγέθους αντιστοιχεί μια ορισμένη τιμή του άλλου μεγέθους.

Ας παραδεχτούμε ος ανεξάρτητο μεταβαλλόμενο τον όγκο. Τότε το βάρος θα ίνε εκαρτιμένο μεταβαλλόμενο.

Παρατηρούμε, πως σε κάθε όγκο αντιστοιχεί το βάρος-του, επιδι με την αλλαγή του όγκου αλλάζει και το βάρος· δε μπορούν να υπάρχουν δύο ίσα κατά τον όγκο κομάτια με διάφορα βάρη, ίτε δύο κομάτια ίσα κατά το βάρος, αλλά διαφορετικού όγκου. Οστε, αν ο όγκος ίνε ίσι, τότε και τα βάρη ίνε ίσα.

IV. Αφκένοντας την τιμή του ενός μεγέθους οσεςδήποτε φορές, αφκένει και η αντίστοιχη τιμή του άλλου μεγέθους κατά τόσες φορές.

V. Η λόγος δύο τιμών ενός μεγέθους και δύο αντίστοιχων μ' αυτές τιμών άλλου μεγέθους ίνε ίσι και αποτελούν αναλογία.

Τις ιδιότητες αυτές έφκολα μπορούμε να τις εκσελένουμε πάνω στον εκξεταζόμενο πίνακα.

Ας πάρουμε δύο κομάτια ξίδερο: 10 κιβ ντμ και 100 κιβ ντμ. Ο όγκος του δεύτερου ίνε μεγαλύτερος, παραβαλλόμενος με τον όγκο του πρώτου, αλλά, όπως φένετε, μαζί μ' αυτό θα αφκείνη και το βάρος. Ο όγκος αφκείθηκε 10 φορές και το βάρος αφκείθηκε 10 φορές: αντισ 78 χγ θα ίνε πια 780 χγ.

Ο λόγος $\frac{100}{10}$ ισύτε με τον 10, και ο λόγος $\frac{780}{78}$ επίσης ισύτε με τον αριθμό 10. Αφτι η λόγος ίνε ίσι.

Η αριθμοί 780, 78, 100 και 10 σχηματίζουν αναλογία $\frac{780}{78} = \frac{100}{10}$.

VI. Ο λόγος τις αριθμητικές τιμές του εκαρτιμένου μεταβαλλόμενου προς την αντίστοιχη αριθμητική τιμή του ανεξάρτητου μεταβαλλόμενου ισύτε πάντα με έναν και τον ίδιο αριθμό.

$$\text{Π. } \chi: \frac{78}{10} = \frac{780}{100} = \frac{1560}{200} = 7,8.$$

Ο ίδιος όρος στη γραφική παράστασι έχουν την μορφή: $\frac{P}{V} = K$, όπου το $K = 7,8$. Η αριθμοί 7,8 και K ονομάζοντε συντελεστές τις αναλογίας.

Η εκάρτισι, που έχει αυτές τις ιδιότητες, ονομάζετε εφθία αναλογία.

Τα μεταβαλλόμενα μεγέθη, που έχουν σχέση μ' αυτό την εκάρτισι, ονομάζοντε μεγέθη κατ'εφθίαν ανάλογα.

Αν δύο μεγέθη βρίσκοντε σε τέτια εκάρτισι, οστε αφκένοντας το ένα απ' αυτά κάμποσες φορές, αφκένει και το άλλο τόσες φορές, τότε λένε, πως τα μεγέθη αυτά βρίσκοντε σε εκάρτισι κατ'εφθίαν αναλογικη, ίτε ότι κατ'εφθίαν ανάλογα το ένα προς το άλλο.

Στο παράδειγμά-μας το βάρος και ο όγκος του κοματιού ίνε μεγέθη κατ'εφθίαν ανάλογα, ίτε απλα ανάλογα.

Η γραφική παράστασι του νόμου τις εφθίας αναλογίας θάνε $\frac{P}{V} = K$, ίτε $P = KV$.

§ 3. Εφαρμογή του αναλογισμού στη λίσσι προβλήματος.

Η λεπτομερειακή μελέτη τις εξάρσεις το βάρος απο τον όγκο απόδιδε, πως το βάρος κε ο όγκος τον αντικιμένον, πυ ίνε χαμομένα απο ένα ιλιχο, ίνε μεγέθι κατ' εφθίαν ανάλογα.

Τώρα μπορούμε να πλατένουμε το πρόβλημα-μας. Μπορούμε, εποφελόμενι τις ιδιότητες τον κατ' εφθίαν ανάλογον μεγεθον, να βρούμε τις απετόμενες τιμες τον μεγεθον χωρίς να

σχηματίσουμε πίνακα.

1. Ένα τρένο σε 2 ώρες διέτρεχε 60 χμ. Να βρεθι: 1) ο δρόμος, τον οποίο το ίδιο τρένο θα διατρέχει σε 3 ώρες, κε 2) ο χρόνος, πυ πρέπει να κσοδέπει για να διατρέχει 180 χμ δρόμο, αν πάι πάντα με την ίδια ταχύτητα.

Για τι λίσσι το προβλήματος εποφελόμεμαςτε την ιδιότητα τον αναλογισχον μεγεθον κε σχηματίζουμε αναλογία. Ας παραστήσουμε το ένα ζιτόμενο μέγεθος με x κε το άλλο με το y . Την αναλογία την σχηματίζουν έτσι, ώστε να έχι τρις γνωστες τιμες μεγεθον κε μία άγνωστη. Δεν ίνε ανάνχι κάθε φορα να σχηματίζουμε πίνακα τον τιμον τον αναλογισχον μεγεθον για τι λίσσι το προβλήματος. Αρχι να έχουμε διο ζέβγι τιμον, συμπεριλαβάνοντας κε κίνο το ζέβγος, πυ περιέχι ένα άγνωστο μεταβαλόμενο, αφυ απο μπροστα βεβεοθήκαμε, πως τα μεγέθι θα ίνε ανάλογα.

Για να καταλάβουμε καλότερα το πρόβλημα, βάζουμε τος δομένους κε τος άγνωστους αριθμους σε διο στίλες, κε σινάμα σε κάθε στίλι γράφουμε τις τιμες ενος κε το ίδιο μεγέθους. Η αντίστιχες τιμες τον διο μεγεθον θα βρεθον τότε στην ίδια σιρα.

1) Για να βρούμε το δρόμο έχουμε:

$$\begin{array}{l} 2 \text{ ώρες} - 60 \text{ χμ} \\ 3 \text{ " } - x \text{ "}, \text{ απο δο: } x = \frac{60 \cdot 3}{2} = 90 \text{ χμ.} \\ x : 60 = 3 : 2 \end{array}$$

2) Για να βρούμε το χρόνο έχουμε:

$$\begin{array}{l} 2 \text{ ώρες} - 60 \text{ χμ} \\ y \text{ " } - 180 \text{ "}, \text{ απο δο } y = \frac{2 \cdot 180}{60} = 6 \text{ ώρες.} \\ y : 2 = 180 : 60 \end{array}$$

Με τέτια γραφι καθένας λόγος έχι σχηματιστι απο τις τιμες ενος κε το αφτυ μεγέθους.

Σιμύοσι. Προ τις λίσσις εκάπαντος πρέπει να δοκιμάσουμε αν ίνε τα δομένα αφτα μεγέθι ανάλογα.

2. 40 χρονον άνθρωπος ζιγίσι 60 χγ. Πόσο ζιγίσι πεδι 10 χρονο;

Λίσι. Στην ερώτισι το προβλήματος δεν ίνε δυνατο να βρούμε απάντισι κάνοντας τις σχετικες πράξεις, γιατι την ιλιχία κε το βάρος του ανθρώπου δεν μπορούμε να τα λογαριάσουμε ποσα ανάλογα, όπος μας δίχνη ι πέρα.

§ 4. Μεγέθι αντι-στρόφος ανάλογα.

Δε σιμβένι πάντοτε τα ανάλογα μεγέθι να ικανοποιούν την εξάρτισι τις εφθίας αναλογίας. Σιχνα σιναντάτε κε άλιε εξάρτισι, ι οπία ονομάζετε αντίστροφι αναλογία.

Παράδειγμα. Ο ακόλουθος πίνακας παραστήνι την εξάρτισι μετακσι του αριθμου τον στροφων στο λεπτο του αντικιμένου, πυ τονάρυνε στον τόρνο, κε τι διάμετρο αφτυ του αντικιμένου.

n —αριθμος τον στροφων στο λεπτο	10	16	20	50	80	100	160
D —διάμετρος σε μιλι-μετρα	200	125	100	40	25	20	12,5

Ας πάρουμε για ανεκσάρτιτο μεταβαλόμενο τι διάμετρο D . Ο αριθμος τον στροφων n θα εκσαρτιθι απο το μεταβαλόμενο D . Εκσετάζοντας το νόμο τις εξάρσεις, παρατιρούμε, πως ο πίνακας τον τιμον δεν ικονοπι τος όρους τις εφθίας αναλογίας, επιδι:

1. Με την άφκσις τις διαμέτρου ο αριθμος τον στροφων δεν αφκσένι, αλα ελατόνετε.

2. Ο λόγος του εκσαρτιμένου μεταβαλόμενου προς το ανεκσάρτιτο δε δίνι σταθερο αριθμο.

Η ιδιότητες του πίνακα θα ίνε ι ακόλυδες:

I. Ο πίνακας περιέχι διο σιρες τιμον μεταβαλόμενον μεγεθον.

II. Το ένα απο αφτα τα μεγέθι θα ίνε ανεκσάρτιτο μεταβαλόμενο, το άλλο εκσαρτιμένο μεταβαλόμενο.

III. Στην κάθε τιμι μεγέθους τις μιας σιρας αντιστιχι μια οριζμένη τιμι μεγέθους τις άλλης σιρας.

IV. Με την άφκσις τον τιμον του μεγέθους τις

μιας ξiras κατα κάμπονες φορες ι τιμι τον μεγεθον τις άλλis ξiras ελατόνετε τόδες φορες.

V. Ο λόγος δύο τιμον τον μεγεθον τις μιας ξiras κε ο αντίστροφος λόγος διο αντίστιχον τιμον τις άλλis ξiras ίνε ίσι κε αποτελυν αναλογία.

VI. Το γινόμενο τις αριθμητικis τιμis τυ εκσαρτιμένυ μεταβαλόμενυ επι τιν αντίστιχι αριθμητικι τιμι τυ ανεκσάρτιτυ μεταβαλόμενυ ισύτε πάντα με ένα κε τον ίδιο αριθμο.

Τis ιδιότητες αφτες ίνε εφκολο να τις εκσελένκxυμε στο παράδιγμα τυ δομένυ πίνακα, όπος εκσελένκxαμε τις ιδιότητες τις εφθίας αναλογίας.

Τιν εκσάρτισι, πυ έχι τέτιες ιδιότητες, τιν ονομάζυν αντίστροφι αναλογία.

Αν διο μεγέθι εκσαρτύντε το ένα απο το άλλο έτσι, όστε με τιν άφκxισι τυ ενος απο αφτα κάμπονες φορες ελοτόνετε το άλλο τόδες φορες, τότε λένε, πως τα μεγέθι βρίσκοντε σε εκσάρτισι αντιστροφος ανάλογι ίτε, ότι ίνε αντίστροφα ανάλογα το ένα προς το άλλο.

Αν θα σινκρίνουμε τις ιδιότητες τις εφθίας κε αντίστροφis αναλογίας θα δόμε, πως θα διαφέρυν μονάχα κατα τιν IV, V κε VI ιδιότητα: ι IV ιδιότητα ίνε τόσο εφκολονότι, όστε δεν απετι ιδιέτερες επεκσιγίσις.

Ας εκσετάxυμε τιν V ιδιότητα, πυ ίνε περίπτοσι εφθίας αναλογίας. Εχι κε εδο παρατιρίτε αναλογία. Ι διαφορα μονάχα ίνε σтин τακxινόμισι τον όρον τις αναλογίας. Ας το εκσιγίxυμε πάνω σε παράδιγμα. Ας πάρουμε απο τον πίνακα τυς αριθμυς τον στροφον για τις διάμετρες 200 μμ κε 40 μμ.

Ι διάμετρος 200....40

Ο αριθμος τον στροφον 10....50

$$200 : 40 = 50 : 10, 200 \cdot 10 = 40 \cdot 50.$$

Σε περίπτοσι αντίστροφis αναλογίας, όπος φένετε στο παράδιγμα αφτο, ο λόγος δύο τιμον ενος μεγέθυς (αριθμον μιας ξiras) ίνε ίσος με τον αντίστροφο λόγο τον αντίστιχον τιμον τυ άλλυ μεγέθυς,

(δίο αριθμον τις δέφετερις ξiras), ενο το γινόμενο τον αντίστιχον τιμον τον διο μεγεθον ίνε το ίδιο.

Ι γραφικι παράστασι τον αναλογιον κε τον λόγον τις αντίστροφis αναλογίας θάνε τέτια.

$$\frac{n_2}{n_1} = \frac{D_1}{D_2}$$

ίτε

$$n_2 : n_1 = \frac{1}{D_2} : \frac{1}{D_1}$$

Εδο το D_2 κε D_1 παραστένυν τις αριθμητικis τιμες τον διαμέτρον κε τα n_2 κε n_1 τυς αντίστιχυς ε'αφτες αριθμυς τον στροφον.

Ι γραφικι παράστασι τις VI ιδιότητας έχι μορφι.

$$Dn = K.$$

Σтин περίπτοσί-μας το $K = 2000$. Ι αριθμι 2000 κε K φέρυν τιν ονομασία σιντέλεστες τις αναλογίας.

Ας σινκρίνουμε τι λίσι τον διο προβλιμάτων. Στο ένα τα δομένα κε το ζιτόμενο μέγεθος θα ίνε κατ'εφθίαν ανάλογα, στο άλλο πρόβλημα, αντιστρόςος ανάλογα.

Πρόβλημα 1. Ενα αφτοκίνητο διέτρεκε σε 2 όρες 120 χμ. Σε πόσο κερο με τις ίδies σινθίκες μπορι το αφτοκίνητο να διατρέξει 300 χμ;

Λίσι. Κσέρουμε, πως ο δρόμος κε ο χρόνος κατα τιν ισόταχι κίνισι ίνε σινδεμένος με το νόμο τις εφθίας αναλογίας.

Γράφουμε τυς όρους:

$$2 \text{ όρες} - 120 \text{ χμ}$$

$$x \text{ „} - 300 \text{ „}$$

Σχηματίxυμε αναλογία: $2 : x = 120 : 300$, ίτε $x : 2 = 300 : 120$ απο το οπίο έχυμε:

$$x = \frac{2 \cdot 300}{120} = 5 \text{ όρες.}$$

Πρόβλημα 2. Για το κσεφόρτομα τον βαγονιον χωρι μηχανι χριάζοντε 6 εργάτες, πυ εχτελυν τι δουλια αφτι σε 8 όρες. Πόσι εργάτες θα χριαστυν, για να κσεφορτόσουν το ίδιο φορτίο σε 3 όρες;

Λίσι: Κατα τι λίσι τέτιον προβλιμάτων ι μέσι εργατικι ικανότητα τυ ενος εργάτι λογαριάζετε σταθερι.

Με τιν άφκxισι τυ αριθμου τον εργατον ο χρόνος τυ κσεφορτόματος ελατόνετε ανάλογα. Στο πρόβλημα αφτο έχυμε να κάνυ-

με με αντίστροφι αναλογία μεγεθον. Ας γράψουμε τος όρους του προβλήματος:

$$\begin{array}{l} 6 \text{ εργάτες} - 8 \text{ όρες} \\ x \quad \quad - 3 \quad \quad \end{array}$$

Πέρνουμε τος λόγους κε γράφουμε αναλογία:

$$3 : 8 = 6 : x, \text{ ήτε } x : 6 = 8 : 3.$$

Απο δο βρίσκουμε:

$$x = \frac{6 \cdot 8}{3} = 16 \text{ εργάτες.}$$

**§ 5. Λίσι προβλημα-
τον με την
αναλογι
στι μονά-
δα.**

Τιν τιμι ενος απ' τα μεγέθη σε περιπτώσεις εφθίας κε αντίστροφis αναλογίας, μπορούμε να τιν βρούμε με τιν αναλογι στι μονάδα.

Πρόβλημα 1. 28 εργάτες με ίδιο μισθο πέρνουν 4200 ρύβλια το μίνα. Πόσο μισθο θα πάρουν 50 εργάτες, πυ πληρόνουντε με τον ίδιο μισθο;

Λίσι. Ι 28 εργάτες πέρνουν 4200 ρύβλια.

Πόσο πέρνι ο ένας εργάτης; Ενας εργάτης πέρνι 28 φορές λιγότερο. Ας το γράψουμε. Κάθε μια εργατικι μονάδα θα πάρι $\frac{4200}{28}$ ρύβλια.

Πόσο πέρνουν 50 εργάτες; Ο μισθος τον πενήντα εργατον θα ίνε 50 φορές μεγαλύτερος απο το μισθο τυ ενος εργάτι. Θα έχου-
με λιπον:

$$\frac{4200 \cdot 50}{28} = 7500 \text{ ρύβλ.}$$

Ι πλέρια γραφτι λίσι θα έχι τιν ακόλουθι μορφι:

Για τος 28 εργάτες ο μισθος ίνε 4200 ρύβλια.

$$\text{,, τον } 1 \quad \text{,, ,, ,, ,, } \frac{4200}{28} \quad \text{,,}$$

$$\text{,, τος } 50 \quad \text{,, ,, ,, ,, } \frac{4200 \cdot 50}{28} = 7500 \text{ ρύβλια.}$$

Πρόβλημα 2. 20 εργάτες βάζουν τα θεμέλια ενος χτιρίου σε 15 μέρες. 25 εργάτες με τιν ίδια παραγωγικότητα σε πόσες μέρες θα τελιόσουν τιν ίδια εργασία;

Λίσι. Για το φτιάσιμο τον θεμελίων χρειάζετε εργασία 20 εργατον σε 15 μέρες. Πόσες εργάσιμες μέρες θα χρειαστουν για τιν εργασία αφτι; Για τιν εργασία αφτι υποτίθετε να κσοδέψουν (20 · 15) εργάσιμες μέρες.

Σε πόσες μέρες θα τελιόσουν τιν ίδια εργασία 25 άνθρωπι;

25 άνθρωπι θα τελιόσουν τιν εργασία 25 φορές γριγορότερα.

Θα χρειαστουν 25 φορές ολιγότερες ιμέρες. Ας γράψουμε τι λίσι.

Για 20 εργάτες χρειάζετε 15 ιμερον εργασία.

$$\text{,, } 1 \text{ εργάτι} \quad \text{,, } \frac{20 \cdot 15}{20} \text{ ιμερον εργασία}$$

$$\text{,, } 25 \text{ εργάτες} \quad \text{,, } \frac{20 \cdot 15}{25} = 12 \text{ ιμερον εργασία}$$

**§ 6. Ανα-
λογικι
διέρεσι.**

Πρόβλημα 1. 3 τορναδόρι για να επε-
κσεργαστουν ένα μέρος τις μηχανis χρειάστικαν $2\frac{1}{2}$ όρες. Ο πρώτος τορναδόρος δύλεψε 40 λεφτα, ο δέφτερος 50 λεφτα κε ο τρίτος τον

επίλιπο κερο. Για όλι τιν εργασία αφτι πληροθίκανε 12 ρύβλια. Πόσα ρύβλια πίρε ο κάθε τορναδόρος;

Το πρόβλημα αφτο μπορούμε να το λίσουμε με ζινιθιζμένες αριθμητικες πράξεις. Εμεις όμως κσέροντας τις ιδιότητες τον αναλογιον, μπορούμε να λίσουμε το πρόβλημα τότο πιο ζίντομα, με τον τρόπο τις διέρεσις κατ' αναλογίαν.

Όσο πιο πολι δύλεψε ο εργάτης, τόσα περισσότερα χρίματα θα πάρι. Ι πληρομι τις εργασίας κε ο χρόνος ίνε ανάλογα ποσα. Εδο έχουμε εφθία αναλογία.

Ας παραστήσουμε με τα γράματα τιν πληρομι τις εργασίας: τυ πρώτου εργάτι με το x_1 , τυ δέφτερου με το x_2 , τυ τρίτου με το x_3 . Ας γράψουμε, πως ι πληρομι ίνε ανάλογι με το χρόνο, διλ. $x_1 : x_2 : x_3 = 40 : 50 : 60$.

Το άθριζμα τον μερον $40 + 50 + 60 = 150$. Ι πληρομι για ένα μέρος τις εργασίας αποτελεί $\frac{1200}{150} = 8$ καπ. Ι πληρομι κάθε εργάτι: τυ πρώτου $8 \cdot 40 = 320$ καπ., τυ δέφτερου $8 \cdot 50 = 400$ καπ., τυ τρίτου $8 \cdot 60 = 480$ καπ.

Σιμίοςι. Τος λόγους μπορούμε να τος γράψουμε κε έτσι: $x_1 : x_2 : x_3 = 40 : 50 : 60 = 4 : 5 : 6$. Το όλο 15 μέρι. Λογαριά-
ζοντας θα βεθεοθύμε, πως ι πληρομι τις εργασίας θα ίνε ι ίδια.

Πρόβλημα 2. Να διαιρεθεί ο αριθμός 855 σε μέρη ανάλογα των:

$$\frac{2}{3}, \frac{3}{4}, \frac{5}{6}, \frac{3}{5}.$$

$$\text{Λίσι. } x_1 : x_2 : x_3 : x_4 = \frac{40}{60} : \frac{45}{60} : \frac{50}{60} : \frac{36}{60}.$$

Ι λόγοι δεν μεταβάλλονται, αν πολλαπλασιάσουμε τον ισόμενο με τον επόμενο όρο κάθε αναλογίας επί 60. Μετασχηματίζοντας το λόγο τελιοτικά θα έχουμε:

$$x_1 : x_2 : x_3 : x_4 = 40 : 45 : 50 : 36.$$

Το άθριζμα των μερών: $40 + 45 + 50 + 36 = 171$. Το ένα μέρος $\frac{855}{171} = 5$. Τώρα βρίσκουμε το x_1, x_2, x_3, x_4 : θα έχουμε 200, 225, 250, 180. Το άθριζμα θα αποτελέσει 855.

Σιμίοσι. Το λόγο τον κλασματικον αριθμον πάντα πρέπει να τον αντικαταστήσουμε με λόγο ακέρειον αριθμον. Γι' αφο τα κλάσματα τα τρέπουμε σε ομόνιμα με πέρνουμε το λόγο τον αριθμητικον.

Πρόβλημα 3. Να διαιρεθεί το 1380 σε μέρη ανάλογα τον ακόλουθον αριθμον:

$$0,4, 0,5, 0,32, 0,16.$$

Λίσι. Για να λίσουμε το πρόβλημα αφο γράφουμε αναλογίες:

$$x_1 : x_2 : x_3 : x_4 = 0,4 : 0,5 : 0,32 : 0,16 = 40 : 50 : 32 : 16 = 20 : 25 : 16 : 8.$$

Το άθριζμα των μερών $20 + 25 + 16 + 8 = 69$. Το μέγεθος του ενός μέρους ισούτε: $\frac{1380}{69} = 20$ με $x_1 = 400, x_2 = 500, x_3 = 320, x_4 = 160$.

Για να διερέσουμε ένα δομένο αριθμο σε μέρη ανάλογα κάμποσον αριθμον, πρέπει: 1) να αντικαταστήσουμε το λόγο τον κλασματικον αριθμο με λόγο ακέρειον· 2) να προσθέσουμε τες αριθμους, πυ βρήκαμε, για να μάθουμε τον αριθμο τον μεριδιόν, στα οποία πρέπει να διερέσουμε τον δομένο αριθμο· 3) να διε-

ρέσουμε τον δομένο αριθμο δια του αριθμου τον μεριδιόν, για να μάθουμε με τί ισούτε το ένα μέρος· 4) να πολλαπλασιάσουμε το μέγεθος του ενός μέρους, πυ βρήκαμε επί τες ακέρειους αριθμους τον λόγον.

Κάποτε σιναντώντε πιο πολύπλοκες περιπτώσεις διέρεσεις κατ' αναλογίαν.

Πρόβλημα 4. Για να κάνουμε μπετον ανακατώνουν κσερο τσιμέντο, άμο με χαλίκια. Ο λόγος τον όγκον, πυ αποτελουν τα σιστατικά του μπετον, ίνε $2 : 6 : 9$.

Πόσο άμο με χαλίκια θα χριαστων για την ετιμασία διάλεις, αν θα διαδέτουμε 900 κιβ. ντμ κσερο τσιμέντο; Πόσο μπετον, θα γίνει αν ο όγκος τον χαλικιον αποτελει 0,9 του όγκου του μπετον, πυ παρασκεβάζουμε;

Λίσι. Ολο το μίγμα περιέχει $2 + 6 + 9 = 17$ μέρη. Εδο μπένουν 2 μέρη τσιμέντου. Εχουμε 900 κιβ. ντμ τσιμέντο. Οστε, σ' ένα μέρος τις διάλεις αναλογι $\frac{900}{2} = 450$ κιβ. ντμ.

Τώρα ας βρούμε τα σιστατικά του μπετον.

Θα χριαστων ιλικα:

$$\text{τσιμέντο } 2 \text{ μέρη} \dots 450 \cdot 2 = 900 \text{ κιβ. ντμ.}$$

$$\text{άμο } 6 \text{ μέρη} \dots 450 \cdot 6 = 2700 \text{ " "}$$

$$\text{χαλίκια } 9 \text{ μέρη} \dots 450 \cdot 9 = 4050 \text{ " "}$$

Θα ετιμάσουμε μπετον $4050 : 0,9 = 4500$ κιβ. ντμ $= 4,5$ κιβ. μ.

Στο πρόβλημα αφο έχουν δοθη ι λόγοι τον όγκον τον σιστατικον μερον με ο αριθμος, πυ δίχνει τον όγκο μιας απο τις υσίες. Διερόντας τον αριθμο αφο δια του αντίστιχου αριθμου τον μερον, μάθαμε με τί ισούτε ένα μέρος του μίγματος. Με τον πολλαπλασιαζμο βρήκαμε, πόσο πρέπει να πάρουμε απο κάθε υσία.

Πρόβλημα 5. Τέσσερις κολχόζνικι εργάστικαν σ' ένα ιδιέτερο χοράφι. Ι εργατοιμέρες του καθενος ίσαν ανάλογι με τες αριθμους $12 : 15 : 18 : 20$. Ο δέφτερος με ο τρίτος έκαναν 66 εργατοιμέρες. Πόσες εργατοιμέρες έκανε ο καθέννας;

Παραστένουμε τον αριθμο τον εργατοιμερον με το x_1, x_2, x_3, x_4 .

Λίσι. Οπος πάντα, πρέπει να καθορίσουμε, με πόσες ημέρες αντιστιχι το ένα μέρος. Στο μερίδιο του δέφτερου με τρίτου κολχόζ-

νικυ αναλογον $15 + 18 = 33$ μέρι, πυ αποτελυν 66 μέρες. Το ένα μέρος αποτελι $\frac{66}{33} = 2$ μέρες. Ορίζουμε τον αριθμο τον εργατομερον για τον κάθε κολχόζνικο:

$$x_1 = 2 \cdot 12 = 24 \text{ μέρες}, \quad x_3 = 2 \cdot 18 = 36 \text{ μέρες}, \\ x_2 = 2 \cdot 15 = 30 \text{ μέρες}, \quad x_4 = 2 \cdot 20 = 40 \text{ μέρες}.$$

Στο πρόβλημα αφο μας έχι δοθι το άθριζμα όχι όλον τον μερον, μα μονάχα κάμπουσιν, γι' αφο για τι λίσι τυ προβλίματος προσθέσαμε όλα αφο τα μέρι.

Κάποτε σιμβένι, να μας δίνετε στο πρόβλημα όχι το άθριζμα δύο οπιονδίποτε μερον, μα ι διαφορά-τυς.

Πρόβλημα 6. Τέσερις εργάτες, δουλέβοντας μαζι, έπρεπε να μιράζουν τα χρίματα, πυ κέρδισαν, ανάλογα με τον αριθμο τον εκσαρτιμάτον, πυ φτιάσανε. Ο ένας απ' αφτυς παρέδοςε 5, ο δέφτερος 8 ο τρίτος 6 κε ο τέταρτος 6 εκσαρτίματα. Οταν πλιροθίκανε, ο δέφτερος εργάτις πήρε 10 ρύβλια περισότερα απο τον τρίτο. Πόσα κέρδισε ο καθένας;

Λίσι. Ολο το κέρδος πρόκιντε να μιρασθι σε μέρι ανάλογα:

$$x_1 : x_2 : x_3 : x_4 = 5 : 8 : 6 : 6.$$

Ο αριθμος τον μερον τυ δέφτερυ εργάτι ίνε περισότερος, παρα τυ τρίτυ. Βρίσκουμε τι διαφορα: $8 - 6 = 2$ μέρι. Για δύο μέρι ο δέφτερος εργάτις πήρε 10 ρύβλια. Οστε το ένα μέρος αποτελύσε 5 ρύβλια.

- Ο 1-ος θα πάρι $x_1 = 5 \cdot 5 = 25$ ρύβλια,
- Ο 2-ος θα πάρι $x_2 = 5 \cdot 8 = 40$ ρύβλ.
- Ο 3-ος θα πάρι $x_3 = 5 \cdot 6 = 30$ ρύβλ.
- Ο 4-ος θα πάρι $x_4 = 5 \cdot 6 = 30$ ρύβλ.

Σε μερικα προβλήματα σιμβένι να διερέζουμε τον αριθμο σε μέρι αντιστρόφος ανάλογα με τυς δεδομένους αριθμους. Ας φέρουμε παραδείγματα λίσις τέτιον προβλιμάτον.

Πρόβλημα 7. Πρέπι να σχηματίσουμε μίγμα απο δύο ίδι τσαγι. Το ένα χιλιόγραμμο τυ πρώτυ ίδυς ακσίζι 15 ρύβλ., τυ δέφτερυ 6 ρύβλ. Το ποσο τυ τσαγι τυ πρώτυ κε δέφτερυ ίδυς, πυ πέραμε να χάνουμε μίγμα, ίνε αντιστρόφος ανάλογα με τιν ακσία τυ τσαγι.

Πόσο τσάι πρώτυ κε δέφτερυ ίδυς πρέπι να πάρουμε για να χάνουμε μίγμα 105 χγ;

Λίσι. Αν το βάρος ίνε αντιστρόφος ανάλογο τις ακσίας τυ τσαγι, αφο σιμένι, πως ο λόγος τον βαρον ισύτε με το λόγο τον αριθμον, πυ ίνε αντίστροφι με τιν ακσία τυ τσαγι.

$$x_1 : x_2 = \frac{1}{15} : \frac{1}{6}.$$

Αντικαταστένοντας το λόγο τον κλαζματικον αριθμον με λόγο ακέρεον, θα έχουμε:

$$x_1 : x_2 = \frac{2}{30} : \frac{5}{30} = 2 : 5.$$

Ι ίδυς πρέπι να πάρουμε 2 μέρι,

ΙΙ ίδυς " " " 5

Το όλο " " " $2 + 5 = 7$ μέρι.

Το ένα μέρος αποτελι $\frac{105}{7} = 15$ χγ.

Ι ίδυς πρέπι να πάρουμε $15 \cdot 2 = 30$ χγ,

ΙΙ ίδυς " " " $15 \cdot 5 = 75$ χγ.

Πρόβλημα 8. Να διερεθι ο αριθμος 1440 κατ' αντίστροφι αναλογία με τυς αριθμους 5, 7.

Λίσι. Ας πάρουμε αριθμους αντίστροφους προς τυς δομένους. Γράφουμε τυς όρους τυ προβλίματος με μορφι λόγον αφο τον αριθμον:

$$x_1 : x_2 = \frac{1}{5} : \frac{1}{7}.$$

Αντικαταστένουμε το λόγο τον κλαζματικον αριθμον με λόγο ακέρεον:

$$\frac{1}{5} : \frac{1}{7} = \frac{7}{35} : \frac{5}{35} = 7 : 5.$$

Βρίσκουμε τον αριθμο τον μερον: $7 + 5 = 12$.

Βρίσκουμε τιν τιμι τυ ενος μέρους: $\frac{1440}{12} = 120$.

Βρίσκουμε τυς ζιτόμενους αριθμους:

$$x_1 = 120 \cdot 7 = 840$$

$$x_2 = 120 \cdot 5 = \frac{600}{1440}.$$

Ετσι επίσης λύνουμε τα προβλήματα σε κίνες τις περιπτώσεις, όταν ίνε ανάνκι να διερεθι αριθμος αντιστρόφος ανάλογα με τρις, τέσερις κ. τ. λ. αριθμος.

§ 7. Μέσος αριθμητικός όρος.

Κατα τιν τακσινόνιμι κε διαλογι τον αβγον το ιδος-τους καθορίζετε με το ζίγι.

Πρότυ ίδος αβγα λογαριάζοντε εκίνα, πυ έχουν βάρος 7,78 χγ τα 120 κομάτια· δέφτερυ ίδος εκίνα, πυ έχουν βάρος 6,96 χγ τα 120· τρίτο ίδος εκίνα, πυ έχουν βάρος 5,32 χγ τα 120. Στο κολχόζι

διαλέγοντας τα αβγα βρίκαν τα ακόλοθα θάρι:

Ζίγιζμα	Βάρος (σε χιλιόγραμμα)	Αριθμος αβγον	Βάρος ενός αβγου (σε χιλιόγραμμα)	Βάρος 120 αβγον (σε χιλιόγραμμα)
1	2,581	40	0,0645	7,740
2	3,321	50	0,0664	7,968
3	1,286	20	0,0643	7,716
4	6,511	100	0,0651	7,812
5	7,849	120	0,0654	7,849
	21,548	330		

Για να βρούμε σε πίο ίδος ανίκυν αφτα τ' αβγα, πρέπει να καθορίσουμε το μέσο βάρος τυ ενός αβγου κε το μέσο βάρος τον 120 αβγον. Το βάρος κάθε αβγου το βρίσκυν με τι διέρεσι τυ βάρος τον ζιγιζμένον αβγον δια τυ αριθμν τον αβγον. Απο τον πίνακα βλέπουμε, πως τα εκατοστα μέρι κατα το ζίγιζμα τυ ενός αβγου (κε τα ακέραα χιλιόγραμμα κατα το ζίγιζμα τον 120 αβγον) ε' όλες τις περιπτώσεις τυ ζιγιζματος ίνε τα ίδια. Διαφορα ιπάρχι μονάχα στα χιλιοστα. Αφτο σιμένι, πως για το βάρος ενός αβγου τα εκατοστα τυ χιλιόγραμμα έχουν ορισθι σοστα, αλα τα χιλιοστα κε δεκάκις χιλιοστα δέχυν λάθος. Κατα το ζιγιζμα 120 αβγον έχουμε όμιυς αριθμυς για τα ολόκληρα χιλιόγραμμα. Οστε, για τα 120 αβγα τα ολόκληρα χιλιόγραμμα έχουν ορισθι σοστα, κε το λάθος αρχίζει απο τα δέκατα. Λέμε, πως κατα το ζιγιζμα τυ ενός αβγου τα χι-

λιοστα κε τα δεκάκις χιλιοστα τυ χιλιόγραμμα δεν θα ίνε ακριβίς αριθμν. Οπος φένετε, τ' αβγα έχουν διαφορα κατα το βάρος στα χιλιοστα τυ χιλιογράμν. Επίσις μπορούμε να πόμε, πως για το βάρος τον 120 αβγον έχουμε ανακριβίς αριθμυς για τα δέκατα τυ χιλιογράμν.

Βλέπουμε, πως δεν μπορούμε να έχουμε ακριβίς αριθμυς κατα τιν καταμέτρις, δε μπορούμε να έχουμε ακριβίς βάρος τυ αβγου μονάχα με το ζιγιζμα. Το βάρος τυ αβγου, πυ βρίσκυνε στο κάθε ζιγιζμα, θα ίνε το κατα προσένικισ βάρος-τυ.

Ας σιμφονίζουμε: πάντα, ε' όλες τις καταμετρίσις κε ετυς κατα προσένικισ λογαριαζμυς να πάρυνε μονάχα ένα ανακριβι αριθμν· όλυς τυς άλλυς ανακριβίς αριθμυς θα τυς απορίπτυνε, στρονκιλέβοντας τον αριθμν, πυ βρίκαμε.

Θα πάρυνε για το θάρος τυ ενός αβγου τυς ακόλυθυς αριθμυς. 0,064 χγ· 0,066 χγ· 0,064 χγ· 0,065 χγ· 0,065 χγ. Για το βάρος 120 αβγον: 7,7 χγ· 8,0 χγ· 7,7 χγ· 7,8 χγ· 7,8 χγ.

Ας πάρυνε το μέσο αριθμητικν όρο όλον τον βαρον ίτε, όπος λένε τι μέσι τιμι τυ βάρος. Αφτον τον αριθμν θα τον παραδεχτόμε ος ακριβι.

Για να βρούμε τον μέσο αριθμητικν όρο (διλ. τον μέσο όρο) κάμπωσον αριθμνν πρέπει να προσθέσυνε όλυς τυς δομένυς αριθμυς κε το άθριζμα να το διερέσυνε δια τυ αριθμν τον προσθετέον.

Για ένα αβγο:

$$\frac{0,064 + 0,066 + 0,064 + 0,065 + 0,065}{5} \approx 0,065 \text{ χγ.}$$

Για τα 120 αβγα:

$$\frac{7,7 + 8,0 + 7,7 + 7,8 + 7,8}{5} \approx 7,8 \text{ χγ.}$$

Ετσι βρίκαμε το μέσο βάρος ενός αβγου 0,065 χγ κε για τα 120 αβγα — 7,8 χγ. Τα αβγα, πυ ζιγίσαμε, μπορούμε να τα λογαριάζυνε αβγα πρότυ ίδος.

Οταν έχουμε πολλα ζιγιζματα, βρίσκυνε ικανοπιυτικά εκσαγόμενα ακόμι κε τότε, όταν τα κσεχωριστα ζιγιζματα δεν ίσαν αρχετα ακριβι.

Για να βρούμε τον μέσο αριθμητικν πολον αριθμνν πρέπει να προσθέσυνε όλυς αφτυς τυς αριθμυς κε το άθριζμα να το διερέσυνε δια τυ αριθμν τον προσθετέον.

XVI. ΠΟΣΟΣΤΑ.

§ 1. Ένια ποσοστον.

Ο ρ ι ζ μ ο ς. Ποσοστο ονομάζεται το εκατοστο μέρος τυ αριθμυ.

Στιν αρχι χρισμοπιύσαν τι λέξει ποσοστο τότε μονάχα, όταν ο δανιστις δάνιζε χρίματα κε ζιτόσε να τυ επιστρέψυν τα χρίματα με οριζμένη προσθήκη στα εκατο.

Για τιν παράστασι τον ποσοστον χρισμοπιων ιδιέτερο σιμί, το $\frac{1}{100}$.

$\frac{1}{100}$ σιμένι ένα ποσοστο, διλ. ένα εκατοστο τυ αριθμυ.

$\frac{3}{100}$ σιμένι τρία ποσοστα, διλ. τρία εκατοστα τυ αριθμυ.

§ 2. Αντικατάστασι κλασματικής παράστασις σε παράστασι ποσοστον.

Όταν λίνουμε προβλήματα, σιχνα σιμβένι τον αριθμυ, πυ παραστένι ποσοστα, να τον τρέπουμε στα εκατοστα μέρι-τυ κε το αντίθετο, τα εκατοστα μέρι τυ αριθμυ να τα παραστένουμε με ποσοστα.

1. Ας παραστήσουμε τα ακόλουθα δεκαδικα κλάσματα με ποσοστα:

$1 = 100\%$	$0,07 = 7\%$	$0,1 = 10\%$
$0,01 = 1\%$	$1,17 = 117\%$	$1,08 = 108\%$
$0,003 = 0,3\%$	$0,825 = 82,5\%$	$0,016 = 1,6\%$
$0,58 = 58\%$	$3,7 = 370\%$	$4,57 = 457\%$
$0,001 = 0,1\%$	$2 = 200\%$	

Για να αντικαταστήσουμε μια αριθμητική παράστασι με τιν αντίστιχη παράστασι ποσοστον, πρέπει να τιν πολλαπλασιάσουμε επι 100, ίτε να μεταφέρουμε τιν υποδιαστολι κατα δύο πεσφία προς τα δεξια.

2. Τα ακόλουθα ποσοστα ας τα παραστήσουμε με μορφι δεκαδικον κλασμάτων.

$\frac{1}{100} = 0,01$	$\frac{156}{100} = 1,56$	$\frac{100}{100} = 1$
$\frac{0,8}{100} = 0,008$	$\frac{560}{100} = 5,6$	$\frac{35,6}{100} = 0,356$
$\frac{0,1}{100} = 0,001$	$\frac{700}{100} = 7$	$\frac{20}{100} = 0,2$
$\frac{5}{100} = 0,05$	$\frac{307}{100} = 3,07$	$\frac{1,4}{100} = 0,014$
$\frac{17}{100} = 0,17$	$\frac{354}{100} = 3,54$	$\frac{0,5}{100} = 0,005$

Για να αντικαταστήσουμε παράστασι ποσοστον με δεκαδικο κλάσμα, πρέπει να διερέσουμε τον αριθμυ, πυ παραστένι ποσοστα δια 100, ίτε να μεταφέρουμε τιν υποδιαστολι διο πεσφία προς τα αριστερα.

3. Ας αντικαταστήσουμε τιν παράστασι τον ποσοστον με απλα κλάσματα: $50\% = \frac{50}{100} = \frac{1}{2}$ ενος αριθμυ ισόντε με $\frac{1}{2}$ τυ ίδιυ αριθμυ, $10\% = \frac{10}{100} = \frac{1}{10}$, $20\% = \frac{20}{100} = \frac{1}{5}$, $25\% = \frac{25}{100} = \frac{1}{4}$, $75\% = \frac{75}{100} = \frac{3}{4}$, $5\% = \frac{5}{100} = \frac{1}{20}$, $4\% = \frac{4}{100} = \frac{1}{25}$, $2\% = \frac{2}{100} = \frac{1}{50}$, $33\% \approx \frac{1}{3}$.

4. Να αντικατασταθουν τα ακόλουθα κλάσματα με παράστασι ποσοστον:

$$\begin{aligned} \frac{3}{5} &= 0,6 = 60\%, \quad \frac{1}{8} = 0,125 = 12,5\%, \quad \frac{2}{5} = 40\%, \\ \frac{3}{8} &= 0,375 = 37,5\%, \quad \frac{9}{16} = 0,5625 = 56,25\%, \\ \frac{3}{4} &= 75\%, \quad \frac{9}{25} = 36\%, \quad \frac{7}{50} = 14\%, \\ 2\frac{1}{2} &= 200\% + 50\% = 250\%, \quad 7\frac{3}{4} = 700\% + 75\% = 775\%, \\ \frac{2}{3} &\approx 67\%, \quad \frac{4}{9} = 0,444 \dots \approx 44\%. \end{aligned}$$

§ 3. Εβρεσι κάπιυ ποσοστυ απ' τον αριθμυ.

Ι έβρεσι ποσοστυ κάπιυ αριθμυ σιμένι, να βρεθι ένα ίτε κάμποσα εκατοστα τυ ακέρειυ κε λίνετε με τον πολλαπλασιασμό.

1. Δόσανε στο φύρνο 560 χγ αλέβρι. Πόσο πσομι θα γίνι, αν κατα το πείσιμο το αλέβρι δίνι περίσεμα $13,5\%$;

Λίσι. Πρώτα πρέπει να βρούμε πόσο περίσεμα δίνι το πείσιμο, διλ. πρέπει να βρεθυν τα $13,5$ ίτε τα $0,135$ τον 560 χγ.

Τα $13,5\%$ τον 560 χγ αποτελυν $560 \cdot 0,135 = 75,6$ χγ. Πσομι θα πάρουμε $560 + 75,6 = 635,6$ χγ.

2. Να βρεθυν 1) τα 7% τον 42 ρυβλ.. 2) τα $2,2\%$ τον $15\frac{1}{2}$ χγ.

Λίσι.

1) Τα 7% τον 42 ρυβλ. ισόντε με $42 \cdot 0,07 = 2,94$ ρ. = 2 ρ. 94κ.

2) τα $2,2\%$ τον $15\frac{1}{2}$ χγ ισόντε με $15,5 \cdot 0,022 = 0,341$ χγ.

3. Να βρεθουν: 1) Τα $\frac{3}{4}\%$ το $15\frac{1}{2}$, 2) τα $4\frac{2}{5}\%$ το $3\frac{2}{11}$.

1) Τα $\frac{3}{4}\%$ το $15\frac{1}{2}$ ισόντε $15\frac{1}{2} \cdot \frac{3}{400} = \frac{31 \cdot 3}{2 \cdot 400} = \frac{93}{800} = 0,11625$.

ίτε τα $\frac{3}{4}\%$ το $15\frac{1}{2}$ ισόντε $0,75$ το $15,5 = 15,5 \cdot 0,0075 = 0,11625$.

2) $4\frac{2}{5}\%$ το $3\frac{2}{11}$ ισόντε με $3\frac{2}{11} \cdot \frac{22}{500} = \frac{35 \cdot 22}{11 \cdot 500} = \frac{7 \cdot 2}{190} = \frac{14}{190} = 0,0737$.

Το πρόβλημα τις έβρεσις τον ποσοστον κάπιο αριθμο μπορούμε να το γράψουμε κε με γράματα:

$$a = K \cdot \frac{p}{100}, \text{ ίτε } a = \frac{K \cdot p}{100}.$$

Εδο το a ίνε το ζιτόμενο μέρος το ακέρου, το K ο ακέρου, το p ο αριθμος τον ποσοστον.

**§ 4. Εβρε-
σι τυ αριθ-
μου απο το
μέρος-τυ,
πυ παρα-
στένετε με
ποσοστα.**

1. Ενας αγοραστis παράνκιλε σε κοπερατίβα παλτο κε πλήροσε καπάρο 40% τις ακσίας τυ παλτου. Τυ δόσανε απόδικσι πως πλήροσε 50 ρύβλ. Πόσο ακσίζει το παλτο;

Λίσι. Ι πρότι δόσι αποτελόσε $40\% = 0,40$ όλis τις ακσίας κε ισοδιναμός με 50 ρύβλ.

Πρέπι να βρούμε τον αριθμο, το οπίν ίνε γνωστο κάπιο μέρος: $0,40x = 50$ ρύβλια,

$x = \frac{50}{0,4} = 125$ ρύβ., όπου το x ίνε ο άγνωστος αριθμος.

Για να βρούμε τον αριθμο, τυ οπίν ίνε γνωστο κάπιο μέρος, πυ παραστένετε με ποσοστα, ίνε το ίδιο σαν να βρούμε τον αριθμο απο το μέρος-τυ κε λίνετε με τι διέρεσι.

Τι λίσι μπορούμε να τιν γράψουμε με γράματα: $K = a : \frac{p}{100}$ ίτε $K = \frac{a \cdot 100}{p}$.

Εδο το K ίνε ο ακέρου, το a ίνε το δομένο μέρος το ακέρου, το p τα ποσοστα.

2. Να βρεθι ο αριθμος, αν ίνε γνωστο, πως 1) τα 53% τυ αριθμου ισόντε με $26,5$ χγ, 2) τα 107% τυ αριθμου ισόντε με 321 ρύβλ.

Λίσι.

1) $0,53x = 26,5$ χγ $x = \frac{26,5}{0,53} = \frac{2650}{53} = 50$ χγ.

2) $1,07x = 321$ ρύβλ., $x = \frac{321}{1,07} = 300$ ρύβλ.

Οταν πρόκίτε να βρούμε τον αριθμο απο τα μέρι-τυ, πυ έχυν δοθι σε ποσοστα, έχυμε να κάνυμε με τρία βασικα προβλήματα:

I. Ινε γνωστο το μέρος τυ αριθμου σε ποσοστα (όπος στο προι-γόμενο πρόβλημα).

II. Ινε γνωστος ο αριθμος (κε ι παράστασι-τυ με ποσοστα), πυ θα βρεθι, αν στο ζιτόμενο αριθμο θα προστεθι οριζμένο ποσοστό-τυ.

III. Ινε γνωστος ο αριθμος (κε ι παράστασι-τυ με ποσοστα), πυ θα βρεθι, αν απ' τον ζιτόμενο αριθμο αφερέσυμε οριζμένο ποσοστό-τυ.

Ας φέρυμε παραδείγματα:

1) Ι κοπερατίβα πέρνι δάνιο για να χτίσι σπίτι. Ι τράπεζα τις έδοσε δάνιο 30% τις ακσίας τυ μελόμενου σπιτιου, πυ αποτελούνε $150\ 000$ ρύβλ. Να βρεθι ι ακσία τυ σπιτιου, πυ θα φτιασι.

Εδο τα 30% τυ αριθμου (μέρος τυ ζιτόμενου αριθμου) αποτε-λυν $150\ 000$ ρύβλια.

Λίσι. Να βρεθι ο αριθμος απο το γνωστό-τυ μέρος $30\% = 0,30$, $0,3x = 150\ 000$ ρύβλ.

Ο ζιτόμενος αριθμος

$$x = 150\ 000 : 0,3 = 500\ 000 \text{ ρύβλ.}$$

2) Ενα μαγαζι, αγοράζοντας κυβάδες απο το αρτέλι τεχνιτον, πλέροσε απο 2 ρ. 40 κ. για κάθε κυβα, με έκπτοσι 20% . Πόσο ακσίζει ο ένας κυβας χορις έκπτοσι;

Λίσι. Ιστερα απο τιν έκπτοσι τον 20% για κάθε κυβα πλί-ροσαν μονάχα $100 - 20 = 80\%$ τις αρχικis ακσίας-τυ. Οστε τα 2 ρ. 40 κ. αποτελυν τα 80% τις ακσίας: $80\% = 0,80$, $0,8x = 2,4$ ρύβλ.

Βρίσυμε τον αριθμο:

$$x = 2,4 : 0,8 = \frac{24}{8} = 3 \text{ ρύβλ. (ι ακσία τυ κυβα).}$$

3) Ένας χρεός τις πέρασε την προθεσμία τις πληρωμές και έπρεπε να πληρώσει πρόστιμο 12% το αρχικό ποσό, που χρεοστάσε. Το όλο πλήρωσε 56 ρύβλ. Πόσο ήταν το αρχικό ποσό;

Λίσι. Η πληρωμή μαζί με το πρόστιμο αποτέλεσε $100 + 12 = 112\%$ το αρχικό ποσό. Οπότε τα 56 ρύβλ. ίνε τα 112% ίτε $1,12$ το ζητούμενο αριθμό: $1,12x = 56$.

$$x = 56 : 1,12 = \frac{56 \cdot 100}{112} = 50 \text{ ρύβλ.}$$

§ 5. Ο λόγος δύο αριθμών, που παραστήνεται με ποσοστό.

1. Στην τάξη ίνε 32 μαθητές. 2 μαθητές δεν ήρθαν στο μάθημα. Πόσα ποσοστά αποτελούν οι δύο αψι μαθητές; πόσα ποσοστά αποτελούν εκείνοι που ήρθαν;

1) Πόσα ποσοστά αποτελούν οι μαθητές, που δεν ήρθαν στην τάξη;

Λίσι. Πρώτα πρέπει να μάθουμε, πίο μέρος το 32 αποτελεί το 2. Ο λόγος το αριθμού 2

προς το 32 βρίσκετε με διήρεσι: $\frac{2}{32} = \frac{1}{16}$. Επιτα πρέπει το αποτέλεσμα να το παραστήσουμε με δεκαδικό κλάσμα και με ποσοστά:

$$\frac{1}{16} = 0,0625 = 6,25\%.$$

2) Πόσα ποσοστά όλων τον μαθητών αποτελούν οι 30 μαθητές, που ήρθαν στο μάθημα;

Ο λόγος το 30 προς τον 32 ίσύτε $\frac{30}{32} = \frac{15}{16}$. Παραστήνοντας το λόγο αψτο με δεκαδικό κλάσμα και με ποσοστά έχουμε:

$$\frac{15}{16} = 0,9375 = 93,75\%.$$

$$\text{Δοκιμή. } 6,25\% + 93,75\% = 100\%.$$

2. Τα κοπάδια τον γαλατοφόρον ζών στα κολχόζια και σοβ-χόζια κατά τι δέφτερι εξεαμινία το 1931 αφκρίθηκαν απο 400 000, ός 1 800 000 κεφάλια.

1) Πόσα ποσοστά αποτελούσε το κοπάδι στην αρχι τις εξεαμινίας, σχετικά με το τέλος το χρόνου;

Λίσι. Ός μονάδα, ίτε 100% , πρέπει να παραδεχτόμε τα

1 800 000 ζόα, σχετικά με τα οπία ο αριθμός 400 000 αποτελεί:

$$\frac{400\,000}{1\,800\,000} = \frac{2}{9} \text{ μέρη} \cdot \frac{2}{9} \approx 0,222 = 22,2\%.$$

2) Πόσα ποσοστά αποτελεί ο αριθμός τον ζών στο τέλος το 1931, σχετικά με τον αριθμό στην αρχι τις εξεαμινίας.

Λίσι. Ός μονάδα, ίτε 100% , πρέπει να παραδεχτόμε τα 400 000 ζόα, σχετικά με τα οπία ο αριθμός τον ζών, που αφκρίθηκαν, αποτελεί:

$$\frac{1\,800\,000}{400\,000} = \frac{9}{2} = 4,5 = 450\%.$$

3) Κατά πόσα ποσοστά αφκρίθηκαν τα ζόα στη δέφτερι εξεαμινία το 1931;

$$\text{Λίσι. } 450\% - 100\% = 350\%.$$

Όταν θέλουμε να βρούμε το λόγο τον αριθμόν σε ποσοστά, πρέπει να βρούμε τον πολλαπλάσιο λόγο-τους και να παραστήσουμε την απάντιση με ποσοστά.

Σημείσις. 1. Κατά την έβρεσι το λόγο τον αριθμόν, διερέτι πέρνον εκείνο τον αριθμό, τον οπίο παραδεχόντε για 100% .

2. Κατά την έβρεσι το λόγο σε ποσοστά το εκξαγόμενο το ετρον-κίλέβον.

3. Πόσα ποσοστά αποτελούν 1) το 111,8 το 1720, 2) το 10 ός προς το 3, 3) το 0,079 το 1;

$$\text{Λίσι. } 1) \frac{111,8}{1720} = 0,065 = 6,5\%,$$

$$2) \frac{10}{3} = 3,333... \approx 333\%,$$

$$3) \frac{0,079}{1} = 7,9\%.$$

Τι λίσι μπορούμε να τιν γράψουμε και με γράματα: $p = \frac{a}{K} \cdot 100$, όπου το K ίνε ο αριθμός, που πάρθηκε για 100% , σχετικά με τον οπίο πρέπει να παραστήσουμε με ποσοστά (p) το δομένο αριθμό a .

Σημείσις. Το κλάσμα $\frac{a}{K}$ δίχνη τον πολλαπλάσιο λόγο τον αριθμόν, και με τον πολλαπλασιασμό επι 100 παραστήνεται με ποσοστά.

§ 6. Προβλήματα για χρηματικούς λογαριασμούς.

Στα προβλήματα για χρηματικούς λογαριασμούς συναντώντε 4 αριθμοί: 1) το αρχικό ποσό, 2) ο αριθμός των ποσοστών, 3) ο χρόνος, 4) το κέρδος ή η ζημία σε ορισμένο χρονικό διάστημα. Κάποτε στα προβλήματα εστιάζει το αριθμό, που παραστήνει το κέρδος ή τη ζημία, συναντάτε αριθμούς, που δείχνει, σε τί μετατρέπουμε το αρχικό ποσό μαζί με το επιπρόσθετο κέρδος, ή εκίνο το ποσό, που μένει μετά την αφέρεσι τις ζημίας.

Τα τρία από τα παραπάνω ποσά μας δίνουν στο πρόβλημα πρέπει να βρεθεί το τέταρτο ποσό. Ετσι μπορούν να υπάρχουν 4 κυριότερα προβλήματα στους χρηματικούς λογαριασμούς με τόκο.

I. α) Πόσο έσοδο δίνει κεφάλαιο 50 ρ. κατατεθειμένο στο κρατικό ταμειοφύλλιο για 9 μήνες προς 8% το χρόνο;

Λίσι. Το ετήσιο έσοδο αποτελεί τα 8% τον 50 ρυβλίων διλ. $50 \cdot 0,08 = 4$ ρύβλ. (Τώρα το ταμειοφύλλιο πληρώνει 3%)

Το έσοδο στα $\frac{9}{12} = \frac{3}{4}$ του χρόνου αποτελεί $4 \times \frac{3}{4} = 3$ ρύβλ.

β) Πόσο θα αφησίδι η κατάθεσι τον 50 ρυβλ. στο ταμειοφύλλιο προς 8% το χρόνο, αφού περάσουν 9 μήνες;

Λίσι. Παραπάνω λογαριάσαμε και έβραμε πως το έσοδο σε 9 μήνες αποτελεί 3 ρύβλια· τότε ο καταθέτης θα πάρει $50 + 3 = 53$ ρύβλ.

Στα προβλήματα α, και β, που εξετάσαμε, έχουν δοθεί τα ποσά: 1) το αρχικό ποσό, 2) ο αριθμός των ποσοστών 3) ο χρόνος. Ζητούνταν να βρεθεί: 4) το κέρδος (στο πρόβλημα α) και το αρχικό ποσό μαζί με το επιπρόσθετο κέρδος (στο πρόβλημα β).

II. Ιστέρα από πόσο χρόνο 1350 ρύβλ. προς 8% το χρόνο θα δώσουν: α) έσοδο 477 ρύβλ., β) θα γίνουν 1827 ρύβλ.;

Λίσι. α) Το ετήσιο έσοδο τον 1350 ρύβλ. προς 8% αποτελεί $(1350 \cdot 0,08)$ ρύβλ. = 108 ρύβλ.

Έσοδο 477 ρυβλίων θα παρθεί σε $477 : 108 = 4 \frac{45}{108} = 4 \frac{5}{12}$ του

χρόνου, διλ. σε 4 χρόνια και 5 μήνες.

β) Πρώτα πρέπει να βρούμε το κέρδος: $1827 - 1350 = 477$ ρύβλ.

Επιτα το πρόβλημα λύνετε όπως και στην παρ. α).

Στα προβλήματα, που εξετάσαμε, έχουν δοθεί: 1) το αρχικό ποσό, 2) ο αριθμός των ποσοστών, 3) το κέρδος ή το αρχικό ποσό με το επιπρόσθετο.

Ζητούνταν ο χρόνος.

III. Πόσα ποσά το χρόνο πληρώνει το κρατικό ταμειοφύλλιο, αν για 150 ρυβλίων καταθέσει μετά 9 μήνες α) έδωσαν 9 ρύβλ., β) πληρώθηκαν στον καταθέτη 159 ρύβλ.;

Λίσι. Και στα δύο προβλήματα το έσοδο αποτελεί 9 ρύβλ. Επομένως, το ετήσιο έσοδο αποτελεί:

$$9 : \frac{9}{12} = 12 \text{ ρύβλ.}$$

12 ρύβλ. απ' την κατάθεσι τον 150 ρυβλ. αποτελούν $\frac{12}{150} = 0,08 = 8\%$.

Στα προβλήματα αυτά έχουν δοθεί: 1) το αρχικό ποσό, 2) ο χρόνος, 3) το κέρδος ή το επιπρόσθετο ποσό. Ζητείται να βρεθεί ο αριθμός των ποσοστών.

IV. α) Πιό ποσό, που δίνει το χρόνο 7%, σε 3 χρόνια θα δώσει έσοδο 420 ρύβλ.;

Λίσι. Το ετήσιο έσοδο αποτελεί 7% του αριθμού, δηλαδή 0,07. Το έσοδο σε 3 χρόνια θα ήνε $0,07 \cdot 3 = 0,21$ του ζητούμενου ποσού.

Αν θα παραστήσουμε το άγνωστο ποσό με το x , τότε $0,21x = 420$.

$$x = \frac{420}{0,21} = \frac{420 \cdot 100}{21} = 2000 \text{ ρύβλια.}$$

β) Πιό ποσό, που δίνει 10% το χρόνο, μετά 3 χρόνια θα μετατραπεί σε 520 ρύβλ.;

Λίσι. Το ετήσιο κέρδος αποτελεί $10\% = 0,1$ του άγνωστου ποσού. Το κέρδος σε 3 χρόνια θα αποτελεί τα 0,3 του άγνωστου ποσού διλ. $1,3x = 520$ ρύβλ., όπου το x ήνε το άγνωστο ποσό.

$$x = \frac{520}{1,3} = \frac{5200}{13} = 400 \text{ ρύβλ.}$$

Στα προηγούμενα προβλήματα — α) και β) — έχουν δοθεί: 1) ο χρόνος, 2) ο αριθμός των ποσοστών, 3) το έσοδο ή το αρχικό ποσό με το επιπρόσθετο ποσό. Ζητείται το αρχικό ποσό.

Σημείος. Αν κατά τι λείπει τον προβληματόν παρουσιάζετε ο χρόνος σε μήνες και ημέρες, τότε πρέπει το χρόνο να τον λογαριάζουμε 360 μέρες, και το μήνα 30 μέρες.

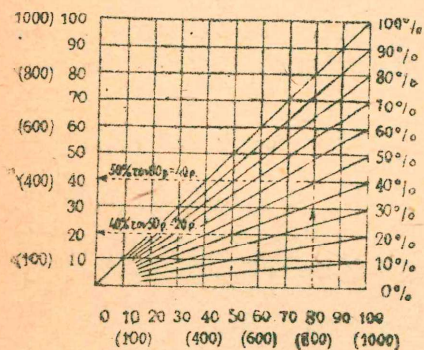
§ 7. Γραφικό διάγραμμα για την έβρεξι τον ποσοστον.

Τα προβλήματα τον ποσοστον μπορούμε να τα λίσουμε με τι βοίδια τον γραφικον διαγραμáτων.

Στο σχήμα 6 έχουμε γραφικό διάγραμμα σε γραμες, πυ κσεκινυν απο την εφθία προς το σιμίον, πυ βρίσκετε στην άκρι τις δεκσίας κάθετες γραμεις. Πρέπι να βρεθι πάνω στο διάγραμμα αφτο, με τί ισύντε τα 40% τον 50 ρυβλ.

Απάντις: 20 ρύβλ. Ι λίσι δίσιντε με βέλος. Ακριβος έτσι κε τα 50% τον 80 ρυβλ. αποτελυν 40 ρύβλ.

Με τον ίδιο τρόπο σχηματίζυν εφθίες για να βρύνε 10%, 20% x .τ.λ. ός τα 100%

Σχ. 6.

Για να μας επιτρέπι το γραφικό-μας διάγραμμα να χάνουμε παρόμους λογαριαζμους με αριθμους παραπάνο απο τα 100, μπορούμε να δόσουμε διάφορες τιμες σι μονάδα τις κλίμακας.

Στο σχ. 7 φένετε πως μπορούμε χωρις να τραβίσουμε γραμες, πάνω στο γραφικό διάγραμμα, με τι βοίδια τυ χάρακα να βρύνε τα 80% τυ 50.

XVII. ΤΙΠΙ ΚΕ ΠΡΑΚΣΙΣ ΜΕ ΤΥΣ ΤΙΠΥΣ.

§ 1. Τίπι.

Ός τόρα εμεις χρσιμοποιόσαμε παραστάσις με γράματα. Ας δίσουμε, πός χρσιμοπιυν στα μαθηματικά τις παραστάσις με γράματα κα-

τα τι λίσι τον προβλιμάτων.

1. Να λίσυν τα προβλίματα:

- 1) 1 μ ίφαγμα ακσίζι 10 ρύβλ. Πόσο ακσίζυν τα 7 μ.
- 2) 1 " " " 5 " " " " 7 "
- 3) 1 " " " 10 " " " " 8 "
- 4) 1 " " " 6 " " " " 12 "

5) 1 χγ ζάχαρι ακσίζι 2 ρύβλ. Πόσο ακσίζυν τα 4 χγ.

6) 1 μονάδα εμπορέβματος ακσίζι α ρύβλ. " " β μονάδες.

- Δίσι:
- 1) $10 \cdot 7 = 70$ ρύβλ.
 - 2) $5 \cdot 7 = 35$ "
 - 3) $10 \cdot 8 = 80$ "
 - 4) $6 \cdot 12 = 72$ "
 - 5) $2 \cdot 4 = 8$ "

Τι λίσι τυ 6 προβλίματος τι γράφουμε έτσι:

$$a \cdot b = c.$$

Εδο το α παραστένι την ακσία τις μονάδας τυ μέτρου οπιωδίποτε εμπορέβματος, το b παραστένι το ποσο τον μονάδον κε το c την όλι ακσία τυ εμπορέβματος. Στι θέσι τυ α μπορούμε να βάλουμε 10, 5, 10, 6, 2· σι θέσι τυ b 7, 7, 8, 12, 4 κε τότε το c θα ισύτε με 70, 35, 80, 72, 8.

Σε κάθε αριθμητικό πρόβλημα διακρίνουμε: τυς δομένους αριθμους, τυς ζιτόμενους αριθμους, την εκσάρτις αναμετακσί-τους, πυ καθορίζετε απο τυς όρους τυ προβλίματος. Τυς ζιτόμενους αριθμους τυς βρίσκουμε, όταν δίνουμε απάντις σιτιν ερώτις τυ προβλίματος.

Δίνοντας το πρόβλημα, βρίσκουμε την εκσάρτις μετακσι τον μεγεθον, μετακσι τον δομένον κε ζιτόμενον αριθμον κε καθορίζουμε το χαραχτήρα αφτις τις εκσάρτις. Κσέροντας πιά εκσάρτις υπάρχι μετακσι τον δομένον κε τον εκσαγομένον, μαθένουμε, πίες πράκσις κε με πιά σιρα πρέπι να τις χάνουμε.

Όλα τα προβλίματα τυ 1 παραδείγματος λίνοντε με ένα τρόπο, με ένα κανόνα· σ'όλα αφτα τα προβλίματα χρσιμοποιόμε τον πολλαπλασιαζμο κε βρίσκουμε το γινόμενο τυ αριθμου, πυ δίσιν την ακσία τις μονάδας τυ μέτρου τυ εμπορέβματος πυ πολίθικε, επι τον αριθμο τον μονάδον. Στο τέλος βρίκαμε ένα γενικό κανόνα για τι λίσι όλον αφτον τον προβλιμάτων, σιμιόνοντας τυς δομένους αριθμους κε τυς ζιτόμενους με γράματα, αντις τον αριθμητικον σιμίον. Κατ' αφτον

τον τρόπο λύσαμε γενικό πρόβλημα, όπως λένε, σχημάτισαμε τύπο για τι λίσι όλον αφτον τον προβληματόν.

Ο ριζμός. Τίπος ονομάζεται η παράστασι, πυ δίχνη, πίες πράξεις κε με πιά σιρα πρέπει να εχτελεστυν για να λύσμε το πρόβλημα.

2. Γράψτε τι λίσι με τύπο:

1) Ένα τρένο πίγενε 4 ώρες με ταχύτητα 35 χμ τιν ώρα κε 5 ώρες με ταχύτητα 38 χμ τιν ώρα. Πόσι ίνε κατα μέσο όρο η ταχύτητα τυ τρένου σ'αφτο το διάστημα;

Λίσι.

$$\text{Μέσι ταχύτητα} = \frac{35 \cdot 4 + 38 \cdot 5}{4 + 5} = \frac{140 + 190}{9} = 36 \frac{2}{9} \text{ χμ.}$$

2) Αν το τρένο 3 ώρες πίγενε με ταχύτητα 30 χμ τιν ώρα κε 4 ώρες με ταχύτητα 35 χμ τιν ώρα, τότε τι μέσι ταχύτητα πρέπει να τιν βρούμε με τον τύπο:

$$\text{Μέσι ταχύτητα} = \frac{30 \cdot 3 + 35 \cdot 4}{3 + 4} \text{ χμ.}$$

3) Τίπος με γράματα για τιν λίσι όλον τον παρόμοιον προβληματόν:

$$v = \frac{at_1 + bt_2}{t_1 + t_2},$$

όπου το a ίνε ο αριθμός τον χιλιομέτρον, πυ διατρέχι το τρένο σε μια ώρα στο διάστημα τον πρότον t_1 ορον. b ίνε ο αριθμός τον χιλιομέτρον, πυ διατρέχι το τρένο στυν ώρα στο διάστημα τον τελεφτέον t_2 ορον, κε v ίνε η μέσι ταχύτητα.

§ 2. Παράστασι με γράματα. Η σιρα τον πράξεων. Παρενθέσεις.

1. Για να ισάγυν ομοιομορφία στυς τρόπους τυ σχηματισμυ κε τις γραφες τον τύπον, συμφόνισαν να παραστήσυνε στυς αριθμυς με γράματα τυ λατινικυ (ίτε τυ γαλικυ) αλφάβιτυ. Τα γράματα αφτα παραστήνυν οποδιόποτε αριθμυ, πυ να ικανοποι στυς όρους τυ προβλήματος.

Εχτος απο τα γράματα, για τι γραφι τον όρον τυ προβλήματος κε για τι λίσι-τυ, χρικισμοπιύνε τα σιμία τον πράξεων τις αριθμητικισ:

τιν πρόσθεσι τον αριθμυν τιν σιμιόνυν με το σιμίο (+)· τιν αφέ-

ρεσι με το σιμίο (—)· τον πολλαπλασιασμυ με το σιμίο (X) ίτε (·)· τι διέρεσι με το σιμίο (:) ίτε με τι γραμι τυ κλάσματος. Το σιμίο τυ πολλαπλασιασμυ μπορι κε να παραλιφθι (βλέπε κεφ. IV, § 1).

2. Η όρι στυ σιρα τον πράξεων μένυν η ίδι κε για τις παραστάσις με γράματα. Αν ο τίπος παρουσιάζι πράξις μονάχα μιας βαθμίδας, τότε τις κάνυν με τι σιρα όπως ίνε γραμένες· αν ο τίπος παρουσιάζι πράξις διαφόρον βαθμίδον, τότε σε πρότι σιρα εχτελυν τις πράξις τον ανότερον βαθμίδον.

Όλες τις παραβάσις τον κανόνον αφτον τις σιμιόνυν με παρενθέσις. Αν ο τίπος παρουσιάζι παρενθέσις, τότε πρώτα κάνυν τις πράξις, πυ βρίσκοντε στυς παρενθέσις.

Ο τίπος $(a + b) \cdot m$ δίχνη, πός πρέπει πρώτα να βρεθι το άθριζμα a κε b κε έπιτα να πολλαπλασιασθι αφτο επι τον αριθμυ m .

Αν ιπάρχυν διαφόρον ίδον παρενθέσις $() \{ \} []$, τότε όπως κε πάντα, πρώτα κάνυν εκίνες τις πράξις, η οπιές βρίσκοντε στυς εσωτερικες παρενθέσις. Αντι τον παρενθέσεων εποφελύντε επίσις κε τι γραμι τυ κλάσματος. Η τίπι:

$$n = [(a + b) : m] \cdot c,$$

$$n = \frac{a + b}{m} \cdot c$$

έχυν τιν ίδια τιμι: αφτι δίχυν, πος το άθριζμα τον αριθμυ a κε b πρέπει να το διερέσμε δια τυ m κε το εκσαγόμενο να το πολλαπλασιάσμε επι το c .

Σιμίοσι. Πρέπει να θυμιθόμε, πος τον πολλαπλασιασμυ αθρίζματος κε διαφορας πάντα τον σιμιόνυν με τις παρενθέσις.

Η παραστάσις: $(a + b) \cdot m$ κε $(a - b) \cdot m$ διαβάζοντε έτσι: το άθριζμα ίτε τι διαφορα δύο αριθμυν πρέπει να το πολλαπλασιάσμε επι τον αριθμυ m .

Αν γράφαμε χωρις παρενθέσις: $a + bm$ κε $a - bm$, αφτο θα σίμενε, πος στον αριθμυ a πρέπει να προσθέσμε ίτε απο αφτον να αφερέσμε το γινόμενο τον αριθμυ b κε m .

§ 3. Σιντελεστις. Δίναμι.

1. Ο ριζμός. Ο αριθμητικος παράγοντας στυν παράστασι με γράματα ονομάζεται σιντελεστις.

Ο σιντελεστις γράφετε μπροστα απο στυς άλλυς παράγοντες.

Παράδειγμα. 1) $3a^2b$, 2) $\frac{4}{7}mn$, 3) $0,9ab$.

Ο συντελεστής μπορεί να ίναι ακέραιος και κλασματικός.

Ο συντελεστής δίνει, πως μπορούμε να αντικαταστήσουμε την πρόσθεσι με τον πολλαπλασιασμό.

Παράδειγμα. $a + a + a = 3a$.

Έτσι ο συντελεστής συντομεύει τη γραφή των πράξεων.

$$1. a + a + a + a = 4a.$$

$$2. b + b - c - c - c = b + b - (c + c + c) = 2b - 3c.$$

$$3. \frac{1}{4}m + \frac{1}{4}m + \frac{1}{4}m = \frac{m}{4} + \frac{m}{4} + \frac{m}{4} = \frac{3m}{4} = \frac{3}{4}m.$$

$$4. 5a^2 = a^2 + a^2 + a^2 + a^2 + a^2.$$

$$5. \frac{4}{5}ab = \frac{1}{5}ab + \frac{1}{5}ab + \frac{1}{5}ab + \frac{1}{5}ab.$$

$$6. 0,3m - 0,2n = 0,1m + 0,1m + 0,1m - 0,1n - 0,1n.$$

II. Κατά τον πολλαπλασιασμό όμοιων παραγόντων, όπως ξέρουμε, ίναι δυνατό κάπια απλοποιεί (βλέπε § 10, κεφ. IV)

$$1) 5 \cdot 5 \cdot 5 \cdot 5, \quad 2) 10 \cdot 10 \cdot 10.$$

Για τέτια γινόμενα υπάρχει ο ακόλουθος τρόπος τις γραφής:

$$1) 5 \cdot 5 \cdot 5 \cdot 5 = 5^4 = 625, \quad 2) 10 \cdot 10 \cdot 10 = 10^3 = 1000.$$

Τον πολλαπλασιασμό όμοιων παραγόντων τον χωρίζουν σε ιδιότερη πράξη, την οποία ονομάζουν ίσοςι στη δύναμη.

Κατά την γραφή με γράματα έχουμε τον τύπο:

$$a^n = N.$$

Στον τύπο αυτό, a ίναι η βάση, n ίναι ο εκθέτης, τις δύνამεις του αριθμού a .

$$1) a^5 = a \cdot a \cdot a \cdot a \cdot a, \quad 2) (ab) \cdot (ab) \cdot (ab) = (ab)^3,$$

$$3) (a + b)(a + b) = (a + b)^2.$$

Σημείοσι. Το σημείο του πολλαπλασιασμού μπορεί να παραλειφθεί μπροστά από τις παρενθέσεις, ίτε μπροστά από το σημείο, που αντικαταστένι τις παρενθέσεις.

§ 4. I κυριότερη τύπι.

Σίχνα συναντάμε τέττες παραστάσεις με γράματα ίτε τύπος:

$$1. \text{Ο τύπος του αθρίζματος: } m = a + b.$$

$$2. \text{Ο τύπος τις διαφορας: } n = a - b.$$

$$3. \text{Ο τύπος του γινομένου: } p = a \cdot b, \text{ ίτε}$$

$$p = ab.$$

$$4. \text{Ο τύπος του πιλίκου ίναι: } q = a : b = \frac{a}{b}.$$

$$5. \text{ " " τις ισότιτας ίναι: } a = b.$$

$$6. \text{ " " τις ανισότιτας ίναι: } a > b, b < a.$$

I διάφορι συνδιαζι γράματων και σημίων σχηματίζουν άλλος πιο σύνθετος τύπος.

$$7. \text{Ο τύπος του άρτιου αριθμού ίναι: } k = 2n.$$

Στι θέσι το n μπορούμε να γράψουμε οποδιόποτε ακέραιο αριθμό, αρχίζοντας από το μηδενικό. Θα σχηματισθι μια σειρά άρτιων αριθμών: 0, 2, 4, 6,...

$$8. \text{Ο τύπος του περιττου αριθμού ίναι: } l = 2n + 1 \text{ ίτε } l = 2n - 1.$$

$$9. \text{ " " του αριθμού, που διερίτε δια το } n \text{ ίναι: } x = n \cdot a.$$

$$10. \text{ " " τις διέρεις με κατάλιπο ίναι: } \frac{a}{b} = q + \frac{r}{b}.$$

$$11. \text{ " " του διψήφιου αριθμού ίναι: } m = 10a + b, \text{ εδο το } a \text{ ίναι αριθμός τον δεκάδων, το } b \text{ ίναι αριθμός τον μονάδων.}$$

§ 5. I αριθμητικες τιμες τον τύπον.

Οριζμός. Αριθμητικι τιμή του τύπου ονομάζετε εκείνος ο αριθμός, που βρίσκετε όταν αντικαταστένουμε τα γράματα του τύπου με τους αντίστιχους αριθμούς και κάνουμε τις πράξεις, που υποδίδχοντε στον τύπο με οριζμένι σειρά.

1. Ας πάρουμε τον τύπο του εμβαδου του ορθογώνιου $s = ah$. Στον τύπο αυτό το s παραστένι τον αριθμό τον τετραγωνικών μονάδων του εμβαδου, το a παραστένι τον αριθμό τον μονάδων του μήκους τις βάσεις, το h παραστένι τον αριθμό τον μονάδων του μήκους της ύψους.

Ας βρούμε τι σημασία του εμβαδου αν το $a = 5$ **σμ** και $h = 8$ **σμ**.

Θα έχουμε:

$$s = 5 \cdot 8 = 40 \text{ τετρ. σμ.}$$

Αν το $a = 2,4$ **μ** και το $h = 0,8$ **μ** θα έχουμε:

$$s = 2,4 \cdot 0,8 = 1,92 \text{ τετρ. μ.}$$

2. Να βρεθι $a^2 + b^2 = \alpha\gamma$ $a = 3$, $b = 5$.

Λίσι. $a^2 + b^2 = 3^2 + 5^2 = 9 + 25 = 34$.

§ 6. Πός καθορίζετε με τίπο οποιοδήποτε μέγεθος σχετικά με άλλα μεγέθη.

Ο τίπος του εμβαδού του ορθογώνιου ίνε:

$$s = ah.$$

Σίμφωνα με τον τίπο αφο μπορούμε να λίσουμε τέτια προβλήματα:

I. Να βρεθι το εμβαδο, όταν μας ίνε γνωστι ι βάσι κε το ίψος.

II. Να βρεθι το ίψος, όταν ίνε γνωστι ι βάσι κε το εμβαδο.

III. Να βρεθι ι βάσι όταν μας ίνε γνωστο

το ίψος κε το εμβαδο.

Λίσι I: $s = ah$. Λίσι II: $h = \frac{s}{a}$. Λίσι III: $a = \frac{s}{h}$.

I δέφτερι κε ι τρίτι λίσι ίνε ίδιες με κίνες, όταν θέλουμε να βρούμε με τι διέρει έναν απο τυς παράγοντες, κςέροντας το γινόμενο κε τον άλλο παράγοντα.

Ας κάνουμε τι δοχιμι τις λίσις αφτις με αριθμους. Ας υποθέσουμε, ότι $a = 5$, $h = 8$ κε $s = 40$.

$$\text{I. } 40 = 5 \cdot 8, \text{ II. } 8 = \frac{40}{5}, \text{ III. } 5 = \frac{40}{8}.$$

Με τον ίδιο τρόπο, στριζόμενι στους νόμους τον πράκσεων κε στιν εκσάρτισι, πυ ιπάρχι ανάμεσα στα δομένα κε στα εκσαγόμενα τον πράκσεων, μπορούμε να βρούμε το μέγεθος κε με πιο σίνδε-τους τίπος.

§ 7. Σχηματισμός τύπων σίμφωνα με τυς όρους τον προβλημάτων.

Όταν θέλουμε να σχηματίσουμε τίπος για τι λίσι προβλημάτων, ίνε καλο να ακολουθίσουμε τιν εκσις σίρα:

I. Να διαβάσουμε τυς όρους του προβλήματος.

II. Να σιμιόσουμε με γράματα τα δομένα κε τα εκσαγόμενα τις λίσις του προβλήματος.

III. Να χωρίσουμε το σίνδετο πρόβλημα σε απλα προβλήματα.

IV. Να οριθι, με πιά πράκσι λίνετε κάθε

απλο πρόβλημα.

V. Να γραφυν ι όρι με τα γράματα, πυ ορίσαμε.

VI. Να οριστι σίμφωνα με τον τίπο το ζιτόμενο μέγεθος.

Σιμιόσι. Τα δομένα μεγέθη σινιθίζυν να τα παραστένυν με τα πρότα γράματα του λατινικου αλφαβίτου: a, b, c, d, \dots κε τα ζιτόμενα με τα τέλεφτέα γράματα: x, y, z, t, \dots

Ας λίσουμε ένα παράδειγμα για το σχηματισμο τίπου απ' τον όρο του προβλήματος.

I. Ένα αφοκίνιτο διατρέχι το μερόνιχτο κάμποςο δρόμο· άλλο αφοκίνιτο διατρέχι το μερόνιχτο λιγότερο δρόμο κατα κάμποςα χιλιόμετρα. Να βρεθι ο δρόμος, πυ έχι διατρέκσι το δέφτερο αφοκίνιτο το μερόνιχτο.

Λίσι.

II. Παραστένουμε το δρόμο του πρώτου αφοκίνιτου με το γράμα a (δομένο).

Παραστένουμε το δρόμο του δέφτερου αφοκίνιτου με το γράμα x (ζιτόμενο).

Το πρώτο αφοκίνιτο διατρέχι κατα b χιλιόμετρα περισότερο παρα το δέφτερο (το b ίνε δομένο).

III. Το πρόβλημα ίνε απλο κε λίνετε με μια πράκσι.

IV. Το πρόβλημα λίνετε με τιν πρόσδεσι.

V. Γράφουμε τυς όρους του προβλήματος: $a = b + x$.

VI. Βρίσκουμε με τον τίπο το x . Το x βρίσκετε ος άγνωστος προσδετέος, όταν ίνε γνωστο το άθριζμα κε ο άλλος προσδετέος b :

$$x = a - b.$$

I. Γραφι κε απανκελία τον αριθμον.

- § 1. Ισαγογι 3
- § 2. Φιζικι ϑιρα τον αριθμον —
- § 3. Προφορικι μέτριζι κε δεκαδικο ϑίςτιμα αριθμίζις 4
- § 4. Αριθμίζι 6
- § 5. Δατινικα πσιφία 8

II. Μέτρα. Μετρικο ϑίςτιμα.

- § 1. Μεγέθι κε καταμέτριζι-τος 9
- § 2. Μετρικο ϑίςτιμα —
- § 3. Παράςταζι τον μονάδον 10

III. Πρόςθεζι κε αφέρεζι ακέρεον αριθμον.

- § 1. Πρόςθεζι 12
- § 2. Προβλίματα, πυ λίνοντε με πρόσθεζι —
- § 3. Νόμι τις πρόσθεζις 13
- § 4. Πός προσθέτου με άθριζμα ϑε έναν αριθμο 15
- § 5. Πρόςθεζι ακέρεον αριθμον 16
- § 6. Αφέρεζι 17
- § 7. Ι πρόσθεζι κε ι αφέρεζι ίνε πράκζις αμιβέα αντίςτροφες 18
- § 8. Προβλίματα, πυ λίνοντε με αφέρεζι 19
- § 9. Μεταβολι τυ αθρίζματος 20
- § 10. Μεταβολι τις διαφοράς 22
- § 11. Αφέρεζι αθρίζματος. Πρόςθεζι κε αφέρεζι τις διαφοράς 23

- § 12. Αφέρεζι ακέρεον αριθμον 25
- § 13. Δοκιμι τις πρόσθεζις 26
- § 14. Δοκιμι τις αφέρεζις 27
- § 15. Αφέρεζι με ϑιμπλήροζι 28
- § 16. Στρονκίλεμα τον αριθμον 29

IV. Πολλαπλαςιαζμοζ κε διέρεζι ακέρεον αριθμον.

- § 1. Πολλαπλαςιαζμοζ 31
- § 2. Προβλίματα, πυ λίνοντε με πολλαπλαςιαζμο 32
- § 3. Ινόμι τυ πολλαπλαςιαζμο 33
- § 4. Πολλαπλαςιαζμοζ επι γινόμενο κε πολλαπλαςιαζμοζ γινόμενο 34
- § 5. Πολλαπλαςιαζμοζ αθρίζματος κε διαφοράς 35
- § 6. Πός αλάζι το γινόμενο, όταν αλάζον ι παράγοντες 36
- § 7. Πολλαπλαςιαζμοζ επι αριθμο με ένα ϑιμαντικο πσιφίο 37
- § 8. Πολλαπλαςιαζμοζ αριθμον, πυ τελιόνυνε ϑε μιθενικα 38
- § 9. Πολλαπλαςιαζμοζ πολιπσίφιον αριθμον 39
- § 10. Ενια τις δίναιμιζ τυ αριθμο 40
- § 11. Διέρεζι 41
- § 12. Ο πολλαπλαςιαζμοζ κε ι διέρεζι ίνε αμιβέα αντίςτροφες πράκζις 42
- § 13. Πράκζις διαφόρον θαθμίδον 43
- § 14. Προβλίματα, πυ λίνοντε με διέρεζι 44

- § 15. Ι εκάρτιζι μετακί τον δομένον κε εκςαγομένον κατα τον πολλαπλαςιαζμο κε τι διέρεζι 46
- § 16. Δοκιμι τυ πολλαπλαςιαζμο κε τις διέρεζις 48
- § 17. Ι αλαγι τυ πιλίκο 49
- § 18. Διέρεζι τυ γινομένο κε τυ αθρίζματος 50
- § 19. Διέρεζι με αριθμο, πυ παραςτένι τι μονάδζ με μιθενικα 52
- § 20. Διέρεζι αριθμον, πυ τελιόνυν ϑε μιθενικα 53
- § 21. Διέρεζι ϑτιν περιπτόζι, πυ προκίπτι μονοπσίφιο πιλίκο 54
- § 22. Διέρεζι με κατάλιπο 55
- § 23. Ι αλαγι τυ κατάλιπο 57
- § 24. Διέρεζι κατα την οπία προκίπτι πολιπσίφιο πιλίκο —

V. Σιρα τον πράκζεον. Παρενθέζις.

- § 1. Ι ϑιρα τον πράκζεον μιας θαθμίδας 59
- § 2. Ι ϑιρα τον πράκζεον τον διαφόρον θαθμίδον 60

VI. Διερετότιτα τον αριθμον.

- § 1. Διερετότιτα τον αριθμόν 61
- § 2. Ι ιδιότιτα τυ αθρίζματος, ϑτιν οπία ϑτιρίζοντε τα ϑιμπεράζματα τον γνωρίζματον τις διερετότιτας 62
- § 3. Τα γνωρίζματα τις διερετότιτας δια τυ 10,

- δια τυ 100, δια τυ 1000 62
- § 4. Τα γνωρίζματα τις διερετότιτας δια 2 κε δια 5 63
- § 5. Τα γνωρίζματα τις διερετότιτας δια 4 κε δια τυ 25 64
- § 6. Τα γνωρίζματα τις διερετότιτας δια τυ 8 65
- § 7. Τα γνωρίζματα τις διερετότιτας δια τυ 9 κε τυ 3 —
- § 8. Αριθμι πρότι κε ϑίνθετι 67
- § 9. Ανάλιζι τον αριθμον ϑε γινόμενο πρότον παραγόντον 68
- § 10. Μέγιςτοζ κινοζ διερέτιζ 69
- § 11. Ενια για το ελάχιζτο πολλαπλάζιο 71
- § 12. Τρις περιπτόζις τις έβρεζις τυ ελάχιζτο πολλαπλάζιο 72
- § 13. Τα γνωρίζματα τις διερετότιτας δια ϑίνθετο αριθμο 74

VII. Γενικεζ ιδιότιτεζ τον απλον κλαζμάτον.

- § 1. Τα μέρι τις μονάδας. Κλαζματικι αριθμι 75
- § 2. Το κλάζμα ίνε λόγοζ δίο αριθμο 79
- § 3. Κλάζματα κίρια κε καταχριςτικα. Μίχτοζ αριθμοζ 80
- § 4. Τροπι ακέρευ κε μίχτυ αριθμο ϑε καταχριςτικο κλάζμα 82
- § 5. Εκςαγογι τυ ακέρευ μέρου απο το καταχριςτικο κλάζμα 83
- § 6. Σίνκριζι τυ μεγέθοζ τον κλαζμάτον, πυ έχον

- τους ίδιους παρονομαστές
 είτε τους ίδιους αριθμητές 84
- § 7. Πός αλάζει το κλάσμα,
 όταν αλάζουμε τον αριθ-
 μητή και παρονομαστή-το 86
- § 8. Η κυριότερη ιδιότητα του
 κλάσματος 88
- § 9. Απλοποιεί το κλάσμα-
 τος 90
- § 10. Τροπή ετερονόμιον κλα-
 σμάτων σε ομόνυμα . . 91
- § 11. Η αλλαγή του μεγέθους
 του κλάσματος από την
 πρόσθεσι ενός και του αψυ
 προσθετέου στον αριθμητή
 και παρονομαστή το κλά-
 σματος 93

VIII. Πρόσθεσι και αφέ- ρεσι των κλασμάτων.

- § 1. Πρόσθεσι και αφέρεσι ομο-
 νόμιον κλασμάτων . . . 94
- § 2. Πρόσθεσι και αφέρεσι ετε-
 ρονόμιον κλασμάτων . . 95
- § 3. Πρόσθεσι και αφέρεσι
 μίχτων αριθμών . . . 97

IX. Εβρεσι του μέρους ενός αριθμού και του αριθμού από το μέρος-του.

- § 1. Εβρεσι του μέρους ενός
 αριθμού 98
- § 2. Εβρεσι του αριθμού από το
 μέρος-του 101
- § 3. Εβρεσι του αριθμού, του οποίου
 το γινόμενο μέρους-του ίναι
 οποιοδήποτε κλάσμα . . 102

X. Πολλαπλασιασμός απλών κλασμάτων.

- § 1. Πολλαπλασιασμός κλάσμα-
 τος επί ακέρειο αριθμό . 103

- § 2. Πιά προβλήματα λύνοντα
 με τον πολλαπλασιασμό
 επί κλάσμα 105
- § 3. Πολλαπλασιασμός επί κλά-
 σμα 106

XI. Διέρεσι απλών κλασμάτων.

- § 1. Αμιβέα αντίστροφι αριθμοί 109
- § 2. Διέρεσι δια κλάσματος . . —
- § 3. Διέρεσι οπιοδήποτε ακέ-
 ρειον και κλασματικόν
 αριθμόν 112
- § 4. Προβλήματα, που λύνοντα
 με τη διέρεσι 113
- § 5. Η κανόνες πρόσθεσις και
 πολλαπλασιασμού ισχύουν και
 για τους κλασματικούς
 αριθμούς 114
- § 6. Πιο πολύπλοκο παράδειγ-
 μα πράξις με κλασμα-
 τικούς αριθμούς 115

XII. Δεκαδικά κλάσματα.

- § 1. Απανκελία και γραφή των
 δεκαδικών κλασμάτων . 115
- § 2. Το δεκαδικό κλάσμα ως
 απλό κλάσμα 118
- § 3. Σύνκρισι του μεγέθους των
 δεκαδικών κλασμάτων και
 ετρονκίλημα τον αριθ-
 μόν, που παραστήνουν δε-
 καδικά κλάσματα . . . 119
- § 4. Τροπή των δεκαδικών κλα-
 σμάτων σε ομόνυμα και
 απλοποιεί το δεκαδικό
 κλάσμα 120
- § 5. Πρόσθεσι και αφέρεσι των
 δεκαδικών κλασμάτων . 122
- § 6. Πολλαπλασιασμός δεκαδι-
 κών κλασμάτων . . . 123
- § 7. Διέρεσι των δεκαδικών
 κλασμάτων 127

XIII. Συνδιαζόμενες πρά- κσεις με απλά και δεκα- δικά κλάσματα.

- § 1. Τροπή δεκαδικού κλάσμα-
 τος σε απλό κλάσμα . 130
- § 2. Τροπή του κινου κλάσμα-
 τος σε δεκαδικό —
- § 3. Απεριόριστα δεκαδικά
 κλάσματα 131
- § 4. Πράξεις με απλά και δε-
 καδικά κλάσματα ταφτό-
 χρονα 135

XIV. Λόγι και αναλογίες.

- § 1. Δύο τρόποι σύνκρισις
 τον αριθμόν 137
- § 2. Πολλαπλάσιος λόγος . . 138
- § 3. Η κυριότερη ιδιότητα του
 πολλαπλάσιου λόγου . . 139
- § 4. Εβρεσι του άγνωστου όρου
 του λόγου 140
- § 5. Απλοποιεί στις πράξεις
 για την έβρεσι του λόγου
 και αντικατάστασι του λόγου
 τον κλασματικόν αριθμόν
 με λόγο τον άκέρειον
 αριθμόν 141
- § 6. Ένια αναλογίον . . . 142
- § 7. Η κυριότερη ιδιότητα τις
 αναλογίας —
- § 8. Σχηματισμός αναλογίον
 με δομένους αριθμούς . 143
- § 9. Μετάθεσι τον όρον τις
 αναλογίας 144
- § 10. Εβρεσι ενός άγνωστου όρου
 τις αναλογίας 146
- § 11. Εβρεσι του τέταρτου ανά-
 λογου 147

XV. Εφθία και αντίστρο- φι αναλογία. Ένια του μέσου αριθμητικου.

- § 1. Σταθερά και μεταβαλλόμενα

- μεγέθι 147
- § 2. Κατ' εφθίαν ανάλογα με-
 γέθι 149
- § 3. Εφαρμογή τον αναλογίον
 στη λίστι προβλημάτων . 152
- § 4. Μεγέθι αντίστροφος ανά-
 λογα 153
- § 5. Δίσι προβλημάτων με την
 αναγωγή στη μονάδα . 156
- § 6. Αναλογικη διέρεσι . . 157
- § 7. Μέσος αριθμητικός όρος 162

XVI. Ποσοστά.

- § 1. Ένια ποσοστόν . . . 164
- § 2. Αντικατάστασι κλασματι-
 κής παράστασις με πο-
 σοστα —
- § 3. Εβρεσι κάπιου ποσοστου απ'
 τον αριθμό 165
- § 4. Εβρεσι του αριθμού από το
 μέρος-του, που παραστήνετε
 με ποσοστα 166
- § 5. Ο λόγος δύο αριθμών με
 ποσοστα 168
- § 6. Προβλήματα για χρηματι-
 κούς λογαριασμούς . . . 170
- § 7. Γραφικό διάγραμμα για
 την έβρεσι τον ποσοστόν 172

XVII. Τίπι και πράξις με τους τίπους.

- § 1. Τίπι 172
- § 2. Παράστασι με γράματα.
 Η σειρά των πράξεων. Πα-
 ρενθέσις 174
- § 3. Σιντελεστις. Δίναμι . . 175
- § 4. Η κυριότερη τίπι . . . 177
- § 5. Η αριθμητικες τιμες τον
 τίπον —
- § 6. Πός καθορίζετε με τίπο
 οποιοδήποτε μέγεθος σχε-
 τικά με άλλα μεγέθι . 178
- § 7. Σχηματισμός τίπον σίμ-
 φωνα με τους όρους τον
 προβλημάτων —

Главный редактор Х. КАЧАЛОВ.

Редактор Ф. ГРИГОРИАДИ.

Ответ. по корректуре С. АСАНОВ

Техред. Ю. ТОПАЛИДИ

Сдано в набор 25/VI-1937 г.

Издание № 276

Формат бумаги 62×94¹/₁₆

Тираж 2000

Цена книги 85 к., переплет 30 к.

Подпис. в печ. 4/VII-1937 г.

Уполкрайлит Г.—21

Объем 11¹/₂ печ. л.

Заказ № 1140

Типография „Коммунистис“ ст. Крымская 1937 г.

Тираж 1 р. 15 к.
Цена 1 р. 15 к.

49765

На греческом языке

И. ПОПОВ

АРИФМЕТИКА

Учебник для неполной средней
и средней школы

5-го и 6-го классов

СКЛАД ИЗДАНИЯ
Ростов на Дону,
ул. Московская, 53
— КОГИЗ —

R $\frac{369}{211}$

И. ПОПОВ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

ΔΙΔΑΧΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩ ΜΙ ΠΛΕΡΙΥ ΜΕΣΕΥ
ΚΕ ΜΕΣΕΥ ΣΧΟΛΙΥ

2
1
1

ΕΚΔΟΤΙΚΟ ♦ «ΚΟΜΥΝΙΣΤΗΣ» ♦ ΚΡΙΜΣΚΑΓΙΑ ♦ 1937